

Frumvarp til laga

um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.

Frá fjármála- og efnahagsráðherra.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

1. mgr. Lög þessi gilda um verðbréfafyrirtæki.
2. mgr. Ákvæði 6. gr., III. kafla, 22.–34. gr. og V.–VII. kafla gilda þó ekki um verðbréfafyrirtæki sem um getur í 2. eða 5. mgr. 1. gr. IFR.

2. gr.

Orðskýringar.

Í lögum þessum merkir:

1. *Aðildarríki*: Ríki sem er aðili að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið.
2. *Blandað eignarhaldsfélag*: Móðurfélag, sem ekki er eignarhaldsfélag á fjármálasviði samkvæmt lögum um lánastofnanir, eignarhaldsfélag á verðbréfasviði, lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, sem hefur a.m.k. eitt dótturfélag sem er verðbréfafyrirtæki.
3. *Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi*: Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi samkvæmt lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum.
4. *Blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu*: Móðurfélag samstæðu verðbréfafyrirtækis sem er blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi samkvæmt lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum.
5. *Dótturfélag*: Dótturfélag samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
6. *Eignarhaldsfélag á verðbréfasviði*: Fjármálastofnun með dótturfélög sem eru eingöngu eða aðallega verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnanir, þar sem a.m.k. eitt slíkt dótturfélag er verðbréfafyrirtæki, og sem er ekki eignarhaldsfélag á fjármálasviði samkvæmt lögum um lánastofnanir.
7. *Fjárfestingarþjónusta og fjárfestingarstarfsemi*: Fjárfestingarþjónusta og fjárfestingarstarfsemi samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
8. *Fjármálastofnun*: Fyrirtæki, annað en lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða hreint iðnaðar- eignarhaldsfélag, sem hefur að meginstarfsemi að afla eignarhluta eða annast eina eða fleiri tegundir þeirrar starfsemi sem um getur í 2.–12. og 15. tölul. 1. mgr. 20. gr. laga um lánastofnanir, nr. 161/2002, þ.m.t. eignarhaldsfélög á fjármálasviði samkvæmt lögum um lánastofnanir, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, eignarhaldsfélög á verð-

bréfasviði, greiðslustofnanir samkvæmt lögum um greiðsluþjónustu og eignastýringarfélag samkvæmt lögum um lánastofnanir, en að undanskildum eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði samkvæmt lögum um váttryggingasamstæður.

9. *Fyrirtæki í viðbótarstarfsemi*: Fyrirtæki sem hefur að meginstarfsemi að eiga eða hafa umsjón með fasteignum, sjá um gagnavinnsluþjónustu eða aðra svipaða starfsemi sem er til viðbótar við meginstarfsemi eins eða fleiri verðbréfafyrirtækja.
10. *Gistiaðildarríki*: Gistiaðildarríki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
11. *Háttsettir stjórnendur*: Háttsettir stjórnendur samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
12. *Heimaaðildarríki*: Heimaaðildarríki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
13. *IFR*: Reglugerð (ESB) 2019/2033 með aðlögunum skv. 3. gr.
14. *Kerfisáhætta*: Kerfisáhætta samkvæmt lögum um lánastofnanir.
15. *Kynhlutlaus starfskjarastefna*: Starfskjarastefna sem byggist á sömu launum fyrir jafngild eða jafn verðmæt störf óháð kyni.
16. *Lánastofnun*: Lánastofnun samkvæmt lögum um lánastofnanir.
17. *Lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki*: Lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki skv. 1. mgr. 12. gr. IFR.
18. *Miðlari hrávöru og losunarheimilda*: Fyrirtæki sem hefur að aðalstarfsemi eingöngu að veita fjárfestingarþjónustu eða sinna fjárfestingarstarfsemi í tengslum við hrávöruafleiður, hrávöruafleiðusamninga, losunarheimildaafleiður eða losunarheimildir.
19. *Móðureignarhaldsfélag á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu*: Eignarhaldsfélag á verðbréfasviði í aðildarríki sem er hluti af samstæðu verðbréfafyrirtækis og er ekki sjálft dótturfélag verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í einhverju aðildarríki eða annars eignarhaldsfélags á verðbréfasviði í einhverju aðildarríki.
20. *Móðurfélag*: Móðurfélag samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
21. *Móðurverðbréfafyrirtæki á Evrópska efnahagssvæðinu*: Verðbréfafyrirtæki í aðildarríki sem er hluti af samstæðu verðbréfafyrirtækis og á verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun að dótturfélagi eða á hlut í slíku verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun og sem ekki er sjálft dótturfélag annars verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í einhverju aðildarríki eða eignarhaldsfélags á verðbréfasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í einhverju aðildarríki.
22. *Náin tengsl*: Náin tengsl samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
23. *Samstæða*: Samstæða samkvæmt lögum um ársreikninga.
24. *Samstæða verðbréfafyrirtækis*: Samstæða fyrirtækja sem samanstendur af móðurfélagi og dótturfélögum þess, eða fyrirtækjum sem heyra undir sama samstæðureikning, þar sem a.m.k. eitt er verðbréfafyrirtæki og ekkert er lánastofnun.
25. *Samstæðustaða*: Staða sem leiðir af beitingu krafna í IFR í samræmi við 7. gr. reglugerðarinnar á móðurverðbréfafyrirtæki á Evrópska efnahagssvæðinu, móðureignarhaldsfélag á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu eins og ef það fyrirtæki, ásamt öllum verðbréfafyrirtækjum, fjármálastofnunum, fyrirtækjum í viðbótarstarfsemi og einkaumboðsmönnum í þeirri samstæðu verðbréfafyrirtækis, myndaði eitt verðbréfafyrirtæki. Að því er varðar þessa skilgreiningu skulu hugtökin „verðbréfafyrirtæki“, „fjármála-

stofnun“, „fyrirtæki í viðbótarstarfsemi“ og „einkaumboðsmaður“ einnig gilda um fyrirtæki með staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins sem myndu falla undir skilgreiningar þessara hugtaka væru þau með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu.

26. *Uppfylling krafna í eiginfjárprófi samstæðu*: Hlítmi móðurfélags í samstæðu verðbréfafyrirtækis við kröfur 8. gr. IFR.
27. *Útibú*: Útibú samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
28. *Verðbréfafyrirtæki*: Verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
29. *Yfirlit*: Tengsl milli móðurfélags og dótturfélags, eins og þau eru skilgreind í lögum um ársreikninga, eða sambærilegt samband milli einstaklings eða lögaðila og fyrirtækis.

3. gr.

Lögfesting IFR.

1. mgr. IFR hefur lagagildi með aðlögunum samkvæmt bókun 1 við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið og lið 19c í IX. viðauka við samninginn, eins og honum var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2025.

2. mgr. IFR og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2025 eru birtar í fylgiskjölum með lögum þessum.

4. gr.

Visanir í IFR til hugtaka í tilskipunum.

Eftirfarandi visanir til tilskipana í IFR endurspeglast svo í íslenskum lögum:

1. *Áhættufjármunir samkvæmt skilgreiningu í 2. mgr. 35. gr. tilskipunar 86/635/EBE*: Eignarhlutdeild, hlutir í eignatengdum fyrirtækjum og verðbréf sem ætluð eru fyrir áframhaldandi not í venjulegum rekstri fyrirtækisins.
2. *Ákvörðun lögbærs yfirvalds í samræmi við 5. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2034*: Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um að fella verðbréfafyrirtæki undir reglugerð (ESB) nr. 575/2013 skv. 20. gr.
3. *Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eins og það er skilgreint í 15. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB*: Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi samkvæmt lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum.
4. *Blandað eignarhaldsfélag í váttryggingastarfsemi eins og það er skilgreint í g-lið 1. mgr. 212. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB*: Blandað eignarhaldsfélag á váttryggingasviði samkvæmt lögum um váttryggingasamstæður.
5. *Dótturfélag eins og það er skilgreint í 10. lið 2. gr. og í skilningi 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB*: Dótturfélag samkvæmt lögum um ársreikninga.
6. *Eftirlit á samstæðugrunni í samræmi við tilskipun 2009/138/EB*: Eftirlit á samstæðugrunni samkvæmt lögum um váttryggingasamstæður.
7. *Einkaumboðsmaður eins og hann er skilgreindur í 29. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Einkaumboðsmaður samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
8. *Fjárfestingarráðgjöf eins og hún er skilgreind í 4. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Fjárfestingarráðgjöf samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
9. *Fjárfestingarþjónusta og -starfsemi eins og hún er skilgreind í 2. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Fjárfestingarþjónusta og fjárfestingarstarfsemi samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.

10. *Fjárfestingarþjónusta og -starfsemi sem skráð er í 1., 2., 4. og 5. lið þáttar A I. viðauka tilskipunar 2014/65/ESB*: Móttaka og miðlun fyrirmæla frá viðskiptavinum um einn eða fleiri fjármálagerninga, framkvæmd fyrirmæla fyrir hönd viðskiptavina, eignastýring og fjárfestingarráðgjöf samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
11. *Fjármálagerningur eins og hann er skilgreindur í 15. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Fjármálagerningur samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
12. *Framkvæmd fyrirmæla fyrir hönd viðskiptavina eins og skilgreint er í 5. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Framkvæmd fyrirmæla fyrir hönd viðskiptavina samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
13. *Greiðslustofnun í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366*: Greiðslustofnun samkvæmt lögum um greiðsluþjónustu.
14. *Lán sem um getur í 2. lið þáttar B í I. viðauka tilskipunar 2014/65/ESB*: Lánsheimildir, ábyrgðir eða lán skv. b-lið 68. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.
15. *Lögbært yfirvald eins og það er skilgreint í 5. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2034*: Seðlabanki Íslands eða lögbært yfirvald í öðru aðildarríki.
16. *Móðurfélag í skilningi 9. liðar 2. gr. og 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB*: Móðurfélag samkvæmt lögum um ársreikninga.
17. *Skilyrðin fyrir meðferð skv. 22. gr. tilskipunar ráðsins 86/635/EEC*: Skilyrði samkvæmt lögum til að teljast eigið fé sem hluthafar eða aðrir eigendur hafa skráð sig fyrir.
18. *Starfsemi sem um getur í 2.–12. lið og 15. lið I. viðauka við tilskipun 2013/36/ESB*: Starfsemi skv. 2.–12. og 15. tölul. 1. mgr. 20. gr. laga um lánastofnanir, nr. 161/2002.
19. *Starfsemi sem um getur í 3. og 6. lið þáttar A I. viðauka við tilskipun 2014/65/ESB*: Viðskipti fyrir eigin reikning og sölutrygging í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboð fjármálagerninga samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
20. *Starfsleyfi í samræmi við 8. gr. a tilskipunar 2013/36/ESB*: Starfsleyfi skv. 3. gr. a laga um lánastofnanir, nr. 161/2002.
21. *Starfsleyfi sem lánastofnun í samræmi við 8. gr. tilskipunar 2013/36/ESB*: Starfsleyfi sem lánastofnun samkvæmt lögum um lánastofnanir.
22. *Stjórn og/eða framkvæmdastjórn samkvæmt skilgreiningu í 36. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Stjórn og/eða framkvæmdastjórn.
23. *Stofnfé eins og það er skilgreint í 18. lið 1. mgr. 3. gr. tilskipunar (ESB) 2019/2034*: Fjármagn sem krafist er vegna leyfis til að starfa sem verðbréfafyrirtæki.
24. *Stofnfé sem sett er fram í IV. bálki tilskipunar 2013/36/ESB*: Stofnframlag samkvæmt lögum um lánastofnanir.
25. *Stýring eignasafns eins og hún er skilgreind í 8. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Eignastýring samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
26. *Uppfylla skilyrðin í 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB*: Heyra undir sama samstæðureikning.
27. *Varfærniskröfur skv. VII. og VIII. bálki tilskipunar 2013/36/ESB*: Ákvæði laga um lánastofnanir um varfærniseftirlit og upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda.
28. *Verðbréfafyrirtæki eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB*: Verðbréfafyrirtæki.
29. *Verðbréfafyrirtæki sem hafa starfsleyfi og lúta eftirliti samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB*: Verðbréfafyrirtæki.

30. *Viðbótarþjónustan er um getur í 1. lið þáttar B I. viðauka tilskipunar 2014/65/ESB: Viðbótarþjónusta skv. a-lið 68. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.*
31. *Viðmiðunarmörkin sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. 8. gr. a í tilskipun 2013/36/ESB: Viðmiðunarmörk í 1. og 2. tölul. 3. gr. a laga um lánastofnanir, nr. 161/2002.*
32. *Viðskiptaspá verðbréfafyrirtækisins sem lögð var fram í samræmi við 7. gr. tilskipunar 2014/65/ESB: Upplýsingar um fyrirhugaða starfsemi skv. 7. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.*
33. *Viðskiptavinur eins og hann er skilgreindur í 9. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB: Viðskiptavinur samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.*
34. *Viðskipti fyrir eigin reikning eins og þau eru skilgreind í 6. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB: Viðskipti fyrir eigin reikning samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.*

II. KAFLI

Stofnframlag, innra fjármagn og laust fé.

5. gr.

Stofnframlag.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal ekki veitt starfsleyfi nema stofnframlag þess sé a.m.k. jafnvirði:

1. 750 þús. evra, ef starfsleyfið tekur til viðskipta fyrir eigin reikning eða sölutryggingar í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboðs fjármálagerninga, sbr. c- og f-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.
 2. 75 þús. evra, ef starfsleyfið tekur til móttöku og miðlunar fyrir mæla frá viðskiptavinum um einn eða fleiri fjármálagerninga, framkvæmdar fyrir mæla fyrir hönd viðskiptavina, eignastýringar, fjárfestingarráðgjafar eða umsjónar með útboði fjármálagerninga án sölutryggingar, sbr. a-, b-, d-, e- og g-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, og fyrirtækið hefur ekki leyfi til að varðveita fé eða verðbréf viðskiptavina.
 3. 750 þús. evra, ef starfsleyfið tekur til reksturs skipulegs markaðstorgs, sbr. i-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, og fyrirtækið á í viðskiptum fyrir eigin reikning eða hefur leyfi til þess.
 4. 150 þús. evra, ef fyrirtækið fellur ekki undir 1.–3. tölul.
- 2. mgr.* Stofnframlag verðbréfafyrirtækis skal samsett í samræmi við 9. gr. IFR.

6. gr.

Innra fjármagn og laust fé.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki sem ekki er lítið og ótengt skal hafa til staðar traust, skilvirkt og heildstætt fyrirkomulag, áætlanir og ferli til að meta og viðhalda á áframhaldandi grundvelli þeirri fjárhæð, samsetningu og dreifingu innra fjármagns og lausafjáreigna sem það telur fullnægjandi til að verjast eðli og umfangi þeirrar áhættu sem það gæti valdið öðrum og sem verðbréfafyrirtækið sjálft stendur eða gæti staðið frammi fyrir.

2. mgr. Fyrirkomulag, áætlanir og ferli skv. 1. mgr. skulu vera viðeigandi, í réttu hlutfalli við eðli, umfang og margbreytileika starfsemi verðbréfafyrirtækisins og sæta reglulegri innri endurskoðun.

3. mgr. Fjármálaeftirlitið getur krafist þess að lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki fari eftir þessari grein að því marki sem Fjármálaeftirlitið telur eiga við.

III. KAFLI Stjórnarhættir.

7. gr.

Gildissvið kaflans.

1. mgr. Kaflí þessi gildir ekki um lítil og ótengt verðbréfafyrirtæki.
2. mgr. Kaflí þessi hættir að gilda um verðbréfafyrirtæki sem verður lítið og ótengt þegar það hefur verið það í sex mánuði samfellt, enda hafi það tilkynnt Fjármálaeftirlitinu um breytinguna.
3. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal tilkynna Fjármálaeftirlitinu ef það hættir að vera lítið og ótengt. Kaflí þessi tekur að gilda um fyrirtækið að liðnum 12 mánuðum frá því að það hætti að vera lítið og ótengt. Ákvæði 14. gr. gilda þó um starfskjör fyrir veitta þjónustu eða árangur á reikningsárinu eftir reikningsárið sem verðbréfafyrirtæki hætti að vera lítið og ótengt.
4. mgr. Kaflí þessi gildir um verðbréfafyrirtæki á einingargrunni ef notast er við heimild 8. gr. IFR. Kaflinn gildir um verðbréfafyrirtæki á einingar- og samstæðugrunni ef varfærniskröfum er beitt á samstæðugrunni eins og um getur í 7. gr. reglugerðarinnar. Hann gildir þó ekki um dótturfélög sem eru hluti af samstæðustöðu sem hafa staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins ef móðurfélagið á Evrópska efnahagssvæðinu getur sýnt Fjármálaeftirlitinu fram á að beiting þessa kafla sé ólögleg samkvæmt lögum ríkisins þar sem þessi dótturfélög hafa staðfestu.

8. gr.

Fyrirkomulag stjórnarháttá.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal hafa traust fyrirkomulag stjórnarháttá sem felur í sér:
 1. Skýrt stjórnskipulag með vel skilgreindum, gagnsæjum og samræmdum ábyrgðarkeðjum.
 2. Skilvirk ferli til að greina, stýra, fylgjast með og tilkynna um áhættu sem það stendur eða kann að standa frammi fyrir eða veldur eða kann að valda öðrum.
 3. Fullnægjandi innri eftirlitskerfi, þ.m.t. traustar stjórnunar- og bókhaldsaðferðir.
 4. Starfskjarastefnu og -framkvæmd sem er í samræmi við og stuðlar að traustri og skilvirkri áhættustýringu.
2. mgr. Starfskjarastefna og -framkvæmd skal vera kynhlutlaus.
3. mgr. Þegar fyrirkomulagi skv. 1. mgr. er komið á fót skal taka til greina viðmiðin sem sett eru fram í 10.–15. gr.
4. mgr. Fyrirkomulag skv. 1. mgr. skal vera viðeigandi og í réttu hlutfalli við eðli, umfang og flækjustig áhættunnar í viðskiptalikani og starfsemi fyrirtækisins.

9. gr.

Birting upplýsinga um starfsemi í einstökum ríkjum.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki sem starfrækir útibú eða dótturfélag sem er fjármálastofnun í skilningi laga um lánastofnanir í öðru ríki skal árlega birta upplýsingar um eftirfarandi fyrir hvert ríki:
 1. Heiti, eðli starfsemi og staðsetningu allra dótturfélaga og útibúa.
 2. Veltu.
 3. Fjöldi ársverka.
 4. Hagnað eða tap fyrir skatt.
 5. Skatt á hagnað eða tap.

6. Opinbera styrki eða ívilnanir.

2. mgr. Endurskoða skal upplýsingar skv. 1. mgr. til samræmis við lög um endurskoðendur og endurskoðun. Ef unnt er skulu þær birtar með árs- eða samstæðureikningi verðbréfafyrirtækis.

10. gr.

Hlutverk stjórnar í áhættustýringu.

1. mgr. Stjórn verðbréfafyrirtækis skal samþykkja og endurskoða reglulega áætlanir og stefnur um áhættuvilja fyrirtækisins og um stýringu, eftirlit og mildun áhættu sem fyrirtækið stendur eða gæti staðið frammi fyrir, að teknu tilliti til efnahagsumhverfis og sveiflna í rekstri fyrirtækisins.

2. mgr. Stjórn skal gefa sér nægan tíma til að tryggja tilhlýðilega yfirferð málefna sem um getur í 1. mgr. og sjá til þess að nægjanlegum fjármunum og tíma sé varið í að stýra allri verulegri áhættu sem fyrirtækið stendur frammi fyrir.

3. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal hafa verkferli til að tryggja upplýsingagjöf til stjórnar um alla verulega áhættu og áhættustýringarstefnur og breytingar á þeim.

4. mgr. Verðbréfafyrirtæki með eignir á eða utan efnahagsreiknings umfram jafnvirði 100 millj. evra, reiknað sem meðaltal fjögurra ára tímabils næst á undan yfirstandandi reikningsári, skal starfrækja áhættunefnd. Nefndarmenn skulu vera stjórnarmenn í fyrirtækinu. Þeir skulu búa yfir nægilegri þekkingu, hæfni og reynslu til að skilja að fullu, stýra og hafa eftirlit með áhættuáætlun og -vilja fyrirtækisins. Áhættunefnd skal veita stjórn ráðgjöf um heildaráhættuvilja og -áætlun fyrirtækisins nú og fram á við og aðstoða stjórn við að hafa eftirlit með framkvæmd áætlunarinnar af hálfu háttsettra stjórnenda fyrirtækisins. Stjórn ber eftir sem áður heildarábyrgð á áhættuáætlunum og -stefnum fyrirtækisins.

5. mgr. Stjórn og áhættunefnd verðbréfafyrirtækis, hafi henni verið komið á fót, skal hafa aðgang að upplýsingum um þá áhættu sem fyrirtækið stendur eða gæti staðið frammi fyrir.

11. gr.

Meðferð áhættu.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal hafa traustar áætlanir, stefnur, ferli og kerfi til að greina, mæla, stýra og hafa eftirlit með eftirfarandi:

1. Helsta uppruna og áhrifum áhættu fyrir viðskiptavini og öllum verulegum áhrifum á eiginfjárgrunn. Verðbréfafyrirtæki skal meta hvort tilefni sé til að hafa starfsábyrgðartryggingu til að mæta slíkri áhættu.
2. Helsta uppruna og áhrifum áhættu fyrir markað og öllum verulegum áhrifum á eiginfjárgrunn.
3. Helsta uppruna og áhrifum áhættu fyrir fyrirtækið, einkum þeirri sem getur gengið að fullu á þann eiginfjárgrunn sem er tiltækur. Meðal annars skal tekið tillit til áhættu, eftir því sem við á, sem stafar af verulegum breytingum á bókfærðu virði eigna, þ.m.t. kröfum á einkaumboðsmenn, greiðsluþroti viðskiptavina eða mótaðila, stöðum í fjármálagerningum, gjaldeyri og hrávörum og skuldbindingum gagnvart lífeyriskerfum með fyrirframákvörðuðum réttindum.
4. Lausafjárahættu yfir mismunandi viðeigandi tímabil, þ.m.t. innan dags, til að tryggja að fyrirtækið viðhaldi fullnægjandi lausafjárstöðu, þ.m.t. til að mæta helsta uppruna áhættu skv. 1.–3. tölul.

2. mgr. Áætlanir, stefnur, ferli og kerfi skv. 1. mgr. skulu vera í réttu hlutfalli við margbreytileika, áhættusnið og umfang starfsemi fyrirtækisins og áhættuþol sem stjórn hefur

samþykkt og skulu endurspegla mikilvægi fyrirtækisins í hverju aðildarríki þar sem það stundar viðskipti.

3. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal taka tilhlýðilegt tillit til allra verulegra áhrifa á eiginfjárgrunn af áhættu skv. 1. mgr. sem kröfur um eiginfjárgrunn skv. 11. gr. IFR ná ekki nægilega vel yfir.

4. mgr. Verðbréfafyrirtæki sem þarf að slíta eða hætta starfsemi sinni skal, að teknu tilliti til vænleika og sjálfbærni viðskiptalíkana og -áætlana sinna, taka tilhlýðilegt tillit til krafna og nauðsynlegra tilfanga sem eru raunhæf að því er varðar tímamörk og viðhald eiginfjárgrunns og lausafjár, í gegnum allt ferlið við útgöngu af markaði.

5. mgr. Þrátt fyrir 7. gr. gilda 1., 3. og 4. tölul. 1. mgr. um lítil og ótengd verðbréfafyrirtæki.

12. gr.

Starfskjarastefna.

1. mgr. Stefna verðbréfafyrirtækis um starfskjör stjórnarmanna og starfsfólks sem hefur marktæk áhrif á áhættusnið fyrirtækisins eða eigna sem það stýrir, þ.m.t. háttsettra stjórnenda, þeirra sem taka áhættu, starfsfólks eftirlitseininga og starfsfólks sem hefur a.m.k. jafn há heildarlaun og lægstu laun háttsettra stjórnenda og þeirra sem taka áhættu, og framkvæmd hennar skal samræmast eftirfarandi meginreglum:

1. Stefnan skal vera skýrt skjalfest og í réttu hlutfalli við stærð, innra skipulag og eðli fyrirtækisins sem og umfang starfsemi þess og hversu flókin hún er.
2. Stefnan skal vera kynhlutlaus.
3. Stefnan skal samræmast og stuðla að traustri og áhrifaríkri áhættustýringu.
4. Stefnan skal samræmast viðskiptastefnu og markmiðum fyrirtækisins og taka tillit til langtímaáhrifa fjárfestingarákvarðana.
5. Stefnan skal fela í sér ráðstafanir til að forðast hagsmunaaðrekstra, hvetja til ábyrgra viðskiptahátta og stuðla að meðvitund um áhættu og varfærni við áhættutöku.
6. Stjórn fyrirtækisins skal samþykkja og endurmeta reglubundið stefnuna og bera heildar-ábyrgð á umsjón með framkvæmd hennar.
7. Framkvæmd stefnunnar skal sæta miðlægu og óháðu innra mati eftirlitseiningar a.m.k. árlega.
8. Starfsfólk eftirlitseininga skal vera óháð rekstrareiningunum sem það fylgist með og hafa viðeigandi heimildir. Starfskjör þess skulu taka mið af því hvort markmiðum sem tengjast starfi þess sé náð óháð árangri þeirra rekstrareininga sem það hefur eftirlit með.
9. Starfskjaranefnd skv. 15. gr., eða stjórn hafi slíkri nefnd ekki verið komið á, skal hafa beina umsjón með starfskjörum yfirmanna áhættustýringar og regluvörslu.
10. Starfskjarastefnan skal greina á milli:
 - a. Fastra launa, sem skulu fyrst og fremst endurspegla viðeigandi starfsreynslu og ábyrgð í starfslýsingu samkvæmt ráðningarskilmálum. Föst laun skulu vera nægilega stór hluti heildarlauna til þess að hægt sé að starfrækja fyllilega sveigjanlega stefnu um breytileg laun, þ.m.t. möguleika á að greiða ekki út nein breytileg laun.
 - b. Breytilegra launa, sem skulu endurspegla sjálfbæran og áhættuveginn árangur starfsmannsins og árangur umfram kröfur til starfsmanns samkvæmt starfslýsingu. Hlutfall breytilegra launa af föstum launum skal ákvarðað í starfskjarastefnu og taka mið af starfsemi fyrirtækisins og þeirri áhættu sem henni tengist og þeim áhrifum sem einstakir flokkar starfsfólks hafa á áhættusnið fyrirtækisins. Breytileg laun skulu ekki vera umfram 25% af föstum launum.

2. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal koma á og beita meginreglunum sem um getur í 1. mgr. með hætti sem er viðeigandi að því er varðar stærð og innra skipulag þess og eðli, umfang og flækjustig starfsemi þess.

13. gr.

Verðbréfafyrirtæki sem nýtur góðs af sérstökum opinberum fjárstuðningi.

Verðbréfafyrirtæki sem nýtur góðs af sérstökum opinberum fjárstuðningi í skilningi laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja skal:

1. Ekki greiða framkvæmdastjóra breytileg laun.
2. Takmarka breytileg laun til annarra starfsmanna við hóflegt hlutfall af hreinum tekjum fyrirtækisins þar til fyrirtækið býr yfir traustum eiginfjárgrunni og þarfnast ekki frekari stuðnings hins opinbera.

14. gr.

Breytileg laun.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal tryggja, eins og við á að teknu tilliti til stærðar og innra skipulags þess og eðlis, umfangs og flækjustigs starfsemi þess, að breytileg laun starfsmanna sem um getur í 1. mgr. 12. gr.:

1. Taki mið af árangri viðkomandi einstaklings, þeirrar einingar sem hann tilheyrir og fyrirtækisins í heild.
2. Taki mið af bæði fjárhagslegum og ófjárhagslegum árangri viðkomandi einstaklings.
3. Taki mið af nægum árafjölda til að endurspegla langtímaárangur, að teknu tilliti til sveiflna í rekstri og rekstraráhættu fyrirtækisins.
4. Hafi ekki áhrif á getu fyrirtækisins til að tryggja traustan eiginfjárgrunn.
5. Séu ekki tryggð óháð árangri nema á fyrsta ári í starfi og þá því aðeins að fyrirtækið búi yfir traustum eiginfjárgrunni.
6. Séu ekki greidd í tengslum við uppsögn starfssamnings nema það endurspegli frammi-stöðu í starfi og umbuni ekki fyrir misbrest eða misferli.
7. Séu ekki greidd til að bæta nýjum starfsmanni bóta- eða starfslokagreiðslur sem hann verður af samkvæmt samningi í fyrra starfi nema það samræmist langtímahagsmunum fyrirtækisins.
8. Byggist á árangursmati sem taki mið af hvers konar áhættu fyrirtækisins nú og síðar og kostnaði við nauðsynlegt fjármagn og laust fé til samræmis við IFR.
9. Sæti úthlutun innan fyrirtækisins með hætti sem tekur mið af hvers konar áhættuþáttum nú og síðar.
10. Samanstandi a.m.k. að hálfu leyti af hlutum í verðbréfafyrirtækinu eða gerningum sem eru tengdir við hluti í fyrirtækinu, viðbótareiginfjárgerningum þáttar 1 eða gerningum undir þætti 2 eða öðrum gerningum sem má breyta að fullu í almenna eiginfjárgrunns-gerninga þáttar 1 eða færa niður og sem á fullnægjandi hátt endurspegla lánshæfi fyrirtækisins við áframhaldandi rekstrarhæfi þess eða öðrum gerningum en reiðufjár-gerningum sem endurspegla gerninga þeirra eignasafna sem stýrt er. Verðbréfafyrirtæki skal halda eftir hluta gerninga samkvæmt þessum tölulíð á grundvelli stefnu sem það skal setja sér í því skyni að samræma hvata viðkomandi einstaklings og langtímahagsmuni fyrirtækisins, kröfuhafa þess og viðskiptavina.
11. Séu ekki öll greidd út þegar í stað heldur haldið eftir að verulegu leyti, a.m.k. að fjórum tíundu hlutum, eða sex tíundu hlutum ef þau nema mjög hárrí fjárhæð, í þrjú til fimm ár eftir því sem við á með tilliti til sveiflna í rekstri fyrirtækisins, eðli starfsemi þess, áhættu

þess og starfi viðkomandi einstaklings. Breytileg laun sem er haldið eftir skulu ekki ávinnast hraðar en í hlutfalli við þann hluta frestsins sem er liðinn.

12. Verði ekki greidd út eða séu endurkræf ef þau hafa þegar verið greidd út, í heild eða að hluta, samkvæmt viðmiðum sem fyrirtækið skal setja sér ef rekstrarárangur fyrirtækisins er lítill eða neikvæður, einkum ef viðkomandi einstaklingur tók þátt í eða bar ábyrgð á háttsemi sem olli fyrirtækinu verulegu tjóni eða telst ekki lengur hæfur.
13. Séu ekki greidd út í formi valkvæðs lífeyris nema það samræmist viðskiptaáætlun, markmiðum, gildum og langtímahagsmunum fyrirtækisins og þá aðeins veitt í formi gerninga skv. 10. tölul. sem fyrirtækið heldur eftir í a.m.k. fimm ár.

2. mgr. Starfsmönnum sem um getur í 1. mgr. 12. gr. er óheimilt að afla sér trygginga eða annarra áhættuvarna sem grafa undan meginreglum 1. mgr. Óheimilt er að greiða breytileg laun út í gegnum einingar eða með aðferðum sem auðvelda að farið sé á svig við lög þessi.

3. mgr. Ákvæði 10. og 11. tölul. 1. mgr. og áskilnaður 13. tölul. 1. mgr. um að gerningar séu aðeins veittir í formi gerninga skv. 10. tölul. sem fyrirtækið heldur eftir í a.m.k. fimm ár gilda ekki um:

1. Verðbréfafyrirtæki ef virði eigna þess innan og utan efnahagsreiknings var að meðaltali jafnt eða minna en jafnvirði 100 millj. evra síðastliðin fjögur reikningsár.
2. Einstakling ef árleg breytileg laun hans eru ekki hærri en jafnvirði 50 þús. evra og ekki meira en fjórðungur af heildarárslaunum hans.
4. mgr. Óheimilt er að greiða stjórnarmönnum breytileg laun.

15. gr.

Starfskjaranefnd.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal starfrækja starfskjaranefnd ef virði eigna þess innan og utan efnahagsreiknings var að meðaltali meira en jafnvirði 100 millj. evra síðastliðin fjögur reikningsár. Starfrækja má starfskjaranefnd á samstæðustigi.

2. mgr. Starfskjaranefnd skal skipuð stjórnarmönnum. Kynjahlutfall skal vera sem jafnast.

3. mgr. Starfskjaranefnd skal leggja hæft og sjálfstætt mat á starfskjarastefnu og -framkvæmd og hvata til að stýra áhættu og eigin- og lausafjárstöðu. Nefndin ber ábyrgð á undirbúningi ákvarðana um starfskjör, þ.m.t. ákvarðana sem hafa áhrif á áhættu og áhættustýringu fyrirtækisins og sem stjórn eða framkvæmdastjóri tekur, með hætti sem tekur tillit til almanna-hagsmuna og langtímahagsmuna hluthafa, fjárfesta og annarra hagsmunaaðila fyrirtækisins.

16. gr.

Upplýsingar um starfskjör.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal safna upplýsingum:

1. Sem birtar eru í samræmi við c- og d-lið 1. undirgr. 51. gr. IFR og upplýsingunum sem verðbréfafyrirtæki veita um launamun kynjanna og nota þær upplýsingar til að fylgja þróun starfskjara og starfskjaravenjum.
2. Um fjölda einstaklinga í hverju verðbréfafyrirtæki sem fá jafnvirði 1 millj. evra eða meira í laun á hverju reikningsári, sundurliðað í launaprep með jafnvirði 1 millj. evra millibili, og um starfsskyldur þeirra, þau rekstrarsvið sem þeir starfa við og helstu þætti starfskjara þeirra, þar á meðal föst og breytileg laun og lífeyrisframlög.
3. Um heildarstarfskjör hvers stjórnarmanns og háttsetts stjórnanda.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið skal senda Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni upplýsingar skv.

1. mgr.

17. gr.

Innri endurskoðun.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal hafa virka innri endurskoðun sem felur í sér mat á skilvirkni og gæðum áhættustýringar, eftirlitsaðferða og stjórnarháttar fyrirtækisins.

2. mgr. Stjórn ræður innri endurskoðanda eða gerir samning um innri endurskoðun við annan aðila. Hann skal vera sérfróður um innri endurskoðun og vera óháður öðrum einingum verðbréfafyrirtækisins og þeim sem annast ytri endurskoðun. Verðbréfafyrirtæki skal tilkynna Fjármálaeftirlitinu um þann sem annast innri endurskoðun.

3. mgr. Innri endurskoðun skal hafa þann aðgang að gögnum, starfsstöðvum, starfsfólki, stjórnarmönnum og ytri endurskoðendum sem nauðsynlegur er til að ná markmiðum endurskoðunarinnar.

4. mgr. Innri endurskoðun skal reglulega upplýsa stjórn og Fjármálaeftirlitið um niðurstöður og ábendingar sínar.

IV. KAFLI

Eftirlit.

18. gr.

Lögbært yfirvald.

Seðlabanki Íslands er lögbært yfirvald samkvæmt lögum þessum. Fjármálaeftirlitið hefur eftirlit með framkvæmd laganna, þar á meðal með starfsemi verðbréfafyrirtækja, eignarhaldsfélaga á verðbréfasviði og blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi sem fellur undir ákvæði laganna, og fer með önnur þau verkefni sem lögin fela lögbæru yfirvaldi.

19. gr.

Skráning viðskipta og skjalfesting ferla.

1. mgr. Innra eftirlitskerfi og stjórnunaraðferðir og bókhaldsfyrirkomulag verðbréfafyrirtækja skal gera Fjármálaeftirlitinu kleift að kanna hvenær sem er hvort farið sé að lögum þessum.

2. mgr. Verðbréfafyrirtæki skulu skrá öll viðskipti sín og skjalfesta kerfi og ferli sem falla undir lög þessi með hætti sem gerir Fjármálaeftirlitinu kleift að sannreyna öllum stundum að farið sé að lögnum.

20. gr.

Ákvörðun um að fella verðbréfafyrirtæki undir reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið getur ákveðið að reglugerð (ESB) nr. 575/2013 skuli gilda um verðbréfafyrirtæki sem á í viðskiptum fyrir eigin reikning eða veitir sölutryggingu í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboð fjármálagerninga, sbr. c- og f-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, ef heildarvirði samstæðueigna fyrirtækisins er a.m.k. jafnvirði 5 milljarða evra, reiknað sem meðaltal næstliðinna 12 mánaða, og a.m.k. eitt af eftirtöldu á við:

1. Þessi starfsemi fyrirtækisins er það umfangsmikil að fall eða vandræði þess gætu haft í för með sér kerfisáhættu.
2. Fyrirtækið er stöðustofnunaraðili skv. 3. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR.
3. Fjármálaeftirlitið telur það réttlætjanlegt í ljósi stærðar, eðlis, umfangs og margbreytileika starfsemi fyrirtækisins, að teknu tilliti til meðalhófsreglunnar og eins eða fleiri eftirfarandi þátta:
 - a. Mikilvægis fyrirtækisins fyrir efnahag Evrópska efnahagssvæðisins eða Íslands.

- b. Mikilvægis starfsemi fyrirtækisins yfir landamæri.
- c. Samtengingar fyrirtækisins við fjármálakerfið.

2. mgr. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um miðlara hrávöru og losunarheimilda, sjóði um sameiginlega fjárfestingu eða váttryggingafélög.

3. mgr. Ef Fjármálaeftirlitið ákveður að reglugerð (ESB) nr. 575/2013 skuli gilda um verðbréfafyrirtæki til samræmis við 1. mgr. skal fyrirtækið lúta eftirliti með því að farið sé að varfærniskröfum í ákvæðum laga um lánastofnanir um varfærniseftirlit og upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda.

4. mgr. Ef Fjármálaeftirlitið ákveður að afturkalla ákvörðun skv. 1. mgr. skal það upplýsa verðbréfafyrirtækið um það án tafar.

5. mgr. Ákvörðun skv. 1. mgr. fellur úr gildi ef verðbréfafyrirtækið uppfyllir ekki lengur viðmiðunarmörkin sem um getur í þeirri málsgrein, reiknuð út yfir 12 mánaða samfellt tímabil.

6. mgr. Fjármálaeftirlitið skal upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina án tafar um allar ákvarðanir sem teknar eru í samræmi við þessa grein.

21. gr.

Samstarf innan evrópska eftirlitskerfisins á fjármálamarkaði.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal við framkvæmd laga þessara taka tillit til samleitni á Evrópska efnahagssvæðinu að því er varðar eftirlitstæki og -aðferðir við beitingu laga sem samþykkt eru samkvæmt IFR og tilskipun (ESB) 2019/2034.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið skal:

1. Vinna af trausti og fullri gagnkvæmri virðingu með lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja og Eftirlitsstofnun EFTA, einkum til þess að tryggja viðeigandi, áreiðanlegt og ítarlegt upplýsingaflæði milli þeirra.
2. Vinna með og taka þátt í starfsemi Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og þegar við á samstarfshópum eftirlitsaðila samkvæmt lögum þessum og lögum um lánastofnanir.
3. Leita allra leiða til að tryggja að farið sé eftir viðmiðunarreglum og tilmælum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin gefur út skv. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 og að brugðist sé við viðvörðunum og tilmælum sem Evrópska kerfisáðætturáðið gefur út skv. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017.
4. Hafa náið samstarf við Evrópska kerfisáðætturáðið.

22. gr.

Samstarf við lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal eiga náið samstarf við lögbær yfirvöld annarra aðildarríkja við framkvæmd verkefna samkvæmt lögum þessum, einkum með því að skiptast án tafar á upplýsingum um verðbréfafyrirtæki, þ.m.t. um:

1. Fyrirkomulag stjórnunar og eignarhalds á fyrirtækinu.
2. Hvort fyrirtækið uppfylli eiginfjárgrunnskröfur.
3. Hvort fyrirtækið uppfylli samþjöppunaráættu- og lausafjárkröfur.
4. Stjórnsýslu- og bókhaldsfyrirkomulag og innra eftirlitskerfi fyrirtækisins.
5. Aðra þætti sem gætu haft áhrif á þá áættu sem fyrirtækið veldur.

2. mgr. Ef Ísland er heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækis skal Fjármálaeftirlitið án tafar veita lögbærum yfirvöldum gistiaðildarríkis fyrirtækisins allar upplýsingar og niðurstöður um

möguleg vandamál og áhættu sem fyrirtækið veldur fyrir verndun viðskiptavina eða stöðugleika fjármálakerfisins í gístiaðildarríkinu sem Fjármálaeftirlitið hefur greint við eftirlit með starfsemi fyrirtækisins.

3. mgr. Ef Ísland er heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækis skal Fjármálaeftirlitið bregðast við upplýsingum frá lögbærum yfirvöldum í gístiaðildarríki fyrirtækisins með því að grípa til allra ráðstafana sem þörf er á til að komast hjá eða ráða bót á mögulegum vandamálum og áhættu eins og um getur í 2. mgr. Fjármálaeftirlitið skal útskýra ítarlega fyrir lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins hvernig það hefur tekið tillit til upplýsinga og niðurstaðna sem þau hafa lagt fram ef eftir því er leitað.

4. mgr. Ef Ísland er gístiaðildarríki verðbréfafyrirtækis og Fjármálaeftirlitið telur, eftir að hafa sent upplýsingar og niðurstöður af þeim toga sem um getur í 2. mgr., að lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki fyrirtækisins hafi ekki gert nauðsynlegar ráðstafanir af þeim toga sem um getur í 3. mgr. getur það, eftir að hafa upplýst lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu, Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, svo og Eftirlitsstofnun EFTA ef við á, gripið til viðeigandi ráðstafana til að vernda viðskiptavinum eða stöðugleika fjármálakerfisins.

5. mgr. Fjármálaeftirlitið getur vísað synjun á beiðni um samstarf, einkum um upplýsingaskipti, til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA, eftir því sem við á. Sama gildir ef ekki hefur verið brugðist við beiðni innan hæfilegs frests.

6. mgr. Ef Ísland er heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækis og Fjármálaeftirlitið er ósammála ráðstöfunum lögbærra yfirvalda gístiaðildarríkis fyrirtækisins getur það vísað málinu til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA, eftir því sem við á.

7. mgr. Ef Ísland er heimaaðildarríki stöðustofnunaraðila skal Fjármálaeftirlitið, að því er varðar mat á skilyrðinu í c-lið 1. undirgr. 1. mgr. 23. gr. IFR, veita lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki verðbréfafyrirtækis upplýsingar um tryggingarlíkanið og þá stíka sem notaðir eru við útreikning á kröfu um tryggingarþekju verðbréfafyrirtækisins ef eftir því er leitað.

23. gr.

Vettvangsathugun í útibúi erlends verðbréfafyrirtækis.

1. mgr. Lögbæru yfirvaldi verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í öðru aðildarríki er heimilt að gera vettvangsathugun í útibúi fyrirtækisins hér á landi að undangenginni tilkynningu þess efnis til Fjármálaeftirlitsins.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið getur í eftirlitsskyni og ef það getur haft þýðingu fyrir stöðugleika fjármálakerfisins hér á landi gert vettvangsathugun í útibúi verðbréfafyrirtækis með staðfestu í öðru aðildarríki og krafði útibúið um upplýsingar um starfsemi þess. Fjármálaeftirlitið skal án tafar hafa samráð við lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki fyrirtækisins áður en það gerir slíka vettvangsathugun. Eins fljótt og mögulegt er að aflokinni vettvangsathugun skal Fjármálaeftirlitið miðla upplýsingum sem aflað var og niðurstöðum sem hafa þýðingu fyrir mat á áhættu fyrirtækisins til lögbæru yfirvaldanna.

24. gr.

Upplýsinga- og tilkynningarskylda endurskoðanda.

Endurskoðandi sem annast endurskoðun eða önnur lögmælt störf fyrir verðbréfafyrirtæki skal tafarlaust tilkynna Fjármálaeftirlitinu um atriði eða ákvarðanir varðandi verðbréfafyrirtækið eða fyrirtæki í nánnum tengslum við það sem hann fær vitneskju um og:

- a. fela í sér veruleg brot á lögum þessum eða stjórnvaldsfyrirmælum sem sett eru á grundvelli þeirra,

- b. geta haft áhrif á áframhaldandi starfsemi verðbréfafyrirtækisins eða
- c. geta leitt til þess að endurskoðandi synji um áritun eða geri fyrirvara.

25. gr.

Könnunar- og matsferli.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið metur hvort fyrirkomulag, áætlanir, ferli og kerfi sem verðbréfafyrirtæki kemur á fót til að fara að lögum þessum séu fullnægjandi. Fjármálaeftirlitið metur jafnframt eftirfarandi til að tryggja trausta meðferð og stýringu áhættu fyrirtækisins:

1. Áhættu skv. 11. gr.
2. Landfræðilega staðsetningu áhættuskuldbindinga fyrirtækisins.
3. Viðskiptalíkan fyrirtækisins.
4. Mat á kerfisáhættu að teknu tilliti til greiningar og mats á kerfisáhættu skv. 23. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 eða tilmæla Evrópska kerfisáhætturáðsins, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017.
5. Áhættu sem net- og upplýsingakerfi fyrirtækisins standa frammi fyrir til að tryggja trúnað, heilleika og aðgengileika ferla, gagna og eigna þess.
6. Vaxtaáhættu fyrirtækisins vegna viðskipta utan veltubókar.
7. Fyrirkomulag stjórnarhátta fyrirtækisins og hæfni og getu stjórnarmanna og framkvæmdastjóra til að sinna skyldum sínum.

2. mgr. Tíðni og umfang mats skv. 1. mgr. skal taka mið af stærð, eðli, umfangi og margbreytileika starfsemi fyrirtækisins, áhættusniði og viðskiptalíkani þess og kerfislegu mikilvægi. Matið skal taka tillit til þess hvort það hafi starfsábyrgðartryggingu og reglna um aðgreiningu fjár viðskiptavina frá eignum fyrirtækisins.

26. gr.

Eftirlit með notkun eigin líkana.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal reglubundið og a.m.k. þriðja hvert ár meta hvort verðbréfafyrirtæki sem hefur heimild til að beita eiginlíkansaðferð skv. 22. gr. IFR fullnægi þeim kröfum sem heimildinni fylgja, m.a. með tilliti til breytinga á starfsemi fyrirtækisins og notkunar aðferðarinnar fyrir nýjar afurðir, og hvort tækni og framkvæmd fyrirtækisins samræmist viðurkenndri aðferðafræði.

2. mgr. Fullnægi fyrirtækið ekki lengur skilyrðum fyrir því að beita eigin líkönum eða mæti eigin líkön fyrirtækisins ekki á fullnægjandi hátt áhættu þess, og fyrirtækið getur ekki sýnt fram á að áhrif þess séu óveruleg, skal Fjármálaeftirlitið krefjast þess að fyrirtækið leggi fram tímasetta áætlun um úrbætur. Fjármálaeftirlitið skal krefjast breytinga á áætluninni ef það telur ólíklegt að hún leiði til þess að bætt verði á fullnægjandi hátt úr annmörkunum innan hæfilegs frests. Dugi slík áætlun ekki til skal Fjármálaeftirlitið gera viðeigandi ráðstafanir til að bæta úr annmörkunum, svo sem að krefjast hærri margföldunarstuðla eða viðbótareiginfjár, eða afturkalla heimild fyrirtækisins til að beita eigin líkönum við ákvörðun eiginfjárfarfna eða takmarka hana við þau svið þar sem líkönin eru fullnægjandi eða fullnægjandi úrbótum verður komið við innan hæfilegs frests.

3. mgr. Ef afturvirkar prófanir skv. 366. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sbr. lög um lánastofnanir, nr. 161/2002, leiða í ljós fjölda frávika sem gefur til kynna að markaðsáhættulíkön fyrirtækisins séu ekki nægjanlega áreiðanleg skal Fjármálaeftirlitið krefjast úrbóta innan hæfilegs tíma eða afturkalla heimild fyrirtækisins til að styðjast við viðkomandi líkön.

27. gr.
Úrbótakrafa.

Fjármálaeftirlitið skal krefjast þess að verðbréfafyrirtæki grípi tímanlega til nauðsynlegra ráðstafana til úrbóta ef fyrirtækið uppfyllir ekki ákvæði laga þessara eða ef Fjármálaeftirlitið hefur ástæðu til að ætla að svo verði á næstu 12 mánuðum.

28. gr.
Eftirlitsúrræði.

Til að framfylgja kröfum eða fylgja eftir mati skv. 25. gr., 2. mgr. 26. gr., 27. gr. eða IFR er Fjármálaeftirlitinu heimilt að mæla fyrir um:

1. Að verðbréfafyrirtæki hafi hærri eiginfjárgrunn en gerð er krafa um í 11. gr. IFR, sbr. 29. gr., eða að krefjast breytinga á eiginfjárgrunni eða lausu fé til að taka mið af verulegum breytingum á starfsemi fyrirtækisins.
2. Endurbætur á fyrirkomulagi, aðferðum, kerfum og áætlunum skv. 6. og 8. gr.
3. Að verðbréfafyrirtæki setji fram áætlun innan eins árs um hvernig það muni uppfylla kröfur laga þessara. Fjármálaeftirlitið getur sett fyrirtækinu frest til að hrinda ráðstöfunum í áætluninni í framkvæmd og krafist úrbóta á umfangi og tímamörkum í áætluninni.
4. Niðurfærslu eða sérstaka meðferð á eignum í tengslum við eiginfjárgrunnskröfur.
5. Hömlur á eða takmörkun á starfsemi verðbréfafyrirtækis eða sölu eigna eða viðskipta-eininga sem skapa óhóflega áhættu.
6. Að dregið sé úr áhættu sem starfsemi, viðskiptaafurðir eða kerfi verðbréfafyrirtækis fela í sér, þ.m.t. vegna útvistaðrar starfsemi.
7. Að verðbréfafyrirtæki takmarki breytileg laun við hlutfall af hreinum tekjum ef þau samræmast ekki því að viðhalda traustum eiginfjárgrunni.
8. Að verðbréfafyrirtæki noti hreinan hagnað til að styrkja eiginfjárgrunn.
9. Takmörkun á eða bann við úthlutun og vaxtagreiðslum til hluthafa og eigenda gerninga viðbótareiginfjárbáttar 1, enda feli það ekki í sér vanskil af hálfu verðbréfafyrirtækis.
10. Aukin gagnaskil, þ.m.t. um eigin- og lausafjárstöðu, þó því aðeins að fyrirtækið uppfylli ekki ákvæði laga þessara eða Fjármálaeftirlitið hefur ástæðu til að ætla að svo verði á næstu 12 mánuðum eða ef gagnaskilin eru nauðsynleg til að meta hvort ástæða sé til að ætla að fyrirtækið muni ekki uppfylla ákvæði laga þessara á næstu 12 mánuðum eða vegna mats skv. 25. gr.
11. Sérstakar kröfur um að viðhalda lausu fé, sbr. 31. gr.
12. Aukna birtingu upplýsinga.
13. Að verðbréfafyrirtæki grípi til ráðstafana til þess að draga úr áhættu sem net- og upplýsingakerfi fyrirtækisins standa frammi fyrir til að tryggja trúnað, heilleika og aðgengileika ferla, gagna og eigna þess.

29. gr.
Viðbótarkrafa um eiginfjárgrunn.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal aðeins mæla fyrir um hærri eiginfjárgrunn skv. 1. tölul. 28. gr. ef mat skv. 25. eða 26. gr. leiðir í ljós að:

- a. verðbréfafyrirtæki stendur frammi fyrir eða skapar áhættu fyrir aðra sem er veruleg og er ekki nægjanlega mætt með eiginfjárgrunnskröfum samkvæmt þriðja eða fjórða hluta IFR,
- b. verðbréfafyrirtæki uppfyllir ekki kröfur 6. og 8. gr. og ólíklegt er að önnur eftirlitsúrræði dugi til að tryggja að svo verði innan hæfilegs tíma,

- c. mat á virði eigna í veltubók verðbréfafyrirtækis er ekki nógu varfærið til að það geti selt eignirnar eða varist áhættu af stöðunum á skömmum tíma við eðlilegar markaðsaðstæður án verulegs taps,
- d. verðbréfafyrirtæki uppfyllir ekki skilyrði fyrir notkun eiginlíkansaðferðar og líkur eru á því að það leiði til ófullnægjandi eiginfjárgrunns eða
- e. verðbréfafyrirtæki kemur ekki á eða viðheldur ítrekað ekki eiginfjárgrunni sem mætir kröfu Fjármálaeftirlitsins skv. 30. gr.

2. mgr. Að minnsta kosti 75% af kröfu um hærri eiginfjárgrunn skv. 1. tölul. 28. gr. skal mætt með eiginfjárþætti 1 og a.m.k. 75% af því með almennu eigin fé þáttar 1.

3. mgr. Fjármálaeftirlitið skal rökstyðja skriflega kröfu um hærri eiginfjárgrunn skv. 1. tölul. 28. gr. Greint skal frá mati á þáttum skv. 1. mgr., þar á meðal, ef við á, af hverju krafa um hærri eiginfjárgrunn skv. 30. gr. er ekki talin nægja.

30. gr.

Eiginfjáralag.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið getur krafist þess að verðbréfafyrirtæki sem er ekki lítið og ótengt hafi hærri eiginfjárgrunn en leiðir af öðrum ákvæðum laga þessara og kröfu um hærri eiginfjárgrunn skv. 1. tölul. 28. gr. í því skyni að tryggja að hagsveiflur verði ekki til þess að það fullnægi ekki lengur þeim kröfum eða ógni getu þess til að hætta starfsemi á skipulegan hátt. Krafan skal taka tillit til stærðar, kerfislegs mikilvægis, eðlis, umfangs og margbreytileika starfsemi fyrirtækisins.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið getur metið hvort viðbótareiginfjárgrunnur sem verðbréfafyrirtæki kemur sér upp skv. 1. mgr. sé hæfilegur og skal þá tilkynna fyrirtækinu um hvort svo sé eða hvort það telji breytinga þörf. Ef breytinga er þörf skal Fjármálaeftirlitið veita fyrirtækinu hæfilegan frest til að verða við kröfunni.

31. gr.

Viðbótarkrafa um laust fé.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal aðeins mæla fyrir um sérstakar kröfur um laust fé skv. 11. tölul. 28. gr. ef mat skv. 25. eða 26. gr. leiðir í ljós að verðbréfafyrirtæki:

- a. stendur frammi fyrir verulegri lausafjáráhættu sem er ekki nægjanlega mætt með lausafjárkröfum samkvæmt fimmta hluta IFR eða
- b. uppfyllir ekki kröfur 6. og 8. gr. og ólíklegt er að önnur eftirlitsúrræði dugi til að tryggja að svo verði innan hæfilegs tíma.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið skal ekki mæla fyrir um sérstakar kröfur um laust fé skv. 11. tölul. 28. gr. ef verðbréfafyrirtæki hefur fengið undanþágu frá lausafjárkröfum skv. 1. mgr. 43. gr. IFR.

3. mgr. Sérstökum kröfum um laust fé skv. 11. tölul. 28. gr. skal mætt með lausu fé skv. 43. gr. IFR.

4. mgr. Fjármálaeftirlitið skal rökstyðja skriflega sérstakar kröfur um laust fé skv. 11. tölul. 28. gr. Greint skal frá mati á þáttum skv. 1. mgr.

32. gr.

Tilkynning til skilavaldsins.

Fjármálaeftirlitið skal tilkynna skilavaldinu um kröfu um hærri eiginfjárgrunn skv. 1. tölul. 28. gr. eða 30. gr. hjá verðbréfafyrirtæki sem lög um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja gilda um. Sama gildir um skilastjórnvöld í öðrum aðildarríkjum eftir því sem við á.

33. gr.

Krafa um upplýsingagjöf.

Fjármálaeftirlitið getur krafist þess að:

1. Verðbréfafyrirtæki sem er ekki lítið og ótengt eða sem gefur út viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 birti upplýsingar skv. 46. gr. IFR oftar en einu sinni á ári. Fjármálaeftirlitið getur sett birtingunni tímamörk.
2. Verðbréfafyrirtæki sem er ekki lítið og ótengt eða sem gefur út viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1 noti tiltekna miðla og staðsetningar, einkum vef fyrirtækisins, til að birta aðrar upplýsingar en reikningsskil.
3. Móðurfélag birti árlega lýsingu á félagsformi sínu og stjórnarháttum og stjórnskipulagi samstæðu verðbréfafyrirtækis til samræmis við 8. gr. laga þessara og 11. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, eða birti tilvísun til jafngildra upplýsinga sem eru birtar annars staðar.

34. gr.

Tilkynning til Evrópsku bankaefirlitsstofnunarinnar.

Fjármálaeftirlitið skal upplýsa Evrópsku bankaefirlitsstofnunina um:

1. Mat skv. 25. gr.
2. Aðferðafræði sem ákvarðanir skv. 28.–30. gr. byggjast á.
3. Umfang stjórnsýsluviðurlaga sem kveðið er á um í lögum þessum.

V. KAFLI

Eftirlit með samstæðum.

35. gr.

Eftirlitsaðili á samstæðugrunni.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið fer með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu ef:

1. Seðlabanki Íslands er lögbært yfirvald móðurverðbréfafyrirtækis á Evrópska efnahagssvæðinu sem stýrir samstæðu verðbréfafyrirtækis.
2. Seðlabanki Íslands er lögbært yfirvald verðbréfafyrirtækis sem hefur móðurfélag sem er móðureignarhaldsfélag á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu.
3. Tvö eða fleiri verðbréfafyrirtæki sem hafa starfsleyfi í ólíkum aðildarríkjum heyra undir sama móðureignarhaldsfélag á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða sama blandaða móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu sem hefur staðfestu hér á landi, enda sé a.m.k. eitt verðbréfafyrirtæki í samstæðunni með starfsleyfi hér á landi.
4. Móðurfélög tveggja eða fleiri verðbréfafyrirtækja sem hafa starfsleyfi í ólíkum aðildarríkjum samanstanda af fleiri en einu eignarhaldsfélagi á verðbréfasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi með höfuðstöðvar í ólíkum aðildarríkjum og verðbréfafyrirtæki er að finna í hverju þessara ríkja og Seðlabanki Íslands er lögbært yfirvald verðbréfafyrirtækisins með mestar eignir.
5. Tvö eða fleiri verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi á Evrópska efnahagssvæðinu hafa sama eignarhaldsfélag á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu sem móðurfélag og ekkert verðbréfafyrirtækjanna hefur starfsleyfi í því aðildarríki þar sem eignarhaldsfélagið hefur

staðfestu og Seðlabanki Íslands er lögbært yfirvald verðbréfafyrirtækisins með mestar eignir.

2. mgr. Seðlabanki Íslands getur, með samkomulagi við viðkomandi lögbær yfirvöld, ákveðið að annað lögbært yfirvald fari með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu en leiðir af 3.–5. tölul. 1. mgr. ef það endurspeglar betur hlutfallslegt mikilvægi starfsemi verðbréfafyrirtækja innan samstæðunnar í viðkomandi aðildarríkjum eða tryggir betur samfellu í eftirliti. Viðkomandi móðureignarhaldsfélagi á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu, blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármála-starfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu eða verðbréfafyrirtæki með mestar eignir skal áður veittur andmælaréttur. Fjármálaeftirlitið skal tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um slíka ákvörðun.

36. gr.

Upplýsingagjöf við neyðarástand.

Fari Fjármálaeftirlitið með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu skal það eins fljótt og við verður komið upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, Evrópska kerfisáhætturáðið og viðkomandi lögbær yfirvöld um neyðarástand, þ.m.t. aðstæður skv. 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, eða versnandi markaðsaðstæður sem geta teft í tvisýnu aðgangi að lausu fé á markaði og stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríki þar sem einingar innan samstæðu verðbréfafyrirtækis hafa starfsleyfi. Það skal veita sömu yfirvöldum allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að þau geti leyst verk sín af hendi.

37. gr.

Samstarfshópur eftirlitsaðila.

1. mgr. Fari Fjármálaeftirlitið með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu getur það komið á fót samstarfshópi eftirlitsaðila til að greiða fyrir samstarfi þeirra innbyrðis og við önnur yfirvöld.

2. mgr. Samstarfshópur eftirlitsaðila skal vera vettvangur fyrir:

1. Upplýsingagjöf skv. 36. gr.
2. Samhæfingu beiðna um upplýsingar ef þörf krefur til að greiða fyrir eftirliti á samstæðugrunni í samræmi við 7. gr. IFR.
3. Samhæfingu beiðna um upplýsingar þegar fleiri en eitt lögbært yfirvald verðbréfafyrirtækja sem eru hluti af sömu samstæðu þurfa að óska eftir upplýsingum frá annaðhvort lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki stöðustofnunaraðila eða frá lögbæru yfirvaldi fullgilda, miðlægs mótaðila varðandi tryggingarlíkan og mæliþætti sem notaðir eru við útreikning tryggingarkröfu viðkomandi verðbréfafyrirtækja.
4. Skipti lögbærra yfirvalda á upplýsingum innbyrðis og við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina til samræmis við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, og við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina til samræmis við 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, sbr. sömu lög.
5. Samkomulag um skiptingu verka milli lögbærra yfirvalda.
6. Samhæfingu eftirlits í því skyni að forðast óþarfa tvítekningu eftirlitskrafna.

3. mgr. Eftirfarandi yfirlit skulu eiga aðild að samstarfshópi eftirlitsaðila:

1. Lögbær yfirlit sem bera ábyrgð á eftirliti með dótturfélögum í samstæðu verðbréfafyrirtækis undir stjórn verðbréfafyrirtækis á Evrópska efnahagssvæðinu, móðureignarhaldsfélags á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu.
2. Eftirlitsyfirlit í ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins, ef við á, enda séu þau að mati allra viðkomandi lögbærra yfirvalda bundin af fullnægjandi þagnarskyldu.

4. mgr. Fjármálaeftirlitið tekur ákvarðanir um starfsemi samstarfshóps eftirlitsaðila sem það hefur komið á fót og skal í þeim efnum taka tillit til mikilvægis eftirlitsstarfsemi annarra yfirvalda í samstarfshópnum. Það stýrir fundum og boðar til þeirra þau yfirlit sem hann varðar. Það skal tilkynna öllum meðlimum samstarfshóps fyrir fram um fundi með dagskrá. Það skal svo fljótt sem auðið er upplýsa þá um ákvarðanir sem teknar eru á fundum og til hvaða aðgerða er gripið. Fjármálaeftirlitið skal í samráði við önnur yfirlit í starfshópnum setja skrifleg viðmið um vinnutilhögun hans.

38. gr.

Upplýsingaskipti og samráð.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal veita yfirvaldi sem fer með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu og lögbærum yfirlitum skv.

3. mgr. 37. gr. allar nauðsynlegar upplýsingar, þ.m.t. um eftirfarandi:

1. Rekstrarform, stjórnunarkerfi og skipulag samstæðu verðbréfafyrirtækis og eininga sem tilheyra henni og lögbær yfirlit þeirra.
2. Aðferðir við öflun og sannpröfun upplýsinga frá verðbréfafyrirtækjum í samstæðu verðbréfafyrirtækis.
3. Óhagstæða þróun hjá verðbréfafyrirtækjum eða öðrum einingum í samstæðu verðbréfafyrirtækis sem gæti haft alvarleg áhrif á verðbréfafyrirtækin.
4. Umtalsverð viðurlög og sérstakar ráðstafanir sem Fjármálaeftirlitið grípur til samkvæmt lögum þessum.
5. Sérþeka kröfu um eiginfjárgrunn skv. 28. gr.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið skal hafa samráð við önnur lögbær yfirlit áður en það tekur ákvörðun sem kann að hafa verulega þýðingu fyrir eftirlitshlutverk þeirra og varðar:

1. Breytingar á hlutafjárskipan, skipulagi eða stjórnkerfi verðbréfafyrirtækja í samstæðu verðbréfafyrirtækis sem þarfnast samþykkis eða leyfis Fjármálaeftirlitsins.
2. Umtalsverð viðurlög gagnvart verðbréfafyrirtæki og aðrar sérstakar ráðstafanir Fjármálaeftirlitsins.
3. Sérþeka kröfu um eiginfjárgrunn skv. 28. gr.

3. mgr. Fjármálaeftirlitið skal hafa samráð við yfirvald sem fer með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu um viðurlög og ráðstafanir skv. 2. tölul. 2. mgr.

4. mgr. Fjármálaeftirlitið getur ákveðið að hafa ekki samráð við önnur lögbær yfirlit í brýnum málum eða þegar slíkt samráð getur teft virkni ákvarðana í tvísýnu. Fjármálaeftirlitið skal þá án tafar tilkynna hlutaðeigandi yfirlitum um ákvörðun sína um að hafa ekki samráð.

39. gr.

Staðreynsla upplýsinga.

Fjármálaeftirlitið skal að ósk lögbærs yfirvalds í öðru aðildarríki staðreyna upplýsingar frá innlendu verðbréfafyrirtæki, eignarhaldsfélagi á verðbréfasviði, blönduðu eignarhaldsfélagi í

fjármálastarfsemi, fjármálastofnun, fyrirtæki í viðbótarstarfsemi, blönduðu eignarhaldsfélagi eða dótturfélagi, þ.m.t. dótturfélagi sem er vátryggingafélag, leyfa viðkomandi yfirvaldi að staðreyna upplýsingarnar sjálft eða fela endurskoðanda eða öðrum sérfræðingi að gera það. Ef Fjármálaeftirlitið felur endurskoðanda eða öðrum sérfræðingi að staðreyna upplýsingar skal það fara fram á að hann geri það af óhlutdrægni og leggi skjótt fram niðurstöður. Lögbæra yfirvaldið sem lagði fram ósk skv. 1. málsl. getur tekið þátt í því að staðreyna upplýsingarnar ef það annast það ekki sjálft.

40. gr.

Eiginfjárpróf samstæðu.

Eignarhaldsfélög á verðbréfasviði og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi falla undir eftirlit með uppfyllingu krafna í eiginfjárprófi samstæðu.

41. gr.

Hæfi stjórnarmanna og framkvæmdastjóra eignarhaldsfélaga.

Stjórnarmenn og framkvæmdastjóri eignarhaldsfélags á verðbréfasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi skulu hafa gott orðspor og búa yfir fullnægjandi þekkingu, hæfni og reynslu til að gegna skyldum sínum.

42. gr.

Blönduð eignarhaldsfélög.

1. mgr. Ef móðurfélag verðbréfafyrirtækis sem heyrir undir eftirlit Fjármálaeftirlitsins er blandað eignarhaldsfélag getur Fjármálaeftirlitið:

1. Krafði blandaða eignarhaldsfélagið um allar upplýsingar sem geta skipt máli fyrir eftirlit með verðbréfafyrirtækinu.
2. Haft eftirlit með viðskiptum milli verðbréfafyrirtækisins og blandaða eignarhaldsfélagsins og dótturfélaga blandaða eignarhaldsfélagsins og krafist þess að verðbréfafyrirtækið hafi viðeigandi áhættustýringarferli og innra eftirlitskerfi, þ.m.t. traust skýrslugjafar- og reikningsskilaferli til að greina, mæla, vakta og stýra þessum viðskiptum.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið getur gert eða fengið utanaðkomandi skoðunarmenn til að gera vettvangskönnun til að staðreyna upplýsingar frá blönduðum eignarhaldsfélögum og dótturfélögum þeirra.

43. gr.

Mat á eftirliti utan Evrópska efnahagssvæðisins.

1. mgr. Ef tvö eða fleiri verðbréfafyrirtæki sem heyra undir sama móðurfélag með höfuðstöðvar í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins falla ekki undir skilvirkt eftirlit á samstæðugrunni skal Fjármálaeftirlitið meta hvort verðbréfafyrirtækin falli undir eftirlit í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins sem er jafngilt eftirliti samkvæmt lögum þessum.

2. mgr. Ef verðbréfafyrirtækin falla ekki undir jafngilt eftirlit og Fjármálaeftirlitið væri eftirlitsstjórnvald á samstæðugrunni eða færi með eftirlit með því að farið væri að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu ef móðurfélagið hefði staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu skal það nýta viðeigandi eftirlitsheimildir til þess að ná fram markmiðum 7. eða 8. gr. IFR, eftir atvikum með því að krefjast þess að komið sé á fót eignarhaldsfélagi á verðbréfasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu sem falli undir 7. eða 8. gr. IFR, að höfðu samráði við önnur hlutaðeigandi lögbær yfirvöld. Fjármálaeftirlitið skal

tilkynna öðrum hlutaðeigandi lögbærum yfirvöldum, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Eftirlitsstofnun EFTA um ráðstafanir samkvæmt þessari málsgrein.

VI. KAFLI

Viðurlög.

44. gr.

Stjórnvaldssekt.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið getur lagt stjórnvaldssekt á hvern þann sem brýtur gegn:

1. 8. gr. um fyrirkomulag stjórnarhátta.
2. 12. gr. um starfskjarastefnu.
3. 13. gr. um verðbréfafyrirtæki sem nýtur góðs af sérstökum opinberum fjárstuðningi.
4. 14. gr. um breytileg laun.
5. 52. gr. um tilkynningar starfsmanna um brot með því að hafa ekki ferla samkvæmt greininni.
6. 57. gr. um þagnarskyldu.
7. 58. gr. grum endurbótaáætlun og tímanleg inn grip með því að tilkynna Fjármálaeftirlitinu ekki þegar í stað ef líkur eru á að verðbréfafyrirtæki teljist vera á fallanda fæti í skilningi laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja eða með því að gera ekki eða uppfæra ekki endurbótaáætlun.
8. 37. gr. IFR með því að stofna til samþjöppunaráhættu sem er umfram takmörkin sem sett eru fram þar, með fyrirvara um 38. og 39. gr. reglugerðarinnar.
9. 43. gr. IFR með því að verðbréfafyrirtæki skorti ítrekað eða um langvarandi skeið laust fé í andstöðu við ákvæðið, með fyrirvara um 44. gr. reglugerðarinnar.
10. Sjötta hluta IFR með því að birta ekki upplýsingar eða veita ófullnægjandi eða ófullkomnar upplýsingar.
11. B-lið 1. mgr. 54. gr. IFR með því að veita Fjármálaeftirlitinu ekki upplýsingar, eða veita því ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um hvort skyldan til að uppfylla eiginfjárkröfur skv. 11. gr. reglugerðarinnar sé uppfyllt.
12. E-lið 1. mgr. 54. gr. IFR með því að veita Fjármálaeftirlitinu ekki upplýsingar, eða veita því ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um samþjöppunaráhættu.
13. 28., 52. eða 63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sbr. lög um lánastofnanir, nr. 161/2002, með því að inna af hendi greiðslur til handhafa gerninga sem eru hluti af eiginfjárgrunni verðbréfafyrirtækis í andstöðu við ákvæðin.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið getur lagt stjórnvaldssekt á hvern þann sem hefur staðið að því að fyrirtæki fái starfsleyfi samkvæmt lögum þessum á grundvelli rangra upplýsinga eða á annan óeðlilegan hátt.

3. mgr. Stjórnsýsluviðurlögum verður beitt óháð því hvort lögbrot eru framin af ásetningi eða gáleysi.

4. mgr. Sekt sem lögð er á einstakling getur numið allt að 678 millj. kr. Sekt sem lögð er á lögaðila getur numið allt að 10% af hreinni heildarveltu hans á næstliðnu rekstrarári, að meðtöldum vergum tekjum sem samanstanda af vaxtatekjum og svipuðum tekjum, tekjum af hlutabréfum og öðrum verðbréfum með breytilegum eða föstum tekjum og umboðslaunum eða þóknunum. Ef lögaðilinn er dótturfélag skulu vergar tekjur miðast við vergar tekjur samstæðu endanlegs móðurfélags hans á næstliðnu rekstrarári. Sekt sem lögð er á lögaðila getur þó numið allt að tvöföldum hagnaði af broti eða tapi sem forðað var með broti ef sú fjárhæð er hærri.

5. mgr. Þrátt fyrir 4. mgr. getur sekt sem lögð er á einstakling vegna brots skv. 7. tölul. 1. mgr. numið allt að 771 millj. kr. Sekt sem lögð er á lögaðila vegna brots skv. 7. tölul. 1. mgr. getur numið allt að 10% af hreinni heildarveltu hans á næstliðnu rekstrarári eða, ef hann er dótturfélag, 10% af hreinni heildarveltu samstæðu endanlegs móðurfélags hans á næstliðnu rekstrarári. Sekt sem lögð er á einstakling eða lögaðila vegna brots skv. 7. tölul. 1. mgr. getur þó numið allt að tvöföldum ávinningi af brotinu ef sú fjárhæð er hærri.

6. mgr. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um stjórnvaldssekt er aðfararhæf. Sekt rennur í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtu hennar. Séu stjórnvaldssektir ekki greiddar innan mánaðar frá því að aðila var tilkynnt um ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu.

45. gr.

Bann við störfum fyrir verðbréfafyrirtæki.

Fjármálaeftirlitið getur tímabundið bannað einstaklingi sem brýtur af sér með þeim hætti sem greinir í 1. eða 2. mgr. 44. gr. að starfa fyrir verðbréfafyrirtæki.

46. gr.

Ákvörðun stjórnsluviðurlaga.

Við ákvörðun stjórnsluviðurlaga og annarra ráðstafana vegna brota, þ.m.t. um fjárhæð stjórnvaldssektar, skal tekið tillit til allra atvika sem máli skipta, þ.m.t. eins og við á:

1. Alvarleika brots og hvað það hefur staðið lengi.
2. Ábyrgðar hins brotlega.
3. Fjárhagsstöðu hins brotlega, þ.m.t. með hliðsjón af heildarveltu lögaðila eða árstekjum einstaklings.
4. Þýðingar hagnaðar af broti, eða taps sem forðað var með broti, fyrir brotlegan lögaðila.
5. Taps þriðja aðila af broti.
6. Samstarfsvilja hins brotlega við Fjármálaeftirlitið eða skilavaldið.
7. Fyrri brota hins brotlega.
8. Mögulegra kerfislegra áhrifa brots.

47. gr.

Frestur til að leggja á stjórnsluviðurlög.

1. mgr. Heimild Fjármálaeftirlitsins til að beita stjórnsluviðurlögum samkvæmt lögum þessum fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því að broti lauk.

2. mgr. Frestur skv. 1. mgr. rofnar þegar Fjármálaeftirlitið tilkynnir aðila um rannsókn á meintu broti. Rof frests hefur réttaráhrif gagnvart öllum sem staðið hafa að broti.

48. gr.

Sátt.

1. mgr. Hafi aðili gerst brotlegur við ákvæði laga þessara eða stjórnvaldsfyrirmæla settra með stoð í lögnum eða ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins á grundvelli þeirra er Fjármálaeftirlitinu heimilt að ljúka málinu með sátt við málsaðila. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift sinni.

2. mgr. Seðlabanki Íslands setur reglur um framkvæmd 1. mgr.

49. gr.

Réttur til að fella ekki á sig sök.

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með stjórnsýsluviðurlögum hefur sá sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fjármálaeftirlitið skal leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

50. gr.

Birting stjórnsýsluviðurlaga.

1. mgr. Fjármálaeftirlitið skal birta á vef sínum ákvarðanir um stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir vegna brota, þar á meðal um hver brotin eru og þá einstaklinga og lögaðila sem eru látnir sæta viðurlögum eða öðrum ráðstöfunum, án ástæðulausrar tafar eftir að viðkomandi aðilar hafa verið upplýstir um ákvarðanirnar, enda teljist birtingin nauðsynleg og í réttu hlutfalli við brotið. Ef ákvarðanirnar eru bornar undir dómstóla skal Fjármálaeftirlitið jafnframt birta upplýsingar um stöðu og niðurstöðu dómsmálanna. Upplýsingarnar skulu vera á vefnum í minnst fimm ár. Persónuupplýsingar skulu þó ekki vera á vefnum lengur en nauðsynlegt getur talist í samræmi við lög um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga.

2. mgr. Fjármálaeftirlitið skal birta ákvarðanir án persónugreinanlegra auðkenna ef annað myndi valda viðkomandi einstaklingum eða lögaðilum tjóni sem væri ekki í réttu hlutfalli við brotið eða stofnaði stöðugleika á fjármálamarkaði eða yfirstandandi rannsókn sakamáls í hættu.

51. gr.

Upplýsingagiðf til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um stjórnsýsluviðurlög.

Fjármálaeftirlitið skal upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina um stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir vegna brota og um dómsmál vegna þeirra og niðurstöður þeirra.

52. gr.

Tilkynningar starfsmanna um brot.

1. mgr. Verðbréfafyrirtæki skal hafa til staðar ferli fyrir starfsfólk til að tilkynna innan húss um brot á lögum þessum eftir tiltekinni óháðri boðleið.

2. mgr. Ferli skv. 1. mgr. skal tryggja:

1. Vernd þess sem tilkynnir um brot gegn refsiaðgerðum, mismunun eða annars konar ósanngjarnri meðferð af hálfu verðbréfafyrirtækisins.
2. Vernd persónuupplýsinga, bæði um þann sem tilkynnir um brot og þann sem er sakaður um að bera ábyrgð á broti, í samræmi við lög um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga.
3. Að gætt sé trúnaðar um þann sem tilkynnti um mögulegt brot, nema skylt sé lögum samkvæmt að veita upplýsingar um hann við frekari rannsókn eða stjórnsýslu- eða dómsmeðferð.

53. gr.

Refsing.

1. mgr. Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum að brjóta gegn eftirtöldum ákvæðum laga þessara:

1. 13. gr. um verðbréfafyrirtæki sem nýtur góðs af sérstökum opinberum fjárstuðningi.
2. 14. gr. um breytileg laun.

3. 57. gr. um þagnarskyldu.
4. Fjórða hluta IFR um samþjöppunaráhættu.
5. Sjötta hluta IFR um upplýsingagjöf.
6. Sjöunda hluta IFR um kröfur um skýrslugjöf.

2. mgr. Þá varðar það sömu refsingu að gefa vísitandi rangar eða villandi upplýsingar um hagi verðbréfafyrirtækis eða annað er það varðar, opinberlega eða til Fjármálaeftirlitsins, annarra opinberra aðila eða viðskiptamanna sinna.

3. mgr. Brot gegn lögum þessum er varða sektum eða fangelsi varða refsingu hvort sem þau eru framin af ásetningi eða gáleysi.

4. mgr. Tilraun til brots eða hlutdeild í broti samkvæmt þessari grein er refsiverð eftir því sem segir í almennum hegningarlögum.

5. mgr. Gera má lögaðila sekt fyrir brot samkvæmt þessari grein óháð því hvort sök verði sönnuð á tiltekinn fyrirsvarsmann lögaðilans, starfsmann hans eða annan aðila sem starfar á hans vegum. Hafi fyrirsvarsmannur lögaðilans, starfsmaður hans eða annar á hans vegum á saknæman hátt gerst sekur um brot samkvæmt þessari grein í starfsemi lögaðilans má gera honum refsingu, auk þess að gera lögaðilanum sekt.

6. mgr. Heimilt er að gera upptækan með dómi beinan eða óbeinan hagnað sem hlotist hefur af broti samkvæmt þessari grein.

54. gr.

Kæra til lögreglu.

1. mgr. Brot gegn lögum þessum sæta aðeins rannsókn lögreglu að undangenginni kæru Fjármálaeftirlitsins.

2. mgr. Varði meint brot á lögum þessum bæði stjórnsýsluviðurlögum og refsingu metur Fjármálaeftirlitið hvort mál skuli kært til lögreglu eða því lokið með stjórnvaldsákvörðun. Ef brot eru meiri háttar ber Fjármálaeftirlitinu að vísa þeim til lögreglu. Brot telst meiri háttar ef það lýtur að verulegum fjárhæðum, ef verknaður er framin á sérstaklega vítavörðan hátt eða við aðstæður sem auka mjög á saknæmi brotsins. Jafnframt getur Fjármálaeftirlitið á hvaða stigi rannsóknar sem er vísað máli vegna brota á lögum þessum til rannsóknar lögreglu. Gæta skal samræmis við úrlausn sambærilegra mála.

3. mgr. Með kæru Fjármálaeftirlitsins skulu fylgja afrit þeirra gagna sem grunur um brot er studdur við. Ákvæði IV.–VII. kafla stjórnsýslulaga, nr. 37/1993, gilda ekki um ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um að kæra mál til lögreglu.

4. mgr. Fjármálaeftirlitinu er heimilt að láta lögreglu og ákærvaldi í té upplýsingar og gögn sem það hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Fjármálaeftirlitinu er heimilt að taka þátt í aðgerðum lögreglu sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

5. mgr. Lögreglu og ákærvaldi er heimilt að láta Fjármálaeftirlitinu í té upplýsingar og gögn sem hún hefur aflað og tengjast þeim brotum sem tilgreind eru í 2. mgr. Lögreglu er heimilt að taka þátt í aðgerðum Fjármálaeftirlitsins sem varða rannsókn þeirra brota sem tilgreind eru í 2. mgr.

6. mgr. Telji ákærandi að ekki séu efni til málshöfðunar vegna ætlaðrar refsiverðrar háttsemi sem jafnframt varðar stjórnsýsluviðurlögum getur hann sent eða endursent málið til Fjármálaeftirlitsins til meðferðar og ákvörðunar.

VII. KAFLI

Upplýsingar um framkvæmd laganna.

55. gr.

Birting upplýsinga um framkvæmd laganna.

Seðlabanki Íslands skal reglubundið birta á vef sínum:

1. Lög þessi og stjórnvaldsfyrirmæli og leiðbeiningar sem samþykktar eru á grundvelli þeirra.
2. Upplýsingar um hvernig valkostir og svigrúm í IFR og tilskipun (ESB) 2019/2034 er nýtt.
3. Almenn viðmið og aðferðafræði sem Fjármálaeftirlitið styðst við vegna könnunar- og matsferlis skv. 25. gr.
4. Tölfræði um framkvæmd laga þessara, þar á meðal um fjölda og tegundir eftirlitsráðstafana skv. 1. tölul. 28. gr. og stjórnsýsluviðurlaga.

VIII. KAFLI

Stjórnvaldsfyrirmæli o.fl.

56. gr.

Reglur Seðlabanka Íslands.

1. mgr. Seðlabanki Íslands setur reglur til að innleiða framseldar gerðir og framkvæmdargerðir sem eru samþykktar með stoð í IFR og eru teknar upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið. Hann setur jafnframt reglur til að innleiða aðrar framseldar gerðir og framkvæmdargerðir sem varða efni laga þessara og eru teknar upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið. Í þeim má m.a. fjalla um:

1. Viðmið 1. og 2. tölul. 1. mgr. 20. gr.
2. Tegund og eðli upplýsinga sem lögbær yfirvöld aðildarríkja skulu skiptast á.
3. Stöðluð eyðublöð, sniðmát og verklagsreglur um kröfur um upplýsingaskipti til að auðvelda eftirlit með verðbréfafyrirtækjum.
4. Viðmið til að greina þá flokka starfsfólks sem við störf sín hafa veruleg áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis.
5. Flokka gerninga sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 10. tölul. 1. mgr. 14. gr. og um annars konar fyrirkomulag sem uppfyllir sömu markmið.
6. Hvernig meta skuli áhættu skv. 1. tölul. 1. mgr. 29. gr.
7. Hvernig meta skuli áhættu skv. 1. tölul. 1. mgr. 31. gr.
8. Verkefni samstarfshóps eftirlitsaðila skv. 37. gr.
9. Snið, uppbyggingu, innihaldslista og árlega birtingardagsetningu upplýsinga skv. 55. gr.

2. mgr. Við setningu reglna samkvæmt þessari grein er heimilt að vísa til birtingar á gerðum sem byggjast á tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins á ensku.

57. gr.

Þagnarskylda.

1. mgr. Stjórnarmenn verðbréfafyrirtækis, framkvæmdastjórar, endurskoðendur, starfsmenn og hverjir þeir sem taka að sér verk í þágu fyrirtækisins eru bundnir þagnarskyldu um allt það sem þeir fá vitneskju um við framkvæmd starfa síns og varðar viðskipta- eða einkamálefni viðskiptamanna þess, nema skylt sé að veita upplýsingar samkvæmt lögum. Þagnarskyldan helst þótt látið sé af starfi.

2. mgr. Sá sem veitir viðtöku upplýsingum af því tagi sem um getur í 1. mgr. er bundinn þagnarskyldu eins og þar greinir. Sá aðili sem veitir upplýsingar skal áminna viðtakanda um þagnarskylduna.

3. mgr. Heimilt er að miðla til utanaðkomandi aðila þeim upplýsingum um viðskiptamenn sem um getur í 1. mgr. að fengnu skriflegu samþykki þess er í hlut á. Í samþykki skal koma fram til hvaða upplýsinga það tekur, til hvaða aðila er heimilt að miðla upplýsingum á grundvelli þess og í hvaða tilgangi upplýsingunum er miðlað.

4. mgr. Þrátt fyrir 1. mgr. mega verðbréfafyrirtæki og aðrir lögaðilar sem heyra undir sama eftirlit á samstæðugrunni skiptast á upplýsingum sem þeir þurfa til að fullnægja eftirlitskröfum samkvæmt lögum þessum eða hliðstæðum kröfum í öðrum aðildarríkjum.

58. gr.

Endurbótaáætlun og tímanleg inngríp.

Ákvæði 4. málsl. 1. mgr. 52. gr. e, IX. kafla A, 107. gr. c – 107. gr. h, 109. gr. o – 109. gr. t og 112. gr. f laga um lánastofnanir, nr. 161/2002, gilda um verðbréfafyrirtæki sem ber að hafa stofnframlag skv. 1. tölul. 1. mgr. 5. gr., að breyttu breytanda.

59. gr.

Endurskipulagning fjárhags og slit.

Ákvæði A- og B-hluta XII. kafla laga um lánastofnanir, nr. 161/2002, gilda um verðbréfafyrirtæki, að breyttu breytanda.

60. gr.

Innleiðing.

Með lögum þessum er innleidd tilskipun (ESB) 2019/2034. Einnig er innleidd 4. gr. tilskipunar 2014/59/ESB að því er varðar einfaldar endurbótaáætlanir verðbréfafyrirtækja og 5.–9. gr. og 19.–30. gr. sömu tilskipunar að því er verðbréfafyrirtæki varðar.

61. gr.

Gildistaka.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 2027.

62. gr.

Breyting á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

- a. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki séu rekin“ í 1. mgr. 1. gr. laganna kemur: lánastofnanir séu reknar.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 1. gr. a laganna:
 1. Í stað orðanna „innlend fjármálafyrirtæki“ og „fjármálafyrirtækja“ í 1. málsl. kemur: innlendar lánastofnanir; og: lánastofnana.
 2. 2. og 3. málsl. falla brott.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 1. gr. b laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í a-lið 2. tölul., tvívegis í 4. tölul., í 6. og 7. tölul., í c-lið og tvívegis í d-lið 1. málsl. 11. tölul., tvívegis í 14. tölul., í 22., 23., 26., 27. og 32. tölul., í inngangsmálslið og d-lið 1. málsl. og 2. málsl. 35. tölul., í 40., 41., 44.–46. og 58. tölul., tvívegis í 75. tölul. og í 76., 79. og 83. tölul. kemur, í viðeigandi beygingarfalli og tölu, með eða án greinis: lánastofnun.

2. Á eftir 11. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: *Eignarhaldsfélag á verðbréfasviði*: Eignarhaldsfélag á verðbréfasviði samkvæmt lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
3. 18. tölul. fellur brott.
4. Eftirfarandi breytingar verða á 21. tölul.:
 - a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ tvívegis í a-lið kemur: lánastofnun.
 - b. Á eftir orðinu „fjármálastarfsemi“ í 2. tölul. b-liðar kemur: eignarhaldsfélag á verðbréfasviði.
5. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækis og viðsemjanda þess“ í 24. tölul. kemur: lánastofnunar og viðsemjanda hennar.
6. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækis“ og „þess“ í 29. tölul. kemur: lánastofnunar; og: hennar.
7. 34. tölul. fellur brott.
8. 37. tölul. orðast svo: *Lánastofnun*: Fyrirtæki sem starfar við:
 - a. að taka á móti innlánum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi og veita lán fyrir eigin reikning eða
 - b. viðskipti fyrir eigin reikning eða sölutryggingu í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboð fjármálagerninga, sbr. c- og f-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, enda sé fyrirtækið ekki miðlari hrávöru og losunarheimilda, sjóður um sameiginlega fjárfestingu, váttryggingafélag eða verðbréfafyrirtæki sem er undanþegið starfsleyfi sem lánastofnun skv. 3. gr. a og:
 1. heildarvirði samstæðueigna fyrirtækisins með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu, þ.m.t. allra útibúa og dótturfélaga með staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins, nemur jafnvirði 30 milljarða evra eða meira,
 2. heildarvirði eigna fyrirtækisins með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu, þ.m.t. allra útibúa og dótturfélaga með staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins, er lægra en jafnvirði 30 milljarða evra og fyrirtækið er hluti samstæðu þar sem heildarvirði samstæðueigna allra fyrirtækja í samstæðunni, sem eru með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu, þ.m.t. allra útibúa og dótturfélaga með staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins, sem hvert um sig á heildareignir að andvirði undir jafnvirði 30 milljarða evra og sem stunda einhverja þá starfsemi sem um getur í c- og f-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nemur jafnvirði 30 milljarða evra eða meira eða
 3. heildarvirði eigna fyrirtækisins er lægra en jafnvirði 30 milljarða evra og fyrirtækið er hluti samstæðu þar sem heildarvirði samstæðueigna allra fyrirtækja í samstæðunni, sem stunda einhverja þá starfsemi sem um getur í c- og f-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nemur jafnvirði 30 milljarða evra eða meira, ef eftirlitsaðili á samstæðugrunni, í samráði við samstarfshóp eftirlitsaðila, ákveður svo, til þess að bregðast við mögulegri hættu á sniðgöngu og mögulegri áhættu fyrir fjármálastöðugleika á Evrópska efnahagssvæðinu.

Að því er 2. og 3. tölul. 1. málsl. varðar, ef fyrirtækið er hluti samstæðu þriðja lands, skulu heildareignir hvers útibús í samstæðu þriðja lands með starfsleyfi á Evrópska efnahagssvæðinu taldar með í samanlögðu heildarvirði eigna allra fyrirtækja í samstæðunni. Að því er 3. tölul. 1. málsl. varðar getur eftirlitsaðili á samstæðugrunni óskað eftir öllum viðkomandi upplýsingum frá fyrirtækinu til þess að taka ákvörðun.

9. Á eftir 42. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: *Miðlari hrávöru og losunarheimilda*: Fyrirtæki sem hefur að aðalstarfsemi eingöngu að veita fjárfestingarþjónustu eða sinna fjárfestingarstarfsemi í tengslum við hrávöruafleiður, hrávöruafleiðusamninga, losunarheimilaaflleiður eða losunarheimildir, sbr. d- og e-lið 17. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.
 10. Í stað orðanna „annars fjármálafyrirtækis“ í 51. tölul. kemur: annarrar lánastofnunar.
 11. 52. tölul. orðast svo: Móðurstofnun í aðildarríki: Lánastofnun í aðildarríki sem hefur lánastofnun eða fjármálastofnun að dóttur- eða hlutdeildarfélagi og sem ekki er sjálfstjórnun eða annarrar lánastofnunar með starfsleyfi í sama aðildarríki, eða eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem komið er á fót í sama aðildarríki.
 12. Í stað orðsins „móðurstofnun“ í 53. og 54. tölul. kemur: Móðurfélag.
 13. Á eftir 61. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: Sjóður um sameiginlega fjárfestingu: Verðbréfasjóður samkvæmt lögum um verðbréfasjóði eða sérhæfður sjóður samkvæmt lögum um rekstraraðila sérhæfðra sjóða.
 14. 67. tölul. orðast svo: Staða samstæðu: Sú staða sem fæst með því að beita kröfum gagnvart lánastofnun líkt og ef hún myndaði, ásamt einum eða fleiri öðrum aðilum, eina lánastofnun.
 15. 68. tölul. fellur brott.
 16. Orðin „staðbundnum fyrirtækjum og fyrirtækjum skv. 8. mgr. 14. gr. a“ í 80. tölul. falla brott.
 17. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki, samanborið við eiginfjárgrunn þess fjármálafyrirtækis“ í 87. tölul. kemur: lánastofnun, samanborið við eiginfjárgrunn þeirrar lánastofnunar.
- d. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 1. gr. c laganna:
1. Í stað orðanna „að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki“ í inngangsmálslið málsgreinarinnar kemur: fyrir lánastofnanir.
 2. Á eftir 7. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: 62. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 frá 27. nóvember 2019 um varfærniskröfur fyrir verðbréfafyrirtæki og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 575/2013, (ESB) nr. 600/2014 og (ESB) nr. 806/2014, sem er birt á bls. 691 í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 42 frá 3. júlí 2025.
- e. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í a-, b- og c-lið 2. mgr. 2. gr., tvívegis í 17. gr. c, í 1. mgr., tvívegis í 2. mgr. og tvívegis í 4. mgr. 19. gr., tvívegis í 1. mgr. 19. gr. a, 19. gr. b, 2. og 3. mgr. 21. gr., 4. mgr. 34. gr., 2. mgr. 40. gr., 1. og 4. tölul. 2. mgr. 49. gr. b, í a-lið 1. tölul. og 2. tölul. 49. gr. d, 1., 3., 4. og 6. tölul. 3. mgr. 49. gr. g, í inngangsmálslið 49. gr. i, 1. tölul. 49. gr. k, 52. gr. c, 1. og 2. mgr. 54. gr. a, í 1. mgr., inngangsmálslið 2. mgr. og tvívegis í 3. mgr. 55. gr., þrívegis í 56. gr., í 1. mgr., inngangsmálslið 2. mgr. og 4. mgr. 57. gr. a, tvívegis í 1. mgr. 57. gr. d, í 1. og 2. tölul. 1. mgr., inngangsmálslið 3. mgr. og 4. mgr. 57. gr. f, 1. mgr. 58. gr., 1. mgr. 61. gr.,

tvívegis í 1. mgr., í 2. mgr., tvívegis í 3. mgr., í 4. mgr. tvívegis í 5. mgr. og í 6. mgr. 77. gr. a, í 1. mgr., tvívegis í 3. mgr., tvívegis í 4. mgr. og þrívegis í 5. mgr. 78. gr., í 1. mgr., tvívegis í 2. mgr., tvívegis í 3. mgr. og í 4. og 5. mgr. 78. gr. a, 1. og 2. mgr. 78. gr. b, 1. og 2. mgr. 78. gr. c, tvívegis í 1. mgr. og í 2. og 3. mgr. 78. gr. d, í 1.–3. mgr., tvívegis í 4. mgr. og í 5. og 6. mgr. 78. gr. e, tvívegis í 1. mgr. og í 2. og 3. mgr. 78. gr. g, tvívegis í 1. mgr., tvívegis í 2. mgr. og í 3. mgr. 78. gr. i, tvívegis í 1. mgr. 79. gr., í 1. mgr., tvívegis í 2. mgr., í inngangsmálslið og a- og c-lið 3. mgr., í 4. mgr., tvívegis í 5. mgr. og í 6., 7., 9. og 10. mgr. 80. gr., 84. gr., 85. gr., í 1. mgr. og inngangsmálslið 2. mgr. 85. gr. a, 1. mgr. 85. gr. b, tvívegis í 1. mgr. 85. gr. c, 2. mgr. 85. gr. d, í 1. og 2. mgr. 86. gr. g, 3. mgr. 86. gr. h, 1. mgr. 86. gr. j, 2. og 5. tölul. 1. mgr. 86. gr. l, í 1. mgr. og inngangsmálslið 4. mgr. 86. gr. n, í 1. mgr., inngangsmálslið 1. tölul. og inngangsmálslið og d-lið 4. tölul. 2. mgr. 86. gr. o, í inngangsmálslið 1. mgr., inngangsmálslið og 2. tölul. 2. mgr., 3. mgr. og tvívegis í 4. mgr. 86. gr. p, í 1. mgr. og inngangsmálslið 4. mgr. 86. gr. q, í 1. mgr., inngangsmálslið 1. tölul. og inngangsmálslið og d-lið 4. tölul. 2. mgr. 86. gr. r, í 1., 3. og 4. mgr. og a-lið 5. mgr. 86. gr. s, tvívegis í 1. mgr. og tvívegis í 2. mgr. 87. gr., í inngangsmálslið 87. gr. a, 1. og 3. mgr. 88. gr., 1. og 3. mgr. 89. gr., 1. og 4. mgr. 90. gr., í inngangsmálslið, a-lið, tvívegis í b-lið og c-lið 2. mgr. og í 3. og 5. mgr. 92. gr., tvívegis í 1. mgr. og í 2. og 3. mgr. 93. gr., 1. og 2. mgr. 94. gr., 1. og 3. mgr. 95. gr., 1. mgr. 96. gr., 9. og 10. mgr. 97. gr., tvívegis í 1. mgr., tvívegis í 3. mgr., í 4. mgr. og fjórum sinnum í 5. mgr. 107. gr., í 1. og 4. mgr., tvívegis í 5. mgr. og í 6., 8. og 10. mgr. 109. gr., 3. tölul. 1. mgr. 109. gr. c, í inngangsmálslið og 1. tölul. 1. mgr. og í 2. og 5. mgr. 109. gr. d, 1. mgr. 109. gr. g, 109. gr. i, tvívegis í 1. mgr., tvívegis í 2. mgr. og tvívegis í 3. mgr. 109. gr. k, 109. gr. m, í 1. og 3. tölul. og tvívegis í 4. tölul. 1. mgr. og í 2. mgr. 109. gr. x, í 1. mgr. og tvívegis í 3. mgr. 109. gr. z, 109. gr. ee, 1. og 2. mgr. 109. gr. ff, 110. gr. a, í 12., 18. og 20. tölul. 1. mgr. og 2. mgr. 112. gr. b, tvívegis í 1. mgr. og tvívegis í 2. mgr. 114. gr. og í 1. mgr. 116. gr. laganna kemur, í viðeigandi beygingarfalli og tölu, með eða án greinis: lánastofnunar.

- f. Á eftir 3. gr. laganna kemur ný grein, 3. gr. a, ásamt fyrirsögn, svohljóðandi:
Skylda stórra verðbréfafyrirtækja til að sækja um starfsleyfi sem lánastofnanir.
 Fyrirtæki skv. b-lið 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sem hefur starfsleyfi sem verðbréfafyrirtæki skal sækja um starfsleyfi sem lánastofnun ef annað af eftirtöldu á við:
1. Meðaltal mánaðarlegra heildareigna, reiknað yfir samfellt 12 mánaða tímabil, er jafnvirði a.m.k. 30 milljarða evra.
 2. Fyrirtækið er hluti samstæðu og heildarvirði samstæðueigna allra fyrirtækja í samstæðunni með starfsemi skv. c- eða f-lið 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, reiknað sem meðaltal yfir samfellt 12 mánaða tímabil, er jafnvirði a.m.k. 30 milljarða evra.
- g. Eftirfarandi breytingar verða á 9. gr. laganna:
1. Á eftir 1. tölul. 1. mgr. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: nýti fyrirtækið starfsleyfið eingöngu til þess að starfrækja þá starfsemi sem um getur í b-lið 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og meðaleignir þess á fimm ára samfelldu tímabili hafa verið undir mörkunum í þeirri grein.
 2. Í stað tilvísunarinnar „6. tölul.“ í 3. mgr. kemur: 7. tölul.
- h. Orðið „lánastofnunar“ í fyrirsögnunum 10. gr., 10. gr. a, 11.–13. gr. og 15. gr. og orðið „lánastofnana“ í fyrirsögn 20. gr. laganna fellur brott.

- i. Orðið „**lánastofnunar**“ í fyrirsögn II. kafla laganna fellur brott.
- j. Eftirfarandi breytingar verða á 14. gr. laganna:
 - 1. Orðin „eða 14. gr. a“ í 4. mgr. falla brott.
 - 2. Orðið „**lánastofnunar**“ í fyrirsögn greinarinnar fellur brott.
- k. 14. gr. a laganna fellur brott, ásamt fyrirsögn.
- l. Eftirfarandi breytingar verða á 16. gr. laganna:
 - 1. 1.–4. málsl. 1. mgr. orðast svo: Í lánastofnun skal starfa endurskoðunardeild sem annast innri endurskoðun. Innri endurskoðunardeild skal starfa óháð öðrum deildum í skipulagi lánastofnunar og er hún hluti af skipulagi hennar og þáttur í eftirlitskerfi hennar. Starfsmenn innri endurskoðunardeilda skulu sameiginlega búa yfir nægjanlegri þekkingu og reynslu til þess að takast á við verkefni deildarinnar og skal starfsmannafjöldinn endurspegla stærð lánastofnunar og starfsemi hennar. Starfsmenn innri endurskoðunardeilda mega ekki vera hluthafar í viðkomandi lánastofnun.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 2. mgr. og „fjármálafyrirtækja“ í 5. mgr. kemur: lánastofnunar; og: lánastofnana.
- m. Eftirfarandi breytingar verða á 17. gr. a laganna:
 - 1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og 1. málsl. 2. mgr. kemur: Lánastofnun.
 - 2. Í stað orðsins „þess“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: hennar.
 - 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnunina.
- n. Eftirfarandi breytingar verða á 18. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. kemur: Lánastofnun.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 2. málsl. kemur: lánastofnana.
 - 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 3. málsl. kemur: lánastofnunar.
 - 4. Orðið „**fjármálafyrirtækis**“ í fyrirsögn greinarinnar fellur brott.
- o. Eftirfarandi breytingar verða á 29. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. og 4. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnunar.
 - 2. Í stað orðsins „þess“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: hennar.
 - 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. kemur: lánastofnun.
- p. Eftirfarandi breytingar verða á 29. gr. a laganna:
 - 1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og 1. málsl. 2. mgr. kemur: Lánastofnun.
 - 2. Í stað orðsins „þess“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: hennar.
 - 3. Í stað orðsins „því“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: henni.
 - 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 3. málsl. 1. mgr. og 2. og 4. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnunar.
 - 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnun.
 - 6. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 5. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnunina.
 - 7. Í stað orðanna „annars fjármálafyrirtækis“ í 7. málsl. 2. mgr. kemur: annarrar lánastofnunar.
- q. Millifyrirsagnir IV. kafla laganna falla brott.
- r. Eftirfarandi breytingar verða á 31. gr. a laganna:
 - 1. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr., „fjármálafyrirtækisins“ tvívegis í 1. mgr. og „fjármálafyrirtækis“ í 3. mgr. kemur: lánastofnun; lánastofnunarinnar; og: lánastofnunar.

2. Orðin „annað en verðbréfafyrirtæki skv. 95. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013“ í 1. mgr. falla brott.
3. Í stað orðanna „*erlends fjármálafyrirtækis*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *erlendrar lánastofnunar*.
- s. Í stað orðsins „*fjármálafyrirtækja*“ í fyrirsögnum A- og B-hluta V. kafla laganna kemur: *lánastofnana*.
- t. Í stað orðanna „íslensks fjármálafyrirtækis“ í 1. mgr., 1. tölul. 2. mgr. og 1. málsl. 3. mgr. 36. gr. a laganna kemur: íslenskrar lánastofnunar.
- u. Eftirfarandi breytingar verða á 39. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. kemur: fyrirtæki sem annast starfsemi skv. 20. gr.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. málsl. kemur: fyrirtækið.
 3. Í stað orðsins „Fyrirtækinu“ í 3. málsl. kemur: Lánastofnuninni.
 4. Í stað orðsins „*fjármálafyrirtæki*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *fyrirtæki*.
- v. Í stað orðanna „íslenskt fjármálafyrirtæki“ í 39. gr. a laganna kemur: íslensk lánastofnun.
- w. Orðið „**fjármálafyrirtækja**“ í fyrirsögn V. kafla laganna fellur brott.
- x. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækinu“ í 3. tölul. 1. mgr. og „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. 42. gr. a laganna kemur: lánastofnuninni; og: lánastofnun, verðbréfafyrirtæki.
- y. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækinu sjálfu“ í 49. gr. a laganna kemur: lánastofnuninni sjálfri.
- z. Í stað orðanna „Tvö eða fleiri fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. og „hvers fjármálafyrirtækis“ í 1. tölul. 2. mgr. 49. gr. h laganna kemur: Tvær eða fleiri lánastofnanir; og: hveurrar lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis.
- aa. Orðin „ekkert fjármálafyrirtækjanna skv. 1. mgr. 49. gr. h er lánastofnun, eða ef“ í 2. mgr. 49. gr. j laganna falla brott.
- bb. Eftirfarandi breytingar verða á 50. gr. laganna:
 1. Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki“ og „það“ í 1. mgr. kemur: Lánastofnun; og: hún.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 3. mgr. kemur: lánastofnunar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 3. mgr. kemur: lánastofnanir.
- cc. Eftirfarandi breytingar verða á 51. gr. laganna:
 1. 2. málsl. 1. mgr. fellur brott.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnunar.
 3. Orðin „í stjórn fjármálafyrirtækis“ í 2. málsl. 2. mgr. falla brott.
- dd. Eftirfarandi breytingar verða á 52. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í inngangsmálslið 2. mgr., 2. málsl. 4. mgr. og 6. og 7. mgr. kemur: Lánastofnun.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 3. mgr. og 1. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 4. mgr. og 3. málsl. 8. mgr. kemur: lánastofnun.
 4. Í stað orðsins „það“ í 2. málsl. 4. mgr. kemur: hún.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ í 6. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.

ee. 52. gr. a laganna orðast svo, ásamt fyrirsögn:

Önnur störf stjórnarmanna.

Stjórnarmenn lánastofnunar mega hvorki eiga sæti í stjórn annars eftirlitsskylds aðila eða aðila sem er í nánnum tengslum við hann né vera starfsmenn eða endurskoðendur annars eftirlitsskylds aðila eða aðila í nánnum tengslum við hann. Stjórnarmenn lánastofnunar mega einungis sinna þeim lögmannsstörfum fyrir aðra lánastofnun sem ekki geta valdið hættu á hagsmunaárekstrum á milli félaganna tveggja eða á fjármálamarkaði. Hyggist stjórnarmaður taka að sér lögmannsstörf fyrir aðra lánastofnun skal hann fá skriflegt samþykki stjórnar lánastofnunarinnar sem hann er stjórnarmaður í fyrir því að hann megi taka að sér umrætt starf, tilkynna Fjármálaeftirlitinu um starfið sem hann hyggst taka að sér og upplýsa Fjármálaeftirlitið um eðli starfsins og umfang þess. Stjórnarmaður ber sönnunarbyrði um að lögmannsstarf sem hann tekur að sér fyrir aðra lánastofnun brjóti ekki gegn ákvæði þessu. Fjármálaeftirlitið getur krafist hvers konar gagna og upplýsinga frá stjórnarmanni í því skyni að meta hvort brotið hafi verið gegn ákvæðinu.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. getur stjórnarmaður eða starfsmaður lánastofnunar tekið sæti í stjórn annarrar lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis, endurtryggingafélags eða fjármálasamsteypu eða aðila í nánnum tengslum við framangreinda aðila ef um er að ræða félag sem er að hluta eða öllu leyti í eigu lánastofnunarinnar eða félag sem er að hluta eða öllu leyti í eigu félags með yfirráð í lánastofnuninni. Sama gildir um lögmann móðurfélags.

Stjórnarseta skv. 2. mgr. skal háð því að hún skapi ekki, að mati Fjármálaeftirlitsins, hættu á hagsmunaárekstrum á fjármálamarkaði. Í þessu sambandi skal m.a. horft til eignarhalds aðila og tengsla félagsins sem um ræðir við aðra aðila á fjármálamarkaði, svo og hvort tengslin geti skaðað heilbrigðan og traustan rekstur lánastofnunarinnar.

Stjórnarmenn lánastofnunar mega ekki vera starfsmenn fyrirtækisins.

ff. Eftirfarandi breytingar verða á 52. gr. b laganna:

1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. kemur: lánastofnunar.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnunar*.

gg. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 52. gr. e laganna:

1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. og 2. málsl. og „fjármálafyrirtækis“ í 3. málsl. kemur: lánastofnun; og: lánastofnunar.
2. Orðið „verðbréfafyrirtækis“ í 4. málsl. fellur brott.

hh. Eftirfarandi breytingar verða á 52. gr. f laganna:

1. Í stað orðanna „mikilvægu fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og 4. mgr. kemur: mikilvægri lánastofnun.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnunina.
3. Í stað orðanna „meðtöldu fjármálafyrirtækinu“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: meðtalinni lánastofnuninni.
4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. mgr. kemur: lánastofnunin.
5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 3. mgr. kemur: lánastofnunar.

ii. Í stað orðanna „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. og orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 2. mgr. 53. gr. laganna kemur: mikilvæg lánastofnun; og: lánastofnun.

jj. Eftirfarandi breytingar verða á 54. gr. laganna:

1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 1. mgr., 3. mgr. og 3. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunar.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. mgr. kemur: lánastofnun.

3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. málsl. 7. mgr. kemur: lánastofnunin.
 4. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækis eða í ársreikningi þess hvernig fjármálafyrirtæki“ í 3. málsl. 7. mgr. kemur: lánastofnunarinnar eða í ársreikningi hennar hvernig hún.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 8. mgr. kemur: lánastofnana.
- kk. Eftirfarandi breytingar verða á 57. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og „fjármálafyrirtækis“ tvívegis í 1. málsl. 2. mgr. kemur: Lánastofnun; og: lánastofnunar.
 2. Í stað orðsins „þess“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: hennar.
 3. Í stað orðsins „*fjármálafyrirtæki*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnun*.
- ll. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í inngangsmálslið og orðanna „mikilvægu fjármálafyrirtæki“ í 11. tölul. 1. mgr. og „stór fjármálafyrirtæki“ í 1. tölul. 2. mgr. 57. gr. b laganna kemur: Lánastofnun; mikilvægri lánastofnun; og: stórar stofnanir.
- mm. Eftirfarandi breytingar verða á 57. gr. c laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. kemur: Lánastofnun.
 2. Í stað orðsins „*Fjármálafyrirtæki*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *Lánastofnun*.
- nn. Í stað orðanna „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. og orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4. mgr. 57. gr. e laganna kemur: mikilvæg lánastofnun; og: lánastofnun.
- oo. Eftirfarandi breytingar verða á 60. gr. a laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ og „fjármálafyrirtækisins“ í 1. mgr. kemur: Lánastofnun; og: fyrirtækisins.
 2. Í stað orðsins „*fjármálafyrirtækis*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnunar*.
- pp. Eftirfarandi breytingar verða á 60. gr. b laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. og „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 3. mgr. kemur: Lánastofnun; og: lánastofnun.
 2. Í stað orðsins „*fjármálafyrirtækis*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnunar*.
- qq. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. og „fjármálafyrirtæki“ í 6. mgr. 72. gr. laganna kemur: annars konar lánastofnun; og: lánastofnun.
- rr. Eftirfarandi breytingar verða á 77. gr. b laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. og 2. málsl. 1. mgr. kemur: Lánastofnun.
 2. Í stað orðanna „starfseiningum þess“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: starfseiningum hennar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1.–3. málsl. 2. mgr., 2. málsl. 3. mgr. og 1. og 3. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunar.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ í 1. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ tvívegis í 5. mgr. kemur: lánastofnana.
- ss. Eftirfarandi breytingar verða á 78. gr. f laganna:
1. Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki skal“ í 1. málsl. 1. og 2. mgr., orðanna „lítið og einfalt fjármálafyrirtæki“ í 3. málsl. 1. mgr. og orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 3. mgr. kemur: Lánastofnun skal; lítil og einföld stofnun; og: lánastofnunar.
 2. Í stað tilvísunarinnar „7. tölul.“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: 8. tölul.
- tt. Eftirfarandi breytingar verða á 78. gr. h laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. og 5. málsl. 1. mgr., 2. mgr., 1. málsl. 3. mgr., 1. og 3. málsl. 4. mgr., 5. mgr., 1. málsl. 6. mgr., 1. málsl. 7. mgr., 1. málsl. 8. mgr. og 1., 3. og 5. málsl. 9. mgr. kemur: Lánastofnun.

2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 2. málsl. 1. mgr., 4. málsl. 9. mgr. og 10. mgr. kemur: lánastofnunar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ tvívegis í 4. málsl. 1. mgr. og 2. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.
 4. Í stað orðsins „það“ í 4. málsl. 1. mgr. kemur: hún.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 6. mgr. og 2. málsl. 9. mgr. kemur: lánastofnun.
 6. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. málsl. 7. mgr. kemur: lánastofnunin.
 7. Í stað orðanna „Viðskiptabankar, sparisjóðir og aðrar lánastofnanir skulu“ í 6. málsl. 9. mgr. kemur: Lánastofnun skal.
 8. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækisins sjálfs“ í 7. málsl. 9. mgr. kemur: lánastofnunarinnar sjálfra.
- uu. Eftirfarandi breytingar verða á 81. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í inngangsmálslið og c- og g-lið 1. mgr., 1. málsl. 2. mgr., 2. málsl. 5. mgr., 1. og 2. málsl. 6. mgr. og tvívegis í 1. málsl. 7. mgr. kemur: lánastofnunar.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í a-lið 1. mgr. kemur: lánastofnana.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ í 2. málsl. 2. mgr. og 2. málsl. 6. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. og 2. málsl. 3. mgr. og 4. mgr. kemur: lánastofnun.
 5. Í stað tilvísunarinnar „7. tölul.“ í 2. málsl. 5. mgr. kemur: 8. tölul.
- vv. Eftirfarandi breytingar verða á 82. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í inngangsmálslið 1. mgr. kemur: lánastofnunum.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í b-lið 1. mgr. kemur: lánastofnanir.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í c-lið 1. mgr. og a-, b-, d- og e-lið 3. mgr. kemur: lánastofnunar.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í inngangsmálslið og a- og c-lið 2. mgr. kemur: lánastofnana.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í a-lið 2. mgr. kemur: lánastofnun.
 6. Í stað orðanna „íslenskt fjármálafyrirtæki“ í 4. mgr. kemur: íslensk lánastofnun.
- ww. Orðin „**í starfsemi fjármálafyrirtækis**“ í fyrirsögn IX. kafla laganna falla brott.
- xx. Eftirfarandi breytingar verða á 82. gr. a laganna:
1. Orðin „og verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a“ í inngangsmálslið 1. mgr., orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 1. og 2. tölul. 1. mgr., orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í 1. málsl. og „og verðbréfafyrirtæki“ í 2. málsl. 2. mgr. falla brott.
 2. Orðin „verðbréfafyrirtækja og“ í 1. málsl. 3. mgr. falla brott.
 3. Orðin „*lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis*“ í fyrirsögn greinarinnar falla brott.
- yy. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í 2. mgr. 82. gr. b laganna falla brott.
- zz. Eftirfarandi breytingar verða á 82. gr. c laganna:
1. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 1. mgr., tvívegis í 3. mgr. og tvívegis í 4. mgr. falla brott.
 2. Í stað orðanna „og verðbréfafyrirtæki skulu“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: skal.
- aaa. Orðin „og verðbréfafyrirtæki“ í 1. málsl. 4. mgr. 82. gr. d laganna falla brott.
- bbb. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 82. gr. e laganna:

1. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki skv. 1. málsl. 1. mgr. 82. gr. a“ í 1. málsl. og „eða verðbréfafyrirtækis“ í 2. málsl. falla brott.
 2. Í stað orðsins „fyrirtækjanna“ í 2. málsl. kemur: fyrirtækisins.
- ccc. Eftirfarandi breytingar verða á 82. gr. f laganna:
1. Í stað orðanna „og verðbréfafyrirtæki skv. 1. málsl. 1. mgr. 82. gr. a skulu“ í 1. málsl. 1. mgr. og orðsins „fyrirtækjanna“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: skal; og: fyrirtækisins.
 2. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í 1. málsl. 2. mgr. falla brott.
- ddd. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. og 2. málsl. og orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í 3. málsl. 83. gr. laganna kemur: lánastofnun; og: mikilvægar lánastofnanir.
- eee. Í stað orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ tvívegis í 1. mgr. og „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. 83. gr. c laganna kemur: mikilvægar lánastofnanir; og: mikilvæga lánastofnun.
- fff. Í stað orðanna „kerfisleg mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 83. gr. d laganna kemur: kerfislega mikilvægar lánastofnanir.
- ggg. 83. gr. e laganna fellur brott.
- hhh. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. laganna:
1. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki sem telst kerfislega mikilvægt“ og „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ kemur: lánastofnun sem telst kerfislega mikilvæg; og: mikilvægar lánastofnanir.
 2. Í stað orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *mikilvægar lánastofnanir*.
- iii. Í stað orðanna „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 86. gr. a laganna kemur: mikilvæg lánastofnun.
- jjj. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. b laganna:
1. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki“ og „mikilvægt“ í 1. málsl. 1. mgr. og „fjármálafyrirtækjum“ í 5. mgr. kemur: lánastofnun; mikilvæg; og: lánastofnunum.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnunum*.
- kkk. Í stað orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í fyrirsögnum D- og E-liðar X. kafla laganna kemur: *mikilvægar lánastofnanir*.
- lll. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. c laganna:
1. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki sem telst kerfislega mikilvægt“ og „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ kemur: lánastofnun sem telst kerfislega mikilvæg; og: mikilvægar lánastofnanir.
 2. Í stað orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *mikilvægar lánastofnanir*.
- mmm. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. d laganna:
1. Í stað orðanna „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr., fyrra sinnið í 1. málsl. 2. mgr., tvívegis í inngangsmálslið og tvívegis í 1. tölul. 3. mgr. kemur: mikilvæga lánastofnun.
 2. Í stað orðanna „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ síðara sinnið í 1. málsl. 2. mgr. kemur: mikilvæg lánastofnun.
 3. Í stað orðanna „er fjármálafyrirtæki“ í inngangsmálslið 3. mgr. kemur: er lánastofnun.

4. Í stað orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í 4. mgr. kemur: mikilvægar lánastofnanir.
- nnn. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. e laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr., „fjármálafyrirtækisins“ í 4. tölul. 2. mgr. og „fjármálafyrirtækjum“ í 4. mgr. kemur: lánastofnun; lánastofnunarinnar; og: lánastofnunum.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnunum*.
- ooo. Í stað orðanna „mikilvæg fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 86. gr. f laganna kemur: mikilvægar lánastofnanir.
- ppp. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. tölul. 1. mgr., orðanna „mikilvægt fjármálafyrirtæki“ í 6. tölul. 1. mgr. og orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 4. mgr. 86. gr. k laganna kemur: lánastofnanir; mikilvæga lánastofnun; og: lánastofnun.
- qqq. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. m laganna:
1. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í inngangsmálslið 1. mgr., inngangsmálslið 2. mgr. og 3. mgr. kemur: Lánastofnun.
 2. Í stað orðsins „það“ í inngangsmálslið 1. mgr. kemur: lánastofnunin.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. tölul. 2. mgr. kemur: lánastofnunin.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunar.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ í 2. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.
- rrr. Eftirfarandi breytingar verða á 98. gr. laganna:
1. Orðin „og verðbréfafyrirtækis“ tvívegis í 1. málsl. 1. mgr. og í 2. mgr., „og verðbréfafyrirtæki“ í 2. málsl. 1. mgr. og „eða verðbréfafyrirtæki“ í 5. mgr. falla brott.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. mgr. kemur: lánastofnun.
- sss. Eftirfarandi breytingar verða á 99. gr. laganna:
1. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 1. mgr., e-, f- og h-lið 2. mgr. og 5. mgr. falla brott.
 2. Orðin „eða verðbréfafyrirtækid“ í 1. mgr. falla brott.
 3. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í c-, e- og g-lið 2. mgr., 1. málsl. 3. mgr. og 4. mgr. falla brott.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í d-lið og þrívegis í j-lið 2. mgr. kemur: lánastofnunar.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ í 2. málsl. j-liðar 2. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.
 6. Orðin „eða verðbréfafyrirtækisins“ í 2. málsl. 3. mgr. falla brott.
 7. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í fyrirsögn greinarinnar falla brott.
- ttt. Eftirfarandi breytingar verða á 100. gr. laganna:
1. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og 1. og 3. málsl. 4. mgr. falla brott.
 2. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í 2. málsl. 1. mgr. og í 1. málsl. 2. mgr. falla brott.
 3. Orðin „eða verðbréfafyrirtækid“ í 2. málsl. 1. mgr. falla brott.
 4. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í fyrirsögn greinarinnar falla brott.
- uuu. Eftirfarandi breytingar verða á 101. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. mgr., 1. málsl. 3. mgr. og 1. málsl. 5. mgr. kemur: lánastofnunar.

2. Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki skal tekið“ í inngangsmálslið 2. mgr. kemur: Lánastofnun skal tekin.
 3. Í stað orðsins „það“ í 1. málsl. 3. mgr. kemur: hún.
 4. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki sé tekið til slita skipar héraðsdómari því“ í 1. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnun sé tekin til slita skipar héraðsdómari henni.
 5. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki hefur verið tekið“ í 6. mgr. kemur: lánastofnun hefur verið tekin.
- vvv. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ tvívegis í 1. mgr. og 2. mgr., „þess“ í 2. málsl. 1. mgr., „þess“ fyrri sinnið í 3. málsl. 1. mgr. og „fjármálafyrirtækjum“ í 3. málsl. 1. mgr. 101. gr. a laganna kemur: lánastofnunar; hennar; fyrirtækisins; og: lánastofnunum.
- www. Orðin „*lánastofnana og verðbréfafyrirtækja*“ í fyrirsögn A-liðar XII. kafla laganna falla brott.
- xxx. Eftirfarandi breytingar verða á 102. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. og 2. málsl. 1. mgr. og 1. málsl. 6. mgr. kemur: lánastofnunar.
 2. Í stað orðanna „þess og kröfur á hendur því að öðru leyti en því að dómsúrskurður um að það sé tekið til slita leiðir ekki sjálfkrafa til þess að kröfur á hendur því“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: hennar og kröfur á hendur henni að öðru leyti en því að dómsúrskurður um að hún sé tekin til slita leiðir ekki sjálfkrafa til þess að kröfur á hendur henni.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækinu“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnuninni.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. og 3. mgr. kemur: lánastofnun.
 5. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki sé tekið“ í 4. mgr. kemur: lánastofnun sé tekin.
 6. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki við slit þess“ í 1. málsl. 5. mgr. kemur: lánastofnun við slit hennar.
 7. Í stað orðsins „þess“ í 1. málsl. 6. mgr. kemur: hennar.
 8. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækisins“ í 1., 4. og 7. málsl. 7. mgr. kemur: lánastofnunarinnar.
- yyy. Eftirfarandi breytingar verða á 103. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. og 3. málsl. 1. mgr., 1. og 4. málsl. 2. mgr., 2. og 3. málsl. 3. mgr. og 1. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnunar.
 2. Í stað orðsins „þess“ í 1. málsl. 1. mgr., 1. málsl. 2. mgr., tvívegis í 2. málsl. 3. mgr. og í 1. málsl. 4. mgr. kemur: hennar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 6. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnun.
 4. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækið var tekið“ í 3. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnun var tekin.
 5. Í stað orðsins „*fjármálafyrirtækis*“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *lánastofnunar*.
- zzz. Eftirfarandi breytingar verða á 103. gr. a laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í inngangsmálslið 1. mgr. og 8. málsl. 3. mgr. kemur: lánastofnun.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1., 3., 4., 7., 11., 18. og 22. tölul. 3. mgr., 1. og 2. málsl. 4. mgr., tvívegis í 5. mgr., 1. málsl. 7. mgr. og 1. málsl. 8. mgr. kemur: lánastofnunar.
 3. Í stað orðsins „þess“ í inngangsmálslið 1. mgr. og 3. og 7. málsl. 3. mgr. kemur: hennar.

4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækinu“ í 6. og 9. málsl. 3. mgr. kemur: lánastofnuninni.
 5. Í stað orðanna „þess og“ í 1. málsl. 7. mgr. kemur: hennar og.
 6. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækið væri tekið“ í 2. málsl. 8. mgr. kemur: lánastofnunin væri tekin.
- aaaa. Eftirfarandi breytingar verða á 104. gr. laganna:
1. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis“ í 1. málsl. 1. mgr. falla brott.
 2. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar falla brott.
- bbbb. Eftirfarandi breytingar verða á 105. gr. laganna:
1. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og 1. málsl. 3. mgr. falla brott.
 2. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar falla brott.
- cccc. Eftirfarandi breytingar verða á 106. gr. laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1.–3. tölul. 1. mgr. og 1. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnunar.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 4. mgr., 2. málsl. 5. mgr., 1. málsl. 6. mgr. og 7. mgr. kemur: lánastofnana.
 3. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 5. mgr. kemur: Lánastofnun.
 4. Tilvísunin „og 14. gr. a“ í 7. mgr. fellur brott.
- dddd. Orðið „**fjármálafyrirtækja**“ í fyrirsögn XII. kafla laganna fellur brott.
- eeee. Eftirfarandi breytingar verða á 107. gr. a laganna:
1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ 1. mgr., tvívegis í 1. málsl. 2. mgr., 3., 7. og 8. tölul. 3. mgr. og 3., 4. og 6. tölul. 4. mgr. kemur: lánastofnun.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 2. málsl. 2. mgr., 5., 6., 9. og 10. tölul. 3. mgr., í inngangsmálslið 4. mgr., 8. mgr., 1. og 2. málsl. 9. mgr. og 10. mgr. kemur: lánastofnunar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í 3. tölul. 3. mgr. kemur: lánastofnunum.
 4. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. tölul. 4. mgr. kemur: Lánastofnun.
 5. Í stað orðsins „Það“ í 5. tölul. 4. mgr. kemur: Hún.
 6. Í stað orðanna „það er eða kann að vera óvarið“ í 1. málsl. 9. mgr. kemur: hún er eða kann að vera óvarin.
- ffff. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ og orðanna „það hafi umfram það sem því“ í 107. gr. b laganna kemur: lánastofnun; og: hún hafi umfram það sem henni.
- gggg. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a“ í 1. mgr., „eða verðbréfafyrirtæki“ í inngangsmálslið 2. málsl. og 1. málsl. 4. mgr., „eða verðbréfafyrirtækis“ í 2. málsl. 4. mgr. og „og verðbréfafyrirtækja“ í 5. mgr. 107. gr. c laganna falla brott.
- hhhh. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis skv. 1. málsl. 1. mgr. 107. gr. c“ í 1. mgr. og „eða verðbréfafyrirtækis“ í 2. mgr. 107. gr. d laganna falla brott.
- iiii. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis skv. 1. málsl. 1. mgr. 107. gr. c“ í 1. mgr. 107. gr. e laganna falla brott.
- jjjj. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. 107. gr. f laganna falla brott.
- kkkk. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki“ í 3. mgr. 107. gr. g laganna falla brott.
- llll. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a“ í 1. málsl. 1. mgr. 107. gr. h laganna falla brott.
- mmmm. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 1. málsl. og orðanna „eða fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 4. mgr. 109. gr. b laganna kemur: lánastofnana eða verðbréfafyrirtækja; og: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.

nnnn. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. og orðanna „íslenskt fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 109. gr. f laganna kemur: lánastofnanir; og: íslensk lánastofnun.

oooo. Eftirfarandi breytingar verða á 109. gr. h laganna:

1. Í stað orðanna „erlends fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: erlendrar lánastofnunar.
2. 2. mgr. orðast svo:

Fjármálaeftirlitið getur farið fram á að erlent móðurfélag innlendrar lánastofnunar sem fellur ekki undir eftirlit á samstæðugrunni skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 veiti því upplýsingar sem kunna að auðvelda eftirlit þess með lánastofnuninni. Innlent móðurfélag lánastofnunar í öðru aðildarríki sem fellur ekki undir eftirlit á samstæðugrunni skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal verða við ósk lögbærs yfirvalds lánastofnunarinnar um upplýsingar sem kunna að auðvelda eftirlit þess með lánastofnuninni.

pppp. Orðin „eða verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a“ í 1. og 2. tölul. og „eða verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. gr. 14. gr. a“ í 10. tölul. 1. mgr. 109. gr. o laganna falla brott.

qqqq. Í stað orðanna „íslenskt fjármálafyrirtæki“ í 1.–3. mgr., „fjármálafyrirtæki frá“ í 1. málsl. 1. mgr., orðsins „fjármálafyrirtækið“ í 2. málsl. 2. mgr. og orðanna „íslensks fjármálafyrirtækis“ í 4. mgr. 109. gr. v laganna kemur: íslensk lánastofnun; lánastofnun frá; lánastofnunin; og: íslenskrar lánastofnunar.

rrrr. Í stað orðanna „innlendu fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 109. gr. y laganna kemur: innlendra lánastofnun.

ssss. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í 2. tölul. og „fjármálafyrirtækja“ í 6. og 7. tölul. 1. mgr. 109. gr. aa laganna kemur: lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum; og: lánastofnana.

tttt. Í stað orðanna „innlends fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. og „fjármálafyrirtækis“ í 2. málsl. 109. gr. bb laganna kemur: innlendrar lánastofnunar; og: lánastofnunar.

uuuu. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki sem eru mikilvæg“ í 1. mgr., orðsins „fjármálafyrirtæki“ og „þau“ í 2. mgr. 109. gr. gg laganna kemur: lánastofnanir sem eru mikilvægar; lánastofnanir; og: þær.

vvvv. Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. og „Það“ í 2. málsl. 1. mgr. og „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. 109. gr. hh laganna kemur: Lánastofnun; Hún; og: lánastofnun.

www. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 110. gr. laganna:

1. Á eftir 1. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: 3. gr. a með því að sækja ekki um starfsleyfi sem lánastofnun.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. og 39. tölul. kemur: lánastofnun.
3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 19., 20. og 37. tölul. kemur: lánastofnana.
4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 46., 58. og 65. tölul. kemur: lánastofnunar.
5. Í stað orðanna „annars fjármálafyrirtækis“ í 30. tölul. kemur: annarrar lánastofnunar.

xxxx. Eftirfarandi breytingar verða á 110. gr. b laganna:

1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ kemur: lánastofnunum.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: lánastofnun.

yyyy. Orðin „eða verðbréfafyrirtækis með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a“ í 112. gr. f laganna falla brott.

zzzz. Eftirfarandi breytingar verða á 117. gr. laganna:

1. Orðin „og verðbréfafyrirtækjum“ falla brott.

2. Á eftir orðinu „endurbótaáætlanir“ kemur: lánastofnana.
 3. Við bætist: hvað lánastofnanir varðar.
- aaaaa. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 117. gr. a laganna:
1. 2. tölul. fellur brott.
 2. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækja sem eru kerfislega mikilvæg“ í 6. tölul. kemur: lánastofnana sem eru kerfislega mikilvægar.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 8. tölul. kemur: lánastofnana.
- bbbbb. Eftirfarandi breytingar verða á 117. gr. b laganna:
1. Á eftir 1. tölul. 1. mgr. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: Umsókn verðbréfa-fyrirtækis sem lánastofnunar, sbr. 3. gr. a.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 8. tölul. 1. mgr. og „fjármálafyrirtækja“ tvívegis í 3. mgr. kemur: lánastofnanir; og: lánastofnana.
- ccccc. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í heiti laganna kemur: **lánastofnanir**.

63. gr.

Breyting á lögum um greiðslujöfnun fasteignaveðlana til einstaklinga, nr. 63/1985.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ og „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. 2. gr. laganna kemur: lánastofnunum; og: lánastofnanir.

64. gr.

Breyting á lögum um hlutafélög, nr. 2/1995.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. mgr. 26. gr. a laganna kemur: lánastofnanir.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 6. tölul. 1. mgr. 95. gr. a laganna kemur: lánastofnana.

65. gr.

Breyting á lögum um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða, nr. 129/1997.

- a. Eftirfarandi breytingar verða á 8. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. tölul. 3. mgr. kemur: lánastofnanir og lög um markaði fyrir fjármálagerninga.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 4. mgr. kemur: lánastofnanir.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. mgr. 36. gr. c laganna kemur: lánastofnanir.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 3. mgr. 39. gr. b laganna kemur: lánastofnanir.

66. gr.

Breyting á lögum um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, nr. 90/1999.

Eftirfarandi breytingar verða á 2. tölul. 2. gr. laganna:

- a. A-liður orðast svo: Lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki sem hlotið hafa starfsleyfi samkvæmt lögum um lánastofnanir eða lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í c-lið kemur: lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki.

67. gr.

Breyting á lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 2. málsl. 1. mgr. 4. gr. laganna kemur: fyrirtækja í fjármálaþjónustu.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 9. gr. laganna:
 1. Orðin „í samræmi við lög um fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. falla brott.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 10. tölul. 9. mgr. kemur: lánastofnanir og lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 11. tölul. 9. mgr. kemur: lánastofnanir.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 12. tölul. 9. mgr. kemur: markaði fyrir fjármálagerninga.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 13. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 1. mgr. kemur: lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

68. gr.

Breyting á lögum um greiðslu kostnaðar við opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og skilavald, nr. 99/1999.

Eftirfarandi breytingar verða á 5. gr. laganna:

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. kemur: lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki.
- b. Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki sem er stýrt af slitastjórn eða bráðabirgðastjórn samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. og „önnur fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 8. mgr. kemur: Lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki sem er stýrt af slitastjórn eða bráðabirgðastjórn samkvæmt lögum um lánastofnanir; og: verðbréfafyrirtæki.

69. gr.

Breyting á lögum um tekjuskatt, nr. 90/2003.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ tvívegis í 8. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ þrívegis í 7. mgr. 18. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- c. Í stað orðanna „84. gr. b laga um fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 3. mgr. 49. gr. laganna kemur: 3. kafla I. bóks 2. hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sbr. lög um lánastofnanir.
- d. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki“ í d-lið 3. mgr. 57. gr. b laganna kemur: lánastofnun samkvæmt lögum um lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
- e. Í stað orðanna „önnur fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 3. mgr. 92. gr. laganna kemur: lánafyrirtæki, verðbréfafyrirtæki.
- f. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 4. mgr. 94. gr. laganna kemur: Lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki.
- g. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 124. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

70. gr.

Breyting á lögum um váttryggingarsamninga, nr. 30/2004.

Í stað orðanna „skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, staðbundið fyrirtæki skv. 4. tölul. 1. mgr. 1. gr. b sömu laga, eða fyrirtæki skv. 8. mgr. 14. gr. a sömu laga“ í 2. tölul. 2. gr. laganna kemur: samkvæmt lögum um lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.

71. gr.

Breyting á jarðalögum, nr. 81/2004.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 15. mgr. 10. gr. a laganna kemur: lánastofnanir.

72. gr.

Breyting á lögum um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir, nr. 46/2005.

Eftirfarandi breytingar verða á 3. tölul. 1. gr. laganna:

- a. A-liður orðast svo: lánastofnanir samkvæmt lögum um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í d-lið kemur: verðbréfafyrirtæki.

73. gr.

Breyting á lögum um ársreikninga, nr. 3/2006.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í c-lið 9. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

74. gr.

Breyting á lögum um stofnun opinbers hlutafélags um Lánasjóð sveitarfélaga, nr. 150/2006.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 1. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

75. gr.

Breyting á lögum um yfirtökur, nr. 108/2007.

- a. Í stað 1. tölul. 1. mgr. 2. gr. laganna koma tveir nýir töluliðir, svohljóðandi:
 1. *Lánastofnun*: Lánastofnun samkvæmt skilgreiningu laga um lánastofnanir.
 2. *Verðbréfafyrirtæki*: Verðbréfafyrirtæki samkvæmt skilgreiningu laga um markaði fyrir fjármálagerninga.
- b. Í stað orðanna „óháð fjármálafyrirtæki“ í 7. mgr. 104. gr. laganna kemur: óháða lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.

76. gr.

Breyting á lögum um Hagstofu Íslands og opinbera hagskýrslugerð, nr. 163/2007.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 11. gr. a laganna kemur: lánastofnanir.

77. gr.

Breyting á lögum um sértryggð skuldabréf, nr. 11/2008.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. tölul. og „fjármálafyrirtækja“ í 7. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir; og: lánastofnana eða verðbréfafyrirtækja.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. tölul. 1. mgr. og „fjármálafyrirtækjum“ í 2. tölul. 2. mgr. 6. gr. laganna kemur: lánastofnun; og: lánastofnunum.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 3. mgr. 6. gr. a, 6. gr. b, 7. mgr. 12. gr. og 7. tölul. 13. gr. a laganna kemur: lánastofnanir.

78. gr.

Breyting á lögum um heimild til fjárveitingar úr ríkissjóði vegna sérstakra aðstæðna á fjármáلامarkaði o.fl., nr. 125/2008.

a. Eftirfarandi breytingar verða á 1. gr. laganna:

1. Í stað orðanna „nýtt fjármálafyrirtæki eða yfirtaka fjármálafyrirtæki eða þrotabú þess“ í 1. mgr. kemur: nýja lánastofnun eða yfirtaka lánastofnun eða þrotabú hennar.
2. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki“ tvívegis, „það“ tvívegis og „úrskurðað“ í 2. mgr. kemur: lánastofnun; hún; og: úrskurðuð.
3. 3. mgr. orðast svo:

Ákvæði laga um lánastofnanir gilda ekki hvað varðar heimild ríkisins til að eignast virkan eignarhlut í lánastofnun samkvæmt þessum lögum. Ákvæði laga um yfirtökur um yfirtökuskyldu og ákvæði laga um lýsingu verðbréfa sem boðin eru í almennu útboði eða tekin til viðskipta á skipulegum markaði um lýsingar gilda ekki um öflun og meðferð eignarhlutar ríkissjóðs í lánastofnunum samkvæmt þessum lögum. Ákvæði laga um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum gilda ekki um yfirtöku lánastofnunar í heild eða að hluta samkvæmt lögum þessum. Við stofnun hlutafélags í því skyni að taka við rekstri lánastofnunar að hluta til eða í heild sinni skal það félag undanþegið ákvæðum laga um hlutafélög, nr. 2/1995, um lágmarksfjölda hluthafa skv. 2. mgr. 3. gr. svo og ákvæðum 6.–8. gr. laganna um sérfræðiskýrslu. Fyrirtæki sem stofnað er samkvæmt þessari grein hefur starfsleyfi sem viðskiptabanki samkvæmt ákvæðum 4. gr. laga um lánastofnanir, nr. 161/2002.

b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ tvívegis í 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

79. gr.

Breyting á lögum um tímabundna greiðsluáðlögum fasteignaveðkrafna á íbúðarhúsnæði, nr. 50/2009.

- a. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækis á því að það“ í 2. mgr. 3. gr. laganna kemur: lánastofnunar á því að hún.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 11. gr. laganna kemur: lánastofnun.

80. gr.

Breyting á lögum um byggingu nýs Landspítala við Hringbraut í Reykjavík, nr. 64/2010.

Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki, hlutafélög, einkahlutafélög, bókhald, ársreikninga eða“ í 2. málsl. 3. mgr. 3. gr. laganna kemur: lánastofnanir, lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja, lögum um hlutafélög, lögum um einkahlutafélög, lögum um bókhald, lögum um ársreikninga eða lögum um.

81. gr.

Breyting á lögum um umboðsmann skuldara, nr. 100/2010.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ þrívegis í 1. mgr. 5. gr. laganna kemur, í viðeigandi beygingarfalli og tölu: lánastofnanir.

82. gr.

Breyting á lögum um greiðsluaðlögun einstaklinga, nr. 101/2010.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4. og 5. mgr. 21. gr. og 2. málsl. 1. mgr. 26. gr. laganna kemur: lánastofnun.

83. gr.

Breyting á lögum um sérstakan skatt á fjármálafyrirtæki, nr. 155/2010.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 1. gr. laganna kemur: lánastofnana.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 2. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnunum.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnana.
 3. Á eftir orðunum „aðila sem“ í 3. málsl. 1. mgr. kemur: áður starfaði sem lánastofnun en.
 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. málsl. 1. mgr. og tvívegis í b-lið 2. mgr. kemur: lánastofnanir.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. og „fjármálafyrirtækja“ í 2. mgr. 3. gr. laganna kemur: lánastofnanir; og: lánastofnana.
- d. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- e. Í stað orðsins „**fjármálafyrirtæki**“ í heiti laganna kemur: **lánastofnanir**.

84. gr.

Breyting á lögum um fjársýsluskatt, nr. 165/2011.

Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki samkvæmt samnefndum lögum, nr. 161/2002“ í 2. tölul. 2. gr. laganna kemur: Lánastofnanir samkvæmt samnefndum lögum, nr. 161/2002, verðbréfa-fyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.

85. gr.

Breyting á lögum um greiðslu kostnaðar við rekstur umboðsmanns skuldara, nr. 166/2011.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ þrívægis í 1. mgr. 1. gr. laganna kemur, í viðeigandi beygingarfalli og tölu: lánastofnanir.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 2. málsl. 1. mgr. og 3. mgr. 3. gr. laganna kemur: fyrirtækja í fjármálaþjónustu.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ tvívegis í 1. mgr. 4. gr. laganna kemur, í viðeigandi beygingarfalli og tölu: lánastofnun.

86. gr.

Breyting á lögum um útgáfu og meðferð rafeyris, nr. 17/2013.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í b-lið 8. tölul. 4. gr. og 2. málsl. 1. mgr. 25. gr. laganna kemur: lánastofnun.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 11. gr., 1. málsl. 1. mgr. og 3. mgr. 14. gr., 8. tölul. 1. mgr. 18. gr., 2. mgr. 23. gr., 3. mgr. 24. gr., 1. mgr. 26. gr. og 2. mgr. 27. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 12. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. kemur: lánastofnanir.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: lánastofnun, verðbréfa-fyrirtæki, eignastýringarfyrirtæki.

d. Eftirfarandi breytingar verða á 20. gr. laganna:

1. Í stað tilvísunarinnar „17. gr. laga um fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. kemur: 77. gr. a laga um lánastofnanir.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. málsl. 6. mgr. kemur: lánastofnanir.

87. gr.

Breyting á lögum um neytendalán, nr. 33/2013.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í f-lið 1. mgr. 3. gr. og 1. málsl. 3. mgr. 29. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

88. gr.

Breyting á lögum um stofnun hlutafélags um þátttöku íslenska ríkisins í kolvetnisstarfsemi, nr. 6/2015.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. mgr. 4. gr. laganna kemur: lánastofnanir, lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.

89. gr.

Breyting á lögum um váttryggingastarfsemi, nr. 100/2016.

a. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 6. gr. laganna:

1. Í stað orðanna „er í eigu fyrirtækis“ í 8. og 9. tölul. kemur: er í eigu fjármálafyrirtækis.
2. Á eftir 15. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: *Fjármálafyrirtæki:*
 - a. Lánastofnun, fjármálastofnun eða félag í viðbótarstarfsemi samkvæmt lögum um lánastofnanir.
 - b. Váttryggingafélag samkvæmt lögum þessum eða eignarhaldsfélag á váttrygginga-sviði samkvæmt lögum um váttryggingasamstæður.
 - c. Verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
 - d. Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi samkvæmt lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum.
3. Í stað tilvísunarinnar „16. tölul.“ í 36. tölul. kemur: 17. tölul.

b. Eftirfarandi breytingar verða á 2. mgr. 17. gr. laganna:

1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í a- og b-lið kemur: lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis.
2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í c-lið kemur: lánastofnun, verðbréfafyrirtæki.
- c. Í stað orðanna „eða fjármálafyrirtæki“ í 4. mgr. 59. gr. laganna kemur: lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða rekstrarfélag verðbréfasjóða.
- d. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. tölul. 5. mgr. 92. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- e. 2. tölul. 95. gr. laganna orðast svo: Meðhöndlun eignarhlutar í lána- og fjármálastofnunum og verðbréfafyrirtækjum við ákvörðun gjaldþols, hvort sem um er að ræða beinan eignarhlut eða víkjandi kröfur.

90. gr.

Breyting á lögum um fasteignalán til neytenda, nr. 118/2016.

Í stað orðanna „um fjármálafyrirtæki“ í 16. tölul. 4. gr. laganna kemur: um lánastofnanir.

91. gr.

Breyting á lögum um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017.

Við 1. tölul. 3. gr. laganna bætist: með þeim breytingum sem leiðir af 61. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 frá 27. nóvember 2019 um varfærniskröfur fyrir verðbréfafyrirtæki og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 575/2013, (ESB) nr. 600/2014 og (ESB) nr. 806/2014, sem er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 42 frá 3. júlí 2025, bls. 691–753.

92. gr.

Breyting á lögum um váttryggingasamstæður, nr. 60/2017.

Eftirfarandi breytingar verða á 18. gr. laganna:

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnun, verðbréfafyrirtæki.
- b. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *Lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki.*

93. gr.

Breyting á lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum, nr. 61/2017.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. gr. laganna kemur: lánastofnanir eða lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 2. gr. laganna:
 1. 2. tölul. orðast svo: *Fjármálasvið: Lánastofnun, fjármálastofnun eða félag í viðbótarstarfsemi, sbr. lög um lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki, sbr. lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja, auk fyrirtækja með sams konar starfsleyfi í öðrum ríkjum.*
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 8. tölul. kemur: lánastofnanir.
 3. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækja samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki“ í 14. og 15. tölul. kemur: lánastofnana samkvæmt lögum um lánastofnanir og verðbréfafyrirtækja samkvæmt lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. 11. gr. og 14. gr. laganna kemur: lánastofnanir, lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- d. Eftirfarandi breytingar verða á 17. gr. laganna:
 1. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnanir, lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 2. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002“ í 2. mgr. kemur: lánastofnanir eða lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 5. mgr. kemur: lánastofnanir, laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- e. 1. málsl. 1. mgr. 18. gr. laganna orðast svo: *Lágmarksgjaldþol fjármálasamsteypu er samanlögð lágmarkseiginfjárfkrafa lánastofnana í samsteypunni skv. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sbr. lög um lánastofnanir, nr. 161/2002, eða verðbréfafyrirtækja í samsteypunni skv. 11. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2033, sbr. lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja, og gjaldþolskrafa allra váttryggingafélaga í samsteypunni skv. XVI. kafla laga um váttryggingastarfsemi, nr. 100/2016.*
- f. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. og 2. mgr. 21. gr. laganna kemur: lánastofnanir, laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.

- g. Eftirfarandi breytingar verða á 22. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: lánastofnanir, laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. kemur: lánastofnanir, lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- h. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í h-lið 2. mgr. 27. gr. laganna kemur: lánastofnanir, lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- i. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 28. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

94. gr.

Breyting á lögum um aðgerðir gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, nr. 140/2018.

- a. Í stað orðanna „Fjármálafyrirtæki samkvæmt skilgreiningu laga um fjármálafyrirtæki“ í a-lið 1. mgr. 2. gr. laganna kemur: Lánastofnanir samkvæmt lögum um lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 3. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 11. tölul. kemur: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.
 - 2. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 15. tölul. kemur: Lánastofnun, verðbréfafyrirtæki.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í g-lið 1. mgr. 14. gr. laganna kemur: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.
- d. Eftirfarandi breytingar verða á 35. gr. laganna:
 - 1. 2. mgr. orðast svo:

Undanþegin skráningarskyldu eru lánastofnanir samkvæmt skilgreiningu laga um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki samkvæmt skilgreiningu laga um markaði fyrir fjármálagerninga, sbr. a-lið 1. mgr. 2. gr.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. mgr. kemur: lánastofnanir.
- e. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki samkvæmt skilgreiningu laga um fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. 36. gr. laganna kemur: lánastofnanir samkvæmt skilgreiningu laga um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki samkvæmt skilgreiningu laga um markaði fyrir fjármálagerninga.

95. gr.

Breyting á lögum um dreifingu váttrygginga, nr. 62/2019.

Í stað orðanna „skv. 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, staðbundið fyrirtæki skv. 4. tölul. 1. mgr. 1. gr. b sömu laga eða fyrirtæki skv. 8. mgr. 14. gr. a sömu laga“ í 2. tölul. 3. gr. laganna kemur: samkvæmt lögum um lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.

96. gr.

Breyting á lögum um öryggi net- og upplýsingakerfa mikilvægra innviða, nr. 78/2019.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. tölul. 6. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

97. gr.

Breyting á lögum um Seðlabanka Íslands, nr. 92/2019.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í a-lið 2. mgr. 15. gr. laganna kemur: lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. 19. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ í 5. málsl. 1. mgr. 32. gr. laganna kemur: lánastofnana, verðbréfafyrirtækja.

98. gr.

Breyting á lögum um endurskoðendur og endurskoðun, nr. 94/2019.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í c-lið 3. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

99. gr.

Breyting á lögum um innheimtu opinberra skatta og gjalda, nr. 150/2019.

Eftirfarandi breytingar verða á 3. mgr. 19. gr. laganna:

- a. Í stað orðsins „öðrum fjármálafyrirtækjum“ í 1. málsl. kemur: hjá öðrum aðilum sem sæta eftirliti skv. 2. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998.
- b. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtækjum“ í 2. málsl. kemur: Slíku fyrirtæki.

100. gr.

Breyting á lögum um verðbréfamiðstöðvar, uppgjör og rafræna eignarskráningu fjármálagerna, nr. 7/2020.

Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 6. gr. laganna:

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4. tölul. kemur: lánastofnanir.
- b. 5. tölul. orðast svo: verðbréfafyrirtæki eins og þau eru skilgreind í lögum um markaði fyrir fjármálagerna.

101. gr.

Breyting á lögum um lýsingu verðbréfa sem boðin eru í almennu útboði eða tekin til viðskipta á skipulegum markaði, nr. 14/2020.

- a. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. og „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. 5. gr. laganna kemur: Lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki; og: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.
- b. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 1. mgr. 9. gr. laganna kemur: Lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.

102. gr.

Breyting á lögum um rekstraraðila sérhæfðra sjóða, nr. 45/2020.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4., 20., 24. og 39. tölul. 1. mgr. 3. gr., 1. málsl. 1. mgr. 14. gr., 3. mgr. 16. gr., 6. tölul. 18. gr., 1. málsl. 1. mgr. 24. gr., 2. tölul. 2. mgr. 37. gr. og 6. mgr. 55. gr. a laganna kemur: lánastofnanir.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 2. mgr. 11. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. og 2. tölul. kemur: rekstrarfélags verðbréfasjóðs, verðbréfafyrirtækis, lánastofnunar.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. tölul. kemur: rekstrarfélagi verðbréfasjóðs, verðbréfafyrirtæki, lánastofnun.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 15. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. mgr. kemur: lánastofnanir, nr. 161/2002.
 - 2. Í stað orðanna „97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sbr. lög um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002“ í 6. mgr. kemur: 13. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2033, sbr. lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 - 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 9. mgr. kemur: lánastofnanir.

- d. 3. mgr. 20. gr. laganna orðast svo:
 Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. mega rekstraraðilar sérhæfðra sjóða og aðrir lögaðilar sem heyra undir sama eftirlit á samstæðugrunni skiptast á upplýsingum sem þeir þurfa til að fullnægja eftirlitskröfum samkvæmt lögum þessum eða hliðstæðum kröfum í öðrum aðildarríkjum.
- e. 2. og 3. málsl. 2. tölul. 1. mgr. 33. gr. laganna orðast svo: Verðbréfafyrirtæki skal lúta eiginfjárkröfum samkvæmt lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja, þar á meðal vegna rekstraráhættu. Skal eiginfjárgrunnur þess að lágmarki nema fjárhæð stofnframlags skv. 1. tölul. 1. mgr. 5. gr. þeirra laga.
- f. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækja“ tvívegis og „fjármálafyrirtækin“ í 3. tölul. 89. gr. laganna kemur: lánastofnana; og: lánastofnanirnar.
- g. Eftirfarandi breytingar verða á 93. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðanna „sama fjármálafyrirtækis“ í 2. tölul. 1. mgr. kemur: sömu lánastofnunar.
 - 2. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki innan EES eða fjármálafyrirtæki“ í 3. tölul. 1. mgr. kemur: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki innan EES eða lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.
 - 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4. mgr. og tvívegis í 5. mgr. kemur: lánastofnanir.

103. gr.

Breyting á lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, nr. 70/2020.

- a. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 3. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðanna „verðbréfafyrirtæki eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi þar sem a.m.k. eitt dótturfélag er fjármálafyrirtæki“ í 3. tölul. kemur: eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi þar sem a.m.k. eitt dótturfélag er lánastofnun.
 - 2. 16. tölul. orðast svo: *Fjármálastofnun*: Fyrirtæki sem uppfyllir bæði eftirfarandi skilyrði:
 - a. Það er ekki lánastofnun, hreint eignarhaldsfélag á sviði framleiðslustarfsemi samkvæmt lögum um lánastofnanir, sérstakur verðbréfunaraðili samkvæmt lögum um verðbréfun, eignarhaldsfélag á váttryggingasviði samkvæmt lögum um váttryggingasamstæður eða blandað eignarhaldsfélag á váttryggingasviði samkvæmt lögum um váttryggingasamstæður, nema þegar blandað eignarhaldsfélag á váttryggingasviði hefur dótturfélag sem er lánastofnun.
 - b. Það uppfyllir eitt eða fleiri af eftirfarandi skilyrðum:
 - 1. Meginstarfsemi fyrirtækisins felst í að afla eða eiga eignarhluti eða stunda eina eða fleiri af þeim tegundum starfsemi sem taldar eru upp í 2.–12. og 15.–17. tölul. 1. mgr. 20. gr. laga um lánastofnanir, nr. 161/2002, eða eina eða fleiri af þeim tegundum þjónustu eða starfsemi sem taldar eru upp í 16. eða 68. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, í tengslum við fjármálagerninga skv. 17. tölul. 1. mgr. 4. gr. sömu laga.
 - 2. Fyrirtækið er verðbréfafyrirtæki, blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, greiðsluþjónustuveitandi skv. a–d-lið 23. tölul. 3. gr. laga um greiðsluþjónustu, nr. 114/2021, eignastýringarfélag samkvæmt lögum um lánastofnanir eða félag í viðbótarstarfsemi samkvæmt lögum um lánastofnanir.
 - 3. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 18., 19., 22. og 41. tölul. kemur: lánastofnanir.
 - 4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í a-lið 32. tölul. kemur: lánastofnanir eða lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.

5. 40. tölul. orðast svo: *Verðbréfafyrirtæki*: Verðbréfafyrirtæki í skilningi laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja með stofnframlag skv. 1. tölul. 1. mgr. 5. gr. sömu laga.
- b. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. tölul. 3. mgr. 15. gr., inngangsmálslið og 1. tölul. 1. mgr. og 2. mgr. 21. gr., 24. gr., 1. tölul. 2. mgr. 29. gr., 5. mgr. 69. gr., 2. másl. 1. mgr. 78. gr. a, 1. mgr. 79. gr., 6.–8. tölul. 1. mgr. 85. gr. a og 3. mgr. 87. gr. a laganna kemur: lánastofnanir.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækjum“ í 1. mgr. 38. gr. laganna kemur: lánastofnunum eða verðbréfafyrirtækjum, hvort sem við á.
- d. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. másl. 1. mgr. 42. gr. laganna kemur: lánastofnanir eða lögum um markaði fyrir fjármálagerninga.
- e. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 11. tölul. 1. mgr. 61. gr. laganna kemur: lánastofnanir, nr. 161/2002, eða I. kafla 2. þáttar laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.
- f. Eftirfarandi breytingar verða á 66. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „verðbréfaviðskipti“ í 1. mgr. kemur: yfirtökur, nr. 108/2007.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. mgr. kemur: lánastofnanir, nr. 161/2002.

104. gr.

Breyting á lögum um upplýsingaskyldu útgefenda verðbréfa og flöggunarskyldu, nr. 20/2021.

- a. Í stað orðanna „fjármálafyrirtækis, með starfsleyfi samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki eða“ í 24. gr. laganna kemur: lánastofnunar með starfsleyfi samkvæmt lögum um lánastofnanir eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi samkvæmt.
- b. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki með starfsleyfi til verðbréfaviðskipta“ í 25. gr. laganna kemur: lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki með leyfi til að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 28. gr. laganna:
 1. 1. mgr. orðast svo:
Við framkvæmd flöggunarskyldu skv. 12.–14. gr. er móðurfélagi verðbréfafyrirtækis, með leyfi til eignastýringar samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, ekki skylt að leggja saman eigið hlutfall atkvæðisréttar og hlutfall atkvæðisréttar sem fylgir hlutum sem viðkomandi verðbréfafyrirtæki stýrir fyrir einstaka viðskiptamenn sína, að því tilskildu að verðbréfafyrirtækinu sé aðeins heimilt að nýta atkvæðisrétt sem tilheyrir slíkum hlutum samkvæmt sannanlegum leiðbeiningum viðskiptavinar eða tryggt sé að einstaklingsmiðuð stýring verðbréfasafns fari fram óháð hvers kyns annarri þjónustu, og að verðbréfafyrirtækið nýti atkvæðisréttinn óháð móðurfélaginu eða öðru dótturfélagi móðurfélags síns.
 2. Í stað orðanna „starfsleyfi til verðbréfaviðskipta“ í 1. másl. 2. mgr. kemur: leyfi til að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi.
 3. Fyrirsögn greinarinnar orðast svo: *Móðurfélag verðbréfafyrirtækis með leyfi til eignastýringar.*
- d. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í c-lið 3. mgr. 32. gr. og 5. mgr. 33. gr. laganna kemur: lánastofnun, verðbréfafyrirtæki.

105. gr.

Breyting á lögum um gjaldeyrismál, nr. 70/2021.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtækis“ í 1. málsl. 3. mgr. 4. gr. laganna kemur: viðskiptabanka eða sparisjóðs.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 7. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. tölul. 1. mgr. kemur: lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða rekstrarfélag verðbréfasjóða.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: viðskiptabanka eða sparisjóði.
 - 3. Í stað orðsins „Fjármálafyrirtækjum“ í 1. mgr. 10. gr. laganna kemur: Lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum, rekstrarfélögum verðbréfasjóða.

106. gr.

Breyting á lögum um greiðsluþjónustu, nr. 114/2021.

- a. Í stað orðanna „fjármálafyrirtæki“ og „verðbréfaviðskipti“ í 9. tölul. 2. gr. laganna kemur: verðbréfafyrirtæki eða lánastofnanir; og: markaði fyrir fjármálagerninga.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 3. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. og 35. tölul. kemur: lánastofnanir.
 - 2. A-liður 23. tölul. orðast svo: Lánastofnanir í samræmi við lög um lánastofnanir, nr. 161/2002, þ.m.t. útibú þeirra, eins og þau eru skilgreind í 77. tölul. 1. mgr. 1. gr. b þeirra laga ef slík útibú eru á Evrópska efnahagssvæðinu, hvort sem aðalskrifstofur þessara útibúa eru innan eða utan Evrópska efnahagssvæðisins í samræmi við 47. gr. tilskipunar 2013/36/ESB og landslög.
- c. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 8. tölul. 1. mgr. 4. gr., 1. málsl. 1. mgr. og 3. mgr. 5. gr., 3. mgr. 7. gr., 1. mgr. 11. gr., 3. málsl. 1. mgr. og 3. málsl. 8. mgr. 12. gr., 2. mgr. 15. gr., 6. mgr. 16. gr. og 2. mgr. 19. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- d. Eftirfarandi breytingar verða á 8. gr. laganna:
 - 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: verðbréfafyrirtæki, lánastofnun.
 - 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. mgr. kemur: lánastofnanir.
- e. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. málsl. 1. mgr. 10. gr. laganna kemur: lánastofnun.

107. gr.

Breyting á lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 10. tölul. 1. mgr. 2. gr., 1. málsl. 2. mgr. og 3. mgr. 10. gr. og 6. mgr. 12. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 3. gr. laganna:
 - 1. Á eftir orðunum „bls. 1–6“ í inngangsmálslið 1. mgr. kemur: og nr. 85/2019 frá 29. mars 2019, sem er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 88 frá 31. október 2019, bls. 7–19.
 - 2. Á eftir a-lið 1. tölul. 1. mgr. greinarinnar kemur nýr stafliður, svohljóðandi: 63. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 frá 27. nóvember 2019 um varfærniskröfur fyrir verðbréfafyrirtæki og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 575/2013, (ESB) nr. 600/2014 og (ESB) nr. 806/2014, sem er birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 42 frá 3. júlí 2025, bls. 691–753.

3. Á eftir orðunum „bls. 176“ í 2. tölul. 1. mgr. kemur: og leiðréttingu í EES-viðbæti nr. 77 frá 17. október 2024, bls. 653.
4. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. mgr., 4. mgr. og 1. másl. 8. mgr. kemur: lánastofnanir.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 4. gr. laganna:
 1. H-liður 2. tölul. fellur brott.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 4., 8., 32. og 42. tölul. kemur: lánastofnanir.
 3. 19. tölul. fellur brott.
 4. Á eftir 22. tölul. kemur nýr töluliður, svohljóðandi: *Háttsettir stjórnendur*: Einstaklingar, sem hafa með höndum stjórnunarhlutverk innan verðbréfafyrirtækis, rekstrar- aðila markaðar eða veitanda gagnaskýrsluþjónustu og bera ábyrgð, og standa ábyrgir gagnvart stjórn eða framkvæmdastjórn, á daglegri stjórnun einingarinnar, þ.m.t. framkvæmd stefna er varða dreifingu fyrirtækisins og starfsmanna þess á þjónustu og afurðum til viðskiptavina.
 5. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 53. tölul. kemur: ársreikninga.
- d. Við 2. mgr. 5. gr. laganna bætist nýr málslíður, svohljóðandi: Þó gildir 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög, nr. 2/1995, ekki um verðbréfafyrirtæki.
- e. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. tölul. 1. mgr. 8. gr. og 4. tölul. 1. mgr. 14. gr. laganna kemur: varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- f. Í stað tilvísunarinnar „14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002“ í 20. gr. laganna kemur: 5. gr. laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
- g. Eftirfarandi breytingar verða á 37. gr. laganna:
 1. 2. mgr. orðast svo:
Um kaupaukakerfi verðbréfafyrirtækja fer að öðru leyti skv. III. kafla laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 2. Orðin „og starfslokasamninga“ í 3. mgr. falla brott.
 3. Orðin „og starfslokasamningar“ í fyrirsögn greinarinnar falla brott.
- h. Í stað tilvísunarinnar „67. tölul.“ í 5. mgr. 45. gr. laganna kemur: 68. tölul.
- i. Í stað orðsins „verðbréfavíðskipti“ í 3. tölul. 3. mgr. 58. gr. laganna kemur: lýsingu verðbréfa sem boðin eru í almennu útboði eða tekin til víðskipta á skipulegum markaði.
- j. Eftirfarandi breytingar verða á 69. gr. laganna:
 1. Í stað tilvísunarinnar „2., 3. og 5. mgr. 14. gr. a laga nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki“ í 4. tölul. 2. mgr. kemur: 5. gr. laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 5. tölul. 2. mgr. kemur: lánastofnanir.
 3. Á eftir 2. mgr. koma fjórar nýjar málsgreinar, svohljóðandi:
Fjármálaeftirlitið skal árlega senda ESMA lista yfir útibú verðbréfafyrirtækja með staðfestu utan EES með starfsemi hér á landi.
Útibú verðbréfafyrirtækis með staðfestu utan EES sem hefur heimild til að starfa hér á landi skal árlega senda Fjármálaeftirlitinu upplýsingar um eftirfarandi:
 1. Umfang og svið þjónustu og starfsemi sem útibúið stundar hér á landi.
 2. Að því er varðar verðbréfafyrirtæki sem stunda víðskipti fyrir eigin reikning, mánaðarlega lágmarks-, meðal- og hámarksáhættuskuldbindingu gagnvart mótadílum innan EES.

3. Að því er varðar verðbréfafyrirtæki sem veita sölutryggingu í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboð fjármálagerninga, heildarverðmæti fjármálagerninganna sem eiga uppruna hjá mótaðilum innan EES sem eru sölutryggðir á undanförunum 12 mánuðum.
4. Veltu og samanlagt virði eigna sem samsvara þjónustu og starfsemi sem um getur í 1. tölul.
5. Ítarlega lýsingu á fyrirkomulagi fjárfestaverndar sem stendur viðskiptavinum útibúsins til boða, þ.m.t. á réttindum þessara viðskiptavina samkvæmt lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.
6. Áhættustýringarstefnu og -fyrirkomulag sem útibú beitir að því er varðar þjónustu og starfsemi sem um getur í 1. tölul.
7. Fyrirkomulag stjórnarháttar, þ.m.t. aðila sem gegna lykilhlutverki í starfsemi útibúsins.
8. Allar aðrar upplýsingar sem Fjármálaeftirlitið telur nauðsynlegar til að geta haft heildstætt eftirlit með starfsemi útibúsins.

Fjármálaeftirlitið skal, að fenginni beiðni, senda Evrópsku verðbréfamarkaðs-
eftirlitsstofnuninni eftirfarandi upplýsingar um útibú verðbréfafyrirtækja með staðfestu utan EES sem hafa heimild til að starfa hér á landi:

1. Öll útibú með slíka heimild og allar síðari breytingar á slíkum heimildum.
2. Umfang og svið þjónustu og starfsemi útibúanna.
3. Veltu og heildareignir sem samsvara þjónustu og starfsemi sem um getur í 2. tölul.
4. Heiti samstæðu utan EES sem útibú tilheyrir.

Fjármálaeftirlitið skal starfa náið með lögbærum yfirvöldum eininga sem eru hluti sömu samstæðu og útibú verðbréfafyrirtækis með staðfestu utan EES sem hefur heimild til að starfa hér á landi, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni til að tryggja að öll starfsemi samstæðunnar á EES falli undir heildstætt, samræmt og skilvirkt eftirlit.

4. Orðið „reglubundin“ í 3. mgr. fellur brott.
- k. Eftirfarandi breytingar verða á 73. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1. málsl. kemur: fyrirtæki.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í fyrirsögn greinarinnar kemur: *fyrirtæki*.
- l. Á eftir 1. málsl. 1. mgr. 90. gr. laganna kemur nýr málslíður, svohljóðandi: Beiting verðskrefta skal ekki koma í veg fyrir að skipulegur markaður pari umfangsmikil tilboð á miðgildi innan gildandi kaup- og sölutilboða.
- m. Eftirfarandi breytingar verða á 114. gr. laganna:
 1. Á eftir orðinu „Ársreikningur“ í 1. mgr. kemur: verðbréfafyrirtækis.
 2. 2. mgr. fellur brott.
 3. Í stað orðsins „ársreikninga“ í 3. mgr. kemur: reikningsskil og endurskoðun verðbréfafyrirtækis.
- n. Á eftir orðunum „sínu fyrir“ í inngangsmálslið 2. mgr. 115. gr. laganna kemur: verðbréfafyrirtæki.
- o. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 125. gr. laganna:
 1. Orðin „og starfslokasamninga“ í 22. tölul. falla brott.
 2. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 51. tölul. kemur: fyrirtæki.
- p. Orðin „og starfslokasamninga“ í 3. tölul. 1. mgr. 131. gr. laganna falla brott.
- q. Orðin „ein og sér og á samstæðugrunni“ í 1. tölul. 3. mgr. 137. gr. laganna falla brott.

r. Eftirfarandi breytingar verða á 145. gr. laganna:

1. 1. mgr. orðast svo:

Ráðherra er heimilt að setja reglugerð um nánari framkvæmd MiFIR um þau atriði sem koma fram í 1. mgr. a 47. gr. hennar um ákvörðun um jafngildi.

2. Á eftir tilvísuninni „7.“ í 35. tölul. 2. mgr. kemur: og 8.

108. gr.

Breyting á lögum um verðbréfasjóði, nr. 116/2021.

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3., 13., 16. og 29. tölul. 1. mgr. 3. gr., 1. másl. 1. mgr. 11. gr., 3. mgr. 13. gr., 5. tölul. 1. mgr. 14. gr. og b-lið 2. mgr. 45. gr. laganna kemur: lánastofnanir.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 12. gr. laganna:
 1. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. másl. 1. mgr. kemur: lánastofnanir.
 2. Í stað tilvísunarinnar „97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sbr. lög um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002“ í 1. másl. og orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 3. másl. 4. mgr. kemur: 13. gr. reglugerðar (ESB) 2019/2033, sbr. lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja; og: lánastofnanir.
- c. 3. mgr. 16. gr. laganna orðast svo:

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. mega rekstrarfélög og aðrir lögaðilar sem heyra undir sama eftirlit á samstæðugrunni skiptast á upplýsingum sem þeir þurfa til að fullnægja eftirlitskröfum samkvæmt lögum þessum eða hliðstæðum kröfum í öðrum aðildarríkjum.
- d. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ og tilvísunarinnar „2. mgr. 14. gr. a“ í 2. tölul. 2. mgr. 44. gr. laganna kemur: varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja; og: 5. gr.

109. gr.

Breyting á lögum um evrópska áhættufjármagnssjóði og evrópska félagslega framtakssjóði, nr. 31/2022.

Eftirfarandi breytingar verða á 17. gr. laganna:

- a. Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 14. og 15. mgr. kemur: lánastofnanir.
- b. 19.–21. mgr. orðast svo:

Með vísun í verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB í 5. mgr. 4. gr. a reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 345/2013 og 5. mgr. 4. gr. a reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 346/2013 er átt við verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerminga.

Með vísun í lánastofnanir með starfsleyfi samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB í 5. mgr. 4. gr. a reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 345/2013 og 5. mgr. 4. gr. a reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 346/2013 er átt við lánastofnun með starfsleyfi samkvæmt lögum um lánastofnanir.

Með vísun í einkaumboðsmann samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB í 5. mgr. 4. gr. a reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 345/2013 og 5. mgr. 4. gr. a reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 346/2013 er átt við einkaumboðsmann samkvæmt lögum um markaði fyrir fjármálagerminga.

110. gr.

Breyting á lögum um greiðslureikninga, nr. 5/2023.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 14. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

111. gr.

Breyting á lögum um fjármögnunarviðskipti með verðbréf, nr. 41/2023.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 6. tölul. 3. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

112. gr.

*Breyting á lögum um kílómetragjald vegna notkunar hreinorku- og tengiltvinnbifreiða, nr.**101/2023.*

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. 3. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

113. gr.

Breyting á lögum um verðbréfun, nr. 71/2025.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 1., 2., 11., 12. og 21. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

114. gr.

Breyting á lögum um starfstengda eftirlaunasjóði, nr. 74/2025.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. tölul. 2. mgr. 1. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

115. gr.

Breyting á lögum um stafrænan viðnámsþrótt fjármálamarkaðar, nr. 78/2025.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

116. gr.

Breyting á lögum um kílómetragjald á ökutæki, nr. 100/2025.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 2. mgr. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

117. gr.

Breyting á lögum um markaði fyrir sýndareignir, nr. 101/2025.

Í stað orðsins „fjármálafyrirtæki“ í 20. og 49. tölul. 2. gr. laganna kemur: lánastofnanir.

Fylgiskjal I.

Reglugerð Evrópupingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 frá 27. nóvember 2019 um varfærnisröfufur fyrir verðbréfafyrirtæki og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 575/2013, (ESB) nr. 600/2014 og (ESB) nr. 806/2014.

www.althingi.is/alttext/pdf/158/fylgiskjol/s0156-f_I.pdf

Fylgiskjal II.

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2025 frá 14. mars 2025 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn.

www.althingi.is/alttext/pdf/158/fylgiskjol/s0156-f_II.pdf

Greinargerð.

1. Inngangur.

Frumvarp þetta var samið af starfshópi með fulltrúum frá fjármála- og efnahagsráðuneyti, Samtökum fyrirtækja í fjármálaþjónustu og Seðlabanka Íslands. Frumvarpið er endurflutt með fáeinum breytingum frá 157. löggjafarþingi (587. mál), sbr. nánari umfjöllun í kafla 3.4.

Frumvarpinu er ætlað að innleiða tvær Evrópugerðir um varfærniskröfur til verðbréfa-fyrirtækja. Með þeim er regluverk Evrópusambandsins um varfærniseftirlit með verðbréfa-fyrirtækjum í megindráttum skilið frá reglum um varfærniseftirlit með bönkum og öðrum lánastofnunum. Með því móti getur regluverkið betur tekið mið af sérstöðu hvorrar tegundar fyrirtækja fyrir sig og unnt er að hafa einfaldari löggjöf fyrir verðbréfafyrirtæki.

2. Tilfni og nauðsyn lagasetningar.*2.1. Aðdragandi verðbréfafyrirtækjagerðanna.*

Verðbréfafyrirtæki eru fyrirtæki sem hafa það að meginstarfsemi að veita fjárfestingarþjónustu, svo sem að stýra eignum viðskiptavina, veita fjárfestingarráðgjöf og hafa umsjón með útboðum fjármálagerninga, eða að stunda sjálf fjárfestingarstarfsemi. Þau eru því í samkeppni við banka og aðrar lánastofnanir, sem geta einnig veitt fjárfestingarþjónustu og stundað fjárfestingarstarfsemi. Ólíkt lánastofnunum starfa verðbréfafyrirtæki þó ekki við að taka við innlánum og veita útlán. Þau standa því ekki frammi fyrir sams konar útlána- og lausafjáráhættu og lánastofnanir sem geta þurft að greiða út innlán með skömmum fyrirvara. Þá stafar almennt ekki hliðstæð kerfisleg áhætta af starfsemi verðbréfafyrirtækja og lánastofnana; áhætta af starfsemi þeirra er alla jafna bundnari við viðskiptavinum þeirra og markaði með fjármálagerninga þar sem þau starfa.

Fram til 2021 féllu verðbréfafyrirtæki þrátt fyrir þennan mun undir sömu varfærnisumgjörð Evrópusambandsins og lánastofnanir, þ.e. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (e. Capital Requirements Regulation, hér eftir „CRR“) og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (e. Capital Requirements Directive IV, hér eftir „CRD IV“). CRR og CRD IV ásamt undirgerðum mynda viðamikil regluverk um eigið fé og laust fé, áhættustýringu, stjórnarhætti, eignarhald, upplýsingagjöf, eftirlit og margvísleg önnur atriði. Gerðirnar byggjast á viðmiðum um varfærniskröfur til stórra alþjóðlegra banka, svonefndum Basel-viðmiðum, og beinast því að verulegu leyti að því að tryggja að útlána- og innlánastarfsemi og greiðslumiðlun banka raskist ekki. Gerðirnar voru innleiddar hér á landi í nokkrum áföngum með breytingum á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og stjórnvaldsfyrirmælum á grundvelli þeirra.

Í desember 2014 leitaði framkvæmdastjórn Evrópusambandsins eftir álit Evrópsku banka-eftirlitsstofnunarinnar á því hvort regluverkið væri við hæfi fyrir verðbréfafyrirtæki. Eftirlitsstofnunin skilaði skýrslu ári síðar þar sem mælt var með því að kerfislega mikilvæg verðbréfafyrirtæki féllu áfram undir CRR og CRD IV en að mótaður yrði einfaldari regluramma fyrir verðbréfafyrirtæki sem ekki væru kerfislega mikilvæg, sem er yfirgnæfandi meiri hluti verðbréfafyrirtækja. Gildandi rammi væri óþarflega flókinn og íþyngjandi fyrir flest verðbréfafyrirtæki. Nýr rammi fyrir verðbréfafyrirtæki gæti auk þess tekið betur mið af þeirri áhættu sem tengdist starfsemi þeirra frekar en áhættu sem tengdist starfsemi lánastofnana. Stofnunin skilaði álitum í október 2016 og september 2017 með nánari tillögum um það hvaða

verðbréfafyrirtæki ættu að falla áfram undir CRR og CRD IV og hvaða reglur ættu að gilda fyrir önnur verðbréfafyrirtæki.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins lagði fram tillögur að reglugerð og tilskipun í desember 2017 sem byggðust á tillögum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Evrópusambandið samþykkti tillögunar sem reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 frá 27. nóvember 2019 um varfærniskröfur fyrir verðbréfafyrirtæki og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 575/2013, (ESB) nr. 600/2014 og (ESB) nr. 806/2014 (e. Investment Firms Regulation, hér eftir „IFR“), og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 frá 27. nóvember 2019 um varfærniseftirlit með verðbréfafyrirtækjum og breytingu á tilskipunum 2002/87/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ESB, 2013/36/ESB, 2014/59/ESB og 2014/65/ESB (e. Investment Firms Directive, hér eftir „IFD“) í nóvember 2019. Gerðirnar tóku í meginatriðum gildi í Evrópusambandinu í júní 2021.

2.2. Efni verðbréfafyrirtækjagerðanna.

Gerðirnar gilda um langflest verðbréfafyrirtæki. Verðbréfafyrirtæki sem eiga í viðskiptum fyrir eigin reikning eða veita sölutryggingu í tengslum við útgáfu eða útboð fjármálagerninga og eru með minnst 15 milljarða evra eignir heyrja þó áfram undir CRR og CRD IV og lögbært yfirvald getur ákveðið að hið sama gildi um mikilvæg verðbréfafyrirtæki sem eiga í viðskiptum fyrir eigin reikning eða veita sölutryggingu í tengslum við útgáfu eða útboð fjármálagerninga og eru með minnst 5 milljarða evra eignir. Sú lýsing á ekki við um neitt íslenskt verðbréfafyrirtæki sem eru öll viðs fjarri því að búa yfir slíkum eignum. Öll verðbréfafyrirtæki hér á landi falla því undir gildissvið nýju Evrópugerðanna.

Verðbréfafyrirtækjum sem falla undir gildissvið gerðanna er skipt í lítil og ótengd verðbréfafyrirtæki annars vegar og önnur verðbréfafyrirtæki hins vegar. Verðbréfafyrirtæki teljast lítil og ótengd ef þau eru undir nokkrum tilgreindum mörkum sem lúta m.a. að tekjum og fjárhæð eigna í stýringu. Vægari kröfur eru gerðar til þeirra en annarra verðbréfafyrirtækja.

Eftirfarandi er meginefni IFR:

1. *Eigið fé*: Kveðið er á um lágmark eigin fjár verðbréfafyrirtækja. Lítil og ótengd verðbréfafyrirtæki skulu viðhalda hvorri eftirtalinna fjárhæða sem er hærri: a) fjórðungi fasts kostnaðar á ári eða b) lágmarksstofnframlagi samkvæmt IFD (sem er jafnvirði 75, 150 eða 750 þús. evra og ræðst af starfsheimildum verðbréfafyrirtækis). Önnur verðbréfafyrirtæki þurfa að viðhalda hverri eftirtalinna fjárhæða sem er hæst: a) fjórðungi fasts kostnaðar á ári, b) lágmarksstofnframlagi samkvæmt IFD eða c) kröfu vegna svokallaðra K-þátta. Krafa vegna K-þátta er samtala margfeldis tilgreindra stuðla og nokkurra fjárhæða sem eiga að varpa ljósi á áhættu viðskiptavina verðbréfafyrirtækis, áhættu markaðar af starfsemi þess og áhættu fyrirtækisins sjálfs, svo sem virðis eigna í stýringu fyrirtækisins og daglegs magns viðskipta. Byggt er á reglum CRR um samsetningu eigin fjár.
2. *Samþjöppunaráhætta*: Verðbréfafyrirtæki sem eru ekki lítil og ótengd þurfa almennt að hafa viðbótareiginfé vegna áhættu gagnvart einstökum viðskiptavinum eða hópi tengdra viðskiptavina sem er umfram 25% af eigin fé verðbréfafyrirtækjanna. Þau þurfa jafnframt að tilkynna lögbæru yfirvaldi um slíka áhættu.
3. *Laust fé*: Verðbréfafyrirtæki þurfa almennt að hafa laust fé sem nemur 1/12 af föstum kostnaði þeirra á ári að viðbættum 1,6% af ábyrgðum sem þau veita viðskiptavinum. Lögbær yfirvöld mega undanþiggja lítil og ótengd verðbréfafyrirtæki frá kröfunni.
4. *Birting upplýsinga*: Verðbréfafyrirtæki sem eru ekki lítil og ótengd skulu almennt birta árlega upplýsingar um áhættustýringu, stjórnarhætti, eigið fé, starfskjör, hvernig þau beita atkvæðisrétti sínum í skráðum félögum þar sem þau fara með meira en 5%

atkvæðisréttar og áhættu sem tengist umhverfis- og félagslegum þáttum og stjórnarháttum.

5. *Upplýsingagjöf til lögbærra yfirvalda:* Verðbréfafyrirtæki skulu fjórum sinnum á ári, eða árlega ef þau eru lítil og ótengd, veita lögbærum yfirvöldum upplýsingar um eigið fé, samþjöppunaráhættu og laust fé.

Eftirfarandi er meginefni IFD:

1. *Stofnframlag:* Stofnframlag verðbréfafyrirtækja skal vera jafnvirði 75, 150 eða 750 þús. evra og fer það eftir starfsheimildum fyrirtækjanna. Hæsta krafan gildir fyrir verðbréfafyrirtæki sem er heimilt að eiga í viðskiptum fyrir eigin reikning, veita sölutryggingu í tengslum við útgáfu eða útboð fjármálagerninga eða reka skipulegt markaðstorg. Lægsta krafan gildir fyrir verðbréfafyrirtæki sem er það óheimilt og sem varðveita ekki eignir viðskiptavina.
2. *Stjórnarhættir:* Verðbréfafyrirtæki sem eru ekki lítil og ótengd skulu hafa traust fyrirkomulag stjórnarhátta, vakta og stýra áhættu sem þau og viðskiptavinir standa frammi fyrir og tryggja að uppsetning starfskjara samræmist langtímahagsmunum fyrirtækjanna.
3. *Eftirlit:* Aðildarríki skulu tilnefna lögbær yfirvöld sem skulu hafa eftirlit með því að verðbréfafyrirtæki fari eftir ákvæðum tilskipunarinnar og IFR. Lögbær yfirvöld skulu hafa nægar eftirlits- og viðurлагаheimildir til að framfylgja ákvæðum gerðanna. Þau skulu m.a. geta krafist þess að verðbréfafyrirtæki hafi meira eigið fé eða laust fé en IFR áskilur. Lögbær yfirvöld mismunandi aðildarríkja skulu vinna náið saman og skiptast á upplýsingum.

2.3. *Uptaka verðbréfafyrirtækjagerðanna í EES-samninginn.*

Gerðir sem Evrópusambandið samþykkir og varða innri markað Evrópska efnahagssvæðisins eru teknar upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið með ákvörðunum sameiginlegru EES-nefndarinnar, sem EFTA-ríkin Ísland, Liechtenstein og Noregur og Evrópusambandið eiga aðild að. Þær skulu svo innleiddar í landsrétt aðildarríkja samningsins til að regluverk á innri markaðnum sé samræmt.

Sameiginlega EES-nefndin ákvað 14. mars 2025 að taka IFR og IFD upp í samninginn. Ákvörðunin er enn háð stjórnskipulegum fyrirvara af hálfu Íslands og hefur því ekki enn tekið gildi. Íslandi mun bera þjóðréttarleg skylda til að leiða gerðirnar í landsrétt eftir að þær hafa verið teknar upp í samninginn.

3. **Meginefni frumvarpsins.**

3.1. *Innleiðing verðbréfafyrirtækjagerðanna.*

Frumvarpinu er fyrst og fremst ætlað að leiða IFR og IFD í landsrétt.

Lagt er til að IFR, eins og hún er aðlöguð við upptöku í EES-samninginn, verði lögfest í heild sinni. Það samræmist a-lið 7. gr. EES-samningsins, sem kveður á um að EES-reglugerðir skuli teknar sem slíkar upp í landsrétt samningsaðila. Gert er ráð fyrir því að reglugerðin og ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar um upptöku hennar verði birtar í fylgiskjölum með lögunum þannig að unnt verði að nálgast ákvæði hennar á sama stað og önnur ákvæði laganna.

Flest önnur ákvæði frumvarpsins, að frátöldum breytingum á öðrum lögum, umrita ákvæði IFD til að taka efni gerðarinnar upp í landsrétt. Það samræmist b-lið 7. gr. EES-samningsins, sem kveður á um að samningsaðilar skuli hafa val um form og aðferð við innleiðingu EES-tilskipana. Gert er ráð fyrir átta köflum. Í I. kafla eru almenn ákvæði, þar á meðal um gildissvið og orðskýringar, í II. kafla ákvæði um stofnframlag, innra fjármagn og laust fé, í III. kafla ákvæði um stjórnarhætti, í IV. kafla ákvæði um eftirlit, í V. kafla ákvæði um eftirlit með

samstæðum, í VI. kafla ákvæði um viðurlög, í VII. kafla ákvæði um upplýsingar um framkvæmd laganna og í VIII. kafla ákvæði um stjórnvaldsfyrirmæli o.fl.

Aðildarríki hafa svigrúm við útfærslu nokkurra atriða samkvæmt IFD:

1. *Hvert eða hver eiga lögbær yfirvöld að vera?* Aðildarríki skulu skv. 4. gr. tilskipunarinnar tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld til að sinna eftirliti og öðrum verkefnum sem kveðið er á um í tilskipuninni og IFR.

Fjármálaeftirlitið, sem er hluti Seðlabanka Íslands, hefur almennt eftirlit með fyrirtækjum á fjármálamarkaði. Því er áformað að Seðlabankinn verði lögbært yfirvald samkvæmt tilskipuninni.

2. *Á að mæla fyrir um stjórnsluviðurlög eða refsingar?* Aðildarríki skulu skv. 18. gr. tilskipunarinnar mæla fyrir um stjórnsluviðurlög vegna brota gegn fyrirmælum í tilgreindum ákvæðum hennar. Aðildarríkjum er þó heimilt að leggja refsingar við brotum frekar en stjórnsluviðurlög.

Í frumvarpinu er lagt upp með að sams konar brot verði refsingu og nú þegar varða refsingu skv. 112. gr. b og 112. gr. e laga um fjármálafyrirtæki, að því marki sem frumvarpið gerir ráð fyrir hliðstæðum skyldum og lög um fjármálafyrirtæki.

3. *Hvaða brot eiga að varða stjórnsluviðurlögum?* Í 1. mgr. 18. gr. IFD er kveðið á um að brot gegn tilgreindum ákvæðum tilskipunarinnar og IFR skuli varða viðurlögum. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um stjórnsluviðurlög vegna brota gegn öðrum ákvæðum.

Í frumvarpinu er lagt upp með að brot sem nú þegar varða stjórnsluviðurlögum skv. 1. og 2. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki verði áfram stjórnsluviðurlögum, að því marki sem frumvarpið hefur að geyma hliðstæð fyrirmæli, auk þess að endurspegla fyrirmæli IFD um hvaða brot skuli varða stjórnsluviðurlögum.

4. *Á að gera ráð fyrir birtingu ákvarðana um stjórnsluviðurlög sem sæta málskoti?* Í 1. og 2. mgr. 20. gr. IFD kemur fram að lögbær yfirvöld eigi að meginreglu til að birta ákvarðanir um stjórnsluviðurlög og aðrar ráðstafanir vegna brota. Aðildarríkjum er falið að ákveða hvort birta eigi ákvarðanir sem sæta málskoti, en ef gert er ráð fyrir því skal fela lögbærum yfirvöldum að birta jafnframt upplýsingar um málskotin og stöðu þeirra.

Í 50. gr. frumvarpsins, um birtingu stjórnsluviðurlaga, er gert ráð fyrir því sem meginreglu að ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins um stjórnsluviðurlög séu birtar þótt þær séu bornar undir dómstóla, en að Fjármálaeftirlitið skuli þá jafnframt birta upplýsingar um stöðu og niðurstöðu dómsmálanna. Það samræmist nálgun gildandi ákvæðis 112. gr. g laga um fjármálafyrirtæki.

5. *Á að mæla fyrir um hámark breytilegra launa?* Skv. 2. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar skulu aðildarríki tryggja að verðbréfafyrirtæki sem flokkast ekki sem lítil og ótengd ákvarði viðeigandi hlutfall milli breytilegra og fastra þátta heildarlauna í starfskjarastefnum sínum. Ekki er mælt fyrir um fast hámarkshlutfall í tilskipuninni. Í 25. aðfaraorði tilskipunarinnar er þó áréttað að tilskipunin komi ekki í veg fyrir að aðildarríki geri strangari kröfur um hámarkshlutfall milli breytilegra og fastra þátta launa, eftir atvikum með hámarkshlutfalli breytilegra launa sem gildi fyrir öll eða tilteknar tegundir verðbréfafyrirtækja. Kaupaukar til starfsmanna verðbréfafyrirtækja mega nú ekki vera hærri en 25% af föstum starfskjörum skv. 5. tölul. 1. mgr. 57. gr. b laga um fjármálafyrirtæki og ekki má veita stjórnarmönnum og starfsmönnum sem starfa við áhættustýringu, innri endurskoðun eða regluvörslu kaupauka skv. 5. mgr. sömu greinar.

Í frumvarpinu er í meginatriðum lagt upp með að fylgja þeim reglum um breytileg laun sem IFD gerir ráð fyrir. Þó er gert ráð fyrir því að breytileg laun verðbréfafyrirtækja sem flokkast ekki sem lítil og ótengd megi ekki verða hærri en 25% af föstum launum. Það hefur sína kosti fyrir fyrirtæki að geta greitt breytileg starfskjör. Þau geta hvatt starfsfólk til dáða og samræmt betur hagsmuni starfsfólks og hagsmuni fyrirtækjanna en föst laun sem taka ekki mið af árangri starfsfólksins og fyrirtækjanna. Breytileg laun auðvelda fyrirtækjum einnig að draga úr útgjöldum þegar tekjur minnka og geta þannig dregið úr rekstraráhættu þeirra. Það getur haft talsverða þýðingu fyrir verðbréfafyrirtæki því laun starfsfólks eru að jafnaði veigamikill hluti útgjalda þeirra. Á móti geta óhófleg eða illa ígrunduð breytileg laun ýtt undir óhóflega áhættusækni starfsfólks og hvatt til hegðunar sem samræmist ekki langtímahagsmunum fyrirtækja og eigenda þeirra, viðskiptavina eða markaðarins. Með tilliti til þessara sjónarmiða þótti rétt að heimila breytileg laun verðbréfafyrirtækja en takmarka kaupauka verðbréfafyrirtækja sem flokkast ekki sem lítil og ótengd við 25% af föstum launum. Til samanburðar er hámarkið 50% í Danmörku fyrir stjórnarmenn og framkvæmdastjóra en 100% fyrir aðra starfsmenn, þó allt að 200% með samþykki hluthafafundar. Í Svíþjóð er hámarkið 100%. Í Finnlandi og Noregi er ekki tölulegt hámark. Þá er lagt til að óheimilt verði að greiða stjórnarmönnum slíkra verðbréfafyrirtækja breytileg laun þar sem það þykir ekki samræmast hlutverki þeirra.

6. *Á að breyta viðmiðum fyrir greiðslu breytilegra launa með hlutabréfum og skyldum gerningum?* Skv. j-lið 1. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar skal a.m.k. helmingur breytilegra launa samanstanda af hlutabréfum og skyldum gerningum. Skv. 3. mgr. sömu greinar er aðildarríkjum heimilt að takmarka gerð og skipulag slíkra gerninga og banna notkun tiltekinna gerninga.

Samkvæmt 4. mgr. sömu greinar gildir áskilnaður j-liðar ekki um verðbréfafyrirtæki ef eignir fyrirtækjanna eru undir 100 millj. evra að meðaltali yfir síðustu fjögur ár og ekki um starfsmenn ef breytileg laun þeirra eru ekki hærri en 50 þús. evrur á ári og ekki meira en fjórðungur af heildarárslaunum. Aðildarríkjum er skv. 5. og 6. mgr. greinarinnar heimilt að hækka eða lækka eignaviðmiðið að tilgreindum skilyrðum uppfylltum. Aðildarríkjum er skv. 7. mgr. greinarinnar heimilt að lækka launaviðmiðið að tilgreindum skilyrðum uppfylltum.

Hvorki er lagt til að nýtt verði heimild 3. mgr. 32. gr. IFD til að takmarka gerð og skipulag gerninga sem eru nýttir til að fullnægja áskilnaði j-liðar 1. mgr. greinarinnar um að minnst helmingur breytilegra launa samanstandi af hlutabréfum og skyldum gerningum né heimildir 5.–7. mgr. greinarinnar til að breyta viðmiðum 4. mgr. sömu greinar um hvaða fyrirtæki eru undanþegin áskilnaði j-liðar 1. mgr.

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir breytingum á allmörgum lögum. Það skýrist einkum af því að lagt er til að ekki verði lengur notast við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki í ljósi þess að til stendur að skilja á milli regluverks um varfærniskröfur til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, en nú er notast við það hugtak í fjölda laga. Ekki er þó lagt til að hugtakinu verði breytt í lögum þar sem það er notað almennt til að vísa til ótilgreindra fyrirtækja sem starfa á fjármálamarkaði frekar en til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Ekki er heldur lagt til að því verði breytt í lagaákvæðum sem vísa til Tryggingarsjóðs vegna fjármálafyrirtækja.

3.2. Aðrar breytingar.

Samkvæmt 4. mgr. 8. gr. reglna um þinglega meðferð EES-mála skulu lagafrumvörp til innleiðingar á EES-gerðum að meginstefnu aðeins fela í sér þær breytingar sem nauðsynlegar eru til að endurspegla þær EES-skuldbindingar sem við eiga. Varði frumvarp fleiri atriði skal í greinargerð tilgreina sérstaklega hvaða greinar frumvarpsins eru til innleiðingar auk þess sem rökstyðja ber hvers vegna talið er nauðsynlegt að víkja frá meginreglu um hrein innleiðingar-frumvörp.

Í meginráttum endurspeglar frumvarpið aðeins ákvæði IFR og IFD. Þannig eru til að mynda fæst ákvæði laga um fjármálafyrirtæki sem byggjast ekki á Evrópugerðum, sem gilda nú um verðbréfafyrirtæki, tekin upp í frumvarpið. Í 17. gr. frumvarpsins eru þó ákvæði um innri endurskoðun verðbréfafyrirtækja sem eru ekki lítil og ótengd sem byggjast ekki á Evrópugerðunum. Innri endurskoðun er veigamikill liður í því að treysta áhættustýringu, eftirlitsaðferðir og stjórnarhætti verðbréfafyrirtækja og hjálpar stjórnun þeirra að sinna eftirlits- og yfirstjórnunarhlutverki sínu á tilhlýðilegan hátt. Hún getur þannig í senn hjálpað verðbréfafyrirtækjum að ná sínum markmiðum og þjónað hagsmunum fjárfesta, viðskiptavina og almennings af öruggu og heilbrigðu fjármálakerfi. Því þykir réttlætanlegt að mæla áfram fyrir um að slík verðbréfafyrirtæki viðhafi innri endurskoðun þótt það sé ekki áskilið í IFD og IFR. Jafnframt eru í 57. gr. frumvarpsins ákvæði um þagnarskyldu þeirra sem starfa í þágu verðbréfafyrirtækja um viðskipta- eða einkamálefni viðskiptamanna. Æskilegt þótti að kveða á um slíka þagnarskyldu þótt það sé ekki áskilið í IFD og IFR.

Einnig eru í frumvarpinu fáein ákvæði sem varða viðurlög sem leiðir ekki beint af IFD og IFR en þótti þó eðlilegt að hafa í frumvarpinu, m.a. til að gæta réttaröryggis og samræmis við aðra löggjöf á fjármálamarkaði. Lagt er til að mælt verði fyrir um fimm ára frest Fjármálaeftirlitsins til að beita stjórnsýsluviðurlögum, um heimild eftirlitsins til að ljúka málum með sátt við málsaðila, um rétt einstaklinga til að fella ekki á sig sök og um verkaskiptingu eftirlitsins og lögreglu þegar brot varðar bæði stjórnsýslu- og refsiviðurlögum.

3.3. Númeraðar málsgreinar.

Málsgreinar hafa almennt ekki verið númeraðar í íslenskri löggjöf þótt til séu fáein dæmi um það, svo sem í lögum um meðferð einkamála, nr. 91/1991, lögreglulögum, nr. 90/1996, lögræðislögum, nr. 71/1997, og lögum um sammingsveð, nr. 75/1997. Númerun málsgreina auðveldar aftur á móti lestur laga og dregur úr hættu á villum í vísunum til málsgreina. Með tilliti til þess eru málsgreinar númeraðar í þeim greinum frumvarpsins sem hafa fleiri en eina málsgrein. Skammstöfunin „mgr.“ er höfð á eftir númeri hverrar málsgreinar til þess að þeim verði ekki slegið saman við töluliði. Það samræmist framsetningu danskrar löggjafar þar sem skammstöfunin „stk.“ kemur fyrir á undan númerum málsgreina.

3.4. Breytingar frá 157. löggjafarþingi.

Frumvarpið er endurflutt með fáeinum breytingum frá 157. löggjafarþingi (587. mál). Tilvísanir til heita Evrópugerða í 13. tölul. 2. gr. og 60. gr. frumvarpsins eru einfaldaðar og framsetningu lögfestingarákvæðis 3. gr. og reglusetningarheimildar 56. gr. er breytt til samræmis við uppfærðan kafla um innleiðingu EES-gerða í leiðbeiningum Stjórnarráðsins um frumvarpasmíð. Lagt er til að Seðlabanka Íslands verði heimilt að innleiða gerðir sem byggjast á tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins á ensku til að greiða fyrir tímanlegri upptöku og innleiðingu gerðanna. Um það vísast nánar til skýringa við 56. gr. frumvarpsins. Lagt er til að notað verði orðið „eftirlitseiningar“ í stað „eftirlitssviðs“ í 7. tölul. 1. mgr. 12. gr. frumvarpsins til að innleiða hugtakið „control

functions“ með sama orði og er notað í inngangsmálslið og 8. tölul. 1. mgr. 12. gr. frumvarpsins. Fáeinar villur í vísunum hafa verið lagfærðar. Loks er lagt til að lögin öðlist gildi 1. janúar 2027 í stað 1. september 2026.

4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Atvinnufrelsi nýtur verndar 1. mgr. 75. gr. stjórnarskrár lýðveldisins Íslands, nr. 33/1944. Þessu frelsi má þó setja skorður með lögum, enda krefjist almannahagsmunir þess og gætt sé jafnræðis, sbr. 1. mgr. 65. gr. stjórnarskrárinnar. Þau inngrip í starfsemi verðbréfafyrirtækja sem frumvarpið felur í sér byggjast á lögum, styðjast við almannahagsmuni af traustu fjármálakerfi og taka jafnt til aðila sem eru í sambærilegri stöðu. Því er talið að frumvarpið fullnægi kröfum stjórnarskrárinnar.

Aðildarríkjum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið ber að leiða reglugerðir og tilskipanir sem eru teknar upp í samninginn í landsrétt skv. 7. gr. samningsins. Innleiðing IFR og IFD eftir að þær hafa verið teknar upp í samninginn samræmist því þjóðréttarlegum skuldbindingum Íslands.

5. Samráð.

Frumvarpið snertir einkum verðbréfafyrirtæki, viðskiptavini, eigendur og keppinauta þeirra og Seðlabanka Íslands.

Áform um lagasetningu og frummat á áhrifum voru unnin í samráði við fyrrgreindan starfshóp þar sem sæti áttu fulltrúar fjármála- og efnahagsráðuneytis, Samtaka fyrirtækja í fjármálaþjónustu og Seðlabanka Íslands. Af hálfu samtakanna var lögð áhersla á að hámark kaupauka starfsmanna bæði verðbréfafyrirtækja og lánastofnana yrði tekið til heildstæðrar endurskoðunar þar sem hámarkið væri talsvert strangara en Evrópugerðirnar áskildu og lægra en hámark sem giltu í öðrum EES-ríkjum.

Áform um innleiðingu verðbréfafyrirtækjagerðanna og frummat á áhrifum voru birt í samráðsgátt stjórnvalda á vefnum Ísland.is 10. júlí 2024 (mál nr. S-144/2024) og var veittur umsagnarfrestur til 3. september sama ár. Fjórar umsagnir bárust sem allar lutu helst að kaupaukum. Í umsögn Samtaka fyrirtækja í fjármálaþjónustu var lagt til að slakað yrði á kaupaukareglum sem giltu fyrir verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir. Verðbréfafyrirtækin Arctica Finance hf. og ACRO verðbréf hf. lögðu áherslu á að slakað yrði á kaupaukareglum sem giltu fyrir verðbréfafyrirtæki og að Evrópugerðirnar yrðu ekki innleiddar á meira íþyngjandi hátt en krafist væri. Viðskiptabankinn Arion banki hf. lagði til að einnig yrði slakað á kaupaukareglum sem giltu fyrir banka. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir nokkuð slakari reglum um breytileg laun verðbréfafyrirtækja en gilda nú um kaupauka fjármálafyrirtækja og að í flestum atriðum verði ekki vikið frá því sem IFD gerir ráð fyrir sem meginreglu. Líkt og nánar er greint frá í 3. kafla þessarar greinargerðar er þó gert ráð fyrir 25% hámarki breytilegra launa verðbréfafyrirtækja sem flokkast ekki sem lítil og ótengd og að óheimilt verði að greiða stjórnarmönnum þeirra breytileg laun. Ekki er gert ráð fyrir breytingum á reglum um kaupauka lánastofnana.

Drög að frumvarpi voru unnin af fyrrgreindum starfshópi. Haft var samráð við önnur ráðuneyti um fyrirhugaðar breytingar á löggjöf á málefnasviði þeirra. Í samráði við atvinnuvegaráðuneytið var fallið frá áformum um að breyta orðinu „fjármálafyrirtæki“ í 1. mgr. 4. gr. laga um fyrningu kröfuréttinda, nr. 150/2007, í „lánastofnun“ þar sem breytingin var ekki talin nauðsynleg.

Frumvarpsdrög voru birt í samráðsgátt stjórnvalda 29. janúar 2026 (mál nr. S-20/2026) og var veittur umsagnarfrestur til 12. febrúar sama ár. Umsagnir bárust frá Samtökum fyrirtækja

í fjármálaþjónustu, Skaga hf., verðbréfafyrirtækjunum T Plús hf., ACRO verðbréfum hf. og Arctica Finance hf., viðskiptabönkunum Kviku banka hf. og Íslandsbanka hf. og Samtökum sparifjáreigenda. Umsagnirnar lutu einkum að tvennu. Annars vegar lögðu Samtök fyrirtækja í fjármálaþjónustu og verðbréfafyrirtækin til að gildistöku yrði frestað eða að veittur yrði aðlögunarfrestur til að gefa fyrirtækjunum meira rúm til að laga sig að breyttum kröfum. Í frumvarpsdrögunum var gert ráð fyrir því að lögin tækju gildi þegar eftir birtingu þeirra. Í frumvarpinu er aftur á móti lagt til að þau taki gildi 1. janúar 2027 til að gefa fyrirtækjunum meira rúm til að laga sig að breyttum kröfum. Hins vegar gerðu ACRO verðbréf hf. og Arctica Finance hf. athugasemd við fyrirhugað 50% hámark breytilegra launa verðbréfafyrirtækja sem flokkast ekki sem lítil og ótengd og Samtök fyrirtækja í fjármálaþjónustu, Skagi hf., Kvika banki hf. og Íslandsbanki hf. gagnrýndu að ekki stæði til að slaka á takmörkunum á kaupaukum annars konar fyrirtækja á fjármálamarkaði en verðbréfafyrirtækja. Samtök sparifjáreigenda vöruðu aftur á móti við því að hækka hámark kaupauka verðbréfafyrirtækja. Þá barst tillaga frá Seðlabanka Íslands um að óheimilt yrði að greiða stjórnarmönnum verðbréfafyrirtækja breytileg laun þar sem slíkir fjárhagslegir hvatar færu illa saman við hlutverk stjórnarmanna. Að þessu sinni þótti rétt að stíga varfærin skref við tilslökun á kaupaukatakmarkunum með því að taka upp reglur IFD um breytileg laun verðbréfafyrirtækja sem flokkast ekki sem lítil og ótengd en takmarka þau þó áfram við 25% af föstum launum og leggja ekki til tilslakanir á kaupaukatakmarkunum sem gilda um annars konar fyrirtæki á fjármálamarkaði en verðbréfafyrirtæki. Með tilliti til tillögu Seðlabankans er jafnframt kveðið á um að óheimilt sé að greiða stjórnarmönnum verðbréfafyrirtækja sem flokkast ekki sem lítil og ótengd breytileg laun.

Ráðherra lagði fram frumvarp til að innleiða verðbréfafyrirtækjagerðirnar í mars 2026 (587. mál á 157. löggjafarþingi). Frumvarpið gekk til efnahags- og viðskiptanefndar sem óskaði eftir umsögnum um það. Umsagnir bárust frá Centra Fyrirtækjaráðgjöf hf. og Samtökum fyrirtækja í fjármálaþjónustu. Í umsögn Centra Fyrirtækjaráðgjafar hf. var lagt til að fyrirmæli 3. málsl. b-liðar 10. tölul. 1. mgr. 12. gr. um að breytileg laun mættu ekki vera umfram 25% af föstum launum og 17. gr. um innri endurskoðun yrðu felld brott. Í fyrirliggjandi frumvarpi er áfram gert ráð fyrir slíkum fyrirmælum með vísan til þeirra raka sem greint er frá í 3. kafla þessarar greinargerðar og framar í þessum kafla. Áréttað skal þó að Íslandi er ekki skylt að setja fram slík fyrirmæli samkvæmt verðbréfafyrirtækjagerðunum. Í umsögn Samtaka fyrirtækja í fjármálaþjónustu var annars vegar lagt til að gildistaka laganna yrði í fyrsta lagi um áramót, en í frumvarpinu sem var lagt fram á 157. löggjafarþingi var gert ráð fyrir gildistöku 1. september 2026. Í fyrirliggjandi frumvarpi er gert ráð fyrir gildistöku 1. janúar 2027. Hins vegar gagnrýndu samtökin einnig fyrirhugað hámark breytilegra launa.

6. Mat á áhrifum.

6.1. Áhrif á fyrirtæki og hagræn áhrif.

CRR og CRD IV taka fyrst og fremst mið af áhættu sem tengist starfsemi banka og beinast að miklu leyti að því að hindra röskun á innlána- og útlánastarfsemi og greiðslumiðlun þeirra. Þannig er mat á útlánaáhættu og eiginfjákröfur til að mæta henni t.d. lykilþáttur í því regluverki, en útlánaáhætta er almennt hverfandi áhættuþáttur í starfsemi verðbréfafyrirtækja. IFR og IFD er ætlað að taka betur mið af þeirri áhættu sem stafar af starfsemi verðbréfafyrirtækja, einkum fyrir viðskiptavinum þeirra og þá markaði með fjármálagerninga þar sem þau eiga í viðskiptum. Ef vel tekst til ætti það að auka öryggi og traust á mörkuðum með fjármálagerninga og um leið draga úr reglu- og eftirlitsbyrði verðbréfafyrirtækja. Minni kostnaður við

rekstur verðbréfafyrirtækja er aftur til þess fallinn að auka framboð á fjárfestingarþjónustu og efla þannig fjármálamarkaði.

Sjö verðbréfafyrirtæki hafa starfsleyfi hér á landi. Ekkert þeirra er nógu umfangsmikið til að falla áfram undir CRR og CRD IV. Þau munu því öll falla undir IFR og IFD sem er mun einfaldari reglurammi. Innleiðing gerðanna er því heilt yfir talin draga úr reglubyrði fyrir íslensk verðbréfafyrirtæki. Einkum á það við um þau fyrirtækjanna sem flokkast sem lítil og ótengd og falla því undir einfaldari kröfur samkvæmt gerðunum. Um þau gilda einfaldari kröfur um eigið fé, laust fé, samþjöppunaráhættu, birtingu upplýsinga og upplýsingagjöf til lögbærra yfirvalda og þau falla að mestu leyti ekki undir ákvæði um stjórnarhætti og starfskjör. Frummat bendir til þess að þrjú íslensk verðbréfafyrirtæki muni flokkast sem lítil og ótengd en fjögur ekki.

Kröfur um stofnframlag verðbréfafyrirtækja hækka úr jafnvirði 730 þús. evra í jafnvirði 750 þús. evra, jafnvirði 125 þús. evra í jafnvirði 150 þús. evra og úr jafnvirði 50 þús. evra í jafnvirði 75 þús. evra, en fjárhæðin ræðst af því hvaða starfsheimildir verðbréfafyrirtæki hefur. Hækkunin hækkar örlítið þröskuldinn við að stofna ný verðbréfafyrirtæki. Þar sem hækkunin er lítil eru þau áhrif þó óveruleg.

Flest íslensk verðbréfafyrirtæki höfðu eigið fé og laust fé umfram kröfur IFR og IFD í árslok 2024. Talið er að eitt eða tvö verðbréfafyrirtæki kunni þó að þurfa aukið eigið fé til að mæta kröfum gerðanna.

Tilfærslu í nýtt regluverk fylgir einskiptiskostnaður fyrir verðbréfafyrirtæki, svo sem vegna breytinga á ferlum, tölvukerfum og samningum við þjónustuaðila sem færslan kallar á. Fram á við ætti það aftur á móti að draga úr umsýslukostnaði verðbréfafyrirtækja að falla undir einfaldara regluverk sem er sérsniðið að þeim fremur en lánastofnunum.

6.2. Áhrif á stjórnsýslu og ríkissjóð.

Gert er ráð fyrir því að Fjármálaeftirlitið hafi áfram eftirlit með starfsemi verðbréfafyrirtækja. Ekki er gert ráð fyrir því að lögfesting frumvarpsins kalli á sérstaka breytingu á eftirlitsgjaldi til Seðlabanka Íslands eða hafi önnur áhrif á fjárhag ríkisins.

6.3. Jafnréttisáhrif.

IFD áskilur að starfskjarastefna verðbréfafyrirtækja sé hlutlaus gagnvart kyni og IFR áskilur að verðbréfafyrirtæki birti upplýsingar um launamun eftir kyni milli starfsmanna sem hafa marktæk áhrif á áhættusnið fyrirtækjanna. Fyrirmælin geta stutt við markmið laga um jafna stöðu og jafnan rétt kynjanna, nr. 150/2020, um jöfn laun óháð kyni.

6.4. Samandregin áhrif.

Með innleiðingu IFR og IFD verður í megindráttum skilið á milli varfærnisreglna um starfsemi verðbréfafyrirtækja annars vegar og lánastofnana hins vegar. Það gerir regluverkinu kleift að taka betur mið af sérstöðu hvorrar tegundar fyrirtækja fyrir sig. Það er í senn til þess fallið að treysta fjármálastöðugleika og draga úr kostnaði fyrirtækjanna. Samfélagsleg áhrif af innleiðingu gerðanna eru því líklega jákvæð. Upptaka og innleiðing þeirra er einnig liður í góðri framkvæmd Íslands á EES-samningnum.

Um einstakar greinar frumvarpsins.

Um I. kafla.

Í I. kafla frumvarpsins eru ákvæði um gildissvið og orðskýringar sem endurspeгла ákvæði I. bóls IFD um gildissvið og skilgreiningar. Einnig er í kaflanum lagt til að IFR verði veitt lagagildi.

Um 1. gr.

Greinin fjallar um gildissvið laganna. Hún innleiðir 2. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 2. gr. IFD. Þar segir að tilskipunin gildi um verðbréfafyrirtæki sem hafa starfsleyfi og lúta eftirliti samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (e. Markets in Financial Instruments Directive, hér eftir MiFID). MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Í 28. tölul. 2. gr. frumvarpsins er *verðbréfafyrirtæki* skilgreint sem verðbréfafyrirtæki samkvæmt þeim lögum. Verðbréfafyrirtæki er skilgreint í 65. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga sem aðili sem í atvinnuskyni og sem hluti af reglulegri starfsemi veitir þriðja aðila fjárfestingarþjónustu eða stundar fjárfestingarstarfsemi. Verðbréfafyrirtækjum er heimilt að veita fjárfestingarþjónustu og stunda fjárfestingarstarfsemi að fengnu starfsleyfi Fjármálaeftirlitsins skv. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 8. þætti laganna eru ákvæði um eftirlit með verðbréfafyrirtækjum.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 2. gr. IFD. Þar segir að IV. og V. bólkur tilskipunarinnar gildi ekki um verðbréfafyrirtæki sem um getur í 2. og 5. mgr. 1. gr. IFR, sem skuli lúta eftirliti með því hvort varfærniskröfur skv. VII. og VIII. bóli CRD IV séu uppfylltar í samræmi við 2. undirgr. 2. mgr. 1. gr. og 3. undirgr. 5. mgr. 1. gr. IFR.

Undir 2. og 5. mgr. 1. gr. IFR geta fallið mjög stór eða veigamikil verðbréfafyrirtæki eða samstæður eða verðbréfafyrirtæki sem eiga í viðskiptum fyrir eigin reikning eða veita sölutryggingu í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboð fjármálagerninga og lögbært yfirvald hefur samþykkt að heyri undir eftirlit á samstæðugrunni með lánastofnun, eignarhaldsfélagi á fjármálasviði eða blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi. Um slík verðbréfafyrirtæki gilda varfærniskröfur sem eiga við um lánastofnanir.

IV. og V. bólkur IFD eru um varfærniseftirlit og upplýsingabirtingu lögbærra yfirvalda. Í IV. bóli er meginþorri efnisákvæða tilskipunarinnar. Gert er ráð fyrir því að bólkarnir verði innleiddir með 6.–17., 22.–46., 50.–52. og 55. gr. frumvarpsins. Því er vísað til þeirra í 2. mgr. 1. gr. frumvarpsins, þó þannig að vísað er til kafla í frumvarpinu frekar en einstakra greina ef undantekningin á að eiga við um heila kafla frumvarpsins. Vísað er til VI. kafla frumvarpsins um viðurlög í heild þótt sum ákvæði þess kafla, svo sem um rétt til að fella ekki á sig sök og kæru til lögreglu, innleiði ekki beinlínis ákvæði í IFD, þar sem þau standa í samhengi við ákvæði í kaflanum sem byggjast beint á IFD.

Um 2. gr.

Í greininni eru skýringar á ýmsum hugtökum sem notuð eru í frumvarpinu. Meiri hluti hennar innleiðir 3. gr. IFD.

Um 1. tölul. Í ýmsum ákvæðum í frumvarpinu, þar á meðal í IFR, er vísað til *aðildarríkja*. Með því er átt við ríki sem eru aðilar að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, sem eru aðildarríki Evrópusambandsins auk Íslands, Liechtenstein og Noregs.

Um 2. tölul. Lagt er til að skilgreining 26. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *blönduðu eignarhaldsfélagi* verði tekin upp í lögin. Hugtökin *móðurfélag*, *eignarhaldsfélag á verðbréfasviði*,

lánastofnun, verðbréfafyrirtæki, blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi og dótturfélag, sem vísað er til í skilgreiningunni, eru skilgreind í öðrum töluliðum 2. gr. frumvarpsins. Í skilgreiningunni er einnig vísað til *eignarhaldsfélags á fjármálasviði* sem er skilgreint í 11. tölul. 1. mgr. 1. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sem lagt er til að verði að lögum um lánastofnanir.

Um 3. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 25. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *blönduðu eignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 15. tölul. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/ESB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB.

Tilskipun 2002/87/ESB var innleidd með lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum, nr. 61/2017. Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi er skilgreint í 9. tölul. 2. gr. þeirra laga sem móðurfélag sem ekki er eftirlitsskylt en það ásamt dótturfélögum sínum, þar sem a.m.k. eitt þeirra er eftirlitsskylt og er með höfuðstöðvar í aðildarríki, og öðrum aðilum myndar fjármálasamsteypu.

Um 4. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 33. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *blönduðu móðureignarhaldsfélagi í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 58. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR. Þar er hugtakið skilgreint sem móðurfélag samstæðu verðbréfafyrirtækis sem er blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi eins og skilgreint er í 15. lið 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB.

Tilskipun 2002/87/EB var innleidd með lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum. Í 9. tölul. 2. gr. laganna er *blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi* skilgreint sem móðurfélag sem ekki er eftirlitsskylt en það ásamt dótturfélögum sínum, þar sem a.m.k. eitt þeirra er eftirlitsskylt og er með höfuðstöðvar í aðildarríki, og öðrum aðilum myndar fjármálasamsteypu.

Um 5. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 29. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *dótturfélagi* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 33. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID. Þar er hugtakið skilgreint sem dótturfélag í skilningi 10. tölul. 2. gr. og 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE. Í fyrirnefnda ákvæði tilskipunar 2013/34/ESB er *dótturfyrirtæki* skilgreint sem fyrirtæki undir stjórn móðurfyrirtækis, þ.m.t. dótturfyrirtæki endanlegs móðurfyrirtækis. Í síðarnefnda ákvæðinu er fjallað um hvenær fyrirtæki skuli semja samstæðureikning.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Þar er dótturfélag nú skilgreint með vísun til laga um fjármálafyrirtæki. Í 62. gr. frumvarps þessa er lagt til að þess í stað verði þar vísað til laga um ársreikninga, sem innleiddu tilskipun 2013/34/ESB. *Dótturfélag* er skilgreint í 4. tölul. 2. gr. laga um ársreikninga sem félag sem móðurfélag hefur yfirráð yfir, þ.m.t. öll dótturfélög endanlegs móðurfélags. Í 48. tölul. sömu greinar kemur fram að *yfirráð* hafi sömu merkingu og samkvæmt viðeigandi alþjóðlegum reikningsskilastaðli sem settur er á grundvelli reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla sem framkvæmdastjórn ESB hefur samþykkt.

Um 6. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 21. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *eignarhaldsfélagi á verðbréfasviði* verði tekið upp í lögin. Hugtakið er skilgreint þar með vísun til skilgreiningar 23. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR. Þar er hugtakið skilgreint sem fjármálastofnun með dótturfélög sem eru eingöngu eða aðallega verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnanir, þar sem a.m.k. eitt slíkt dótturfélag er verðbréfafyrirtæki, og sem er ekki eignarhaldsfélag á fjármálasviði eins og það er skilgreint í 20. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Skilgreining 20. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR á *eignarhaldsfélagi á fjármálasviði* var tekin upp í 11. tölul. 1. mgr. 1. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði að lögum um lánastofnanir.

Um 7. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 22. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *fjárfestingarþjónustu og -starfsemi* verði tekið upp í lögin. Hugtakið er skilgreint þar með vísun til skilgreiningar 2. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga er *fjárfestingarþjónusta og fjárfestingarstarfsemi* skilgreind.

Um 8. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 11. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *fjármálastofnun* verði tekið upp í lögin. Hugtakið er skilgreint þar með vísun til skilgreiningar 14. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR. Þar er hugtakið skilgreint sem fyrirtæki, annað en lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki og annað en hreint iðnaðareignarhaldsfélag, sem hefur að meginstarfsemi að afla eignarhluta eða annast eina eða fleiri tegundir þeirrar starfsemi sem um getur í 2.–12. lið og 15. lið I. viðauka við CRD IV, þ.m.t. eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, eignarhaldsfélög á verðbréfasviði, greiðslustofnanir í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366 frá 25. nóvember 2015 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 2002/65/EB, 2009/110/EB og 2013/36/ESB og á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og niðurfellingu á tilskipun 2007/64/EB og eignastýringarfélög, en að undanskildum eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum í váttryggingastarfsemi eins og þau eru skilgreind í g-lið 1. mgr. 212. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga.

Efni 2.–12. tölul. og 15. tölul. I. viðauka við CRD IV var tekið upp í 2.–12. tölul. og 15. tölul. 1. mgr. 20. gr. laga um fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði lög um lánastofnanir. Því er vísað til þeirra ákvæða í skilgreiningunni.

Hugtökin *lánastofnun*, *verðbréfafyrirtæki*, *blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi* og *eignarhaldsfélag á verðbréfasviði* eru skilgreind í öðrum töluliðum 2. gr. frumvarpsins.

Hugtakið *hreint iðnaðareignarhaldsfélag* er ekki skilgreint í IFR. Í 26. tölul. a 1. mgr. 4. gr. CRR er hugtakið *hreint eignarhaldsfélag á sviði framleiðslustarfsemi*, sem er líkt og *hreint iðnaðareignarhaldsfélag* í IFR þýðing á „pure industrial holding company“, aftur á móti skilgreint.

Hugtökin *eignarhaldsfélag á fjármálasviði* og *eignastýringarfélag* eru skilgreind í 2. og 16. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR. Þar er vísað til skilgreininga í CRR. Þær skilgreiningar voru teknar upp í 11. og 12. tölul. 1. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði að lögum um lánastofnanir. Því er vísað til skilgreininga laga um lánastofnanir á þeim hugtökum.

Efni skilgreiningar tilskipunar (ESB) 2015/2366 á *greiðslustofnun* var tekið upp í 18. tölul. 3. gr. laga um greiðsluþjónustu, nr. 114/2021. Því er vísað til skilgreiningar laga um greiðsluþjónustu á því hugtaki.

Efni skilgreininga tilskipunar 2009/138/EB á *eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði* og *blönduðu eignarhaldsfélagi á váttryggingasviði* var tekið upp í 6. og 7. tölul. 1. mgr. 2. gr. laga um váttryggingasamstæður, nr. 60/2017. Því er vísað til skilgreininga laga um váttryggingasamstæður á þeim hugtökum.

Um 9. tölul. Lagt er til að skilgreining 1. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *fyrirtæki í viðbótarstarfsemi* verði tekin upp í lögin.

Um 10. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 17. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *gistiaðildarriki* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 56. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 21. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga er hugtakið skilgreint sem aðildarriki annað en heimaaðildarriki þar sem verðbréfafyrirtæki er með útibú eða veitir fjárfestingarþjónustu eða sinnir fjárfestingarstarfsemi eða ríkið þar sem skipulegur markaður býður fjaraðilum eða -þátttakendum, sem hafa staðfestu á því aðildarriki, aðgang til að eiga viðskipti í kerfi markaðarins.

Um 11. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 27. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *háttsettum stjórnendum* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 37. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 107. gr. frumvarpsins er lagt til að 1. mgr. 4. gr. þeirra laga verði breytt þannig að *háttsettir stjórnendur* verði þar skilgreindir sem einstaklingar sem hafa með höndum stjórnunarhlutverk innan verðbréfafyrirtækis, rekstraraðila markaðar eða veitanda gagnaskýrsluþjónustu og bera ábyrgð, og standa ábyrgir gagnvart stjórn eða framkvæmdastjórn, á daglegri stjórnun einingarinnar, þ.m.t. framkvæmd stefnu er varðar dreifingu fyrirtækisins og starfsmanna þess á þjónustu og afurðum til viðskiptavina, til samræmis við 37. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

Um 12. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 16. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *heimaaðildarriki* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar a-liðar 55. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. *Heimaaðildarriki* þegar um er að ræða verðbréfafyrirtæki er skilgreint í a-lið 24. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga.

Um 13. tölul. Til að auðvelda lestur laganna er lagt til að vísað verði til reglugerðar (ESB) 2019/2033 sem „IFR“. Það er skammstöfun á „Investment Firms Regulation“ sem er almennt notuð af markaðs- og eftirlitsaðilum til að vísa til reglugerðarinnar.

Um 14. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 30. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *kerfisáhættu* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til 10. tölul. 1. mgr. 3. gr. CRD IV. Þar er það skilgreint sem hættu á truflun á fjármálakerfinu sem gæti haft verulegar neikvæðar afleiðingar fyrir fjármálakerfið og raunhagkerfið.

CRD IV var innleidd með lögum um fjármálafyrirtæki. Í 33. tölul. 1. mgr. 1. gr. b þeirra laga er *kerfisáhætta* skilgreind eins og í 10. tölul. 1. mgr. 3. gr. CRD IV.

Um 15. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 12. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *kynhlutlausri starfskjarastefnu* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 65. liðar 1. mgr. 3. gr. CRD IV eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/878 frá 20. maí 2019 um breytingu á tilskipun 2013/36/ESB að því er varðar aðila sem njóta undanþágu, eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, starfskjör, eftirlitsráðstafanir og -heimildir og ráðstafanir til að varðveita eigið fé. Þar er *kynhlutlaus starfskjarastefna* skilgreind sem starfskjarastefna sem byggist á sömu launum karla og kvenna fyrir jafngild störf eða jafn verðmæt störf. Í stað þess að vísa til karla og kvenna er í frumvarpinu miðað við að byggt skuli á sömu launum fyrir jafngild störf eða jafn verðmæt störf óháð kyni til að ná utan um fólk með hlutlausa skráningu kyns í þjóðskrá. Það samræmist 1. mgr. 6. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kynjanna, nr. 150/2020, þar sem segir að konum, körlum og fólki með hlutlausa skráningu kyns í þjóðskrá skuli greidd jöfn laun og njóta sömu kjara fyrir sömu eða jafn verðmæt störf.

Um 16. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 9. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *lánastofnunum* verði tekið upp í lög. Hugtakið er skilgreint þar með vísun til skilgreiningar 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR, eins og þeirri skilgreiningu var breytt með a-lið 3. tölul. 62. gr. IFR.

Í 62. gr. frumvarpsins er lagt til að breytta skilgreiningin á lánastofnun verði tekin upp í 1. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, sem ráðgjert er að verði að lögum um lánastofnanir. Því er lagt til að vísað verði til skilgreiningar laga um lánastofnanir.

Um 17. tölul. Á nokkrum stöðum í frumvarpinu eru ákvæði um verðbréfafyrirtæki sem teljast lítil og ótengd í skilningi 1. mgr. 12. gr. IFR. Lagt er til að hugtakið verði skilgreint með vísun til 1. mgr. 12. gr. reglugerðarinnar svo ekki þurfi að vísa til þess ákvæðis í hvert sinn sem það er notað. Í þeirri málsgrein kemur fram að lítil og ótengd verðbréfafyrirtæki séu fyrirtæki sem m.a. eiga ekki í viðskiptum fyrir eigin reikning, varðveita ekki eignir viðskiptavina, eru með minna en jafnvirði 1,2 milljarða evra í stýringu, meðhöndla að meðaltali daglega fyrirmæli viðskiptavina fyrir minna en jafnvirði 100 millj. evra í reiðufjárviðskiptum eða milljarðs evra í afleiðuviðskiptum, eiga minna en jafnvirði 100 millj. evra eignir og hafa minna en jafnvirði 30 millj. evra í árstekjur af fjárfestingarstarfsemi og -þjónustu.

Um 18. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 6. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *miðlara hrávöru og losunarheimilda* verði tekið upp í lög. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 150. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR, sem er bætt við þá reglugerð með k-lið 3. tölul. 62. gr. IFR. Þar er hugtakið skilgreint sem fyrirtæki sem hefur að aðalstarfsemi eingöngu að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda starfsemi í tengslum við hrávöruafleiður eða hrávöruafleiðusamninga sem um getur í 5., 6., 7., 9. og 10. lið, losunarheimildaafleiður sem um getur í 4. lið eða losunarheimildir sem um getur í 11. lið C-hluta I. viðauka við MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. C-hluti I. viðauka við tilskipunina endurspeglar í 17. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga.

Um 19. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 32. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *móðureignarhaldsfélagi á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu* verði tekið upp í lög. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 57. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR. Skilgreiningin í frumvarpinu er samhljóða skilgreiningunni þar.

Um 20. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 28. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *móðurfélagi* verði tekið upp í lög. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 32. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID. Þar er hugtakið skilgreint sem móðurfélag í skilningi 9. tölul. 2. gr. og 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB. Í hinu fyrrnefnda ákvæði tilskipunar 2013/34/ESB er *móðurfyrirtæki* skilgreint sem fyrirtæki með yfirráð yfir einu eða fleiri dótturfyrirtækjum. Í síðarnefnda ákvæðinu er fjallað um hvenær fyrirtæki skuli semja samstæðureikning.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Þar er móðurfélag nú skilgreint með vísun til laga um fjármálafyrirtæki. Í 62. gr. frumvarps þessa er lagt til að þess í stað verði þar vísað til laga um ársreikninga, sem innleiddu tilskipun 2013/34/ESB. *Móðurfélag* er skilgreint í 29. tölul. 2. gr. laga um ársreikninga sem félag sem hefur yfirráð í öðru félagi. Í 48. tölul. sömu greinar kemur fram að *yfirráð* hafi sömu merkingu og samkvæmt viðeigandi alþjóðlegum reikningsskilastaðli sem settur er á grundvelli reglugerðar (EB) nr. 1606/2002 sem framkvæmdastjórn ESB hefur samþykkt.

Um 21. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 31. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *móðurverðbréfafyrirtæki á Evrópska efnahagssvæðinu* verði tekið upp í lög. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 56. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR. Skilgreiningin í frumvarpinu er samhljóða skilgreiningunni þar.

Um 22. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 4. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *nánum tengslum* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 35. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Náin tengsl eru skilgreind í 43. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga.

Um 23. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 13. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *samstæðu* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 11. tölul. 2. gr. tilskipunar 2013/34/ESB.

Tilskipun 2013/34/ESB var innleidd með lögum um ársreikninga, nr. 3/2006. *Samstæða* er skilgreind í 33. tölul. 2. gr. þeirra laga sem móðurfélag og öll dótturfélag þess.

Um 24. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 20. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *samstæðu verðbréfafyrirtækis* verði tekið upp í lögin. Hugtakið er skilgreint þar með vísun til 25. liðar 1. mgr. 4. gr. IFR. Þar er hugtakið skilgreint sem fyrirtækjasamstæða sem samanstendur af móðurfélagi og dótturfélögum þess eða fyrirtækjum sem uppfylla skilyrðin í 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB þar sem a.m.k. eitt er verðbréfafyrirtæki og ekkert er lánastofnun. Ákvæði 22. gr. tilskipunar 2013/34/ESB fjallar um hvenær fyrirtæki skuli semja samstæðureikning. Tilskipunin var innleidd með lögum um ársreikninga.

Um 25. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 13. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *samstæðustöðu* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 11. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR.

Um 26. tölul. Lagt er til að skilgreining 8. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *uppfyllingu krafna í eiginfjárprófi samstæðu* verði tekin upp í lögin. Í skilgreiningunni er vísað til 8. gr. IFR. Í 7. gr. IFR koma fram meginreglur um beitingu varfærniskrafna á samstæðugrunni. Skv. 8. gr. IFR getur lögbært yfirvald heimilað að þess í stað sé stuðst við einfaldað eiginfjárpróf samstæðu.

Um 27. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 3. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *útibúi* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 30. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 60. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga er *útibú* skilgreint sem starfsstöð sem lögum samkvæmt er háð verðbréfafyrirtæki, sem hún er hluti af, og annast beint öll eða hluta þeirra viðskipta sem verðbréfafyrirtæki stundar. Í skýringum við ákvæðið í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum um markaði fyrir fjármálagerninga er áréttað að allar starfsstöðvar verðbréfafyrirtækis hér á landi teljist sem eitt útibú.

Um 28. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 19. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *verðbréfafyrirtæki* verði tekið upp í lögin. Þar er hugtakið skilgreint með vísun til skilgreiningar 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 65. tölul. 1. mgr. 4. gr. þeirra laga er *verðbréfafyrirtæki* skilgreint sem aðili sem í atvinnuskyni og sem hluti af reglulegri starfsemi veitir þriðja aðila fjárfestingarþjónustu eða stundar fjárfestingarstarfsemi.

Um 29. tölul. Lagt er til að efni skilgreiningar 7. tölul. 1. mgr. 3. gr. IFD á *yfirráðum* verði tekið upp í lögin. Þar eru *yfirráð* skilgreind sem tengsl milli móðurfélags og dótturfélags, eins og þeim er lýst í 22. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB eða í reikningskilastöðlum sem verðbréfafyrirtæki fellur undir samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla eða sambærilegt samband milli einstaklings eða lögaðila og fyrirtækis.

Tilskipun 2013/34/ESB var innleidd hér á landi með lögum um ársreikninga, nr. 3/2006. Í 48. tölul. 2. gr. laga um ársreikninga eru *yfirráð* skilgreind þannig að þau hafi sömu merkingu og samkvæmt viðeigandi alþjóðlegum reikningsskilastaðli sem settur er á grundvelli reglugerðar (EB) nr. 1606/2002 sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur samþykkt.

Um 3. gr.

Um 1. mgr. Gerðir sem eru teknar upp í EES-samninginn og samsvara reglugerðum ESB skulu teknar sem slíkar upp í landsrétt, sbr. a-lið 7. gr. EES-samningsins. Í þessu felst sú skylda að leiða ESB-reglugerðir, eins og þær hafa verið aðlagðar við upptöku í EES-samninginn, óbreyttar í landsrétt. Því er lagt til að IFR, eins og hún var aðlöguð við upptöku í samninginn, verði lögfest í heild sinni.

Í IFR eru ákvæði um eigið fé, laust fé, stórar áhættuskuldbindingar og upplýsingagjöf verðbréfafyrirtækja. Nánar er fjallað um efni hennar í 2. kafla greinargerðarinnar.

IFR satti bæði svonefndum altækum aðlögunum á grundvelli bókunar 1 við EES-samninginn og sértækum aðlögunum samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2025. Altækar aðlaganir eru aðlaganir sem eiga við um allar gerðir sem eru teknar upp í EES-samninginn og er ætlað að tryggja að efni þeirra taki mið af eðli samningsins. Þær fela í sér atriði á borð við að vísanir til yfirráðasvæða og ríkisborgara aðildarríkja Evrópusambandsins eigi við um yfirráðasvæði og ríkisborgara aðildarríkja EES-samningsins og að vísanir til laga Evrópusambandsins eigi við um ákvæði EES-samningsins. Sértækar aðlaganir í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar fólu í sér framlengingu á umbreytingarfrestum og lagaskilaákvæðum í 57.–59. gr. reglugerðarinnar svo að verðbréfafyrirtæki á Íslandi, Noregi og Liechtenstein fengju hliðstæða fresti og verðbréfafyrirtæki í Evrópusambandinu, að vísun til lagagerða Evrópusambandsins í 65. gr. yrði skipt út fyrir vísun til ákvæða EES-samningsins og frest til að láta gerðina taka gildi í landsrétti.

Af lögfestingu IFR leiðir að reglugerðin verður hluti laganna. Vísanir til laganna ná því yfir ákvæði reglugerðarinnar.

Um 2. mgr. Lagt er til að IFR og ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar um upptöku hennar verði birtar sem fylgiskjöl með lögunum frekar en að nýtt verði heimild 2. mgr. 2. gr. laga um Stjórnartíðindi og Lögbirtingablað, nr. 15/2005, til að vísa til birtingar þeirra í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins. Með því móti er unnt að nálgast ákvæði reglugerðarinnar, eins og hún er aðlöguð með ákvörðuninni, á sama stað og önnur ákvæði laganna, frekar en að leita þurfi annað til að finna efni reglugerðarinnar.

Um 4. gr.

Í IFR er nokkuð um vísanir til hugtaka í tilskipunum Evrópusambandsins. Í greininni er greint frá því hvernig hugtökin í öðrum tilskipunum en IFD endurspeglast í íslenskum lögum. Í fylgiskjali með greinargerð þessari má sjá hvernig áformað er að innleiða einstök ákvæði IFD.

Í IFR er auk IFD vísað til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 86/635/EBE um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana, sem var innleidd með lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB, sem var innleidd með lögum um viðbótareftirlit með fjármálasamsteypum, nr. 61/2017, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins

2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga, sem var innleidd með lögum um váttryggingastarfsemi, nr. 100/2016, og lögum um váttryggingasamstæður, nr. 60/2017, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE, sem var innleidd með lögum um ársreikninga, nr. 3/2006, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnieftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB, með breytingum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/878 frá 20. maí 2019 um breytingu á tilskipun 2013/36/ESB að því er varðar aðila sem njóta undanþágu, eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi, starfskjör, eftirlitsráðstafanir og -heimildir og ráðstafanir til að varðveita eigið fé, sem var innleidd með lögum um fjármálafyrirtæki, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB, sem var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366 frá 25. nóvember 2015 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 2002/65/EB, 2009/110/EB og 2013/36/ESB og á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og niðurfellingu á tilskipun 2007/64/EB, sem var innleidd með lögum um greiðsluþjónustu, nr. 114/2021, og framseldrar tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/593 frá 7. apríl 2016 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB að því er varðar að vernda fjármálagerninga og fjármuni í eigu viðskiptavina, afurðastjórnunarskyldur og reglurnar sem gilda um veitingu eða móttöku þóknana, umboðslauna eða hvers konar peningalegs eða ópeningalegs ávinnings, sem var innleidd með reglugerð um verndun fjármálagerninga og fjármuna viðskiptavina, skyldur við vörubrún og um veitingu og móttöku þóknana, umboðslauna eða hvers konar ávinnings, nr. 976/2021.

Um II. kafla.

Í II. kafla frumvarpsins eru ákvæði um stofnframlag verðbréfafyrirtækja sem endurspeglar ákvæði III. bálks IFD um stofnfé og ákvæði um mat verðbréfafyrirtækja á þörf á innra fjármagni og lausu fé sem endurspeglar ákvæði 1. þáttar 2. kafla IV. bálks IFD um innra matsferli fyrir eiginfjárbörf og innra matsferli fyrir áhættu.

Um 5. gr.

Greinin fjallar um fjárhæð og samsetningu stofnframlags verðbréfafyrirtækja. Stofnframlagskraftan tryggir að verðbréfafyrirtæki hefji ekki starfsemi nema þau geti staðið undir vissu tapi án þess að verða gjaldþrota. Það verndar viðskiptavinum fyrirtækjanna og dregur úr líkum á röskun á þeim mörkuðum sem þau starfa á.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 9. gr. IFD og 15. gr. MiFID, eins og henni er breytt með 2. tölul. 64. gr. IFD. Samkvæmt síðarnefnda ákvæðinu skal ekki veita verðbréfafyrirtæki starfsleyfi nema það hafi nægilegt stofnframlag í samræmi við fyrrnefnda ákvæðið. Í fyrrnefnda ákvæðinu er kveðið á um að verðbréfafyrirtæki skuli hafa stofnframlag sem nemur frá 75 til 750 þús. evra eftir þeim starfsheimildum sem það hefur samkvæmt MiFID. Fjárhæðirnar eru svipaðar þeim sem giltu áður um stofnframlag verðbréfafyrirtækja samkvæmt CRD IV, sem voru innleiddar með 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Fjárhæðirnar hafa

þó verið hækkaðar – úr 730 þús. evrum í 750 þús. evrur, úr 125 þús. evrum í 150 þús. evrur og úr 50 þús. evrum í 75 þús. evrur – til að taka mið af almennum verðlagsbreytingum.

MiFID var innleidd með lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Í frumvarpsákvæðinu er því miðað við að verðbréfafyrirtæki verði ekki veitt starfsleyfi nema stofnframlag þess nemi frá jafnvirði 75 þús. evra til jafnvirðis 750 þús. evra eftir starfsheimildum þess samkvæmt þeim lögum.

Hæsta krafan um stofnframlag gildir fyrir verðbréfafyrirtæki sem er heimilt að eiga í viðskiptum fyrir eigin reikning, veita sölutryggingu í tengslum við útgáfu eða útboð fjármálagerninga eða reka skipulegt markaðstorg. Lægsta krafan gildir fyrir verðbréfafyrirtæki sem er það óheimilt og sem varðveita ekki eignir viðskiptavina.

Vísun til leyfis til að varðveita fé eða verðbréf viðskiptavina í 2. tölul. málsgreinarinnar fellur að nokkru leyti saman við vörslu og umsýslu í tengslum við einn eða fleiri fjármálagerning fyrir reikning viðskiptavinar í skilningi a-liðar 67. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 11. gr. IFD. Ákvæði 9. gr. IFR fjalla um samsetningu eiginfjárgrunns verðbréfafyrirtækja. Þar kemur fram að eiginfjárgrunnurinn geti samanstðið af almennu eigin fé þáttar 1, viðbótareiginfé þáttar 1 og eigin fé þáttar 2 í tilgreindum hlutföllum. Þau hugtök eru skilgreind með vísan til CRR. Með nokkurri einföldun má segja að almennt eigið fé þáttar 1 samstandi af hefðbundnum eiginfjárliðum á borð við hlutafé og varasjóði en viðbótareiginfé þáttar 1 og eigið fé þáttar 2 af ýmsum gerningum sem standa á mörkum hefðbundins eigin fjár og skulda á borð við víkjandi lán.

Um 6. gr.

Greinin innleiðir 24. gr. IFD. Hún fjallar um mat verðbréfafyrirtækja á þörf á innra fjármagni og lausu fé. Í IFR eru settar fram lágmarkskröfur um eiginfjárgrunn og laust fé verðbréfafyrirtækja sem eru reiknaðar út eftir fastmótuðum tölulegum viðmiðum. Frumvarpsákvæðið skyldar verðbréfafyrirtæki til að meta sjálf hvort þörf sé á frekara innra fjármagni eða lausu fé til að mæta þeirri áhættu sem þau standa frammi fyrir eða valda öðrum.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 24. gr. IFD. Hún skyldar verðbréfafyrirtæki til að hafa ferli til að meta þörf á innra fjármagni og lausu fé.

Hvorki IFD né IFR greina frá því hvað teljist til innra fjármagns. Seðlabanki Evrópu hefur þó gefið út leiðbeiningar um mat lánastofnana á þörf fyrir innra fjármagn þar sem fram kemur að gert sé ráð fyrir því að lánastofnun afmarki sjálf hvað falli þar undir. Afmörkunin þurfi ekki að fara saman við afmörkun á eiginfjárgrunni. Ráða má af leiðbeiningunum að innra fjármagn verði þó að vera þess eðlis að það geti staðið undir tapi lánastofnunar þannig að það taki mið af raunverulegri áhættu sem hún stendur frammi fyrir (ECB Guide to the internal capital adequacy assessment process (ICAAP) frá nóvember 2018, bls. 29–31). Ætla má að hliðstæð sjónarmið eigi við um innra fjármagn verðbréfafyrirtækja.

Í 43. gr. IFR er greint frá því hvað teljist til lausafjáreigna í skilningi reglugerðarinnar. IFD tekur ekki af skarið um hvort lausafjáreignir skv. 24. gr. tilskipunarinnar skuli afmarkaðar á sama hátt. Ætla má að lausafjáreignir samkvæmt greininni verði að lágmarki að vera þess eðlis að þær megi nýta til að standa undir útfærðum fjármagns til skamms tíma án verulegs taps.

Tilskipunin gerir ráð fyrir því að eftirlitsaðili meti ráðstafanir verðbréfafyrirtækja til að mæta áhættu og geti m.a. kveðið á um frekari eiginfjárgrunn eða laust fé ef það er nauðsynlegt til að mæta áhættu fyrirtækjanna, sbr. IV. kafla frumvarpsins um eftirlit.

Frumvarpsákvæðið á ekki við um lítil og ótengt verðbréfafyrirtæki nema Fjármálaeftirlitið ákvæði annað, sbr. 3. mgr. greinarinnar. Lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki er skilgreint í 17. tölul. 2. gr. frumvarpsins sem lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki skv. 1. mgr. 12. gr. IFR.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. undirgr. 2. mgr. 24. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. undirgr. 2. mgr. 24. gr. IFD.

Um III. kafla.

Í III. kafla frumvarpsins eru ákvæði um stjórnarhætti verðbréfafyrirtækja sem endurspeglar ákvæði 2. þáttar 2. kafla IV. bóls IFD um innri stjórnarhætti, gagnsæi, meðhöndlun áhættu og starfskjör.

Um 7. gr.

Greinin fjallar um gildissvið III. kafla laganna um stjórnarhætti. Hún innleiðir 25. gr. IFD.

1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 25. gr. IFD. Í henni kemur fram sú meginregla að ákvæði III. kafla laganna gildi ekki um lítil og ótengt verðbréfafyrirtæki. Lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki er skilgreint í 17. tölul. 2. gr. frumvarpsins sem lítið og ótengt verðbréfafyrirtæki skv. 1. mgr. 12. gr. IFR. Um slík fyrirtæki gilda að meginreglu til ekki sérreglur kaflans. Um þau gilda þó almennar reglur laga um hlutafélög, nr. 2/1995, um stjórnarhætti hlutafélaga. Auk þeirra gilda ýmsar sérreglur í lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, þar á meðal fyrirmæli 10. gr. laganna um störf stjórnar og framkvæmdastjóra og 1. mgr. 37. gr. um að verðbréfafyrirtæki sem veitir viðskiptavinum fjárfestingarþjónustu skuli sjá til þess að það hvorki umbuni starfsmönnum sínum né meti frammistöðu þeirra þannig að það stangist á við skyldu þess til að starfa með hagsmuni viðskiptavina sinna að leiðarljósi.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 25. gr. IFD. Hún fjallar um gildissvið kaflans gagnvart verðbréfafyrirtæki sem var ekki lítið og ótengt en verður það. Regla ákvæðisins fer saman við 4. mgr. 12. gr. IFR. Þar segir að ef verðbréfafyrirtæki sem ekki uppfyllti öll skilyrðin í 1. mgr. greinarinnar uppfyllir þau síðar skuli það ekki teljast lítið og ótengt fyrr en sex mánuðum eftir daginn sem þessi skilyrði eru uppfyllt, að því tilskildu að það hafi ekki farið yfir nein viðmiðunarmörk á því tímabili og að verðbréfafyrirtækið hafi látið lögbæra yfirvaldið vita um það án tafar.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. og 1. undirgr. 4. mgr. 25. gr. IFD. Hún fjallar um gildissvið kaflans gagnvart verðbréfafyrirtæki sem var lítið og ótengt en hættir að vera það. Af 4. mgr. 12. gr. IFR leiðir að 12 mánaða fresturinn byrjar ekki upp á nýtt þótt fyrirtækið uppfylli á ný skilyrði 1. mgr. 12. gr. IFR um skamma hrið á meðan á frestinum stendur. Af 3. málsl. frumvarpsmálsgreinarinnar leiðir að þrátt fyrir fyrirmæli 2. málsl. um að III. kafla laganna taki almennt að gilda um verðbréfafyrirtæki að liðnum 12 mánuðum frá því að það hættir að vera lítið og ótengt skulu ákvæði 14. gr. um breytileg laun eiga við um starfskjör fyrir veitta þjónustu eða árangur á reikningsárinu eftir reikningsárið sem fyrirtækið hætti að vera lítið og ótengt.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 2.–4. undirgr. 4. mgr. 25. gr. IFD. Í 7. gr. IFR koma fram meginreglur um beitingu varfærniskrafna á samstæðugrunni. Skv. 8. gr. IFR getur lögbært yfirvald heimilað að þess í stað sé stuðst við einfaldað eiginfjárpróf samstæðu. Af 1. og 2. málsl. frumvarpsmálsgreinarinnar leiðir að ef 7. gr. IFR á við skuli ákvæði III. kafla laganna gilda á einingar- og samstæðugrunni en ef notast er við heimild 8. gr. IFR skuli ákvæði kaflans gilda á einingargrunni. Með *einangargrunni* er átt við að kröfum sé beitt gagnvart tilteknu fyrirtæki á grundvelli stöðu þess sjálfs en með *samstæðugrunni* að kröfum sé beitt gagnvart

samstæðu sem fyrirtækið tilheyrir líkt og fyrirtækin í samstæðunni mynduðu eitt verðbréfafyrirtæki, sbr. 11. og 12. tölul. 1. mgr. 4. gr. IFR.

Um 8. gr.

Greinin fjallar um fyrirkomulag stjórnarháttar verðbréfafyrirtækja. Hún innleiðir 1.–3. mgr. 26. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. undirgr. 1. mgr. 26. gr. IFD. Hún skyldar verðbréfafyrirtæki sem falla undir kaflann til að hafa traust fyrirkomulag stjórnarháttar sem felur í sér tilgreind atriði.

Í 1. undirgr. 4. mgr. tilskipunargreinarinnar er Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni í samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina falið að gefa út viðmiðunarreglur um beitingu fyrirkomulags stjórnarháttar samkvæmt málsgreininni. Gildandi viðmiðunarreglur eru viðmiðunarreglur EBA/GL/2021/14 frá 22. nóvember 2021. Þar er m.a. fjallað um hlutverk stjórnar og nefnda verðbréfafyrirtækja, áhættumeningu og innra eftirlit. Verðbréfafyrirtækjum ber að leitast við að fara eftir viðmiðunarreglum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, sbr. 1. undirgr. 3. mgr. 16. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB, sem hefur lagagildi samkvæmt lögum um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. undirgr. 1. mgr. 26. gr. IFD. Þar segir að starfskjarastefnur og -venjur verðbréfafyrirtækis skuli vera kynhlutlausar. *Kynhlutlaus starfskjarastefna* er skilgreind í 15. tölul. 2. gr. frumvarpsins sem starfskjarastefna sem byggist á sömu launum fyrir jafngild eða jafn verðmæt störf óháð kyni. Af 1. mgr. 6. gr. laga um jafna stöðu og jafnan rétt kynjanna, nr. 150/2020, leiðir nú þegar að konum, körlum og fólki með hlutlausa skráningu kyns í þjóðskrá skulu greidd jöfn laun og njóta sömu kjara fyrir sömu eða jafn verðmæt störf.

Í 2. undirgr. 4. mgr. tilskipunargreinarinnar er Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni í samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina falið að gefa út viðmiðunarreglur um kynhlutlausar starfskjarastefnur fyrir verðbréfafyrirtæki. Gildandi viðmiðunarreglur eru viðmiðunarreglur EBA/GL/2021/13 frá 22. nóvember 2021. Þar er fjallað um starfskjarastefnur verðbréfafyrirtækja, þar á meðal um hvernig skuli tryggja að stefna og framkvæmd hennar sé kynhlutlaus. Stofnunin gaf í júlí 2024 út skýrslu EBA/REP/2024/16 um beitingu verðbréfafyrirtækja á kynhlutlausum starfskjarastefnum til samræmis við 3. undirgr. 4. mgr. tilskipunargreinarinnar.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 26. gr. IFD. Í 10.–15. gr. frumvarpsins eru ákvæði um áhættustýringu og starfskjör.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 26. gr. IFD.

Um 9. gr.

Greinin felur verðbréfafyrirtækjum sem hafa starfsstöð erlendis að birta upplýsingar um starfsemi í einstökum ríkjum. Hún innleiðir 27. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 27. gr. IFD. Hún skyldar verðbréfafyrirtæki sem starfrækir útibú eða dótturfélag sem er fjármálastofnun í öðru ríki til að birta árlega upplýsingar um starfsemi sína í hverju ríki þar sem það starfrækir útibú eða dótturfélag.

Í tilskipunarákvæðinu er vísað til *fjármálastofnunar* eins og hún er skilgreind í 26. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Sú skilgreining endurspeglar í 21. tölul. 1. mgr. 1. gr. b laga um

fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði að lögum um lánastofnanir. Því er í ákvæðinu vísað til skilgreiningar laga um lánastofnanir á hugtakinu í stað þess að byggja á skilgreiningu frumvarpsins á sama hugtaki.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 27. gr. IFD. Í tilskipunarákvæðinu segir að endurskoða skuli upplýsingar skv. 1. mgr. greinarinnar í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB frá 17. maí 2006 um lögboðna endurskoðun ársreikninga og samstæðureikninga, um breytingu á tilskipunum ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 84/253/EBE. Sú tilskipun er innleidd með lögum um endurskoðendur og endurskoðun, nr. 94/2019. Því er lagt til að tekið verði fram að upplýsingar skv. 1. mgr. frumvarpsgreinarinnar skuli endurskoðaðar til samræmis við lög um endurskoðendur og endurskoðun.

Um 10. gr.

Greinin fjallar um aðkomu stjórnar, og eftir atvikum áhættunefndar, verðbréfafyrirtækis að áhættustýringu fyrirtækisins. Hún innleiðir 28. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 28. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 28. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 28. gr. IFD.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 28. gr. IFD. Í tilskipunarákvæðinu er kveðið á um að verðbréfafyrirtæki sem uppfylla ekki skilyrði a-liðar 4. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar skuli koma á fót áhættunefnd. Í þeim staflíð er vísað til verðbréfafyrirtækja með eignir innan og utan efnahagsreiknings sem voru að meðaltali jafnt og eða minna en 100 millj. evra yfir það fjögurra ára tímabil sem kemur næst á undan viðkomandi fjárhagsári. Til einföldunar er lagt til að eignaviðmiðið verði tilgreint í frumvarpsákvæðinu í stað þess að vísa til ákvæðis sem innleiðir a-lið 4. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar.

Í tilskipuninni kemur fram að áhættunefnd skuli skipuð aðilum stjórnar og/eða framkvæmdastjórnar sem gegna ekki stjórnunarhlutverki í hlutaðeigandi verðbréfafyrirtæki. Það svarar til stjórnarmanna samkvæmt íslenskum félagarétti. Í frumvarpsákvæðinu segir því að nefndarmenn skuli vera stjórnarmenn í viðkomandi fyrirtæki.

Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 28. gr. IFD.

Um 11. gr.

Greinin fjallar um áhættuferli verðbréfafyrirtækja. Hún innleiðir 29. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1., 4. og 5. undirgr. 1. mgr. 29. gr. IFD.

Vísun til skuldbindinga gagnvart lífeyriskerfum með fyrirframákvörðuðum réttindum endurspeglar 5. undirgr. tilskipunarmálsgreinarinnar. Vísunin á þó almennt ekki við hér á landi þar sem almenna lífeyriskerfið hér á landi byggist ekki á fyrirframákvörðuðum réttindum í þessum skilningi.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. undirgr. 1. mgr. 29. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. undirgr. 1. mgr. 29. gr. IFD.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 29. gr. IFD.

Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 29. gr. IFD.

Um 12. gr.

Greinin innleiðir 1.–3. mgr. 30. gr. IFD. Henni er ætlað að stuðla að því að starfskjör þeirra sem hafa mest áhrif á starfsemi og áhættusnið verðbréfafyrirtækja samræmist langtímahagsmunum fyrirtækjanna og heilbrigðum viðskiptaháttum.

Í 3. mgr. 34. gr. IFD er Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni í samráði við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina falið að gefa út viðmiðunarreglur um beitingu traustar starfskjarastefnu. Gildandi viðmiðunarreglur eru viðmiðunarreglur EBA/GL/2021/13 frá 22. nóvember 2021. Þar er m.a. fjallað um gerð starfskjarastefnu, starfskjaranefnd og breytileg laun. Verðbréfafyrirtækjum ber sem fyrr segir að leitast við að fara eftir viðmiðunarreglum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Í 79. gr. a laga um hlutafélög, nr. 2/1995, eru frekari ákvæði um starfskjarastefnu verðbréfafyrirtækja sem ber skylda til að kjósa sér endurskoðanda skv. 1.–3. mgr. 98. gr. laga nr. 3/2006, um ársreikninga. Þeirra á meðal eru verðbréfafyrirtæki með eignir, veltu og ársverk umfram tilgreind viðmið. Þegar 79. gr. a laga um hlutafélög á við skal starfskjarastefna samþykkt á aðalfundi verðbréfafyrirtækis, sbr. 4. mgr. greinarinnar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 2. mgr. 30. gr. IFD. Tilskipunarákvæðin taka til starfsfólks sem hefur marktæk áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis eða eigna sem það stýrir. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á grundvelli 4. mgr. tilskipunargreinarinnar samþykkt framselda reglugerð (ESB) 2019/2034 varðandi tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina viðeigandi viðmið til að bera kennsl á flokka starfsmanna sem hafa veruleg áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis eða eigna sem það stýrir, sem gert er ráð fyrir að verði innleidd með reglum Seðlabanka Íslands, sbr. 4. tölul. 1. mgr. 56. gr. frumvarpsins. Í b-lið 3. gr. framseldu reglugerðarinnar kemur fram að stjórnarmenn teljist til starfsmanna sem hafa marktæk áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis eða eigna sem það stýrir. Stjórnarmenn eru almennt ekki taldir til starfsmanna í skilningi íslensks félagaréttar. Því er lagt til að þeirra verði getið sérstaklega í frumvarpsákvæðinu.

1.–9. tölul. innleiða a–i-lið 1. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar. 10. tölul. innleiðir j- og k-lið 1. mgr. og 2. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar. Ákvæði 3. málsl. b-liðar töluliðarins, sem kveður á um að breytileg laun skuli ekki vera umfram 25% af föstum launum, leiðir ekki beint af tilskipuninni, en aðildarríkjum er heimilt að mæla fyrir um slíkt hámark, sbr. 25. mgr. aðfaraorða tilskipunarinnar. Um nánari umfjöllun um hámarkið vísast til 3. kafla í greinargerð þessari.

Lagt er til að notast verði við hugtakið *breytileg laun* frekar en *kaupauki* sem er notað í lögum um fjármálafyrirtæki. Með því móti er gætt samræmis í hugtakanotkun í lögnum því að í IFR, sem lagt er til að verði lögfest og þar með hluti laganna, er notast við hugtakið *breytileg laun*.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 30. gr. IFD.

Um 13. gr.

Greinin innleiðir 31. gr. IFD. Hún takmarkar greiðslu breytilegra launa af hálfu verðbréfafyrirtækja sem njóta góðs af sérstökum opinberum fjárstuðningi. Með *sérstökum opinberum fjárstuðningi* er átt við hvers kyns aðstoð skv. 2. kafla IV. hluta laga um Evrópska efnahags-svæðið, nr. 2/1993, sem fjallar um ríkisaðstoð, eða annan fjárstuðning sem jafna mætti til ríkisaðstoðar ef veittur yrði í þeim tilgangi að varðveita eða endurbyggja rekstrarhæfi, laust fé eða gjaldfærni fyrirtækis eða samstæðu, sbr. 30. tölul. 1. mgr. 3. gr. laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, nr. 70/2020.

Um 14. gr.

Greinin innleiðir 32. gr. IFD um breytileg laun. Líkt og 12. gr. frumvarpsins um starfskjarastefnu tekur greinin til starfsfólks sem hefur marktæk áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis eða eigna sem það stýrir, þ.m.t. háttsettra stjórnenda, þeirra sem taka áhættu, starfsfólks

eftirlitseininga og starfsfólks sem hefur a.m.k. jafn há heildarlaun og lægstu laun háttsettra stjórnenda og þeirra sem taka áhættu.

Um 1. mgr. Inngangsmálsliður málsgreinarinnar byggist á inngangsmálslið 1. mgr. 32. gr. IFD. Orðalagið „eins og við á að teknu tilliti til stærðar og innra skipulags þess og eðlis, umfangs og flækjustigs starfsemi þess“ endurspeglar vísun tilskipunarákvæðisins til 3. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar.

1.–9. tölul. innleiða a–i-lið 1. mgr. 32. gr. IFD. Með uppsögn á ráðningarsamningi í 6. tölul. er átt við tilkynningu sem bindur enda á ráðningarsambandið, þar á meðal riftun. Hugsunin með ákvæðinu er að manni sé ekki umbunað fyrir misbrest eða misferli í starfi.

10. tölul. innleiðir j-lið 1. mgr. og 1. málsl. 1. undirgr. 3. mgr. 32. gr. IFD. Ákvæðinu er ætlað að stuðla að því að hagsmunir starfsmanna fari saman við langtímahagsmuni verðbréfafyrirtækis og kröfuhafa og viðskiptavina þess með því að hluti breytilegra launa sé í formi hluta í fyrirtækinu eða skyldra gerninga sem sé haldið eftir í nokkurn tíma. Það stuðlar að því að starfsmenn hafi hag af því að fyrirtækinu vegni vel og að virði hluta í því aukist.

Í i-lið j-liðar 1. mgr. 32. gr. IFD er vísað til hlutabréfa eða jafngildra eignarhluta með tilliti til rekstrarforms hlutaðeigandi verðbréfafyrirtækis að lögum. Verðbréfafyrirtækjum hér á landi ber að starfa sem hlutafélög, sbr. 2. málsl. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Í frumvarpsákvæðinu er því aðeins vísað til hluta en ekki jafngildra eignarhluta. Af sömu sökum er ekki talin þörf á því að innleiða k-lið 1. mgr. 32. gr. IFD um heimild lögbærra yfirvalda til að samþykkja notkun annars konar fyrirkomulags ef verðbréfafyrirtæki gefur ekki út neina eignarhluti skv. j-lið, enda gefa öll hérland verðbréfafyrirtæki út hluti skv. j-lið.

Gerningar sem eru tengdir við hluti í fyrirtækinu geta t.d. verið afleiður sem eru tengdar við virði hluta í fyrirtækinu.

Byggt skal á ákvæðum CRR, sem hefur lagagildi skv. 1. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, við afmörkun á því hvað teljist til viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1, gerninga þáttar 2 og almennra eiginfjágrunnsgerninga þáttar 1, sbr. 1. mgr. 9. gr. IFR. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á grundvelli 8. mgr. 32. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð (ESB) 2021/2155 frá 13. ágúst 2021 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 varðandi tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina flokka gerninga sem endurspegla nægilega vel láns hæfi verðbréfafyrirtækisins við áframhaldandi rekstrarhæfi þess og mögulegar aðrar ráðstafanir sem viðeigandi er að nota í þeim tilgangi að greiða breytileg laun. Gert er ráð fyrir því að hún verði innleidd með reglum Seðlabanka Íslands, sbr. 5. tölul. 1. mgr. 56. gr. frumvarpsins.

Í 2. málsl. 1. undirgr. 3. mgr. 32. gr. IFD er aðildarríkjum heimilað að takmarka gerð og skipulag eða banna að tilteknir gerningar séu notaðir til að greiða breytileg laun. Ekki var talin þörf á því að takmarka það umfram það sem leiðir þegar af 32. gr. tilskipunarinnar.

11. tölul. innleiðir l-lið 1. mgr. og 2. undirgr. 3. mgr. 32. gr. IFD.

12. tölul. innleiðir m-lið 1. mgr. 32. gr. IFD.

13. tölul. innleiðir n-lið 1. mgr. og 3. undirgr. 3. mgr. 32. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 32. gr. IFD. Henni er ætlað vinna gegn aðferðum sem grafa undan markmiðum 1. mgr.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 32. gr. IFD. Hún veitir undanþágu frá kröfum um að breytileg laun séu að hluta greidd út í formi hluta í verðbréfafyrirtæki eða skyldum gerningum og haldið eftir um tíma ef um er að ræða verðbréfafyrirtæki sem eru ekki mjög stór eða einstaklinga sem fá ekki greidd mjög mikil breytileg laun til að gæta meðalhófs.

Um 4. mgr. Lagt er til að áfram verði óheimilt að greiða stjórnarmönnum verðbréfafyrirtækja breytileg laun þar sem það þykir samræmast illa hlutverki þeirra. Endurgreiðsla kostnaðar eða laun sem taka mið af vinnutíma teljast ekki til breytilegra launa í þessum skilningi, sbr. 184. mgr. fyrrgreindra viðmiðunarreglna Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar EBA/GL/2021/13 frá 22. nóvember 2021.

Um 15. gr.

Greinin innleiðir i-lið 1. mgr. 30. gr. og 33. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin greinir frá því hvaða verðbréfafyrirtækjum beri að starfrækja starfskjaranefnd og heimilar að hún sé starfrækt á samstæðustigi, þ.e. fyrir samstæðu sem verðbréfafyrirtæki tilheyrir í heild. Hún innleiðir 1. og 3. málsl. 1. mgr. 33. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin fjallar um samsetningu starfskjaranefndar. Formaður og aðrir meðlimir nefndarinnar eiga að vera stjórnarmenn í viðkomandi fyrirtæki. Þeir verða sameiginlega að hafa næga þekkingu til að geta lagt hæft og sjálfstætt mat á starfskjarastefnu og -framkvæmd og hvata til að stýra áhættu og eigin- og lausafjárstöðu, sbr. 1. málsl. 3. mgr. frumvarpsgreinarinnar.

1. málsl. málsgreinarinnar innleiðir 2. málsl. 2. mgr. 33. gr. IFD. 2. málsl. hennar innleiðir fyrirmæli um kynjajafnvægi í 2. málsl. 1. mgr. sömu tilskipunargreinar.

Um 3. mgr. Málsgreinin fjallar um hlutverk starfskjaranefndar. Meginhlutverk nefndarinnar er að vera stjórn til ráðgjafar um starfskjarastefnu og framkvæmd hennar og að undirbúa ákvarðanir um starfskjör, einkum um starfskjör framkvæmdastjóra og annars starfsfólks sem hefur marktæk áhrif á áhættusnið fyrirtækisins eða eigna sem það stýrir. Af 9. tölul. 1. mgr. 12. gr. frumvarpsins, sem innleiðir i-lið 1. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar, leiðir að starfskjaranefnd hefur einnig beina umsjón með starfskjörum yfirmanna áhættustýringar og regluvörslu.

1. málsl. málsgreinarinnar innleiðir fyrirmæli um hlutverk starfskjaranefndar í 2. málsl. 1. mgr. 33. gr. IFD. 2. málsl. hennar innleiðir 1. málsl. 2. mgr. og 3. mgr. sömu tilskipunargreinar.

Um 16. gr.

Greinin innleiðir 1. og 4. mgr. 34. gr. IFD.

Um 1. mgr. 1. tölul. málsgreinarinnar innleiðir fyrri undirgr. 1. mgr. 34. gr. IFD. 2. tölul. innleiðir 1. undirgr. 4. mgr. sömu tilskipunargreinar. 3. tölul. innleiðir 2. undirgr. sömu tilskipunarmálsgreinar.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir síðari undirgr. 1. mgr. 34. gr. IFD og 1. málsl. 3. undirgr. 4. mgr. sömu greinar að því marki sem hann snýr að aðildarríkjum.

Um 17. gr.

Greinin byggist ekki á ákvæðum IFD eða IFR. Verðbréfafyrirtækjum ber nú skv. 16. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, að starfrækja endurskoðunardeild sem annast innri endurskoðun. Fjármálaeftirlitinu er þó heimilt, með hliðsjón af eðli og umfangi rekstrar einstakra fyrirtækja, að veita undanþágu frá starfrækslu innri endurskoðunardeildar eða frá einstökum þáttum starfsemi þeirra og setja þeim fyrirtækjum sérstök skilyrði sem slíka undanþágu fá. Fjármálaeftirlitið hefur á þeim grundvelli heimilað verðbréfafyrirtækjum að semja við aðra aðila um að annast innri endurskoðun í stað þess að starfrækja eigin endurskoðunardeild þar sem íslensk verðbréfafyrirtæki hafa ekki þótt svo stór að nauðsynlegt sé að krefjast þess að þau starfræki eigin endurskoðunardeild.

Innri endurskoðun er veigamikill liður í því að treysta áhættustýringu, eftirlitsaðferðir og stjórnarhætti verðbréfafyrirtækja og hjálpar stjórnnum þeirra að sinna eftirlits- og yfirstjórnunarhlutverki sínu á tilhlýðilegan hátt. Hún getur þannig í senn hjálpað verðbréfafyrirtækjum að ná sínum markmiðum og þjónað hagsmunum fjárfesta, viðskiptavina og almennings af öruggu og heilbrigðu fjármálakerfi. Því þykir réttlætanlegt að mæla áfram fyrir um að verðbréfafyrirtæki viðhafi innri endurskoðun í nýjum lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja þótt það sé ekki áskilið í IFD eða IFR.

Til að gæta meðalhófs er þó lagt til að ákvæði um innri endurskoðun verði í III. kafla laganna um stjórnarhætti sem felur í sér að þau ná ekki til lítilla og ótengdra verðbréfafyrirtækja, sbr. 1. mgr. 7. gr. um gildissvið kaflans. Þá eru ákvæðin vægari en gildandi fyrir mæli 16. gr. laga um fjármálafyrirtæki, einkum að því leyti að þau heimila verðbréfafyrirtækjum að semja við annan aðila um innri endurskoðun í stað þess að starfrækja eigin endurskoðunardeild án þess að þurfa undanþáguheimild til þess frá Fjármálaeftirlitinu.

Við mótnun ákvæðanna var litið til ákvæða um innri endurskoðun í gildandi 16. gr. laga um fjármálafyrirtæki, 47. gr. laga um váttryggingastarfsemi, nr. 100/2016, 48. gr. laga um rekstraradila sérhæfðra sjóða, nr. 45/2020, 34. og 35. gr. laga um skyldutryggingu lífeyrisréttinda og starfsemi lífeyrissjóða, nr. 129/1997, 39. gr. laga um Seðlabanka Íslands, nr. 92/2019, 65. gr. laga um opinber fjármál, nr. 123/2015, og 6. gr. laga um stofnun opinbers hlutafélags til að stuðla að endurskipulagningu rekstrarhæfra atvinnufyrirtækja, nr. 75/2009. Einnig var litið til leiðbeinandi tilmæla Fjármálaeftirlitsins um störf endurskoðunardeildar fjármálafyrirtækja, nr. 3/2008, leiðbeinandi tilmæla Fjármálaeftirlitsins um undanþágu frá starfrækslu innri endurskoðunardeildar hjá fjármálafyrirtækjum, nr. 2/2011, og staðla alþjóðasamtaka innri endurskoðenda um innri endurskoðun (e. Global Internal Audit Standards) frá 2024.

Um 1. mgr. Innri endurskoðun felur í sér kerfisbundið mat á áhættustýringu, eftirlitsaðferðum og stjórnarháttum, þar á meðal hvort fullnægjandi ferli og kerfi séu til staðar og hvort framkvæmd þeirra sé fullnægjandi, og ráðgjöf um úrbætur. Hún á eftir því sem unnt er að ná til allra starfseininga og dótturfélaga verðbréfafyrirtækis, auk útvistaðra verkefna.

Um 2. mgr. Það er á ábyrgð stjórnar verðbréfafyrirtækis að fela hæfum aðila að annast innri endurskoðun. Gert er ráð fyrir því að verðbréfafyrirtækjum verði í sjálfsvald sett hvort þau feli eigin starfsfólki að fara með innri endurskoðun eða geri samning um hana við annan aðila.

Í hvoru tilviki sem er verður viðkomandi að búa yfir fullnægjandi þekkingu til að annast innri endurskoðun. Almenn má ætla að það eigi við um endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki samkvæmt lögum um endurskoðendur og endurskoðun, nr. 94/2019, og þá sem hafa viðurkennda fagvottun á sviði innri endurskoðunar. Aðrir kunna þó einnig að búa yfir nauðsynlegri sérþekkingu á innri endurskoðun.

Viðkomandi skal vera óháður öðrum einingum verðbréfafyrirtækisins til þess að stuðla að því að greining og ráðgjöf hans verði óháð og hlutlæg. Ef innri endurskoðandi er starfsmaður verðbréfafyrirtækisins skal hann svara beint til stjórnar og starfa óháð þeim einingum sem hann endurskoðar. Hann skal ekki annast önnur störf nema tryggt sé að þau skerði ekki óhæði hans. Laun hans mega ekki byggjast á árangri þeirra eininga sem hann endurskoðar. Ekki má fela endurskoðanda eða endurskoðunarfyrirtæki sem sinnir ytri endurskoðun að sinna innri endurskoðun.

Verðbréfafyrirtæki skulu tilkynna Fjármálaeftirlitinu um þann sem annast innri endurskoðun. Það auðveldar Fjármálaeftirlitinu að hafa eftirlit með því að viðkomandi sé hæfur og óháður. Þá kann það að vera liður í eftirliti Fjármálaeftirlitsins með verðbréfafyrirtækjum að afla upplýsinga frá innri endurskoðendum og því gagnlegt að Fjármálaeftirlitið hafi upplýsingar um þá.

Um 3. mgr. Til þess að innri endurskoðun nái markmiðum sínum er nauðsynlegt að sá sem hana annast hafi fullnægjandi aðgang að gögnum, starfsstöðvum, starfsfólki, stjórnarmönnum og ytri endurskoðendum. Hann skal þannig m.a. geta kallað eftir gögnum sem til eru, þar á meðal fundargerðum og öðrum gögnum um ákvarðanir stjórnenda, og setið fundi og hafa aðgang að starfsfólki, stjórnarmönnum og ytri endurskoðendum til að afla upplýsinga. Eðlilegt er að stjórnendur upplýsi hann að eigin frumkvæði um mikilvæg atriði sem varða innri endurskoðun.

Um 4. mgr. Til þess að innri endurskoðun skili árangri er nauðsynlegt að niðurstöður hennar séu lagðar fyrir aðila sem er bær um að meta þær og bregðast við ábendingum og tillögum. Því er lagt til að innri endurskoðun leggi niðurstöður sínar fyrir stjórn sem meti hvernig bregðast skuli við þeim. Niðurstöður innri endurskoðunar eru alla jafna í formi skýrslu með ábendingum og tillögum um úrbætur.

Lagt er til að innri endurskoðun verði jafnframt falið að upplýsa Fjármálaeftirlitið um niðurstöður og ábendingar sínar. Það er talið greiða fyrir eftirliti Fjármálaeftirlitsins með verðbréfafyrirtækjum. Auk þess veitir vitneskjan um það stjórnnum fyrirtækjanna aðhald sem stuðlar að því að þær bregðist á tilhlýðilegan hátt við ábendingunum.

Um IV. kafla.

Í IV. kafla frumvarpsins eru ákvæði um eftirlit með starfsemi verðbréfafyrirtækja sem endurspeglar ákvæði II. bóls IFD og 1. og 2. þáttar 1. kafla og 3. og 4. þáttar 2. kafla IV. bóls IFD.

Um 18. gr.

Aðildarríki skulu skv. 1. og 2. mgr. 4. gr. IFD tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld og sjá til þess að þau hafi eftirlit með starfsemi verðbréfafyrirtækja og, þegar við á, eignarhaldsfélaga á verðbréfasviði og blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi, til að meta hvort kröfur IFD og IFR séu uppfylltar. Í IFR er kveðið á um ýmis önnur verkefni lögbærra yfirvalda. Skv. 12. gr. IFD skal varfærnisefirlit með verðbréfafyrirtækjum vera á ábyrgð lögbærra yfirvalda heimaðildarríkis, með fyrirvara um ákvæði tilskipunarinnar sem fela lögbærum yfirvöldum gistiaðildarríkis ábyrgðina á hendur.

Lagt er til að Seðlabanki Íslands verði lögbært yfirvald hér á landi. Meðal verkefna Seðlabankans er að stuðla að virku og öruggu fjármálakerfi og hann annast almennt eftirlit með því að starfsemi eftirlitsskyldra aðila sé í samræmi við lög og stjórnvaldsfyrirmæli og að hún sé að öðru leyti í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti, sbr. 1. og 4. mgr. 2. gr. laga um Seðlabanka Íslands, nr. 92/2019. Verkefni lögbærs yfirvalds samkvæmt IFD og IFR falla vel að því.

Tilgreint er að Fjármálaeftirlitið fari með eftirlit með lögunum og fari með önnur verkefni lögbærs yfirvalds samkvæmt lögunum, þar á meðal samkvæmt IFR. Fjármálaeftirlitið er hluti af Seðlabankanum, sbr. 1. málsl. 4. mgr. 2. gr. laga um Seðlabanka Íslands. Fjármálaeftirlitsnefnd bankans kemur að ákvörðunum sem eru faldar Fjármálaeftirlitinu í lögum eftir því sem nánar greinir í 3. málsl. 2. mgr. 3. gr. og 15. gr. laganna. Starfsemi Fjármálaeftirlitsins er fjármögnuð með eftirlitsgjaldi sem eftirlitsskyldir aðilar og aðrir gjaldskyldir aðilar greiða samkvæmt lögum um greiðslu kostnaðar við opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og skilavald, nr. 99/1999.

Um eftirlit Fjármálaeftirlitsins gilda lög um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, sbr. 1.–3. mgr. 2. gr. og 3. mgr. 8. gr. þeirra laga. Lögin fela Fjármálaeftirlitinu m.a. víðtækar heimildir til að afla upplýsinga og gagna, þar á meðal með vettvangskonnum

og með því að kalla einstaklinga til skýrslugjafar, og til að krefjast úrbóta að viðlögðum dagsektum ef eftirlitsskyldir aðilar fylgja ekki lögum og reglum. Um eftirlitið gilda einnig stjórnsýslulög, nr. 37/1993, og aðrar almennar reglur stjórnsýsluréttar, svo sem reglur um jafnræði, meðalhóf og andmælarétt.

Seðlabankinn er sjálfstæð stofnun, sbr. 1. mgr. 1. gr. laga um Seðlabanka Íslands, og ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins verða ekki kærðar til annars stjórnvalds. Þær sæta aftur á móti endurskoðun dómstóla eftir almennum reglum, sbr. m.a. 60. gr. og 1. mgr. 70. gr. stjórnarskrár lýðveldisins Íslands, nr. 33/1944. Sá sem telur sig hafa verið beittan rangsleitni af hálfu Fjármálaeftirlitsins getur einnig kvartað til umboðsmanns Alþingis samkvæmt lögum um umboðsmann Alþingis, nr. 85/1997. Umboðsmaður getur látið í ljós álit sitt á því hvort athöfn Fjármálaeftirlitsins hafi brotið í bága við lög eða hvort annars hafi verið brotið gegn vönduðum stjórnsýsluháttum og beint til þess tilmælum um úrbætur. Álit umboðsmanns eru þó ekki lagalega bindandi.

Fjallað er um samstarf Fjármálaeftirlitsins við Eftirlitsstofnun EFTA og hinar evrópsku eftirlitsstofnanir á fjármálamarkaði í lögum um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017. Fjallað er nánar um hlutverk og valdheimildir Eftirlitsstofnunar EFTA á sviði fjármálaeftirlits í 25. gr. a og bókun 8 við samning EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, sbr. auglýsingu nr. 64/2021 í C-deild Stjórnartíðinda.

Um 19. gr.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. másl. 5. mgr. 4. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 4. gr. IFD.

Um 20. gr.

Greinin innleiðir 1.–5. mgr. 5. gr. IFD. IFD og IFR gilda um langflest verðbréfafyrirtæki. Skv. a- og b-lið 2. mgr. 1. gr. IFR skulu ákvæði CRR þó gilda um mjög stór og mikilvæg verðbréfafyrirtæki. Meðal skilyrða fyrir því er að eignir fyrirtækjanna eða samstæða sem þær tilheyra séu jafnvirði a.m.k. 15 milljarða evra. Skv. c-lið sömu málsgreinar og 5. gr. IFD skal lögbærum yfirvöldum vera heimilt að ákveða að hið sama gildi um verðbréfafyrirtæki í tiltekinni starfsemi sem eiga eignir að jafnvirði a.m.k. 5 milljarða evra.

Með vísun til ákvæða laga um lánastofnanir um varfærnis eftirlit og upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda í 3. mgr. greinarinnar er átt við ákvæði sem innleiða VII. og VIII. bálk CRD IV, sem fjalla um varfærnis eftirlit og upplýsingagjöf lögbærra yfirvalda.

Um 21. gr.

Greinin innleiðir 7. gr. IFD. Tilskipunarákvæðinu er ætlað að stuðla að samræmdri framkvæmd við eftirlit með IFR og IFD á Evrópska efnahagssvæðinu og góðri samvinnu lögbærra yfirvalda, evrópsku eftirlitsstofnananna á fjármálamarkaði og Eftirlitsstofnunar EFTA við framkvæmd gerðanna. Greinin var aðlöguð við upptöku í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/2025 til að skerpa á því að hún nái til lögbærra yfirvalda EES-/EFTA-ríkjanna og Eftirlitsstofnunar EFTA.

Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun Evrópska kerfisáhætturáðsins, sem er vísað til í 3. tölul. 2. mgr. greinarinnar, hafa lagagildi skv. 3. gr. laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017.

Um 22. gr.

Greinin innleiðir 13. gr. IFD, að því marki sem hún snýr að aðildarríkjum.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 13. gr. IFD. Með verkefnum samkvæmt lögum þessum er átt við verkefni lögbærra yfirvalda samkvæmt IFR og IFD, þ.m.t. slík verkefni lögbærra yfirvalda í öðrum aðildarríkjum.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á grundvelli 7. mgr. 13. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1117 frá 12. janúar 2023 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 varðandi tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina kröfur um tegund og eðli upplýsinga sem lögbær yfirvöld heima- og gistiaðildarríkja eiga að skiptast á. Þar er greint nánar frá þeim upplýsingum sem lögbær yfirvöld eiga að skiptast á skv. 1. og 2. mgr. 13. gr. IFD. Greint er nánar frá því hvernig upplýsingaskiptin skuli eiga sér stað í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1119 frá 12. janúar 2023 um tæknilega framkvæmdarstaðla fyrir beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 varðandi stöðluð eyðublöð, sniðmát og verklagsreglur fyrir upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda heima- og gistiaðildarríkja. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin og framkvæmdarreglugerðin verði innleidd með reglum Seðlabanka Íslands, sbr. 2. og 3. tölul. 1. mgr. 56. gr. frumvarpsins.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 13. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 13. gr. IFD.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir fyrri undirgr. 4. mgr. 13. gr. IFD.

Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. másl. síðari undirgr. 4. mgr. 13. gr. IFD.

Um 6. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. másl. 5. mgr. 13. gr. IFD að því marki sem hann snýr að aðildarríkjum.

Um 7. mgr. Málsgreinin leggur þá skyldu á Fjármálaeftirlitið sem 6. mgr. 13. IFD gerir ráð fyrir. Fjármálaeftirlitinu er vitaskuld heimilt að óska eftir hliðstæðum upplýsingum frá lögbæru yfirvaldi í öðru heimaaðildarríki stöðustofnunaraðila ef þeirra er þörf vegna eftirlits með verðbréfafyrirtæki hér á landi.

Um 23. gr.

Greinin innleiðir 14. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 14. gr. IFD. Vettvangsathugun samkvæmt málsgreininni getur verið gerð í því skyni að kanna upplýsingar skv. 1. mgr. 13. gr. tilskipunarinnar eða til að hafa eftirlit með slíkum útibúum. Lögbæra yfirvaldið getur hvort sem er gert athuginuina sjálft eða valið millilið til að annast hana.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 14. gr. IFD. Í lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, eru nánari ákvæði um heimildir Fjármálaeftirlitsins til að afla upplýsinga í þágu eftirlits, þar á meðal með vettvangskonnum.

Um 24. gr.

Greinin innleiðir 17. gr. IFD. Hún gildir framar lög- og samningsbundinni þagnarskyldu endurskoðanda. Upplýsingagjöf samkvæmt greininni felur því ekki í sér brot á þagnarskyldunni.

Um 25. gr.

Greinin innleiðir 1. og 2. mgr. 36. gr. IFD um könnun og mat. Könnunar- og matsferli er heildstæð greining eftirlitsaðila á starfsemi og áhættusniði einstakra eftirlitsskyldra aðila. Ef

greiningin leiðir í ljós að ekki sé farið eftir lögum eða leiðir í ljós ófullnægjandi meðferð áhættu getur eftirlitsaðili kveðið á um ýmiss konar ráðstafanir til að bæta úr, eins og við á, svo sem um aukið eigið fé til að mæta áhættu sem fyrirtæki stendur frammi fyrir.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafa á grundvelli 4. undirgr. 2. mgr. 45. gr. IFD gefið út viðmiðunarreglur um sameiginlegar verklagsreglur og aðferðafræði við könnunar- og matsferli samkvæmt IFD (EBA/GL/2022/09). Í viðmiðunarreglunum er bæði fjallað um hvernig greiningin fari fram og ráðstafanir til að bæta úr annmörkum sem það leiðir í ljós.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir meginhluta 1. undirgr. 1. mgr. 36. gr. IFD.

Um 2. mgr. 1. másl. málsgreinarinnar innleiðir 1. og 2. undirgr. 2. mgr. 36. gr. IFD og vísun 1. mgr. sömu málsgreinar til þess sem við á og er nauðsynlegt með tilliti til stærðar, áhættulýsingar og viðskiptalíkans verðbréfafyrirtækis. Ákvæðið er að nokkru leyti áréttning á meðalhófsreglu stjórnsýsluréttar, sbr. 12. gr. stjórnsýslulaga, nr. 37/1993, en tilgreinir á hvaða sjónarmiðum skuli byggt við mat á því hve títt og umfangsmikið könnunar- og matsferli Fjármálaeftirlitsins skuli vera. Af ákvæðinu leiðir m.a. að Fjármálaeftirlitið ætti aðeins að ráðast í slíkt ferli vegna lítils og ótengds verðbréfafyrirtækis ef það er nauðsynlegt með tilliti til stærðar, eðlis, umfangs og flækjustígs starfsemi fyrirtækisins, sbr. 2. undirgr. 2. mgr. 36. gr. IFD.

2. másl. málsgreinarinnar innleiðir 2. undirgr. 1. mgr. og 3. undirgr. 2. mgr. 36. gr. IFD. Starfsábyrgðartrygging verðbréfafyrirtækis gæti m.a. haft áhrif á mat Fjármálaeftirlitsins á áhættu viðskiptavina fyrirtækisins. Verðbréfafyrirtækjum er skv. 2. mgr. 24. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, skylt að halda fjármunum viðskiptavina tryggilega aðgreindum frá eigin eignum og varðveita þá á sérstökum nafnskráðum reikningi. Það getur m.a. haft þýðingu fyrir mat á lausafjáráhættu verðbréfafyrirtækja.

Um 26. gr.

Greinin innleiðir 1.–3. mgr. 37. gr. IFD um eftirlit á áframhaldandi grundvelli með leyfi til að beita eigin líkönum. Hún skyldar Fjármálaeftirlitið til að meta reglubundið hvort verðbréfafyrirtæki uppfylli kröfur fyrir leyfi til að nota eigin líkön skv. 22. gr. IFR og bregðast við annmörkum.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 2. másl. 1. mgr. 37. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. másl. 1. mgr. og 3. mgr. 37. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 37. gr. IFD.

Um 27. gr.

Greinin innleiðir 38. gr. IFD um eftirlitsráðstafanir. Hún er að nokkru leyti áréttning á 1. mgr. 10. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, þar sem kveðið er á um að komi í ljós að eftirlitsskyldur aðili fylgir ekki lögum og öðrum reglum sem gilda um starfsemi hans skuli Fjármálaeftirlitið krefjast þess að úr sé bætt innan hæfilegs frests. Fjármálaeftirlitið getur lagt dagsektir á aðila sem sinnir ekki kröfum um úrbætur innan hæfilegs frests og lagt féviti á aðila brjóti hann gegn ákvörðun þess um úrbætur, sbr. 1. og 4. mgr. 11. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

Um 28. gr.

Greinin innleiðir 39. gr. IFD um eftirlitsheimildir. Við ákvörðun um beitingu eftirlitsheimilda, þar á meðal kröfu um aukin gagnaskil skv. 10. tölul. málsgreinarinnar, ber Fjármálaeftirlitinu að fara eftir meðalhófsreglu stjórnsýsluréttar, sbr. 12. gr. stjórnsýslulaga, nr.

37/1993. Af því leiðir m.a. að Fjármálaeftirlitið ætti almennt ekki að kalla eftir auknum gagnaskilum ef það getur nálgast þær upplýsingar sem það þarf í gögnum sem það býr þegar yfir eða hefur aðgang að, sbr. inngangsmálslið fyrri undirgr. og síðari undirgr. 3. mgr. 39. gr. IFD. Ákvæði 12. tölul. um aukna birtingu upplýsinga gerir Fjármálaeftirlitinu kleift að krefjast birtingar upplýsinga umfram það sem kveðið er á um í sjötta hluta IFR um birtingu upplýsinga af hálfu verðbréfafyrirtækja.

Um 29. gr.

Greinin innleiðir 1.–5. og 7. mgr. 40. gr. IFD um viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn. Hún útfærir nánar heimild Fjármálaeftirlitsins skv. 1. tölul. 28. gr. til þess að krefjast þess að verðbréfafyrirtæki hafi hærri eiginfjárgrunn en IFR áskilur.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á grundvelli 6. mgr. 40. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1668 frá 25. maí 2023 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla þar sem tilgreindar eru mælingar á áhættu eða áhættuþáttum sem falla ekki, eða falla ekki nægilega vel, undir kröfur vegna eiginfjárgrunns sem settar eru fram í þriðja og fjórða hluta reglugerðar (ESB) 2019/2033 og leiðbeinandi eigindlegar mælistikur fyrir fjárhæðir viðbótareiginfjárgrunns. Þar er m.a. fjallað nánar um áhættuþætti sem skuli líta til við ákvörðun um viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1.–3. mgr. 40. gr. IFD. Áhættu telst ekki nægjanlega mætt í skilningi 1. tölul. málsgreinarinnar með eiginfjárröfum, sérstaklega kröfum vegna K-þátta, sem settar eru fram í þriðja og fjórða hluta IFR ef Fjármálaeftirlitið telur fjárhæð, tegund eða samsetningu eiginfjárgrunns verðbréfafyrirtækis ekki nægja til að mæta verulegri áhættu sem það stendur frammi fyrir eða skapar fyrir aðra.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 40. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 40. gr. IFD.

Um 30. gr.

Greinin innleiðir 41. gr. IFD um leiðbeiningar um viðbótareiginfjárgrunn.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 41. gr. IFD. Líkt og endranær ber Fjármálaeftirlitinu að gæta að meðalhófs- og jafnræðisreglu stjórnsýsluréttar þegar það nýtir heimildina, m.a. með því að taka tillit til stærðar, kerfislegs mikilvægis, eðlis, umfangs og margbreytileika starfsemi viðkomandi verðbréfafyrirtækis eins og við á.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 41. gr. IFD.

Um 31. gr.

Greinin innleiðir 42. gr. IFD um sértækar kröfur um lausafjárstöðu. Hún útfærir nánar heimild Fjármálaeftirlitsins skv. 11. tölul. 28. gr. til þess að gera sérstaka kröfu um laust fé.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á grundvelli 6. mgr. 42. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1651 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla fyrir sértækar mælingar á lausafjárstöðu verðbréfafyrirtækja skv. 6. mgr. 42. gr. þeirrar tilskipunar. Þar er einkum fjallað um mat á lausafjárahættu verðbréfafyrirtækja.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir meginhluta 1. mgr. 42. gr. IFD. Áhættu telst ekki nægjanlega mætt í skilningi 1. tölul. málsgreinarinnar ef fjárhæðir og tegundir lausafjár sem krafist er samkvæmt fimm hluta IFR eru ekki fullnægjandi í því skyni, að teknu tilliti til úttekta Fjármálaeftirlitsins á mati verðbréfafyrirtækis skv. 1. mgr. 6. gr. frumvarpsins.

Um 2. mgr. Í inngangsmálslið 1. mgr. 42. gr. IFD er vísað til verðbréfafyrirtækja sem eru ekki lítil og ótengd eða sem eru lítil og ótengd en hafa ekki fengið undanþágu frá lausafjárkröfum skv. 1. mgr. 43. gr. IFR. Aðeins verðbréfafyrirtæki sem eru lítil og ótengd skv. 1. mgr. 12. gr. IFR geta fengið undanþágu skv. 1. mgr. 43. gr. reglugerðarinnar. Með því að undanþiggja verðbréfafyrirtæki sem hafa fengið undanþágu frá lausafjárkröfum skv. 1. mgr. 43. gr. IFR nær frumvarpsákvæðið því til sömu fyrirtækja og tilskipunarákvæðið gerir ráð fyrir.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 42. gr. IFD.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 42. gr. IFD.

Um 32. gr.

Greinin innleiðir 43. gr. IFD um samstarf við skilastjórnvöld. Í lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, nr. 70/2020, er greint frá úrræðum til að bregðast við erfiðleikum lánastofnana og verðbréfafyrirtækja án þess að raska fjármálastöðugleika og án opinbers fjárstuðnings. Skilavaldið, sem líkt og Fjármálaeftirlitið er hluti af Seðlabanka Íslands, fer í meginatriðum með framkvæmd þeirra, sbr. 1. mgr. 4. gr. laganna. Til að gegna hlutverki sínu, þar á meðal að undirbúa möguleg úrræði, þarf skilavaldið að búa yfir upplýsingum um stöðu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, einkum ef vísbendingar eru um mögulega erfiðleika þeirra.

Um 33. gr.

Greinin innleiðir 44. gr. IFD um kröfur um birtingu upplýsinga. Hún heimilar Fjármálaeftirlitinu að krefjast birtingar upplýsinga af hálfu verðbréfafyrirtækja og móðurfélaga í samstæðum verðbréfafyrirtækja.

Í tilskipunarákvæðinu er vísað til verðbréfafyrirtækja skv. 2. mgr. 46. gr. IFR. Það eru verðbréfafyrirtæki sem eru lítil og ótengd en gefa út viðbótareiginfjárgerninga þáttar 1.

Um 34. gr.

Greinin innleiðir 1. undirgr. 1. mgr. 45. gr. IFD um skyldu til að upplýsa Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina.

Um V. kafla.

Í IV. kafla frumvarpsins eru ákvæði um eftirlit með samstæðum verðbréfafyrirtækja sem endurspeglar ákvæði 1. og 2. þáttar 3. kafla IV. bálks IFD.

Um 35. gr.

Greinin innleiðir 46. gr. IFD um ákvörðun um eftirlitsstjórnvald samstæðu. Hún tilgreinir við hvaða aðstæður Fjármálaeftirlitið fari með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu. *Samstæða* er félag ásamt dótturfélögum þess. Í 7. gr. IFR kemur fram sú meginregla að samstæður skuli fara að varfærniskröfum í reglugerðinni á samstæðugrunni, þ.e. líkt og þau væru eitt félag. Skv. 8. gr. reglugerðarinnar getur lögbært yfirvald heimilað að þess í stað sé stuðst við einfaldað eiginfjárpróf samstæðu, sem felur einkum í sér eiginfjárgrunnskröfur til móðurfélags samstæðu. Grunnregla frumvarpsgreinarinnar, sem endurspeglar í 1. tölul. 1. mgr., er sú að lögbært yfirvald móðurverðbréfafyrirtækis á Evrópska efnahagssvæðinu fari með eftirlit á samstæðugrunni.

Um 36. gr.

Greinin innleiðir 47. gr. IFD um kröfur um upplýsingar við neyðarástand. Í 18. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 er Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni heimilað að samræma aðgerðir eftirlitsaðila við neyðarástand og í undantekningartilvikum að taka ákvarðanir sem eru bindandi fyrir eftirlits- eða markaðsaðila. Eftirlitsstofnun EFTA tekur þó bindandi ákvarðanir sem beinast að eftirlits- eða markaðsaðilum í EFTA-ríkjunum í stað Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Ákvæði laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, og laga um Seðlabanka Íslands, nr. 92/2019, um þagnarskyldu og skipti á upplýsingum gilda um upplýsingagjöf samkvæmt greininni eins og við á.

Um 37. gr.

Greinin innleiðir 48. gr. IFD um samstarfshóp eftirlitsaðila.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 3. mgr. 48. gr. IFD. Hún heimilar Fjármálaeftirlitinu að koma á fót formlegum vettvangi fyrir samstarf eftirlitsaðila sem koma að eftirliti með samstæðu ef Fjármálaeftirlitið fer með eftirlit á samstæðugrunni eða eftirlit með því að farið sé að kröfum í eiginfjárprófi samstæðu. Sérstakt tilefni kann að vera til að koma á fót samstarfshópi eftirlitsaðila til að uppfæra og skiptast á upplýsingum um tryggingarlíkan skv. c-lið 1. undirgr. 1. mgr. 23. gr. og 2. mgr. 23. gr. IFR við eftirlitsyfirvöld fullgildra, miðlægra mótaðila, sbr. lokaorð 1. mgr. 48. gr. IFD. Eftir atvikum getur verið við hæfi að koma á fót samstarfshópi eftirlitsaðila þegar dótturfélög í samstæðu verðbréfafyrirtækis undir stjórn verðbréfafyrirtækis á Evrópska efnahagssvæðinu, móðureignarhaldsfélags á verðbréfasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða blandaðs móðureignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu eru staðsett í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins, sbr. 3. mgr. 48. gr. IFD.

Frankvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á grundvelli 8. mgr. 48. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð frankvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1118 frá 12. janúar 2023 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina með hvaða skilyrðum samstarfshópur eftirlitsaðila skal framkvæma verkefni sín. Þar er greint nánar frá því við hvaða aðstæður sé við hæfi að koma á fót samstarfshópi eftirlitsaðila og hvernig slíkir hópar skuli starfa.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 48. gr. IFD. Hún tilgreinir nokkur hlutverk samstarfshóps eftirlitsaðila. Upptalningin er þó ekki tæmandi. Ekki ber því að gagnálykta sem svo að samstarfshópur geti ekki verið vettvangur fyrir annars konar samstarf eftirlitsaðila.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 48. gr. IFD. Hún tilgreinir hvaða yfirvöld skuli eiga aðild að samstarfshópi eftirlitsaðila. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin er ekki formlegur aðili að samstarfshópum eftirlitsaðila en tekur þó þátt í fundum þeirra á grundvelli 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sem hefur lagagildi samkvæmt lögum um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, sbr. 4. mgr. 48. gr. IFD. Þá geta önnur yfirvöld átt áheyrnaraðild að samstarfshópi, sbr. 5. gr. reglugerðar (ESB) 2023/1118.

Eftirlitsyfirvald er bundið af fullnægjandi þagnarskyldu í skilningi 2. tölul. málsgreinarinnar ef það er bundið þagnarskyldu sem er jafngild kröfum um þagnarskyldu lögbærri yfirvalda sem koma fram í 2. þætti 1. kafla IV. bóls IFD.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 48. gr. IFD. Hún fjallar um það hvernig Fjármálaeftirlitið skuli stýra samstarfshópi sem það hefur komið á fót. Unnt er að vísa ágreiningi eftirlitsaðila um starfsemi samstarfshóps til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA í tilvikum EFTA-ríkjanna til samræmis við 19. gr. reglugerðar (ESB)

nr. 1093/2010, sbr. 7. mgr. 48. gr. IFD. Stofnanirnar geta á grundvelli þeirrar greinar miðlað málum milli eftirlitsyfirvalda og tekið bindandi ákvörðun ef yfírvöldin komast ekki að samkomulagi.

Um 38. gr.

Greinin innleiðir 49. gr. IFD um kröfur um samstarf. Hún skyldar Fjármálaeftirlitið til að veita öðrum lögbærum yfírvöldum upplýsingar og hafa samráð við þau um tilgreind atriði. Fjármálaeftirlitið getur leitað aðstoðar Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA, eftir því sem við á, til samræmis við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, veiti annað lögbært yfirvald því ekki nauðsynlegar upplýsingar eða hafni eða verði ekki innan hæfilegs tíma við ósk þess um samstarf, einkum varðandi upplýsingaskipti, sbr. fyrri undirgr. 2. mgr. 49. gr. IFD.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 49. gr. IFD. Til eininga skv. 1. tölul. málsgreinarinnar teljast eftirlitsskyldar einingar og einingar sem ekki eru eftirlitsskyldar, dótturfélög sem ekki eru eftirlitsskyld og móðurfélög. Augljóslega verða aðeins veittar upplýsingar um lögbært yfírvöld eftirlitsskyldra eininga í samstæðunni.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 49. gr. IFD.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 49. gr. IFD.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 49. gr. IFD.

Um 39. gr.

Greinin innleiðir 50. gr. IFD um sannpröfun á upplýsingum um aðila í öðrum aðildarríkjum. Hún fjallar aðeins um samstarf við önnur lögbær yfírvöld og felur ekki í sér sjálfstæða upplýsingaöflunarheimild til handa Fjármálaeftirlitinu. Það verður því að starfa innan heimilda sinna þegar það staðreynir upplýsingar samkvæmt ákvæðinu. Um heimildir Fjármálaeftirlitsins til að afla upplýsinga er einkum fjallað í lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998.

Fjármálaeftirlitinu er heimilt að fara fram á hið sama og greinin fjallar um við lögbært yfirvald í öðru ríki vegna aðila sem greinin nær til þar í landi.

Um 40. gr.

Greinin innleiðir 51. gr. IFD um að eignarhaldsfélög falli undir eftirlit með því að kröfur í eiginfjárprófi samstæðu séu uppfylltar. Hugtakið *uppfylling krafna í eiginfjárprófi samstæðu* er skilgreint í 26. tölul. 2. gr. frumvarpsins sem hlítni móðurfélags í samstæðu verðbréfafyrirtækis við kröfur 8. gr. IFR.

Um 41. gr.

Greinin innleiðir 52. gr. IFD um hæfi stjórnarmanna. Við mat á því hvort stjórnarmenn og framkvæmdastjóri búi yfir fullnægjandi þekkingu, hæfni og reynslu til að gegna skyldum sínum skal taka tillit til sértæks hlutverks eignarhaldsfélags á verðbréfasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi, sbr. lokaorð 52. gr. IFD.

Um 42. gr.

Greinin innleiðir 53. gr. IFD um blönduð eignarhaldsfélög.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 53. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 53. gr. IFD.

Um 43. gr.

Greinin innleiðir 55. gr. IFD um mat á eftirliti þriðju landa og öðrum eftirlitsaðferðum.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 55. gr. IFD.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. og 3. mgr. 55. gr. IFD.

Um VI. kafla.

Í VI. kafla frumvarpsins eru ákvæði um viðurlög við brotum sem endurspegla ákvæði 3. þáttar 1. kafla IV. bálks IFD.

Um 44. gr.

Um 1. mgr. Aðildarríki skulu skv. 1. mgr. 18. gr. IFD kveða á um stjórnsluviðurlög vegna brota á landslögum sem innleiða tilskipunina og á IFR. Talin eru upp nokkur brot sem skuli varða viðurlögum. Viðurlög skulu vera áhrifarík, í réttu hlutfalli við brot og hafa varnaðaráhrif.

Aðildarríkjum er heimilt að mæla fyrir um refsiviðurlög við brotum í stað stjórnsluviðurlaga. Í frumvarpinu er lagt til að Fjármálaeftirlitinu verði heimilað að leggja stjórnvaldssektir á þá sem brjóta gegn tilgreindum ákvæðum laganna, þar á meðal ákvæðum í IFR, eftir atvikum eins og þau eru nánar útfærð í stjórnvaldsfyrirmælum. Stjórnvaldssektir eru skilvirkt viðurlagaúrræði sem nýtir sérfræðipækkingu Fjármálaeftirlitsins betur en hefðbundin refsíúrræði. Almenn tekur mun skemmri tíma að koma fram stjórnsluviðurlögum en refsingu, m.a. vegna þess að sama stjórnvaldið rannsakar þá almennt málið og ákveður viðurlögin. Þó er gert ráð fyrir að alvarlegustu brot gegn lögnum sæti frekar rannsókn lögreglu, sbr. 53. og 54. gr. frumvarpsins. Slíkum málum getur lyktað með ákæru og refsidómi.

Tillagan í frumvarpinu endurspeglar upptalningu a–g-liðar 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD á brotum sem skulu varða viðurlögum. Ekki er gert ráð fyrir ákvæðum til að endurspegla h–og i-lið undirgreinarinnar. Í h-lið kemur fram að alvarleg brot gegn ákvæðum landslaga sem innleiða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/849 frá 20. maí 2015 um ráðstafanir gegn því að fjármálakerfið sé notað til peningapvættis eða til fjármögnunar hryðjuverka, um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins ESB nr. 648/2012, og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins 2005/60/EB og tilskipun ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar 2006/70/EB skuli varða viðurlögum. Sú tilskipun var innleidd með lögum um aðgerðir gegn peningapvætti og fjármögnun hryðjuverka, nr. 140/2018. Brot gegn þeim varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 46. gr. þeirra laga. Í i-lið kemur fram að það skuli varða viðurlögum að heimila einum eða fleiri aðilum sem uppfylla ekki 91. gr. CRD IV að verða eða halda áfram að vera meðlimir stjórnar og/eða framkvæmdastjórnar. Hæfissskilyrði 91. gr. CRD IV voru innleidd með 52. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Í 1. mgr. 10. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, segir að um hæfi stjórnarmanna og framkvæmdastjóra verðbréfafyrirtækis fari eftir ákvæðum 52. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Brot gegn 10. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 4. tölul. 1. mgr. 125. gr. þeirra laga.

Auk þess að endurspegla upptalningu a–g-liðar 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD er lagt til að brot sem nú þegar varða stjórnvaldssektum skv. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki varði áfram stjórnvaldssektum, að því marki sem frumvarpið hefur að geyma hliðstæð fyrirmæli og lög um fjármálafyrirtæki. Þó er ekki lagt til að brot gegn almennum ákvæðum um eftirlitsheimildir Fjármálaeftirlitsins, svo sem með því að hindra eftirlit, afhenda ekki gögn eða upplýsingar eða afhenda ófullnægjandi gögn eða upplýsingar, varði stjórnvaldssektum,

ólíkt því sem mælt er fyrir um í 66. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Fjármálaeftirlitið getur á grundvelli 1. og 4. mgr. 11. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, lagt dagsektir á aðila sem veitir ekki umbeðnar upplýsingar og lagt féviti á aðila sem brýtur gegn ákvörðun þess, sem er talið nægja til að knýja aðila til að hlíta ákvörðunum Fjármálaeftirlitsins um eftirlitsúrræði. Í 2. mgr. 53. gr. frumvarpsins er auk þess gert ráð fyrir því að það varði refsingu að gefa Fjármálaeftirlitinu vísitandi rangar eða villandi upplýsingar um verðbréfafyrirtæki og í 7. tölul. 1. mgr. sömu greinar er gert ráð fyrir að brot gegn sjöunda hluta IFR, sem kveður á um upplýsingagjöf verðbréfafyrirtækja til Fjármálaeftirlitsins, varði refsingu. Ekki er heldur lagt til að brot gegn sátt milli Fjármálaeftirlitsins og aðila varði sektum, ólíkt því sem 70. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki kveður á um. Brjótí málsaðili gegn sátt getur Fjármálaeftirlitið felld hana úr gildi og tekið mál til meðferðar á ný og þá eftir atvikum gert honum stjórnvaldssekt.

Ákvarðanir um að leggja á stjórnvaldssektir eru stjórnvaldsákvarðanir. Stjórnsýslulög, nr. 37/1993, gilda því um þær, þar á meðal málsmeðferðarreglur um fullnægjandi rannsókn og andmælarétt. Sérstaklega mikilvægt er að meðferð slíkra mála sé vönduð í ljósi þess hve íþyngjandi slíkar ákvarðanir geta verið og þar sem sama stjórnvaldi er falin rannsókn máls og ákvörðunarvald um viðurlög, sbr. ummæli þar að lútandi í dómi Hæstaréttar í máli nr. 93/1989 frá 5. nóvember 1991.

Lagt er til að Fjármálaeftirlitinu verði heimilt en ekki skylt að leggja á stjórnvaldssekt fyrir brot samkvæmt ákvæðinu. Eftir atvikum gæti verið nægjanlegt að beita vægari úrræðum á borð við kröfu um úrbætur að viðlögðum dagsektum, sbr. 10. og 11. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi. Ef þegar hefur verið bætt úr broti kann að vera rétt að fella mál niður án þess að leggja á stjórnvaldssektir eða grípa til annarra íþyngjandi eftirlitsheimilda, svo sem ef brot var smávægilegt og réttarvörslusjónarmið kalla ekki á frekari viðbrögð.

Samkvæmt 3. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD skal vera unnt að láta stjórnarmenn, framkvæmdastjóra og aðra einstaklinga sem bera ábyrgð á broti sæta viðurlögum. Skv. 54. gr. IFD skal vera unnt að leggja viðurlög á eignarhaldsfélög og stjórnendur þeirra. Frumvarpsákvæðið tekur bæði til einstaklinga og lögaðila, sem alla jafna væri verðbréfafyrirtæki eða eignarhaldsfélag. Lögaðili telst því aðeins hafa brotið af sér að fyrirsvarsmaður hans, starfsmaður eða annar á hans vegum hafi framið brot í starfsemi lögaðilans, þótt ekki verði endilega staðreynt hver þessara aðila hafi átt í hlut, sbr. til hliðsjónar 19. gr. c almennra hegningarlaga, nr. 19/1940. Ábyrgðin er valkvæð í þeim skilningi að gera má annaðhvort einstaklingi eða lögaðila eða þeim báðum stjórnvaldssekt. Við ákvörðun á því er eðlilegt að taka mið af því meginmarkmiði stjórnvaldssektanna að hafa tilhlýðileg varnaðaráhrif.

Um 1. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir a-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að hafa ekki til staðar stjórnarháttafyrirkomulag sem samræmist 26. gr. tilskipunarinnar. Sú grein er innleidd með 8. gr. frumvarpsins um fyrirkomulag stjórnarháttar. Svipuð brot verðbréfafyrirtækja varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 29. og 36. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur m.a. fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 1. mgr. 50. gr. laganna um fyrirkomulag stjórnarháttar, ferli og kerfi og 1. mgr. 54. gr. um skyldur stjórnar.

Um 2. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn endurspeglar 40. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 57. gr. a laganna um starfskjarastefnu.

Um 3. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn endurspeglar 42. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 57. gr. c laganna um endurskoðun starfskjara og greiðslu kaupauka.

Um 4. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn endurspeglar 41. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 57. gr. b laganna um kaupauka.

Um 5. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn endurspeglar 45. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 60. gr. a laganna um skyldu til að hafa ferla sem uppfylla skilyrði ákvæðisins.

Um 6. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn endurspeglar 44. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 58. gr. laganna um þagnarskyldu.

Um 7. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn endurspeglar a- og d-lið 1. mgr. 111. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012, eða svonefndrar BRRD-tilskipunar (e. Bank Recovery and Resolution Directive). Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að tilkynna lögbæru yfirvaldi ekki um að verðbréfafyrirtæki sem fellur undir tilskipunina sé á fallanda fæti og að semja ekki, viðhalda eða uppfæra endurbótaáætlanir. Slík brot verðbréfafyrirtækja varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 33. og 57. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki.

Um 8. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir d-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að stofna til samþjöppunaráhættu sem er umfram takmörkin sem sett eru fram í 37. gr. IFR, með fyrirvara um 38. og 39. gr. reglugerðarinnar. Skv. 1. undirgr. 1. mgr. 37. gr. reglugerðarinnar eru mörk samþjöppunaráhættu áhættuskuldbindinga vegna einstakra viðskiptavina eða hópa tengdra viðskiptavina 25% af eiginfjárgrunni verðbréfafyrirtækja. Skv. 2. mgr. 38. gr. reglugerðarinnar geta lögbær yfirvöld þó veitt verðbréfafyrirtækjum afmarkaðan tíma til að uppfylla mörkin.

Um 9. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir e-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að skorta laust fé, ítrekað eða um langvarandi skeið, og brjóta þannig í bága við 43. gr. IFR, með fyrirvara um 44. gr. reglugerðarinnar. Í 43. gr. IFR eru settar fram kröfur um laust fé verðbréfafyrirtækja. Skv. 44. gr. reglugerðarinnar geta verðbréfafyrirtæki þó við sérstakar aðstæður og að fengnu samþykki lögbærs yfirvalds lækkað fjárhæð lausafjáreigna sinna í allt að 30 daga. Svipuð brot verðbréfafyrirtækja varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 74. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 412. gr., sbr. 460. gr., CRR um kröfu um lausafjárhlutfall eða gegn kröfu um lausafjárhlutfall í reglum skv. 3. mgr. 117. gr. b laganna, enda sé brot ítrekað eða viðvarandi.

Um 10. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir f-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að birta ekki upplýsingar eða veita ófullnægjandi eða ófullkomnar upplýsingar og brjóta þannig í bága við ákvæði sjötta hluta IFR. Í sjötta hluta reglugerðarinnar er kveðið á um birtingu ýmissa upplýsinga af hálfu verðbréfafyrirtækja, svo sem um áhættustýringu, stjórnarhætti og eiginfjárgrunn. Svipuð brot verðbréfafyrirtækja varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 7. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það varði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 18. gr. laganna um að upplýsa skuli um áhættu, áhættustýringu og eigin- og lausafjárstöðu fyrirtækis og önnur atriði sem um getur í áttunda hluta CRR.

Um 11. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir b-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að veita ekki lögbærum yfirvöldum upplýsingar, eða veita ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar, um hvort skyldan til að uppfylla eiginkröfur sem sett er fram í 11. gr. IFR sé uppfyllt og brjóta þannig í bága við b-lið 1. mgr. 54. gr. þeirrar reglugerðar. Í 11. gr. IFR eru settar fram kröfur um eiginfjárgrunn verðbréfafyrirtækja. Í b-lið 1. mgr. 54. gr. IFR er kveðið á um ársfjórðungslega upplýsingagjöf verðbréfafyrirtækja til lögbærra yfirvalda um eiginfjárgrunnskröfur.

Um 12. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir c-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að upplýsa lögbær yfirvöld ekki um samþjöppunaráhættu eða veita ófullnægjandi eða ónákvæmar upplýsingar og brjóta þannig í bága við c-lið 1. mgr. 54. gr. IFR. Í e-lið 1. mgr. 54. gr. IFR er kveðið á um ársfjórðungslega upplýsingagjöf verðbréfafyrirtækja til lögbærra yfirvalda um samþjöppunaráhættu. Samþjöppunaráhætta er áhættuskuldbindingar í veltubók verðbréfafyrirtækis vegna einstaks viðskiptavinar eða hóps tengdra viðskiptavina sem eru umfram þau mörk sem fram koma í 1. mgr. 37. gr. IFR, sbr. 31. tölul. 1. mgr. 4. gr. reglugerðarinnar.

Um 13. tölul. 1. mgr. Töluliðurinn innleiðir g-lið 1. undirgr. 1. mgr. 18. gr. IFD. Þar kemur fram að það skuli varða viðurlögum að inna af hendi greiðslur til handhafa gerninga sem eru hluti af eiginfjárgrunni verðbréfafyrirtækis í tilvikum þar sem 28., 52. eða 63. gr. CRR banna slíkar greiðslur til handhafa gerninga sem eru hluti af eiginfjárgrunni. CRR hefur lagagildi hér á landi skv. 1. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði lög um lánastofnanir. Umrædd ákvæði greina frá skilyrðum fyrir því að telja gerninga til almenns eigin fjár þáttar 1, viðbótareiginfjár þáttar 1 og eigin fjár þáttar 2, sem eru einstakir liðir eiginfjárgrunns. Slík brot verðbréfafyrirtækja varða nú þegar stjórnvaldssektum skv. 58. tölul. 1. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Þar kemur fram að það verði stjórnvaldssektum að brjóta gegn 28., 52. eða 63. gr. CRR með því að inna af hendi greiðslur til eigenda gerninga sem eru hluti af eiginfjárgrunni fjármálafyrirtækis í andstöðu við ákvæðin.

Um 2. mgr. Málsgreinin er efnislega samhljóða 2. mgr. 110. gr. laga um fjármálafyrirtæki, sem gildir nú um verðbréfafyrirtæki.

Um 3. mgr. Gert er ráð fyrir að bæði ásetnings- og gáleysisbrot verði stjórnvaldssektum til að styrkja varnaðaráhrif þeirra og til samræmis við það sem almennt gildir um stjórnvaldssektir á sviði fjármálamarkaðar. Saknæmisstig getur þó haft áhrif á það hversu alvarlegt brot er talið og þar með ákvörðun sektarfjárhæðar.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir d–f-lið 1. undirgr. og 2. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD.

Í f-lið 1. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD kemur fram að stjórnvaldssekt sem lögð er á einstakling skuli vera allt að jafnvirði 5 millj. evra á gengi 25. desember 2019. Gengi evru gagnvart krónunni var ekki skráð þann dag því hann var lögbundinn frídagur, en 27. desember 2019 var jafnvirði 5 millj. evra í íslenskum krónum 678 millj. kr. Því er lagt til að einstaklingar verði látnir sæta allt að 678 millj. kr. stjórnvaldssekt vegna brota.

Í d-lið 1. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD kemur fram að stjórnvaldssekt sem lögð er á lögaðila skuli geta numið allt að 10% af hreinni árlegri heildarveltu fyrirtækis á næstliðnu rekstrarári, þ.m.t. vergum tekjum sem samanstanda af vaxtatekjum og svipuðum tekjum, tekjum af hlutabréfum og öðrum verðbréfum með breytilegum eða föstum tekjum og umboðslaunum eða þóknunum. Í 2. undirgr. málsgreinarinnar kemur fram að viðeigandi vergar tekjur skuli, ef viðkomandi fyrirtæki er dótturfélag, vera vergar tekjur af samstæðureikningi endanlega móðurfélagsins á næstliðnu rekstrarári. Lagt er til að þau viðmið verði tekin upp í málsgreinina. Í 3. málsl. málsgreinarinnar er þó miðað við vergar tekjur samstæðu á næstliðnu rekstrarári frekar en samkvæmt samstæðureikningi til að tryggja að 2. og 3. málsl. vísi ekki til

ólíkra rekstrarára ef ekki hefur enn verið samþykktur samstæðureikningur fyrir næstliðið rekstrarár.

Samkvæmt e-lið 1. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD skal stjórnvaldssekt sem lögð er á lögaðila geta numið allt að tvöfaldri fjárhæð þess hagnaðar sem næst eða taps sem komist er hjá vegna brots, ef mögulegt er að ákvarða hagnaðinn eða tapið. Til samræmis við það er lagt til að stjórnvaldssekt sem lögð er á lögaðila geti numið allt að tvöföldum slíkum ávinningi af brotinu ef sú fjárhæð er hærri en 10% af viðkomandi veltu. Eðli máls samkvæmt á það aðeins við ef unnt er að ákvarða fjárhagslega ávinninginn. Hámarksfjárhæð stjórnvaldssektar á lögaðila er 10% af viðkomandi veltu ef sú fjárhæð er hærri en tvöfaldur fjárhagslegur ávinningur af broti, jafnvel þótt unnt sé að ákvarða ávinninginn.

Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir d-f-lið 2. mgr. 111. gr. BRRD-tilskipunarinnar. Sektorviðmið þar eru ögn önnur en í d-f-lið 1. undirgr. og 2. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD og eru því innleidd í sérmálsgrein fremur en í 4. mgr. frumvarpsgreinarinnar.

Um 6. mgr. Lagt er til að gera megi aðför til fullnustu ákvörðunum Fjármálaeftirlitsins um álagningu stjórnvaldssektar án undangengins dóms, sbr. 6. tölul. 1. mgr. 1. gr. laga um aðför, nr. 90/1989, til að stuðla að því að þær hafi tilskilin áhrif. Heimildin nær til dráttarvaxta sem hafa lagst á stjórnvaldssekt þegar svo ber undir. Heimildin hníkar vitaskuld ekki rétti aðila til að bera ákvarðanirnar undir dómstóla. Málskot til dómstóla frestar þó ekki aðför. Um framkvæmd fullnustunnar fer samkvæmt lögum um aðför.

Lagt er til að dráttarvextir samkvæmt lögum um vexti og verðtryggingu, nr. 38/2001, leggist á stjórnvaldssekt sem er ekki innt af hendi innan mánaðar frá því að tilkynnt er um hana til að knýja á um greiðslu. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um stjórnvaldssekt telst hafa verið tilkynnt þegar hún er komin til viðtakanda. Ekki er áskilið að sýnt sé fram á að hún sé komin til vitundar hans. Ef aðila er tilkynnt um stjórnvaldssekt á mánaðardegi sem ekki er til í næsta mánuði skal skuldari greiða dráttarvexti frá og með síðasta degi þess mánaðar, sbr. 2. málsl. 3. mgr. 5. gr. laga um vexti og verðtryggingu. Dráttarvextir eru samtala gildandi vaxta algengustu skammtímalána Seðlabanka Íslands til lánastofnana auk sjö hundraðshluta álags og eru birtir af Seðlabankanum, sbr. 1. mgr. 6. gr. laga um vexti og verðtryggingu.

Um 45. gr.

Greinin innleiðir c-lið 1. undirgr. 2. mgr. 18. gr. IFD. Í ákvörðun Fjármálaeftirlitsins þarf að afmarka hve viðtækt bannið sé og tilgreina hve lengi það gildi. Við ákvörðun á því verður byggt á þeim þáttum sem í 46. gr. um ákvörðun stjórnsýsluviðurlaga greinir.

Um 46. gr.

Greinin innleiðir 3. mgr. 18. gr. IFD. Samkvæmt tilskipunarákvæðinu skal Fjármálaeftirlitið taka tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar það ákveður tegund og umfang stjórnsýsluviðurlaga og annarra ráðstafana vegna brota samkvæmt lögnum. Talin eru upp nokkur atriði sem skal líta til eftir því sem við á hverju sinni. Frumvarpsgreinin tekur einnig mið af 114. gr. BRRD-tilskipunarinnar vegna brota á 58. gr. frumvarpsins um endurbótaáætlun og tímanleg inngrip.

Ákvörðun stjórnsýsluviðurlaga verður að taka mið af því meginmarkmiði þeirra að hafa tilhlýðileg varnaðaráhrif. Því þarf við ákvörðun þeirra að líta til þess hversu alvarlegt brot er, hve lengi það hefur staðið, saknæmisstigs þess sem braut af sér og hvort viðkomandi hafi brotið af sér áður. Jafnframt er eðlilegt að líta til samstarfsvilja hins brotlega, þar á meðal frumkvæðis hans að því að upplýsa um brot, við ákvörðun stjórnsýsluviðurlaga.

Um 47. gr.

Um 1. mgr. Lagt er til að heimild Fjármálaeftirlitsins til að leggja á stjórnvaldssektir og beita öðrum stjórnsýsluviðurlögum samkvæmt lögunum falli niður þegar fimm ár eru liðin frá því að broti lauk til að knýja á um úrlausn mála. Almennt er miðað við þann frest í löggjöf á sviði fjármálamarkaðar, að frátöldum fáeinum ákvæðum á sviði verðbréfavíðskipta þar sem miðað er við sjö ár.

Rétt er að taka mið af meginreglum refsiréttar og fjármálamarkaðsréttar um það hvenær broti telst lokið. Stöku broti telst almennt lokið þann dag sem það átti sér stað. Ef um samfellda brotastarfsemi eða ástandsbrott er að ræða telst broti aftur á móti almennt ekki lokið fyrr en hinu ólögsmæta ástandi linnir. Ef brot felst í því að vanrækja lagaskyldu byrjar fresturinn þannig almennt ekki að liða fyrr en vanrækslunni linnir.

Farið skal eftir 8. gr. stjórnsýslulaga, nr. 37/1993, við ákvörðun frestsins. Þannig telst sá dagur sem broti lauk ekki með í frestinum, sbr. 1. mgr. greinarinnar. Ef lokadagur frestsins er almennur frídagur lengist fresturinn til næsta virka dags þar á eftir. Að öðru leyti ber að telja frídaga með sem eru innan frestsins þegar fresturinn er reiknaður, sbr. 2. mgr. greinarinnar. Ef broti lauk þannig 24. nóvember 2024 hefst fresturinn 25. sama mánaðar. Fimm árum frá þeim degi, 25. nóvember 2029, er sunnudagur. Síðasti dagur til að leggja á stjórnvaldssekt væri því dagurinn þar á eftir, mánudaginn 26. nóvember 2029.

Fjármálaeftirlitið telst hafa lagt á stjórnvaldssekt í skilningi greinarinnar þegar tilkynning um hana er komin til viðtakanda. Tilkynning telst komin til viðtakanda þegar almennt má ætla að hann geti kynnt sér efni hennar, svo sem þegar bréf er komið á heimili hans. Ekki er áskilið að sýnt sé fram á að hún sé komin til vitundar hans. Ákvæðið hindrar ekki að stjórnvaldssekt sé innheimt eftir lok frestsins, enda hafi Fjármálaeftirlitið lagt hana á innan frestsins. Ákvæðið kemur heldur ekki í veg fyrir að Fjármálaeftirlitið komist efnislega að þeirri niðurstöðu að háttsemi hafi falið í sér brot þótt það hafi ekki lagt á sekt innan frestsins. Slík niðurstaða gæti t.d. haft þýðingu við ákvörðun stjórnvaldssektar vegna síðara brots, þar sem fyrri brot hafi áhrif á ákvörðun um stjórnvaldssekt, sbr. 7. tölul. 46. gr. frumvarpsins, enda þótt ekki verði lögð á sjálfstæð sekt vegna fyrra brotsins.

Um 2. mgr. Frestur samkvæmt greininni rofnar við tilkynningu Fjármálaeftirlitsins til málsaðila um rannsókn á meintu broti. Fjármálaeftirlitið telst hafa tilkynnt málsaðila um rannsókn þegar tilkynning er komin til viðtakanda. Ekki er áskilið að sýnt sé fram á að hún sé komin til vitundar hans. Rannsóknaraðgerðir Fjármálaeftirlitsins einar og sér rjúfa ekki frestinn ef þeim fylgir ekki tilkynning til málsaðila. Þannig nægir til að mynda ekki að Fjármálaeftirlitið hafi samkvæmt eigin bókum hafið athugun á mögulegu broti eða gripið til rannsóknaðurræða ef þeim fylgir ekki tilkynning til málsaðila, jafnvel þótt málsaðila sé eða megí vera kunnugt um að Fjármálaeftirlitið hafi meint brot til rannsóknað.

Tilkynning Fjármálaeftirlitsins þarf að bera með sér að rannsókn lúti að meintum brotum viðtakanda sem geti varðað stjórnvaldssektum eða eftir atvikum öðrum stjórnsýsluviðurlögum. Ekki er áskilið að tilkynningin sé á tilteknu formi. Ekki er því útilokað að tilkynning sé munnleg, enda sé þess gætt að unnt sé að færa sönnur á hana, en ætla verður að tilkynning verði þó alla jafna á skriflegu formi.

Af 2. málsl. leiðir m.a. að þótt rannsókn beinist í upphafi að einum aðila hindrar 1. málsl. ekki að lögð verði stjórnvaldssekt á aðra aðila sem síðar kemur í ljós að stóðu einnig að broti. Reglan á sér að nokkru leyti hliðstæðu í 4. mgr. 82. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940.

Um 48. gr.

Oft er unnt að greiða fyrir úrlausn mála og spara bæði Fjármálaeftirlitinu og málsaðila tíma og fé með því að ljúka máli með sátt fremur en með einhliða ákvörðun eftirlitsins um beitingu stjórnsýsluviðurlaga. Af þeim sökum er í ýmsum lögum á sviði fjármálamarkaðar mælt fyrir um heimild Fjármálaeftirlitsins til að ljúka málum með sátt við málsaðila. Seðlabankinn hefur á grundvelli þeirra sett reglur um heimild fjármálaeftirlits Seðlabanka Íslands til að ljúka máli með sátt, nr. 1234/2024.

Í sátt felst að málsaðili gengst við broti og upplýsir að fullu um það. Sátt getur verið bundin skilyrðum, svo sem um viðeigandi úrbætur og greiðslu sektar, sem er þó að jafnaði lægri en ef Fjármálaeftirlitið hefði einhliða lagt á stjórnvaldssekt. Brjóti málsaðili gegn sátt getur Fjármálaeftirlitið fellt hana úr gildi og tekið mál til meðferðar á ný og þá eftir atvikum gert honum stjórnvaldssekt.

Um 49. gr.

Mannréttindadómstóll Evrópu hefur í dómum sínum talið að það sé þáttur í réttlátri málsmeðferð skv. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, sem hefur lagagildi hér á landi samkvæmt lögum um mannréttindasáttmála Evrópu, nr. 62/1994, að þeim sem sakaður er um refsiverða háttsemi í skilningi þess ákvæðis sé óskyldt að tjá sig eða láta í té upplýsingar sem leitt geta til sakfellingar hans. Dómstóllinn hefur komist að þeirri niðurstöðu að ákvæðið geti við ákveðnar aðstæður verndað rétt manns til að fella ekki á sig sök í tengslum við meðferð stjórnsýslumála og álagningu stjórnsýsluviðurlaga, einkum stjórnvaldssekta. Ekki hefur þó enn verið sett almenn regla í íslensk lög um rétt einstaklinga til þess að fella ekki á sig sök við meðferð stjórnsýslumála sem geta leitt til álagningar stjórnsýsluviðurlaga. Því er lagt til að rétturinn verði tilgreindur í lögnum. Ákvæðið byggist á lögum um breytingar á lagaákvæðum um viðurlög við brotum á fjármálamarkaði, nr. 55/2007, sem aftur byggðust á skýrslu nefndar um viðurlög við efnahagsbrotum frá 12. október 2006.

Ákvæðið tekur aðeins til einstaklinga en ekki til lögaðila. Ákvæðinu er ekki ætlað að taka til réttinda annarra einstaklinga en þeirra sem eru aðilar að stjórnsýslumáli. Því hefur maður ekki rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn með vísan til þess að uppi sé rökstuddur grunur um lögbrot þriðja manns og upplýsingar eða gögn kunni að fella sök á hann.

Vernd ákvæðisins verður virk þegar rökstuddur grunur vaknar um að einstaklingur hafi gerst sekur um lögbrot. Þannig verða að vera til staðar aðstæður eða sönnunargögn sem benda til sektar hans og rannsókn að beinast að honum sérstaklega en ekki stærri hópi manna.

Ef til staðar er rökstuddur grunur um að viðkomandi hafi framið lögbrot sem varðað getur stjórnvaldssektum er honum aðeins skyldt að veita upplýsingar eða gögn ef unnt er að útiloka að þær geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um sekt hans. Væri honum því t.d. skyldt að veita upplýsingar um nafn sitt og heimilisfang. Einstaklingur getur aftur á móti ákveðið að nýta sér ekki þagnarrétt sinn og bæði tjáð sig og afhent gögn í stjórnsýslumáli sem kann að ljúka með stjórnsýsluviðurlögum. Við þær aðstæður telst ekki brotið gegn þagnarrétti hans.

Áréttað skal að rétturinn er viðtækari en að neita að gefa munnlegar upplýsingar. Hann tekur einnig til þess að þurfa ekki að afhenda gögn eða ljá atbeina sinn að öðru leyti við rannsókn máls sem getur fellt sök á mann. Það breytir þó ekki heimildum sem lög veita til þess að afla gagna með þvingunaraðgerðum þar sem ekki er þörf á atbeina hins grunaða eins og á t.d. við um húsleit og haldlagningu gagna sem finnast við slíka leit. Þá er ákvæðinu ekki ætlað að leysa einstakling undan lögmæltri skyldu til að veita stjórnvaldi aðgang að húsnaði eða hirslum í fyrirtækjum. Það sem mestu skiptir og ákvæðið stefnir að er að einstaklingi

verður ekki gert skylt að ljá atbeina sinni til rannsóknarinnar á virkan hátt þegar rökstuddur grunur leikur á að hann hafi gerst sekur um lögbrot.

Um 50. gr.

Greinin innleiðir a-lið 1. undirgr. 2. mgr. 18. gr. og 20. gr. IFD auk þess sem hún tekur mið af 54. gr. tilskipunarinnar. Hún tekur einnig mið af a-lið 2. mgr. 111. gr. og 112. gr. BRRD-tilskipunarinnar vegna brota á 58. gr. frumvarpsins um endurbótaáætlun og tímanleg inngríp.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir a-lið 1. undirgr. 2. mgr. 18. gr. og 1., 2. og 4. mgr. 20. gr. IFD auk þess sem hún tekur mið af 54. gr. tilskipunarinnar. Birtingu niðurstaðna um beitingu viðurlaga og annarra ráðstafana vegna brota er ætlað að auka bæði almenn og sérstök varnaðaráhrif þeirra og stuðla að bættri framkvæmd á fjármálamarkaði. Þá er birting mikilvæg leið til að upplýsa markaðsaðila um það hvaða háttsemi sé andstæð lögum.

Samkvæmt 9. gr. a laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, er Fjármálaeftirlitinu heimilt að birta opinberlega niðurstöður í málum og athugunum er byggjast á lögnum, nema ef slík birting verður talin stefna hagsmunum fjármálamarkaðarins í hættu, varðar ekki hagsmuni hans sem slíks eða veldur hlutaðeigandi aðilum tjóni sem ekki er í eðlilegu samræmi við það brot sem um ræðir. Í frumvarpsákvæðinu er gengið lengra en í 9. gr. a laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi því samkvæmt frumvarpsákvæðinu er Fjármálaeftirlitinu skylt að birta ákvarðanir sínar um beitingu viðurlaga og annarra ráðstafana vegna brota á lögnum. Niðurstaða sem er birt skal að lágmarki innihalda upplýsingar um tegund og eðli brots og nafn hins brotlega.

Fjármálaeftirlitinu ber enn fremur að birta upplýsingar þegar ákvörðun eftirlitsins um beitingu viðurlaga hefur verið afturkölluð. Komi til þess að Fjármálaeftirlitið taki nýja ákvörðun í kjölfar afturköllunar eða endurupptöku máls ber Fjármálaeftirlitinu að birta slíka niðurstöðu.

Fjármálaeftirlitinu verður eftir sem áður heimilt að birta opinberlega niðurstöður í öðrum málum er varða lögin. Um slíka birtingu fer skv. 9. gr. a laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

Frumvarpsákvæðið leggur þær skyldur á Fjármálaeftirlitið að uppfæra upplýsingar um niðurstöðu sem áður hefur verið birt ef aðili höfðar mál til ógildingar ákvörðun Fjármálaeftirlitsins. Jafnframt ber Fjármálaeftirlitinu að birta upplýsingar um niðurstöður slíkra dómsmála, á öllum dómstigum.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 20. gr. IFD.

Um 51. gr.

Greinin innleiðir 1. málsl. 1. mgr. 21. gr. IFD. Tilskipunargreinin felur Evrópsku banka-efirlitsstofnuninni að reka miðlægt gagnasafn um stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir sem henni er tilkynnt um sem skal vera aðgengilegt lögbærum yfirvöldum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni.

Um 52. gr.

Greinin innleiðir 1. málsl. 2. mgr. 22. gr. IFD. Málsliðurinn kveður á um að verðbréfa-fyrirtæki skuli hafa til staðar viðeigandi ferli fyrir starfsfólk sitt til að tilkynna innan húss um brot eftir tiltekinni óháðri boðleið. Af 2. málsl. málsgreinarinnar verður ráðið að ferlið verði að veita sams konar vernd og kveðið er á um í b-d-lið 2. undirgr. 1. mgr. greinarinnar. Fyrirmæli staflaðanna endurspeglast í 2. mgr. frumvarpsgreinarinnar.

Í 1. mgr. tilskipunargreinarinnar er kveðið á um að lögbær yfirvöld skuli hafa fyrirkomulag til að taka við tilkynningum um brot á lögum sem innleiða IFD og IFR. Það leiðir nú þegar af 13. gr. a laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, þar sem Fjármálaeftirlitinu er falið að hafa ferla til þess að taka við tilkynningum um brot.

Um 53. gr.

Um 1. mgr. Lagt er til að brot sem nú varða refsingu skv. 112. gr. b og 112. gr. e laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, varði einnig refsingu samkvæmt lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja að því marki sem þau mæla fyrir um hliðstæðar skyldur og lög um fjármálafyrirtæki.

Ákvæði 1. tölul. 1. mgr. svarar til 22. tölul. 1. mgr. 112. gr. b laga um fjármálafyrirtæki.

Ákvæði 2. tölul. 1. mgr. svarar til 21. tölul. 1. mgr. 112. gr. b laga um fjármálafyrirtæki.

Ákvæði 3. tölul. 1. mgr. svarar til 24. tölul. 1. mgr. 112. gr. b laga um fjármálafyrirtæki.

Ákvæði 4. tölul. 1. mgr. svarar til 112. gr. e laga um fjármálafyrirtæki. Þó er lagt til að hámarksrefsing verði tvö ár frekar en sex ár þar sem samfélagslegt tjón af brotum verðbréfafyrirtækja á reglum um samþjöppunaráhættu er alla jafna ekki sambærilegt því tjóni sem getur orðið af brotum lánastofnana á reglum um stórar áhættuskuldbindingar.

Ákvæði 5. tölul. 1. mgr. svarar til 36. tölul. 1. mgr. 112. gr. b laga um fjármálafyrirtæki.

Ákvæði 6. tölul. 1. mgr. svarar til 35. tölul. 1. mgr. 112. gr. b laga um fjármálafyrirtæki.

Um 2. mgr. Málsgreinin er samhljóða 2. mgr. 112. gr. b laga um fjármálafyrirtæki utan þess að vísað er til verðbréfafyrirtækis frekar en fjármálafyrirtækis.

Um 3. mgr. Málsgreinin er samhljóða 1. mgr. 112. gr. c laga um fjármálafyrirtæki. Gagnályktað hefur verið frá 18. gr. almennra hegningarlaga, nr. 19/1940, svo að bæði ásetnings- og gáleysisbrot gegn sérrefsilögum geti varðað refsingu nema annað sé tekið fram, sbr. t.d. ummæli þar að lútandi í héraðsdómi sem staðfestur var að þessu leyti með vísan til forsendna í dómi Hæstaréttar frá 15. mars 2012 í máli nr. 541/2011. Málsgreinin áréttar því það sem ætla má að gildi hvort eð er, en er höfð með í frumvarpinu til að taka af allan vafa um saknæmis-skilyrði.

Um 4. mgr. Málsgreinin er samhljóða 3. mgr. 112. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, utan þess að vísað er til brota samkvæmt greininni frekar en brota samkvæmt lögnum til að skerpa á því að málsgreinin á aðeins við um þau brot sem varða refsingu. Fjallað er um tilraun og hlutdeild í III. kafla almenna hegningarlaga.

Um 5. mgr. Málsgreinin er samhljóða 4. mgr. 112. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, utan þess að vísað er til brota samkvæmt greininni frekar en brota samkvæmt lögnum og reglum settum á grundvelli þeirra til að skerpa á því að málsgreinin á aðeins við um þau brot sem varða refsingu. Málsgreinin endurspeglar að nokkru leyti ákvæði um refsíabyrgð lögaðila í II. kafla A almennra hegningarlaga.

Um 6. mgr. Greinin er efnislega samhljóða 2. mgr. 112. gr. c laga um fjármálafyrirtæki.

Um 54. gr.

Greinin fjallar um verkaskiptingu Fjármálaeftirlitsins og lögreglu þegar brot varðar bæði stjórnvaldssektum og refsiviðurlögum. Hún er samhljóða 112. gr. d laga um fjármálafyrirtæki.

Um VII. kafla.

Í VII. kafla frumvarpsins eru ákvæði um birtingu Seðlabanka Íslands á upplýsingum um framkvæmd laganna sem endurspeglar ákvæði V. bálks IFD.

Um 55. gr.

Greinin innleiðir 57. gr. IFD um kröfur um birtingu upplýsinga. Upplýsingarnar sem birtar eru skulu vera nægilega yfirgripsmiklar og nákvæmar til að lögbær yfirlöng mismunandi aðildarríkja geti gert markvissan samanburð á þeim atriðum sem greint er frá í 2.–4. tööl. frumvarpsgreinarinnar, sbr. 2. mgr. 57. gr. IFD. Fjallað er um snið, uppbyggingu, innihaldslista og árlega birtingardagsetningu upplýsinganna í tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir á grundvelli 4. mgr. tilskipunargreinarinnar. Núgildandi staðlar þar um koma fram í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/389 frá 8. mars 2022 um tæknilega framkvæmdarstaðla fyrir beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar snið, uppbyggingu, innihaldslista og árlega birtingardagsetningu upplýsinga sem lögbær yfirlöng eiga að birta.

Um VIII. kafla.

Í VIII. kafla frumvarpsins eru ákvæði sem heimila Seðlabanka Íslands að setja reglur til að innleiða undirgerðir IFR og IFD og fáein önnur ákvæði.

Um 56. gr.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins er í nokkrum ákvæðum IFR og IFD veitt vald til að samþykkja undirgerðir til að útfæra nánar viss atriði í gerðunum. Flestar undirgerðir sem IFR og IFD mæla fyrir um skulu byggjast á tæknistöðlum frá Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni. Kveðið er nánar á um slíka staðla í 10.–15. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB sem hefur lagagildi samkvæmt lögum um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017. Þeir skulu vera tæknilegir, mega ekki fela í sér stefnumótandi ákvarðanir eða val á stefnu og inntak þeirra skal afmarkað af eða ákveða skilyrði fyrir beitingu gerðanna sem þeir byggjast á. Þeir geta verið í formi tæknilegra eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórnin getur samþykkt með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmála um starfshætti Evrópusambandsins eða í formi tæknilegra framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórnin getur samþykkt með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans. Innleiða ber slíkar undirgerðir í landsrétt þegar þær hafa verið teknar upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. a-lið 7. gr. samningsins.

Lagt er til að Seðlabanka Íslands verði falið að innleiða viðkomandi undirgerðir með reglum. Tíðkast hefur að Seðlabankinn innleiði EES-reglugerðir sem byggjast á tæknistöðlum frá evrópsku eftirlitsstofnununum á fjármálamarkaði. Það helgast af því að hann á áheyrnar- aðild að stofnununum og tekur þátt í starfi vinnuhópa á þeirra vegum sem fást við mótun tækni- staðlarnir gjarnan mjög tæknilega flókin efni sem Seðlabankinn er líklegri til að búa yfir þekkingu á en ráðuneytið. Í reglum Seðlabankans má m.a. mæla fyrir um atriði sem útfæra þarf í landsrétti samkvæmt viðkomandi undirgerðum.

Í 2. mgr. 4. gr. IFR og 2. mgr. 3. gr., 4. mgr. 29. gr. og 4. mgr. 36. gr. IFD er framkvæmdastjórn Evrópusambandsins heimilað að samþykkja undirgerðir sem byggjast ekki á tækni-
stöðlum frá Evrópsku bankaefirlitsstofnuninni. Heimildirnar giltu aftur á móti aðeins til 25.
desember 2024, sbr. 2. mgr. 56. gr. IFR og 2. mgr. 58. gr. IFD, og ekki eru í gildi neinar
undirgerðir sem hafa verið samþykktar með stoð í þessum ákvæðum. Því er ekki talin þörf á
því að heimila stjórnvöldum að innleiða undirgerðir með stoð í þessum ákvæðum.

Um 1. málsl. 1. mgr. Lagt er til að Seðlabankanum verði falið að innleiða með reglum undirgerðir sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í ákvæðum IFR og eru teknar upp í EES-samninginn.

Í 5. mgr. 7. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla til að tilgreina nánar umfang og aðferðir við beitingu varfæriskrafna á samstæðugrunni fyrir samstæðu verðbréfafyrirtækis, einkum í því skyni að reikna út kröfu vegna fasts kostnaðar, kröfu um varanlegt lágmarksfjármagn, kröfu fyrir K-þátt á grundvelli samstæðustöðu samstæðu verðbréfafyrirtækis, og aðferðina og nauðsynlegar upplýsingar til að hrinda 2. mgr. greinarinnar í framkvæmd á tilhlýðilegan hátt. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2024/1771 frá 13. mars 2024 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina nánar umfang og aðferðir við varfærin samstæðureikningsskil samstæðu verðbréfafyrirtækis. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 75/2025 frá 14. mars 2025.

Í 4. mgr. 13. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla til að bæta við útreikning á kröfum sem um getur í 1. mgr. greinarinnar sem ná yfir a.m.k. nokkra tilgreinda liði til frádráttar og skilgreina hvað felst í verulegri breytingu í skilningi 2. mgr. greinarinnar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/1455 frá 11. apríl 2022 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla fyrir kröfur um eiginfjárgrunn verðbréfafyrirtækja á grundvelli fasts kostnaðar. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 72/2025 frá 14. mars 2025.

Í 5. mgr. 15. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla til að tilgreina nánar aðferðir við að mæla K-þætti í II. bálki þriðja hluta reglugerðarinnar, tilgreina nánar hugtakið um aðgreinda reikninga í reglugerðinni að því er varðar þau skilyrði sem tryggja vernd peninga viðskiptavina komi til falls verðbréfafyrirtækis og tilgreina nánar leiðréttingar á reiknistuðlum K-DTF sem um getur í töflu 1 í 2. mgr. greinarinnar komi til þess, við erfiðar markaðsaðstæður eins og um getur í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/578, að kröfur K-DTF virðist of takmarkandi og neikvæðar með tilliti til fjármálastöðugleika. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/25 frá 22. september 2021 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla þar sem tilgreindar eru aðferðirnar við mælingu K-þátta sem um getur í 15. gr. þeirrar reglugerðar, framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/26 frá 24. september 2021 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina hugtakið um aðskilda reikninga til að tryggja vernd fjármuna viðskiptavinar ef til falls verðbréfafyrirtækisins kæmi og framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/76 frá 22. september 2021 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina leiðréttingar á reiknistuðlum K-þáttar fyrir „daglegt viðskiptaflæði“. Gert er ráð fyrir því að framseldu reglugerðirnar verði teknar upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Í 3. mgr. 23. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla til að tilgreina útreikninginn á heildartryggingarfénu sem krafist er og

reikniðferðina á K-CMG sem um getur í 2. mgr. greinarinnar, einkum ef K-CMG er beitt á eignasafnsgrunni, og skilyrðin fyrir uppfyllingu ákvæðanna í e-lið 1. mgr. greinarinnar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/244 frá 24. september 2021 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina fjárhæð heildartryggingarfjár til útreiknings á K-þættinum „tryggingarfjárfrafa stöðustofnunar“. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Í 2. mgr. 49. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla til að tilgreina sniðmát fyrir upplýsingagjöf skv. a-, b- og c-lið 1. mgr. greinarinnar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli og á grundvelli 3. mgr. 54. gr. IFR samþykkt framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/2284 frá 10. desember um tæknilega framkvæmdarstaðla fyrir beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar skýrslugjöf vegna eftirlits og birtingu upplýsinga verðbréfafyrirtækja. Gert er ráð fyrir því að framkvæmdarreglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Í 3. mgr. 52. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla til að tilgreina sniðmát fyrir upplýsingagjöf skv. 1. mgr. greinarinnar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/1159 frá 11. mars 2022 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2033 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla fyrir opinbera birtingu fjárfestingarstefnu verðbréfafyrirtækja. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Í 3. mgr. 54. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla til að tilgreina snið fyrir skýrslugjöf samkvæmt greininni og dagsetningar tilkynninga og skilgreiningar og tengdar leiðbeiningar sem skulu lýsa hvernig nota skuli þessi snið. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2025/2159 frá 27. október 2025 um breytingu á tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem mælt er fyrir um í framkvæmdarreglugerð (ESB) 2021/2284 að því er varðar skýrslu- og upplýsingagjöf verðbréfafyrirtækja.

Í 5. mgr. 55. gr. IFR er framkvæmdastjórninni heimilað að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla til að tilgreina frekar skylduna til að veita viðkomandi lögbærum yfirvöldum upplýsingar, eins og um getur í 1. og 2. mgr. greinarinnar, til að hægt sé að hafa skilvirka vöktun á viðmiðunarmörkunum sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. 8. gr. a í CRD IV.

Um 2. og 3. málsl. 1. mgr. Lagt er til að Seðlabankanum verði falið að innleiða undirgerðir sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stöð í IFD og eru teknar upp í EES-samninginn.

Um 1. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stöð í 6. mgr. 5. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina nánar viðmið sem sett eru fram í a- og b-lið 1. mgr. greinarinnar um að starfsemi verðbréfafyrirtækis sé það umfangsmikil að fall eða vandræði þess geti haft í för með sér kerfisáhættu og um að verðbréfafyrirtæki sé stöðustofnunaðili.

Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/2153 frá 6. ágúst 2021 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina viðmiðanirnar fyrir að fella tiltekin verðbréfafyrirtæki undir kröfurnar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Um 2. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 7. mgr. 13. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina kröfur um tegund og eðli upplýsinganna sem um getur í 1. og 2. mgr. greinarinnar. Í þeim málsgreinum er fjallað um upplýsingaskipti lögbærra yfirvalda mismunandi aðildarríkja. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1117 frá 12. janúar 2023 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina kröfurnar fyrir gerð og eðli upplýsinganna sem lögbær yfirvöld heima- og gístiaðildarríkja eiga að skiptast á. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/2025 frá 14. mars 2025.

Um 3. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 8. mgr. 13. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla sem koma á fót stöðluðum eyðublöðum, sniðmátum og verklagsreglum um kröfur um upplýsingaskipti í þeim tilgangi að auðvelda eftirlit með verðbréfafyrirtækjum. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1119 frá 12. janúar 2023 um tæknilega framkvæmdarstaðla fyrir beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar stöðluð eyðublöð, sniðmát og verklagsreglur fyrir upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda heima- og gístiaðildarríkja. Gert er ráð fyrir því að framkvæmdarreglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/2025 frá 14. mars 2025.

Um 4. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 4. mgr. 30. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina viðeigandi viðmið til að greina þá flokka starfsfólks sem við störf sín hafa veruleg áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækisins eins og um getur í 1. mgr. greinarinnar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/2154 frá 13. ágúst 2021 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina viðeigandi viðmið til að skilgreina flokka starfsfólks sem í starfi sínu hefur veruleg áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis eða eignanna sem það stýrir. Þar eru sett fram eindleg og meginleg viðmið til að greina flokka starfsfólks sem við störf sín hafa veruleg áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækis. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Um 5. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 8. mgr. 32. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja

tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina flokka gerninga sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í iii. lið j-liðar 1. mgr. greinarinnar og til að tilgreina annað mögulegt fyrirkomulag sem sett er fram í k-lið 1. mgr. greinarinnar. Skv. j-lið 1. mgr. greinarinnar skulu a.m.k. 50% af breytilegum launum sem greinin gildir um samanstanda af tilgreindum tegundum gerninga. Meðal þeirra eru viðbótareiginfjárgerningar þáttar 1 og gerningar undir þætti 2 og aðrir gerningar sem má breyta að fullu í almenna eiginfjárgrunnsgerninga þáttar 1 eða færa niður og sem á fullnægjandi hátt endurspegla láns hæfi verðbréfafyrirtækis við áframhaldandi rekstrarhæfi, sbr. iii. lið staflíðarins. Í k-lið málsgreinarinnar kemur fram að lögbær yfirvöld geti, þrátt fyrir j-lið, samþykkt annars konar fyrirkomulag ef verðbréfafyrirtæki gefa ekki út neina af gerningunum sem um getur í j-lið. K-liður á ekki við hér á landi því öll hérland verðbréfafyrirtæki eru hlutafélög sem gefa út hluti sem falla undir j-lið, sbr. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Vísun til annars konar fyrirkomulags er samt tekin upp í 5. tölul. 1. mgr. 56. gr. frumvarpsins til að tryggja að Seðlabankanum verði kleift að innleiða reglugerð um tæknilega eftirlitsstaðla sem varða það efni. Þótt umfjöllun í slíkri reglugerð um annars konar fyrirkomulag hafi ekki þýðingu hér á landi getur umfjöllun í henni um flokka gerninga sem uppfylla skilyrði sem sett eru fram í 10. tölul. 1. mgr. 14. gr. frumvarpsins haft þýðingu hér á landi. Framkvæmdastjórnin hefur á grundvelli 8. mgr. 32. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2021/2155 frá 13. ágúst 2021 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina flokka gerninga sem endurspegla á fullnægjandi hátt láns hæfi verðbréfafyrirtækis við áframhaldandi rekstrarhæfi og mögulegt annað fyrirkomulag sem er viðeigandi að nota með tilliti til breytilegra launa. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Um 6. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 6. mgr. 40. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina hvernig skuli mæla þá áhættu og áhættuþætti sem um getur í 2. mgr. greinarinnar. Sú málsgrein vísar til a-liðar 1. mgr. greinarinnar. Í þeim staflíð kemur fram að lögbær yfirvöld geti lagt á viðbótarkröfu um eiginfjárgrunn ef verðbréfafyrirtæki stendur frammi fyrir eða skapar verulega áhættu fyrir aðra sem er ekki nægjanlega mætt með kröfum um eiginfjárgrunn samkvæmt þriðja eða fjórða hluta IFR. Í 2. undirgr. 6. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar kemur fram að í tæknilegu eftirlitsstöðlunum skuli vera leiðbeinandi eigindlegar mælistikur fyrir fjárhæðir viðbótareiginfjárgrunns. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1668 frá 25. maí 2023 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla þar sem tilgreindar eru mælingar á áhættu eða áhættuþáttum sem falla ekki, eða falla ekki nægilega vel, undir kröfur vegna eiginfjárgrunns sem settar eru fram í þriðja og fjórða hluta reglugerðar (ESB) 2019/2033 og leiðbeinandi eigindlegar mælistikur fyrir fjárhæðir viðbótareiginfjárgrunns. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 74/2025 frá 14. mars 2025.

Um 7. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 6. mgr. 42. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina hvernig skuli lausafjárahættu og þætti lausafjárahættu

sem um getur í 2. mgr. greinarinnar. Sú málsgrein vísar til a-liðar 1. mgr. greinarinnar. Í þeim staflíð kemur fram að lögbær yfirvöld geti lagt á viðbótarkröfu um laust fé ef verðbréfa-fyrirtæki stendur frammi fyrir verulegri lausafjárahættu sem er ekki nægjanlega mætt með lausafjárkröfum samkvæmt fimmta hluta IFR. Framkvæmdastjórnin hefur á grundvelli 6. mgr. 42. gr. IFD samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1651 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla fyrir sértækar mælingar á lausafjárstöðu verðbréfafyrirtækja skv. 6. mgr. 42. gr. þeirrar tilskipunar. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 74/2025 frá 14. mars 2025.

Um 8. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlitsstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 8. mgr. 48. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina nánar með hvaða skilyrðum samstarfshópur eftirlitsaðila skal framkvæma verkefni sín sem um getur í 1. mgr. greinarinnar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/1118 frá 12. janúar 2023 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla sem tilgreina með hvaða skilyrðum samstarfshópur eftirlitsaðila skal framkvæma verkefni sín. Gert er ráð fyrir því að framselda reglugerðin verði tekin upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 73/2025 frá 14. mars 2025.

Um 9. tölul. 1. mgr. Ákvæðinu er ætlað að gera Seðlabankanum kleift að innleiða reglugerðir um tæknilega framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir með stoð í 4. mgr. 57. gr. IFD. Þar er framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla til að ákvarða snið, uppbyggingu, innihaldslista og árlega birtingardagsetningu upplýsinganna sem talðar eru upp í 1. mgr. greinarinnar. Sú málsgrein felur lögbærum yfirvöldum að birta tilgreindar upplýsingar. Framkvæmdastjórnin hefur á þessum grundvelli samþykkt framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/389 frá 8. mars 2022 um tæknilega framkvæmdarstaðla fyrir beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 að því er varðar snið, uppbyggingu, efnislista og árlega birtingardagsetningu upplýsinganna sem lögbær yfirvöld skulu birta. Í viðaukum við framkvæmdarreglugerðina eru sniðmát sem lögbær yfirvöld eiga að nota við birtingu upplýsinga. Framkvæmdarreglugerðinni var breytt með framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2023/2526 frá 17. nóvember 2023 um breytingu á tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem mælt er fyrir um í framkvæmdarreglugerð (ESB) 2022/389 að því er varðar efnislista upplýsinganna um einstök gögn sem lögbær yfirvöld skulu birta. Gert er ráð fyrir því að framkvæmdarreglugerðirnar verði teknar upp í EES-samninginn samhliða IFR og IFD, sbr. ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/2025 frá 14. mars 2025.

Um 2. mgr. Lagt er til að Seðlabankanum verði heimilað að innleiða undirgerðir sem byggjast á tæknilegum eftirlits- eða framkvæmdarstöðlum með vísan til enskrar útgáfu þeirra í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Í lögum um Stjórnartíðindi og Lögbirtingablað, nr. 15/2005, er byggt á þeirri meginreglu að það efni sem birt er í Stjórnartíðindum sé á íslensku. Þó er heimilt að birta eingöngu erlendan frumtexta milliríkjasamnings ef samningurinn varðar afmarkaðan hóp manna sem með sanngirni má ætlast til að skilji hið erlenda mál vegna menntunar sinnar eða annarrar sérhæfingar, sbr. 2. mgr. 4. gr. laganna. Við birtingu stjórnvaldsfyrirmæla sem sett eru til að innleiða slíkan samning, þar á meðal EES-

reglur, í landsrétt er heimilt að vísa til slíkrar birtingar með leyfi ráðherra. Í greinargerð með frumvarpi því sem varð að lögum um Stjórnartíðindi og Lögbirtingablað kemur fram að höfð hafi verið í huga tilvik þar sem um væri að ræða umfangsmikla samninga þegar sá hópur manna sem þeir vörðudu hefði augljóslega nægilega kunnáttu til að kynna sér efni þeirra án sérstakrar þýðingar á íslensku.

Tækniastaðlar á fjármálamarkaði eru mótaðir af þremur evrópskum eftirlitsstofnunum á fjármálamarkaði – Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni (EBA), Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni (EIOPA) og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni (ESMA) – til samræmis við ákvæði í Evrópugerðum sem komu stofnunum á fót, þ.e. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (EBA-reglugerðin), reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (EIOPA-reglugerðin) og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (ESMA-reglugerðin), en allar þrjár reglugerðirnar hafa lagagildi hér á landi skv. 3. gr. laga um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017. Tækniastaðlar skulu vera tæknilegir, mega ekki fela í sér stefnumótandi ákvarðanir eða val á stefnu og inntak þeirra skal afmarkað af eða ákveða skilyrði fyrir beitingu gerðanna sem þeir byggjast á, sbr. 2. undirgr. 1. mgr. 10. gr. og 2. málsl. 1. undirgr. 1. mgr. 15. gr. EBA-, EIOPA- og ESMA-reglugerðanna. Þeir fela almennt í sér nánari útfærslu krafna til eftirlitsskyldra fyrirtækja eða eftirlitsaðila á fjármálamarkaði. Dæmigert efni slíkra staðla er til að mynda sniðmát og kröfur til upplýsingatæknikerfa sem eftirlitsskyldir aðilar skulu notast við þegar þeir skila upplýsingum til eftirlitsaðila. Tækniastaðlar sem IFR gerir ráð fyrir varða helst útfærslu fjárhagskrafna til verðbréfafyrirtækja og hvernig þau skuli standa að upplýsingaskilum. Tækniastaðlar sem IFD gerir ráð fyrir varða útfærslu skilyrða fyrir verðbréfafyrirtæki til að sækja um starfsleyfi sem lánastofnun, upplýsingaskipti yfirvalda, hvaða flokkar starfsfólks hafi verulega áhrif á áhættusnið verðbréfafyrirtækja, gerninga sem megir nota við greiðslu breytilegra launa, mælingu áhættu, samstarfshóp eftirlitsaðila, upplýsingagjöf eftirlitsaðila og upplýsingar í umsókn um starfsleyfi. Tækniastaðlarnir varða því einkum starfsfólk verðbréfafyrirtækja og eftirlitsaðila. Þeir falla því vel að þeirri lýsingu laga um Stjórnartíðindi og Lögbirtingablað að varða afmarkaðan hóp manna sem með sanngirni má ætlast til að skilji hið erlenda mál vegna menntunar sinnar eða annarrar sérhæfingar.

Almennt er lögð áhersla á að tækniastaðlar séu teknir sem fyrst upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið til að tryggja snurðulausa framkvæmd þeirra gerða sem þeir útfæra og góða framkvæmd samningsins. Íslandi ber skylda til að leiða staðlana í landsrétt þegar þeir hafa verið teknir upp í samninginn. Þeir eru aftur á móti oft mjög tæknilegir og langir og hlaupa iðulega á tugum eða hundruðum eða jafnvel þúsundum blaðsíðna. Það er því oft viðamikilið og tímafrekt verk að þýða þá. Ömögulegt getur reynst að taka staðlana bæði tímanlega upp í samninginn og innleiða þá tímanlega í landsrétt ef innleiðing verður að bíða þýðingar. Í framkvæmd hefur frekar komið til þess að Ísland hafi innleitt staðlana of seint og þar með gerst brotlegt við samninginn og skapað hættu á bótaábyrgð vegna mögulegs tjóns af þeim völdum. Miklu hefur þó varðað að Seðlabankanum hefur þegar verið veitt heimild til að

innleiða tækniastaðla á ensku á fáeinum veigamiklum sviðum, einkum við setningu reglna til að innleiða tækniastaðla samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, en Seðlabankinn hefur á þeim grundvelli innleitt á annað hundrað tækniastaðla. Seðlabankinn hefur birt slíkar reglur á vef sínum, auk lögformlegar birtingar í B-deild Stjórnartíðinda, með hlekk á enskar útgáfur viðkomandi gerða í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Heimildin sem frumvarpið gerir ráð fyrir breytir því ekki að áfram verður skylt að þýða og birta tækniastaðla á íslensku á grundvelli 1. mgr. 129. gr. samningsins um Evrópska efnahagssvæðið. Þannig verða áfram smíðuð íslensk nýyrði fyrir iðorð í tæknistöðlunum sem hafa ekki áður verið þýdd. Heimildin til að innleiða gerðirnar á ensku þegar þýðing liggur ekki fyrir gerir íslenskum stjórnvöldum aftur á móti kleift að innleiða tækniastaðla sem teknir eru upp í samninginn tímanlega og stuðlar þannig að því að Ísland geti staðið við skuldbindingar sínar og að snurðulausari framkvæmd þeirra gerða sem útfærðar eru í tæknistöðlunum.

Um 57. gr.

Greinin byggist ekki á ákvæðum IFD eða IFR. Hún er efnislega samhljóða gildandi 58., 60. og 109. gr. m laga um fjármálafyrirtæki, að því frátöldu að hún á við um verðbréfafyrirtæki en ekki fjármálafyrirtæki. Greinin gildir til viðbótar við almenn ákvæði laga um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga, nr. 90/2018. Þagnarskylda sem greinin mælir fyrir um hníkar ekki lögboðnum skyldum til að veita Fjármálaeftirlitinu upplýsingar, líkt og áréttað er í 3. mgr. 9. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, og 7. mgr. 119. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.

Um 58. gr.

Í 4. málsl. 1. mgr. 52. gr. e, IX. kafla A, 107. gr. c – 107. gr. h, 109. gr. o – 109. gr. t og 112. gr. f laga um fjármálafyrirtæki eru ákvæði sem snúa að rekstrarerfiðleikum fjármálafyrirtækja og úrræðum til að bregðast við þeim. Ákvæðin byggjast á BRRD-tilskipuninni. Sú tilskipun, með breytingum skv. 63. gr. IFD, gildir um verðbréfafyrirtæki sem ber að hafa stofnframlag skv. 1. mgr. 9. gr. IFD, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 5. gr. frumvarpsins.

Til samræmis við það er lagt til að tekið verði fram í nýjum lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja að viðkomandi ákvæði laga um fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði lög um lánastofnanir, gildi um verðbréfafyrirtæki sem ber að hafa stofnframlag skv. 1. tölul. 1. mgr. 5. gr., að breyttu breytanda. Í orðalaginu „að breyttu breytanda“ felst m.a. að horft skal til varfærniskrafna í lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja í stað varfærniskrafna í lögum um lánastofnanir þegar ákvæðunum er beitt gagnvart verðbréfafyrirtækjum eða félögum sem þeim tengjast. Í reglum sem Seðlabanki Íslands getur sett á grundvelli viðkomandi ákvæða verður áfram heimilt að fjalla um verðbréfafyrirtæki sem falla undir ákvæðin.

Um 59. gr.

Í A- og B-hluta XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki eru ákvæði um endurskipulagningu fjárhags og slit fjármálafyrirtækja. Ákvæðin byggjast m.a. á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB frá 4. apríl 2001 um endurskipulagningu og slit lánastofnana. Verðbréfafyrirtæki voru felld undir gildissvið þeirrar tilskipunar með BRRD-tilskipuninni. Til samræmis við það er lagt til að viðkomandi hlutar kaflans gildi áfram um verðbréfafyrirtæki.

Um 60. gr.

Í greininni kemur fram að lögin innleiði IFD auk tilgreindra greina BRRD-tilskipunarinnar hvað verðbréfafyrirtæki varðar (sömu ákvæði BRRD-tilskipunarinnar hvað lánastofnanir varðar eru innleidd með lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sem lagt er til að verði lög

um lánastofnanir). Greinin innleiðir 3. undirgr. 1. mgr. 67. gr. IFD og 2. mgr. 130. gr. BRRD-tilskipunarinnar þar sem fram kemur að þegar aðildarríki samþykkja ráðstafanir til að innleiða tilskipanirnar skuli þeim fylgja vísun til þeirra. Lagagreinin samræmist einnig 1. mgr. 13. gr. í samþykkt ríkisstjórnarinnar um undirbúning og frágang stjórnarfrumvarpa og stjórnartillagna frá 24. febrúar 2023, þar sem segir að ef frumvarp felur í sér innleiðingu á EES-gerð skuli þess getið í ákvæði sem er næst á undan gildistökuákvæði, enda beri aðrar greinar frumvarpsins það ekki skýrt með sér, og 2. mgr. 8. gr. reglna um þinglega meðferð EES-mála, þar sem segir að í frumvarpi skuli vera sérstakt ákvæði sem vísi til þeirrar ESB-gerðar sem verið er að innleiða í íslenskan rétt.

Um 61. gr.

Lagt er til að lögin öðlist gildi 1. janúar 2027 til að gefa verðbréfafyrirtækjum nokkurt svigrúm til að laga sig að breyttum kröfum.

Um 62. gr.

Um *a-*, *b-*, *e-*, *h-j-*, *l-n-*, *o-*, *p-*, *s-*, *v-*, *w-*, *y-*, *z-*, *bb-*, *dd-ff-*, *hh-ww-*, *ddd-fff-*, *hhh-ffff-*, *nnnn-*, *oooo-*, *qqqq-*, *rrrr-*, *tttt-vvvv-*, *xxxx-*, *aaaaa-* og *ccccc-lið*. IFR og IFD fela sem fyrr segir í sér að regluverk Evrópusambandsins um varfærnisefirlit með verðbréfafyrirtækjum er í megindráttum skilið frá reglum um varfærnisefirlit með bönkum og öðrum lánastofnunum. Með því móti getur regluverkið betur tekið mið af sérstöðu hvorrar tegundar fyrirtækja fyrir sig og unnt er að hafa einfaldari löggjöf fyrir verðbréfafyrirtæki. Til að endurspegla það er lagt til að lög um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sem hafa nú að geyma varfærniskröfur til bæði verðbréfafyrirtækja og lánastofnana, gildi framvegis aðeins um lánastofnanir og tengda aðila, en að sett verði sérlög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Því er lagt til að ýmsum vísunum til fjármálafyrirtækja í lögum um fjármálafyrirtæki verði skipt út fyrir vísanir til lánastofnana. Af sömu sökum er lagt til að vísun til lánastofnana í fyrirsögnum nokkurra greina og kafla verði felld brott, enda verður óþarft að tilgreina að einstakar greinar eða kaflar gildi aðeins um lánastofnanir en ekki verðbréfafyrirtæki.

Í lögnum eru ýmsar skyldur sem gilda nú um bæði verðbréfafyrirtæki og lánastofnanir sem byggjast ekki á EES-gerðum. Að jafnaði er lagt til grundvallar að taka slík ákvæði ekki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Það samræmist því að tilgangur lagasetningarinnar er ekki síst sá að móta einfaldari löggjöf fyrir verðbréfafyrirtæki sem hafa almennt ekki hliðstæða samfélagslega þýðingu og lánastofnanir. Í mörgum tilvikum eru reglur annars staðar í lögum taldar nægja. Það á m.a. við um reglur sem gilda um hlutafélög almennt, en verðbréfafyrirtæki skulu vera hlutafélög skv. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Eftirfarandi er umfjöllun um helstu skyldur af þeim toga í lögum um fjármálafyrirtæki:

1. Í 17. gr. a laganna er kveðið á um skyldu fjármálafyrirtækja til að senda Fjármálaeftirlitinu skrá yfir þá sem njóta lánaþingreiðslu sem nemur að lágmarki 300 millj. kr. og aðila sem þeim tengjast. Megintilgangur skrárinnar sem kveðið er á um í greininni er að bæta yfirsýn Fjármálaeftirlitsins yfir útlánaáættu í fjármálakerfinu. Slík áhætta tengist fyrst og fremst lánveitendum. Annars konar eftirlitsskyldum aðilum á fjármálamarkaði en fjármálafyrirtækjum, svo sem váttryggingafélögum og greiðslustofnunum, er ekki skylt að senda Fjármálaeftirlitinu slíka skrá. Með þetta í huga er ekki lagt til að hliðstæð fyrirmæli verði tekin upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
2. Í 1. mgr. 19. gr. laganna er kveðið á um skyldu fjármálafyrirtækja til að starfa í samræmi

við eðlilega og heilbrigða viðskiptahætti og venjur á fjármálamarkaði. Verðbréfafyrirtækjum ber skv. 1. mgr. 33. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga að starfa heiðarlega, af sanngirni og fagmennsku í samræmi við eðlilega og heilbrigða viðskiptahætti og venjur við veitingu fjárfestingar- og viðbótarþjónustu, með trúverðugleika fjármálamarkaðarins og hagsmuni viðskiptavina að leiðarljósi. Skv. 1. mgr. 8. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, fylgist Fjármálaeftirlitið með því að starfsemi eftirlitsskyldra aðila, þar á meðal verðbréfafyrirtækja, sé í samræmi við heilbrigða og eðlilega viðskiptahætti. Það skal gera athugasemdir ef það telur hag eða rekstur eftirlitsskylds aðila brjóta í bága við eðlilega viðskiptahætti og er heimilt að krefjast þess að úr sé bætt innan hæfilegs frests að viðlögðum dagsektum skv. 2. mgr. 10. gr. og 1. mgr. 11. gr. sömu laga. Með tilliti til þessara ákvæða er ekki talin þörf á sérákvæði um góða viðskiptahætti í nýjum lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.

3. Samkvæmt 4. mgr. 19. gr. laganna skal fjármálafyrirtæki tilgreina á vef sínum alla þá sem eiga umfram 1% hluta- eða stofnfjár á hverjum tíma og raunverulega eigendur þeirra. Fyrirmælin voru sett í kjölfar bankahrunsins 2008. Þau voru rökstudd með vísan til almannahagsmuna af gagnsæi um eignarhald fjármálafyrirtækja, einkum nýju bankanna sem reistir voru á rústum þeirra gömlu. Hliðstæð fyrirmæli eru ekki í lögum um annars konar eftirlitsskylda aðila á fjármálamarkaði en fjármálafyrirtæki, svo sem um váttryggingafélög og greiðslustofnanir. Verðbréfafyrirtæki eru, ólíkt lánastofnunum, ekki talin hafa slíka sérstöðu að tilefni sé til að taka sér fyrirmæli af þessum toga upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Unnt verður þó að nálgast upplýsingar um stærstu eigendur og raunverulega eigendur verðbréfafyrirtækja líkt og annarra fyrirtækja á grundvelli laga um ársreikninga, nr. 3/2006, og laga um skráningu raunverulegra eigenda, nr. 82/2019. Þá verður Fjármálaeftirlitinu heimilt að kalla eftir nánari upplýsingum um eignarhald verðbréfafyrirtækja líkt og annarra eftirlitsskyldra aðila á fjármálamarkaði.
4. Í 19. gr. a laganna er kveðið á um skyldu fjármálafyrirtækja til að hafa aðgengilegar upplýsingar um úrskurðar- og réttarráðði viðskiptavina sinna ef ágreiningur ris milli viðskiptavinar og fjármálafyrirtækis. Í 1. mgr. 6. gr. laga um úrskurðaraðila á sviði neytendamála, nr. 81/2019, er kveðið á um skyldu seljenda til að veita neytendum upplýsingar um úrskurðaraðila sem neytendur geta leitað til vegna ágreinings seljanda og neytanda. Upplýsingarnar skulu innihalda heimilisfang og vefsetur úrskurðaraðilans og vera látnar í té á skýran, skiljanlegan og aðgengilegan hátt á vefsetri seljanda og í almennum samningsskilmálum seljanda ef við á. Í ljósi þeirrar skyldu er ekki talin þörf á að taka hliðstæð fyrirmæli og eru í 19. gr. a laga um fjármálafyrirtæki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Á sviði fjármálamarkaðar er starfandi úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki og aðra veitendur fjármálaþjónustu.
5. Í 19. gr. b laganna er kveðið á um skyldu lánastofnana til að setja sér reglur um hvernig haldið er utan um upplýsingar um einstaka viðskiptamenn. Með lögum um persónuvernd og vinnslu persónuupplýsinga, nr. 90/2018, var ákvæðum reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB, hinni svonefndu almennu persónuverndarreglugerð, veitt lagagildi hér á landi. Reglugerðin hefur að geyma ítarlegar reglur um vinnslu persónuupplýsinga sem verðbréfafyrirtækjum ber líkt og öðrum að fara eftir, þar á meðal um skilyrði fyrir vinnslu persónuupplýsinga og um rétt einstaklinga til að fá upplýsingar um vinnslu persónuupplýsinga um þá. Með tilliti til þess er ekki talin ástæða til að taka upp sérákvæði um

- vinnslu upplýsinga um viðskiptamenn í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
6. Í 29. gr. laganna er kveðið á um að fjármálafyrirtæki og dótturfélög þess megi ekki eiga meira en 10% af hluta- eða stofnfé fjármálafyrirtækisins. Verðbréfafyrirtæki skulu sem fyrr segir vera hlutafélög skv. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga. Hlutafélög mega ekki kaupa eða taka að veði eigin hluti ef það verður til þess að þau og dótturfélög þeirra eigi meira en 10% af eigin hlutafé, sbr. 1. mgr. 55. gr. laga um hlutafélög. Með tilliti til þess er ekki talin þörf á að taka hliðstætt ákvæði og er í 29. gr. laga um fjármálafyrirtæki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 7. Í 1. mgr. 29. gr. a laganna er fjármálafyrirtækjum bannað að veita lán sem eru tryggð með veði í hluta- eða stofnfjárbrefum þeirra. Í 2. mgr. sömu greinar eru sett takmörk á lán og aðra fyrirgreiðslu fjármálafyrirtækja við tilgreinda tengda aðila. Verðbréfafyrirtæki skulu sem fyrr segir vera hlutafélög skv. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga. Hlutafélög mega almennt ekki veita lán til að fjármagna kaup á hlutum í sjálfu sér, sbr. 2. mgr. 104. gr. laga um hlutafélög, og mega ekki taka eigin hluti að veði ef það getur orðið til þess að þau eignist meira en 10% af eigin hlutafé, sbr. 1. mgr. 55. gr. sömu laga. Þá mega hlutafélög skv. 1. mgr. 104. gr. sömu laga ekki veita tilgreindum tengdum aðilum önnur lán en venjuleg viðskiptalán eða setja tryggingu fyrir þá. Með tilliti til þessa er ekki talin þörf á að taka hliðstæð ákvæði og eru í 29. gr. a laga um fjármálafyrirtæki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 8. Í 52. gr. a laganna er kveðið á um önnur störf stjórnarmanna í fjármálafyrirtækjum. Í 1. mgr. 10. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga kemur fram að um hæfi stjórnarmanna og framkvæmdastjóra verðbréfafyrirtækis fari eftir ákvæðum 52. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Greinin mun því áfram eiga við um verðbréfafyrirtæki þótt aðeins verði vísað til lánastofnana í greininni sjálfri. Breytingin felur þó í sér að greinin mun ekki gilda um lögmannsstörf sem lögmaður sem situr í stjórn lánastofnunar sinnir fyrir verðbréfafyrirtæki eða lögmannsstörf sem lögmaður sem situr í stjórn verðbréfafyrirtækis sinnir fyrir lánastofnun. Aðrar reglur eiga þó að tryggja að upplýst sé um það ef slík störf geta valdið hagsmunaárekstrum. Þeim sem býður sig fram til stjórnar í hlutafélagi ber þannig að upplýsa um hagsmunatengsl við helstu viðskiptaaðila og samkeppnisaðila félagsins, sbr. 2. mgr. 63. gr. a laga um hlutafélög, og lögmanni ber að vekja athygli þess sem til hans leitar ef hann telur einhverja hættu á að hagsmunirnir sem í húfi eru kunni að rekast á hagsmuni hans sjálfs, venslamanna sinna eða annars umbjóðanda, eða að samsvarandi tormeiki geti risið við rækslu starfans, sbr. 2. mgr. 22. gr. laga um lögmennt, nr. 77/1998.
 9. Í 52. gr. b laganna er Fjármálaeftirlitinu falið að boða til aðalfundar í fjármálafyrirtæki að kröfu stjórnarmanns, framkvæmdastjóra, endurskoðanda eða aðila sem er atkvæðisbær á aðalfundi ef stjórn fyrirtækisins lætur hjá líða að gera það. Verðbréfafyrirtæki skulu sem fyrr segir vera hlutafélög skv. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga. Í 2. mgr. 87. gr. laga um hlutafélög kemur fram að ef stjórn lætur hjá líða að boða til hluthafafundar skuli ráðherra láta boða til fundarins ef stjórnarmaður, fulltrúanefndarmaður, framkvæmdastjóri, endurskoðandi, skoðunarmaður eða hluthafi krefst þess. Ákvæðið er talið taka á fullnægjandi hátt á þeirri aðstöðu að stjórn verðbréfafyrirtækis láti hjá líða að boða til aðalfundar. Því er ekki talin þörf á að taka hliðstætt ákvæði og er í 52. gr. b laganna upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
 10. Í 52. gr. c laganna er stjórn móðurfélags falið að tilkynna Fjármálaeftirlitinu þegar mynduð er félagasamstæða og fjármálafyrirtæki öðlast yfirráð í öðru félagi. Einnig skuli

tilkynna verulegar breytingar á skipulagi samstæðu þegar þær ganga í gildi. Í 52. gr. d er stjórn og framkvæmdastjóra falið að gera Fjármálaeftirlitinu viðvart án tafar hafi þeir vitneskju um málefni sem hafa úrslitabýðingu fyrir áframhaldandi starfsemi félagsins. Í 52. gr. e er stjórn og framkvæmdastjóra falið að tilkynna Fjármálaeftirlitinu uppfylli fjármálafyrirtæki ekki varfærniskröfur samkvæmt lögunum eða ef líklegt er að það muni ekki gera það á næstu 12 mánuðum eða ef líkur eru á að það teljist vera á fallanda fæti í skilningi laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Í IFR er kveðið á um ýmsar upplýsingar sem verðbréfafyrirtæki skulu veita eftirlitsaðila að eigin frumkvæði með reglubundnu millibili, þar á meðal um margvíslega þætti sem varpa ljósi á stöðu og horfur fyrirtækjanna. Fjármálaeftirlitinu er heimilt að kalla eftir öðrum upplýsingum sem það þarf í þágu eftirlits. Með tilliti til þessa, og þess að tilgangur lagasetningarinnar er að móta einfaldari regluramma um verðbréfafyrirtæki sem er sérsniðinn að áhættu sem tengist starfsemi þeirra, er ekki lagt til að hliðstæð ákvæði og eru í 52. gr. c, 52. gr. d og 52. gr. e laganna verði tekin upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Í 58. gr. frumvarpsins er þó lagt til að 4. málsl. 1. mgr. 52. gr. e gildi áfram um tiltekin verðbréfafyrirtæki til samræmis við BRRD-tilskipunina. Um nánari skýringar vísast til athugasemda við þá grein frumvarpsins.

11. Í 55. gr. laganna eru settar reglur um aðkomu stjórnarmanna fjármálafyrirtækja að málum sem varða viðskipti þeirra sjálfra, tengdra aðila eða samkeppnisaðila. Verðbréfafyrirtæki skulu sem fyrr segir vera hlutafélög skv. 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga. Skv. 72. gr. laga um hlutafélög mega stjórnarmenn ekki taka þátt í meðferð máls um samningsgerð milli félagsins og þeirra, um málshöfðun gegn þeim eða um samningsgerð milli félagsins og þriðja manns eða málshöfðun gegn þriðja manni ef þeir hafa þar verulegra hagsmuna að gæta sem kunna að fara í bága við hagsmuni félagsins. Skv. 1. mgr. 76. gr. sömu laga má stjórn ekki gera neinar þær ráðstafanir sem eru fallnar til þess að afla ákveðnum hluthöfum eða öðrum ótilhlýðilegra hagsmuna á kostnað annarra hluthafa eða félagsins. Ákvæðin eru talin taka á fullnægjandi hátt á aðkomu stjórnarmanna í verðbréfafyrirtækjum að málum þar sem þeir hafa sjálfir verulegra hagsmuna að gæta. Því er ekki talin þörf á að taka hliðstætt ákvæði og er í 55. gr. laga um fjármálafyrirtæki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
12. Samkvæmt 56. gr. laganna er framkvæmdastjóra fjármálafyrirtækis óheimilt að sitja í stjórn atvinnufyrirtækis og taka þátt í atvinnurekstri að öðru leyti nema með heimild stjórnar. Ákvæðinu er ætlað að minnka líkur á hagsmunaárekstrum og stuðla að því að framkvæmdastjóri helgi sig starfanum óskiptur. Í 4. mgr. 10. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga er verðbréfafyrirtækjum falið að koma sér upp stjórnarháttum og innra eftirliti sem tryggir skilvirka og varfærna stjórnun verðbréfafyrirtækisins, þ.m.t. aðskilnað starfa í verðbréfafyrirtækinu og að komið sé í veg fyrir hagsmunaárekstra. Í 3. mgr. 52. gr. laga um fjármálafyrirtæki, sem mun áfram gilda um verðbréfafyrirtæki skv. 1. mgr. 10. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, kemur fram að framkvæmdastjóri skuli verja fullnægjandi tíma í störf sín í þágu fyrirtækisins. Með tilliti til þessara ákvæða er ekki talin þörf á að taka hliðstætt ákvæði og er í 56. gr. laga um fjármálafyrirtæki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
13. Samkvæmt 1. mgr. 57. gr. laganna skal fjármálafyrirtæki varðveita gögn um lán til stjórnarmanna og framkvæmdastjóra og tengdra aðila og gera þau aðgengileg Fjármálaeftirlitinu óski það eftir því. Í 2. mgr. 19. gr. frumvarpsins er kveðið á um að verðbréfafyrirtæki skuli skrá öll viðskipti sín með hætti sem gerir Fjármálaeftirlitinu kleift að sannreyna öllum stundum að farið sé að lögunum. Með tilliti til þess er ekki talin þörf á

því að taka ákvæði sem svarar til 1. mgr. 57. gr. laga um fjármálafyrirtæki upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.

14. Viðskipti við starfsmenn fjármálafyrirtækis skulu lúta sömu reglum og viðskipti við almenna viðskiptamenn í sambærilegum viðskiptum, sbr. 2. mgr. 57. gr. laganna. Ekki er talin hliðstæð þörf á því að tryggja að starfsfólk verðbréfafyrirtækja eigi í viðskiptum við vinnuveitendur sína á hliðstæðum kjörum og gilda almennt og á við um starfsfólk lánastofnana. Ef illa er að rekstri verðbréfafyrirtækja staðið, svo sem með því að veita starfsfólki óeðlilega mikil hlunnindi í formi sérkjara í viðskiptum, lendir tjónið af því fyrst og fremst á fyrirtækjunum sjálfum og eigendum þeirra. Ekki er því lagt til að hliðstætt ákvæði og er í 2. mgr. 57. gr. laga um fjármálafyrirtæki verði tekið upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja.
15. Í 57. gr. d laganna er fjármálafyrirtækjum bannað að gera starfslokasamning við framkvæmdastjóra eða lykilstarfsmann nema hagnaður hafi verið af rekstri fyrirtækisins samfelld síðustu þrjú ár starfstíma hans. Ekki er lagt til að hliðstætt ákvæði verði tekið upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Ef illa er að rekstri verðbréfafyrirtækja staðið, svo sem með óhóflegum starfslokasamningum, lendir tjónið af því fyrst og fremst á fyrirtækjunum sjálfum og eigendum þeirra. Ekki eru því taldir vera fyrir hendi almannahagsmunir sem krefjast þess að slíkt ákvæði gildi um verðbréfafyrirtæki.

Einnig má nefna fyrirmæli um varamenn í stjórn, sem fjallað er um aftar í skýringum við bb-lið 62. gr. frumvarpsins. Helsta undantekningin frá þessari nálgun snýr að 16. gr. laganna þar sem kveðið er á um skyldu fjármálafyrirtækja til að starfrækja endurskoðunardeild. Í 17. gr. frumvarpsins er lagt til að kveðið verði á um skyldu verðbréfafyrirtækja sem eru ekki lítil og ótengd til að starfrækja innri endurskoðun. Um skýringar vísast til athugasemda við þá grein.

Í frumvarpinu er lagt til að 14. gr. a laganna, sem varðar stofnframlag verðbréfafyrirtækja og skyldra fyrirtækja, falli brott. Af þeim sökum er lagt til að 2. og 3. málsl. 1. mgr. 1. gr. a laganna, sem varða 14. gr. a, og vísun til 14. gr. a í 4. mgr. 14. gr. og 7. mgr. 106. gr. falli brott.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, en ekki aðeins lánastofnana, í 1. tölul. 2. mgr. 49. gr. h laganna til samræmis við b-lið 5. mgr. 21. gr. b CRD IV, sem er bætt við þá tilskipun með 9. tölul. 62. gr. IFD.

Í 3. mgr. 50. gr. laganna kemur fram að ákvæði laga um hlutafélög gildi um stjórn fjármálafyrirtækis en að 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög gildi þó ekki um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að aðeins verði vísað til lánastofnana í fyrrnefnda ákvæðinu. Í 107. gr. frumvarpsins er þó lagt til að hliðstæðri undanþágu frá 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög fyrir verðbréfafyrirtæki verði bætt við 2. mgr. 5. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga. Um skýringar vísast til athugasemda við þá frumvarpsgrein.

Ákvæði 52. gr. laganna mun áfram eiga við verðbréfafyrirtæki þótt aðeins verði vísað til lánastofnana í greininni sjálfri því í 1. mgr. 10. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga segir að um hæfi stjórnarmanna og framkvæmdastjóra verðbréfafyrirtækis fari eftir ákvæðum 52. gr. laga um fjármálafyrirtæki.

Lögð er til breyting á vísun til 1. mgr. 117. gr. b laganna í 1. mgr. 78. gr. f og 5. mgr. 81. gr. til samræmis við fyrirhugaðar breytingar á 1. mgr. 117. gr. b.

Í 59. gr. frumvarpsins er lagt til að A- og B-hluti XII. kafla laganna gildi áfram um verðbréfafyrirtæki, að breyttu breytanda, þótt ekki verði vísað til verðbréfafyrirtækja í kaflanum sjálfum. Um skýringar vísast til athugasemda við þá grein.

Um c-lið. Í 2., 4., 6., 7., 11., 14., 21., 23., 26., 29., 41., 44., 45., 46., 51., 52., 58., 67., 75., 79., 83. og 87. tölul. málsgreinarinnar eru hugtökin *aðili á fjármálamarkaði, blandað eignarhaldsfélag, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu, blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki, eignarhaldsfélag á fjármálasviði, endurhverf verðbréfakaup, fjármálastofnun, gistiríki, heimaríki, hætta á of mikilli vogun, lögbært yfirvald, mildun útlánaáættu, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði á Evrópska efnahagssvæðinu, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki, móðurstofnun á Evrópska efnahagssvæðinu, móðurstofnun í aðildarríki, samstæða, staða samstæðu, útibú, veltubók, viðeigandi reikningsskilaumgjörð og vogun* skilgreind. Skilgreiningarnar byggjast á 17., 20., 22., 26., 27.–29., 30.–33., 40., 43., 44., 47., 57., 77., 82., 86., 93., 94. og 138. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Þar er vísað til *stofnana*. Það hugtak vísar með breytingum IFR og IFD ekki lengur til verðbréfafyrirtækja heldur aðeins til lánastofnana. Því til samræmis er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í skilgreiningunum í lögnum.

Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2024/1623 frá 31. maí 2024 um breytingu á reglugerð (ESB) 575/2013 að því er varðar kröfur vegna útlánaáættu, leiðréttingaráættu vegna útlánavirðis, rekstraráættu, markaðsáættu og úttaksgólf var skilgreiningu á *eignarhaldsfélagi á verðbréfasviði* bætt við í 20. tölul. a 1. mgr. 4. gr. CRR. Lagt er til að sú skilgreining verði tekin upp í 12. tölul. lagaákvæðisins. Hugtakið er notuð í skilgreiningu CRR á *fjármálastofnun*, eins og henni er breytt með reglugerð (ESB) 2024/1623.

Í 18. tölul. málsgreinarinnar er *fjármálafyrirtæki* skilgreint sem lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki. Skilgreining CRR á *stofnun* var samhljóða. Í frumvarpinu er lagt til að fjallað verði um varfærniskröfur til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í aðskildum lögum og að ekki verði lengur notast við *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Því er lagt til að skilgreiningin falli brott. CRR hefur enn að geyma skilgreiningu á *stofnun*, en hugtakið er nú skilgreint sem lánastofnanir og fyrirtæki sem um getur í 3. mgr. 8. gr. a CRD IV. Sú málsgrein hefur að geyma umbreytingarákvæði sem veitti stórum verðbréfafyrirtækjum frest frá skyldu samkvæmt greininni til að sækja um starfsleyfi sem lánastofnun til 27. desember 2020. Sú dagsetning er löngu liðin. Ákvæðið og vísunin til þess í skilgreiningu CRR á *stofnun* hafa því ekki lengur þýðingu og endurspeglast því ekki í frumvarpinu.

Í 21. tölul. málsgreinarinnar er *fjármálastofnun* skilgreind. Skilgreiningin byggist á 26. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Þeirri skilgreiningu var breytt með reglugerð (ESB) 2024/1623. Breytingarnar voru teknar upp í lög um fjármálafyrirtæki með lögum nr. 102/2025, um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Þar var þó ekki tekin upp vísun til *eignarhaldsfélaga á verðbréfasviði* í skilgreiningunni því skilgreining á því hugtaki kemur fram í IFR, sem átti eftir að innleiða þegar lög nr. 102/2025 voru sett. Lagt er til að hugtakinu verði nú bætt við skilgreiningu laganna á *fjármálastofnun*.

Í 22., 24., 27., 32., 40. og 76. tölul. málsgreinarinnar eru hugtökin *framkvæmdastjóri, greiðsluþjófnumarsamningur, hlutdeildarfélag, kaupauki, lykilstarfsmaður og venslaðir aðilar* skilgreind. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana frekar en fjármálafyrirtækja í skilgreiningunum til samræmis við þá breytingu að lögin í heild gildi aðeins um lánastofnanir og tengd fyrirtæki en ekki verðbréfafyrirtæki.

Í 34. tölul. málsgreinarinnar er *kerfislega mikilvægt fjármálafyrirtæki* skilgreint. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að ekki verði notast við það hugtak lengur. Þess í stað verði vísað til kerfislega mikilvægra lánastofnana eða annars konar kerfislega mikilvægra aðila þar sem við á. Það efnisatriði skilgreiningarinnar að um sé að ræða aðila sem myndi valda kerfisáhættu ef hann lenti í greiðsluþroti eða starfaði óeðlilega er talið endurspeglast nægjanlega í

viðmiðum 86. gr. b og 86. gr. e laganna sem fjalla um afmörkun á kerfislega mikilvægum aðilum. Því er lagt til að skilgreiningin verði felld brott.

Í 37. tölul. málsgreinarinnar er *lánastofnun* skilgreind. Skilgreiningin byggist á 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Þeirri skilgreiningu var breytt með IFR til að fella undir hana fyrirtæki með mjög viðamikla starfsemi sem ella myndu teljast verðbréfafyrirtæki. Æskilegt þótti að fyrirtæki með svo viðamikla starfsemi féllu áfram undir þær ströngu varfæriskröfur sem gerðar eru til lánastofnana í ljósi efnahagslegs mikilvægis þeirra. Lagt er til að skilgreiningunni í lögnum verði breytt því til samræmis. Í nýrri 3. gr. a í lögnum verður kveðið á um skyldu verðbréfafyrirtækja sem ná viðkomandi mörkum til að sækja um starfsleyfi sem lánastofnanir. Með reglugerð (ESB) 2024/1623 voru gerðar smávægilegar breytingar á skilgreiningu CRR á *lánastofnun*. Meðal annars var áréttað að verðbréfafyrirtæki félli ekki undir skilgreininguna ef ekki hefði enn stofnast til skyldu þess til að sækja um starfsleyfi sem lánastofnun. Lagt er til að þær breytingar verði teknar upp í skilgreiningu laganna.

Lagt er til að bætt verði við skilgreiningu á *miðlara hrávöru og losunarheimilda* í 43. tölul. málsgreinarinnar sem byggist á skilgreiningu á hugtakinu sem er bætt við í 150. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR með IFR. Hugtakið er notað í breyttri skilgreiningu CRR á *lánastofnun*.

Í 53. og 54. tölul. málsgreinarinnar eru hugtökin *móðurverðbréfafyrirtæki á Evrópska efnahagssvæðinu* og *móðurverðbréfafyrirtæki í aðildarríki* skilgreind. Skilgreiningarnar byggjast á 29. tölul. a og 29. tölul. b 1. mgr. 4. gr. CRR. Skilgreiningunum er breytt með 3. tölul. 62. gr. IFR þannig að þær vísi til móðurfélaga frekar en móðurstofnana. Lagt er til að sú breyting verði tekin upp í 53. og 54. tölul. 1. mgr. 1. gr. b laganna.

Lagt er til að bætt verði við skilgreiningu á *sjóði um sameiginlega fjárfestingu* í 62. tölul. málsgreinarinnar. Hugtakið er skilgreint í 7. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Það hefur þó ekki verið tekið upp í meginmál laga um fjármálafyrirtæki því það var ekki notað annars staðar í lögnum en í CRR, nema í vísunum til CRR sem kölluðu ekki á skilgreiningu á hugtakinu. Hugtakið er aftur á móti notað í breyttri skilgreiningu á *lánastofnun*. Því er lagt til að efni skilgreiningar CRR á hugtakinu verði tekið upp í lögum. *Verðbréfasjóður* er skilgreindur í 26. tölul. 1. mgr. 3. gr. laga um verðbréfasjóði, nr. 116/2021, sem sjóður um sameiginlega fjárfestingu sem hefur það eitt að markmiði að veita viðtöku fé frá almenningi til sameiginlegrar fjárfestingar í fjármálagerningum og öðrum seljanlegum eignum, sbr. IX. kafla laganna, á grundvelli áhættudreifingar samkvæmt fyrirframkunngerðri fjárfestingarstefnu, og hlutdeildarskírteini í honum eru keypt eða innleyst að beiðni hlutdeildarskírteinishafa, beint eða óbeint, af eignum sjóðsins. Fram kemur að aðgerðir rekstrarfélags til að tryggja að skráð markaðsvirði hlutdeildarskírteina verðbréfasjóðs á skipulegum markaði víki ekki verulega frá virði hlutdeildarskírteina skuli taldar ígildi slíkra kaupa eða innlausna. *Sérhæfður sjóður* er skilgreindur í 29. tölul. 1. mgr. 3. gr. laga um rekstraraðila sérhæfðra sjóða, nr. 45/2020, sem sjóður, þ.m.t. sjóðsdeildir, sem veitir viðtöku fé frá fjárfestum til sameiginlegrar fjárfestingar samkvæmt fyrirframkunngerðri fjárfestingarstefnu með ávinning fjárfesta að markmiði og hefur ekki starfsleyfi sem verðbréfasjóður samkvæmt lögum um verðbréfasjóði.

Í 68. tölul. málsgreinarinnar er *staðbundið fyrirtæki* skilgreint. Skilgreiningin byggist á 4. tölul. 1. mgr. 3. gr. CRD IV. Sú skilgreining er felld brott með 4. tölul. 62. gr. IFD. Því til samræmis er lagt til að töluliðurinn í lögnum verði felldur brott.

Í 80. tölul. málsgreinarinnar er *verðbréfafyrirtæki* skilgreint. Skilgreiningin byggist á 2. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR. Í þeim tölulið kom fram að til verðbréfafyrirtækja teldust ekki staðbundin fyrirtæki og fyrirtæki sem veittu aðeins tiltekna afmarkaða þjónustu. Þær undanþágur voru felldar brott með IFR því ekki var lengur nauðsynlegt að kveða á um þær í CRR. Því til samræmis er lagt til að þær verði felldar brott úr skilgreiningu laganna.

Um d-lið. Með 1. tölul. 62. gr. IFR er vísun til verðbréfafyrirtækja felld brott úr heiti CRR. Lagt er til að vísun til reglugerðarinnar í 1. gr. c laga um fjármálafyrirtæki verði breytt því til samræmis.

Lagt er til að breytingum á CRR með 62. gr. IFR verði veitt lagagildi.

Um f-lið. Ný 3. gr. a í lögnum innleiðir 1. mgr. 8. gr. a CRD IV, sem er bætt við þá tilskipun með 6. tölul. 62. gr. IFD. Hún kveður á um að verðbréfafyrirtæki sem stundar viðskipti fyrir eigin reikning eða veitir sölutryggingu í tengslum við útgáfu fjármálagerninga og/eða útboð fjármálagerninga (sem er sú starfsemi í viðauka við MiFID sem vísað er til í b-lið 1. tölul. 1. mgr. 4. gr. CRR) og er með gríðarmiklar eignir eða tilheyrir samstæðu með gríðarmiklar eignir þurfi að sækja um starfsleyfi sem lánastofnun. Það heldur starfsleyfi sem verðbréfafyrirtæki á meðan á umsóknarferlinu stendur, ef það fellur ekki brott af öðrum sökum, en starfsleyfi þess sem lánastofnun tekur svo við af starfsleyfi sem verðbréfafyrirtæki. Hugsunin með ákvæðinu er sú að efnahagslegt vægi slíkra verðbréfafyrirtækja sé slíkt að eðlilegt sé að þau sæti strangari varfærnisreglum sem gilda um lánastofnanir frekar en einfaldari rammanum sem gildir almennt um verðbréfafyrirtæki. Stærðarmörk ákvæðisins eru slík að ólíklegt er að það muni nokkurn tímann eiga við um fyrirtæki hér á landi.

Um g-lið. Nýr 2. tölul. í 1. mgr. 9. gr. laganna innleiðir aa-lið 18. gr. CRD IV, sem er bætt við þá tilskipun með 7. tölul. 62. gr. IFD.

Löð er til breyting á vísun til 1. mgr. í 3. mgr. greinarinnar til að taka mið af breytttri röð töluliða í 1. mgr.

Um k-lið. Lagt er til að 14. gr. a laganna um stofnframlag verðbréfafyrirtækja og skyldra fyrirtækja falli brott. Greinin innleiddi ákvæði í IV. bálki CRD IV um stofnfé verðbréfafyrirtækja. Sá bálkur er felldur brott með 10. tölul. 62. gr. IFD. Í 5. gr. frumvarpsins eru ákvæði sem innleiða 9. gr. IFD um stofnfé verðbréfafyrirtækja. Í 10. gr. IFD kemur fram að vísanir til stofnfjár verðbréfafyrirtækja samkvæmt CRD IV skuli skilja sem vísanir til stofnfjár skv. 9. gr. IFD.

Um q-lið. IV. kafla laga um fjármálafyrirtæki um starfsheimildir var skipt í A-hluta um starfsheimildir viðskiptabanka, sparisjóða og lánafyrirtækja, B-hluta um starfsheimildir annarra fjármálafyrirtækja og C-hluta um eignarhluti í fyrirtækjum og stórar áhættur. B-hluti er nú fallinn brott og ráðgert er að kaflinn í heild gildi aðeins um lánastofnanir. Skipting hans í hluta þykir því ekki lengur þjóna tilgangi. Því er lagt til að hún verði felld brott.

Um r- og t-lið. Lagðar eru til breytingar á 31. gr. a og 36. gr. a laganna til samræmis við breytingar á 51. gr. CRD IV með 11. tölul. 62. gr. IFD.

Um u-lið. Í 39. gr. laganna segir að hyggist lánastofnun kaupa eða fara með virkan eignarhlut í erlendu fjármálafyrirtæki skuli það tilkynnt Fjármálaeftirlitinu fyrir fram. Fjármálaeftirlitið geti lagt bann við því ef erlenda fjármálafyrirtækið er utan Evrópska efnahags-svæðisins og réttmæt ástæða er til að ætla að upplýsingagjöf með starfseminni eða samstæðunni verði ekki nægilega traust eða eftirlit með henni torveldað.

Greinin byggist á kjarnareglum um árangursríkt bankaeftirlit (e. Core Principles for effective banking supervision) sem Basel-nefndin um bankaeftirlit setti. Í 7. meginreglu gildandi kjarnareglna frá apríl 2024 er mælt með því að eftirlitsaðilum sé heimilað að banna veigamikil kaup banka á öðrum fyrirtækjum ef þau torvelda eftirlit. Tilmælin í kjarnareglunum takmarkast ekki við kaup á fyrirtækjum sem annast fjármálaþjónustu. Lánastofnanir mega aftur á móti að meginreglu til aðeins stunda fjármálaþjónustu skv. 20. gr. laga um fjármálafyrirtæki, og geta þegar af þeirri ástæðu almennt ekki keypt fyrirtæki í óskyldum rekstri.

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að hætt verði að nota hugtakið fjármálafyrirtæki. Með tilliti til þess og fyrrgreindra starfsheimilda lánastofnana er lagt til að 39. gr. laganna verði

látin ná til kaupa á erlendum fyrirtækjum sem annast starfsemi skv. 20. gr. laganna í stað kaupa á erlendum fjármálafyrirtækjum.

Lánastofnanir mega skv. 21. og 22. gr. laganna sinna þjónustu- og hliðarstarfsemi sem er í eðlilegum tengslum við heimildir þeirra eða í eðlilegu framhaldi af þjónustu þeirra og stunda aðra starfsemi ef það er tímabundið og í þeim tilgangi að ljúka viðskiptum eða til að endurskipuleggja starfsemi viðskiptaaðila. Í þeim greinum er þó nú þegar kveðið á um að lánastofnun skuli tilkynna Fjármálaeftirlitinu um slíkt og um heimildir eftirlitsins til íhlutunar. Því er ekki talin þörf á því að 39. gr. laganna nái til slíkra kaupa.

Ákvæði 39. gr. laganna heimilar Fjármálaeftirlitinu ekki að leggja bann við kaupum á fyrirtæki á Evrópska efnahagssvæðinu. Kaup á virkum eignarhlutum í fyrirtækjum á Evrópska efnahagssvæðinu sem annast fjármálaþjónustu sætir aftur á móti almennt rýni lögbærra yfirvalda í þeim ríkjum þar sem fyrirtækin eru, m.a. með tilliti til þess hvort slík kaup torveldi eftirlit.

Um x-lið. Í 3. tölul. 1. mgr. 42. gr. a laganna er vísað til eignarhlutar í fjármálafyrirtæki. Ákvæðið á aðeins að ná til eignarhluta í lánastofnunum en ekki í verðbréfafyrirtækjum. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í ákvæðinu.

Ákvæði 1. málsl. 2. mgr. 42. gr. a laganna um mat á hæfi endurspeglar ákvæði í 1. mgr. 24. gr. CRD IV þar sem vísað er bæði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Nú er vísað til fjármálafyrirtækja í lagaákvæðinu, sem nær til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að ekki verði lengur stuðst við það hugtak. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í lagaákvæðinu.

Um a-lið. Í 1. mgr. 21. gr. b CRD IV er áskilið að ef tvær eða fleiri „stofnanir“ á Evrópska efnahagssvæðinu tilheyra sömu þriðjaríkissamstæðu skuli þær hafa sameiginlegt milligöngumóðurfélag sem er með staðfestu á Evrópska efnahagssvæðinu. Í fyrri undirgr. 3. mgr. sömu greinar kemur fram að milligöngumóðurfélagið skuli vera lánastofnun, eignarhaldsfélag á fjármálasviði eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi. Í 2. undirgr. sömu málsgreinar kemur þó fram að milligöngumóðurfélagið megi vera verðbréfafyrirtæki ef engin „stofnananna“ er lánastofnun. IFD og IFR breyttu skilgreiningu CRD IV og CRR á hugtakinu „stofnun“ þannig að það vísi ekki lengur til verðbréfafyrirtækja heldur aðeins til lánastofnana. Vísun 2. undirgr. 3. mgr. 21. gr. b CRD IV til þess að engin stofnananna sé lánastofnun hefur því ekki lengur þýðingu. Því er lagt til að sá hluti 2. mgr. 49. gr. j laganna sem endurspeglar þá tilvísun verði felldur brott.

Um cc-lið. Í 2. málsl. 1. mgr. 51. gr. laganna segir að stjórn verðbréfafyrirtækis skuli skipuð eigi færri en þremur mönnum. Í 2. mgr. sömu greinar kemur fram að skipa skuli minnst tvo varamenn í stjórn fjármálafyrirtækis. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að lögin gildi aðeins um lánastofnanir en ekki verðbréfafyrirtæki. Því er lagt til að 2. málsl. 1. mgr. greinarinnar falli brott og að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 2. mgr.

Brottfall 2. málsl. 1. mgr. hefur ekki efnisleg áhrif því fyrirmæli sama efnis eru í 1. málsl. 1. mgr. 63. gr. laga um hlutafélög sem gilda um verðbréfafyrirtæki. Lög um hlutafélög kveða ekki á um að varamenn skuli skipaðir samtímis stjórnarmönnum. Aftur á móti kemur fram í 2. mgr. 64. gr. laganna að ef starfi stjórnarmanns lýkur áður en kjörtímabili er lokið eða hann uppfyllir ekki lengur skilyrði til þess að vera í stjórn og enginn varamaður er til þess að koma í hans stað skuli efna til kjörs nýs stjórnarmanns fyrir þann tíma sem eftir er af kjörtíma hins fyrri eða óska eftir nýrri tilnefningu. Ef kjörið heyrir undir hluthafafund sé þó unnt að fresta kjöri nýs stjórnarmanns til næsta aðalfundar þar sem stjórnarkjör skal fara fram, svo fremi sem stjórnin sé ákvörðunarbær með þeim stjórnarmönnum og varamönnum sem eftir eru. Nokkuð vandasamt hefur reynst að fá fólk til að gerast varamenn í stjórnnum verðbréfafyrirtækja, m.a.

vegna strangra hæfniskrafna, og í framkvæmd oft lítil eða engin þörf reynst á að kalla þá til. Með tilliti til þess er ekki lagt til að ákvæði sem svarar til 2. mgr. 51. gr. laga um fjármálafyrirtæki verði tekið upp í ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja heldur verði stuðst við almennar reglur laga um hlutafélög.

Um xx-ccc-, gggg-llll-, pppp- og yyyy-lið. Lagt er til að vísun til verðbréfafyrirtækja verði felld brott í IX. kafla A, 107. gr. c – 107. gr. h, 109. gr. o og 112. gr. f laganna til samræmis við þá tillögu að þau verði að lögum um lánastofnanir. Ákvæðin byggjast á BRRD-tilskipuninni sem gildir um verðbréfafyrirtæki með minnst 750 þús. evra stofnframlag. Í 58. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir því að 4. málsl. 1. mgr. 52. gr. e, IX. kafla A, 107. gr. c – 107. gr. h, 109. gr. o–109. gr. t og 112. gr. f laganna gildi áfram um verðbréfafyrirtæki með slíkt stofnframlag.

Um ggg-lið. Til samræmis við brottfall 5. mgr. 128. gr., 2.–4. mgr. 129. gr. og 2.–4. mgr. 130. gr. CRD IV með 21.–23. tölul. 62. gr. IFD er lagt til að 83. gr. e laganna falli brott.

Um mmmm-lið. Til samræmis við 6. mgr. 111. gr. CRD IV, eins og henni er breytt með 17. tölul. 62. gr. IFD, er lagt til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í 1. og 2. málsl. 4. mgr. 109. gr. b laganna.

Um ssss-lið. Til samræmis við 2. mgr. 53. gr. og 2. mgr. 116. gr. CRD IV, með breytingum skv. 12. og 19. tölul. 62. gr. IFD, er lagt til að vísað verði til stjórnvalda sem hafa eftirlit með lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum eða öðrum aðilum á fjármálamarkaði í 2. tölul. 1. mgr. 109. gr. aa laganna.

Um www-lið. Til samræmis við aa-lið 1. mgr. 66. gr. CRD IV, sem er bætt við þá tilskipun með 13. tölul. 62. gr. IFD, er lagt til að það varði stjórnvaldssektum að sækja ekki um starfsleyfi sem lánastofnun þegar það er skylt samkvæmt fyrirhugaðri 3. gr. a laganna. Aðrar breytingar á málsgreininni taka mið af fyrirhuguðum aðskilnaði löggjafar um varfærniskröfur til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

Um zzzz-lið. Lagt er til að orðin „og verðbréfafyrirtækjum“ verði felld brott til samræmis við breytt heiti CRD IV með IFD. Þá er lagt til að tekið verði fram að lögin innleiði tilgreind ákvæði BRRD aðeins hvað lánastofnanir varðar því fyrirhugað er að viðkomandi ákvæði verði innleidd hvað verðbréfafyrirtæki varðar með nýju lögunum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja, sbr. 58. og 60. gr. frumvarpsins.

Um bbbb-lið. Lagt er til að Seðlabanka Íslands verði falið að setja reglur til að innleiða reglugerðir um tæknilega eftirlits- og framkvæmdarstaðla sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkir og eru teknar upp í EES-samninginn og varða umsókn verðbréfafyrirtækis sem lánastofnunar samkvæmt fyrirhugaðri 3. gr. a í lögum um lánastofnanir. Það gerir honum kleift að innleiða tæknilega eftirlitsstaðla sem eru samþykktir á grundvelli 2. undirgr. 6. mgr. 8. gr. a CRD IV, en þeirri grein er bætt við CRD IV með IFD.

Um 63. gr.

Í 1. mgr. 2. gr. laganna kemur fram að þau taki til verðtryggðra lána einstaklinga sem tryggð eru með veði í fasteignum hér á landi hjá fjármálafyrirtækjum sem hafa starfsleyfi á grundvelli laga um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana frekar en fjármálafyrirtækja til samræmis við fyrirhugaðan aðskilnað löggjafar um varfærniskröfur til lánastofnana annars vegar og verðbréfafyrirtækja hins vegar.

Um 64. gr.

Um a-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 3. mgr. 26. gr. a laganna. Málsgreinin felur í sér undanþágu frá 1. mgr. sömu greinar sem heimilar hluthafa

að krefjast dóms fyrir því að félag innleysi hlut hans í félaginu standi veigamikil rök til þess að honum verði gert kleift að losna úr félaginu vegna þess að félagsstjórn, framkvæmdastjóri eða aðrir, sem fram koma fyrir hönd félags, svo og hluthafar, hafa brotið gegn ákvæðum laganna um öflun ótilhlýðilegra hagsmuna, annar hluthafi í félaginu hefur misbeitt áhrifum sínum í félaginu eða djúpstæður og langvarandi ágreiningur er milli hluthafans og annarra hluthafa um rekstur félagsins. Heimildin er liður í minnihlutavernd í hlutafélögum. Undanþágan fyrir fjármálafyrirtæki var rökstudd með vísan til þess að annað gæti leitt til þess að fjármálafyrirtæki eignaðist eigin bréf langt yfir 10% af útgefnu hlutafé en samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki gæti það varðað stjórnvaldssektum að fara yfir þessi mörk. Þessi mörk koma fram í 29. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sem ekki er gert ráð fyrir að verði látin ná áfram til verðbréfafyrirtækja. Því er aðeins lagt til að lánastofnanir verði undanþegnar 1. mgr. 26. gr. a laga um hlutafélög en ekki verðbréfafyrirtæki. Að vísu eru líka mörk á heimild félags til að eiga hluti í sjálfu sér í 55. gr. laga um hlutafélög sem munu gilda um verðbréfafyrirtæki. Þau mörk gilda þó um hlutafélög almennt og eru ekki talin kalla frekar á undanþágu frá 1. mgr. 26. gr. a laganna fyrir verðbréfafyrirtæki en fyrir önnur hlutafélög. Vert er að nefna að í 1. málsl. 2. mgr. greinarinnar er nú þegar sleginn sá varnagli að krafa um innlausn verði ekki tekin til greina ef það myndi leiða til umtalsverðs tjóns fyrir félagið eða á annan hátt leiða til ósanngjarnrar niðurstöðu.

Um b-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 6. tölul. 2. málsl. 1. mgr. 95. gr. a laganna. Töluliðurinn felur í sér undanþágu frá fyrirmælum 1. málsl. sömu málsgreinar um að samningur milli félags og hluthafa, móðurfélags hluthafa, stjórnarmanns eða framkvæmdastjóra félagsins, sem nemur að raunvirði minnst 1/10 hlutafjárins á undirritunartíma samningsins, bindi ekki félagið nema að fengnu samþykki hluthafafundar. Fyrirmælin eru liður í minnihlutavernd í hlutafélögum. Ekki er talin þörf á því að verðbréfafyrirtæki sæti annarri meðferð að þessu leyti en hlutafélög almennt.

Um 65. gr.

Lagt er til að vísunum til laga um fjármálafyrirtæki í lögnum verði breytt til að taka mið af fyrirhuguðum aðskilnaði löggjafar um varfærniskröfur til lánastofnana annars vegar og verðbréfafyrirtækja hins vegar.

Um 66. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 2. tölul. 2. gr. laganna. Það samræmist b-lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB frá 19. maí 1998 um endanlegt uppgjör í greiðslukerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf sem lögin innleiddu.

Um 67. gr.

Um a-lið. Þau samtök sem hétu áður Samtök fjármálafyrirtækja heita nú Samtök fyrirtækja í fjármálaþjónustu. Lagt er til að vísun til samtakanna í 1. mgr. 4. gr. laganna verði breytt því til samræmis.

Um b-lið. Í 1. mgr. 9. gr. laganna kemur fram að greiðsluskylda Tryggingarsjóðs vegna fjármálafyrirtækja verði virk ef bú aðildarfyrirtækis er tekið til gjaldþrotaskipta í samræmi við lög um fjármálafyrirtæki. Aðild að sjóðnum eiga viðskiptabankar, sparisjóðir, verðbréfafyrirtæki og, ef við á, lánafyrirtæki, rekstrarfélög verðbréfasjóða og rekstraraðilar sérhæfðra sjóða, sbr. 1. mgr. 3. gr. laganna. Með fyrirhuguðum aðskilnaði löggjafar um varfærniskröfur til lánastofnana annars vegar og verðbréfafyrirtækja hins vegar verða aðeins bú lánastofnana

tekin til gjaldþrotaskipta í samræmi við lög um fjármálafyrirtæki, sem ráðgert er að verði að lögum um lánastofnanir. Því er lagt til að vísun 1. mgr. 9. gr. laganna til laga um fjármálafyrirtæki verði felld brott.

Lagt er til að vísunum til laga um fjármálafyrirtæki í 10.–12. tölul. 9. gr. laganna verði breytt til að taka mið af fyrirhuguðum aðskilnaði löggjafar um varfærniskröfur til lánastofnana annars vegar og verðbréfafyrirtækja hins vegar.

Um c-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 13. gr. laganna þar sem ekki er lengur ráðgert að notast verði við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.

Um 68. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 2. mgr. 5. gr. laganna þar sem ekki er lengur ráðgert að notast verði við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki í 8. mgr. sömu laga til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti laga nr. 161/2002. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana eða verðbréfafyrirtækja í 1. málsl. síðarnefndrar málsgreinar í stað fjármálafyrirtækja því ráðgert er að B-hluti XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, þar sem fjallað er um slitastjórn og bráðabirgðastjórn, gildi áfram um verðbréfafyrirtæki, sbr. 59. gr. frumvarpsins. Lagt er til að vísað verði til verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 3. málsl. sömu málsgreinar í stað annarra fjármálafyrirtækja því þau eru einu tegundir fyrirtækja sem falla þar undir.

Um 69. gr.

Um a-, b- og g-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti laganna.

Um c-lið. Skv. 3. mgr. 49. gr. laganna má telja til frádráttarbærra vaxta vexti af fjármálagerningum sem fara skal með sem fjárskuld í reikningsskilum og jafnframt uppfylla kröfur til myndunar eiginfjárgrunns fjármálafyrirtækis, skv. 84. gr. b laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Í 84. gr. b laga um fjármálafyrirtæki var fjallað um viðbótareiginfé þáttar 1. Sú grein er nú brott fallin en fjallað er um viðbótareiginfé þáttar 1 í 3. kafla I. bóls 2. hluta CRR. Lagt er til að tilvísuninni í 3. mgr. 49. gr. laga um tekjuskatt verði breytt til að taka mið af því.

Um d- og f-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja þannig að ákvæðin taki áfram til beggja tegunda fyrirtækja.

Um e-lið. Í ákvæðinu er vísað til banka, sparisjóða og annarra fjármálafyrirtækja. Önnur fjármálafyrirtæki en bankar og sparisjóðir eru lánafyrirtæki og verðbréfafyrirtæki. Lagt er til að vísað verði til lánafyrirtækja og verðbréfafyrirtækja í stað annarra fjármálafyrirtækja þannig að ákvæðið taki áfram til sömu fyrirtækja.

Um 70. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í 2. tölul. 1. mgr. 2. gr. laganna í stað lánastofnana, staðbundinna fyrirtækja og fyrirtækja skv. 8. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Töluliðurinn byggist á 4. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 frá 20. janúar 2016 um dreifingu váttrygginga. Þar er vísað til einstaklings eða lögaðila sem ekki er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.

Um 71. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti laganna.

Um 72. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í a-lið 3. tölul. 1. gr. laganna þar sem ekki er lengur ráðgert að notast verði við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Lagt er til að vísað verði til verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í d-lið sama töluliðar því lánastofnana er getið fyrir í þeim staflíð.

Um 73. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti laganna.

Um 74. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti laganna.

Um 75. gr.

Í 7. mgr. 104. gr. laganna kemur fram að ef stjórnarmenn eða aðilar í samstarfi við þá eru aðilar að tilboði um yfirtöku félags eða eru vanhæfir að öðru leyti til að fjalla um tilboð, og það leiðir til þess að stjórn er ekki ályktunarhæf, skuli stjórnin láta óháð fjármálafyrirtæki meta tilboðið og skilmála þess. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í ákvæðinu þar sem ekki er lengur ráðgert að notast verði við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Því til samræmis er lagt til að í stað skilgreiningar á *fjármálafyrirtæki* í 2. gr. laganna komi skilgreiningar á *lánastofnun* og *verðbréfafyrirtæki*.

Um 76. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti laganna.

Um 77. gr.

Um a- og c-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja þar sem ekki er lengur ráðgert að notast verði við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.

Um b-lið. Í 1. tölul. 1. mgr. 6. gr. laganna er vísað til innstæðna hjá fjármálafyrirtæki. Aðeins lánastofnanir mega taka við innstæðum. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnunar í stað fjármálafyrirtækis í ákvæðinu.

Í 2. tölul. 2. mgr. sömu greinar kemur fram að Fjármálaeftirlitið geti samþykkt kröfur á hendur fjármálafyrirtækjum, aðrar en innstæður, sem staðgöngutryggingar í tryggingasafn sértryggðra skuldabréfa. Skv. 6. gr. b laganna skal tryggingasafn uppfylla skilyrði 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Í c-lið 1. mgr. þeirrar greinar er gert ráð fyrir því að kröfur á lánastofnanir geti verið í tryggingasafni en ekki kröfur á annars konar fjármálafyrirtæki. Því

til samræmis er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 2. tölul. 2. mgr. 6. gr. laganna.

Um 78. gr.

Í 1. gr. laganna eru ákvæði um fjármálafyrirtæki. Ljóst er þó að þau eiga í reynd aðeins við um lánastofnanir en ekki verðbréfafyrirtæki, eins og birtist m.a. í því að fyrirtæki sem er stofnað samkvæmt greininni fær starfsleyfi sem viðskiptabanki, sbr. lokamálslið greinarinnar. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í greininni.

Í 3. mgr. 1. gr. laganna er vísað til ákvæða laga um verðbréfavíðskipti um yfirtökuskyldu og lýsingar. Nú er fjallað um það efni í lögum um yfirtökur, nr. 108/2007, og lögum um lýsingu verðbréfa sem boðin eru í almennu útboði eða tekin til viðskipta á skipulegum markaði, nr. 14/2020. Lagt er til að lagatilvísuninni verði breytt því til samræmis.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í 1. og 2. gr. laganna í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um 79. gr.

Í lögunum eru ákvæði um miðlun fjármálafyrirtækja á greiðslum fyrir skuldara í tímabundinni greiðsluáðlögun fasteignaveðkrafna á íbúðarhúsnæði. Vart kemur til greina að verðbréfafyrirtæki verði falin slík miðlun. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í lögunum.

Um 80. gr.

Í 3. mgr. 3. gr. laganna er hæfisskilyrði um að hafa ekki hlotið dóm í tengslum við atvinnurekstur samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir og nýrra laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja í stað laga um fjármálafyrirtæki. Einnig er lagt til að vísun til fáeinna annarra laga í ákvæðinu verði breytt í samræmi við lagahefð.

Um 81. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 2. másl. 1. mgr. 5. gr. laganna þar sem ákvæðið á ekki að taka til verðbréfafyrirtækja.

Um 82. gr.

Í lögunum eru ákvæði um miðlun fjármálafyrirtækja á greiðslum fyrir skuldara í greiðsluáðlögun. Vart kemur til greina að verðbréfafyrirtæki verði falin slík miðlun. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í lögunum.

Um 83. gr.

Í lögunum eru ákvæði um skyldu lánastofnana til að greiða sérstakan skatt. Þar sem skyldan tekur ekki til verðbréfafyrirtækja er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja.

Um 84. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 2. tölul. 2. gr. laganna þar sem ekki er lengur ráðgert að notast verði við hugtakið *fjármálafyrirtæki* sem yfirheiti fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.

Um 85. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 2. málsl. 1. mgr. 1. gr. og 2. málsl. 1. mgr. 4. gr. laganna þar sem ákvæðin eiga ekki að taka til verðbréfafyrirtækja.

Þau samtök sem hétu áður Samtök fjármálafyrirtækja heita nú Samtök fyrirtækja í fjármálaþjónustu. Lagt er til að vísunum til samtakanna í 1. og 3. mgr. 3. gr. laganna verði breytt því til samræmis.

Um 86. gr.

Um a-lið. Í b-lið 8. tölul. 4. gr. laganna er vísað til fjármálafyrirtækja með starfsleyfi til móttöku innlána eða annarra endurgreiðanlegra fjármuna frá almenningi og veitingar útlána fyrir eigin reikning. Aðeins lánastofnanir geta fengið slík starfsleyfi. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í stafliðnum.

Um b-d-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis og eignastýringarfyrirtækis í stað fjármálafyrirtækis í 2. mgr. 12. gr. laganna. Það samræmist a-lið 6. mgr. 5. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/110/EB frá 16. september 2009 um stofnun og rekstur rafeyrisfyrirtækja og varfærnisefirlit með þeim, breytingu á tilskipunum 2005/60/EB og 2006/48/EB og um niðurfellingu á tilskipun 2000/46/EB, sem málsgreinin í lögnum byggist á.

Lagt er til að vísað verði til 77. gr. a laga um lánastofnanir í 1. mgr. 20. gr. laganna í stað 17. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Ákvæði um eftirlitskerfi með áhættu sem voru í 17. gr. laga um fjármálafyrirtæki eru nú í 77. gr. a þeirra laga.

Um e-lið. Í 1. mgr. 25. gr. laganna er vísað til innlánsreikninga hjá fjármálafyrirtækjum. Aðeins lánastofnanir geta boðið upp á innlánsreikninga. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í málsgreininni.

Um 87. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um 88. gr.

Í 5. mgr. 4. gr. laganna er hæfisiskilyrði um að hafa ekki hlotið dóm í tengslum við atvinnurekstur samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir og nýrra laga um varfærnisröfufur til verðbréfafyrirtækja í stað laga um fjármálafyrirtæki.

Um 89. gr.

Um a-lið. Lagt er til að vísað verði til fjármálafyrirtækja í 8. og 9. tölul. 1. mgr. 6. gr. laganna og að skilgreiningu á fjármálafyrirtæki verði bætt við greinina til samræmis við 2., 5.

og 25. tölul. 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga, sem löginn innleiddu.

Um b-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 2. mgr. 17. gr. laganna til samræmis við 2. mgr. 26. gr. tilskipunar 2009/138/EB, sem málsgreinin í lögnum byggist m.a. á.

Um c-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana, verðbréfafyrirtækja og rekstrarfélaga verðbréfasjóða í stað fjármálafyrirtækja í 4. mgr. 59. gr. laganna til samræmis við 1. mgr. 60. gr. tilskipunar 2009/138/EB, sem málsgreinin í lögnum byggist m.a. á.

Um d-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um e-lið. Lagt er til að vísað verði til lána- og fjármálastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 2. tölul. 95. gr. laganna til samræmis við 2. mgr. 92. gr. tilskipunar 2009/138/EB, sem greinin í lögnum byggist m.a. á.

Um 90. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um 91. gr.

Lagt er til að breytingum á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópski eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB með 61. gr. IFR verði veitt lagagildi.

Um 92. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í 18. gr. laganna í stað fjármálafyrirtækja til samræmis við 228. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga, sem lagagreinin byggist á.

Um 93. gr.

Fjármálasamsteypur eru samstæður fyrirtækja sem starfa bæði á sviði váttrygginga og banka- eða fjárfestingarstarfsemi. Því til samræmis er lagt til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og löggjafar um þau í stað fjármálafyrirtækja í nokkrum ákvæðum laganna.

Lagt er til að vísað verði til félags í viðbótarstarfsemi í stað annarrar þjónustu- og hliðarstarfsemi í 2. tölul. 2. gr. laganna til samræmis við a-lið 8. tölul. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, váttryggingafélögum og verðbréfafyrirtækjum sem eru hluti af fjármálasamsteypu og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB, sem löginn innleiddu.

Um 94. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja þannig að ákvæði laganna gildi áfram um báðar tegundir fyrirtækja.

Um 95. gr.

Lagt er til að bætt verði við vísun til verðbréfafyrirtækis í skilgreiningu 2. tölul. 3. gr. laganna á aðila sem dreifir váttryggingu sem aukaafurð. Það samræmist skilgreiningu á hugtakinu í 4. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 frá 20. janúar 2016 um dreifingu váttrygginga, sem skilgreiningin í lögnum byggist á. Lagt er til að vísanir til staðbundins fyrirtækis og fyrirtækis skv. 8. mgr. 14. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, verði felldar brott. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að ákvæði um slík fyrirtæki í lögum um fjármálafyrirtæki falli brott.

Um 96. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um 97. gr.

Um a- og c-lið. Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja þannig að ákvæðin taki áfram til beggja tegunda fyrirtækja.

Um b-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um 98. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Um 99. gr.

Í 3. mgr. 19. gr. laganna er innheimtumanni ríkissjóðs heimilað að óska eftir upplýsingum um eignir sem varðveittar kunna að vera í bönkum, sparisjóðum og öðrum fjármálafyrirtækjum. Lagt er til að vísað verði til aðila sem sæta eftirliti skv. 2. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, í stað fjármálafyrirtækja svo ekki fari á milli mála hvaða fyrirtækjum sé skylt að afhenda upplýsingar samkvæmt málsgreininni.

Um 100. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga. Hugtakið *verðbréfafyrirtæki* er efnislega skilgreint í lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Því er lagt til að vísað verði til skilgreiningar þeirra laga á hugtakinu frekar en skilgreiningar laga um lánastofnanir.

Um 101. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja þannig að ákvæðin taki áfram til beggja tegunda fyrirtækja.

Um 102. gr.

Um a-, c- og e-g-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Í 15. gr. laganna er mælt fyrir um eiginfjárgrunn rekstrarfélaga sérhæfðra sjóða. Í 6. mgr. greinarinnar kemur fram að eiginfjárgrunnur þeirra skuli ekki vera lægri en sem nemur reiknaðri fjárhæð skv. 97. gr. CRR, sem hefur lagagildi skv. 1. gr. c laga um fjármálafyrirtæki,

nr. 161/2002. Fyrirmælin byggjast á 5. mgr. 9. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010. Þar sagði að eiginfjárgrunnur rekstraraðila skyldi ekki vera undir þeirri fjárhæð sem krafist væri skv. 21. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana. Með 61. gr. IFD er vísuninni til 21. gr. tilskipunar 2006/49/EB skipt út fyrir vísun til 13. gr. IFR. Lagt er til að tilvísun 6. mgr. 15. gr. laganna verði breytt því til samræmis.

Í 3. málsl. 2. tölul. 1. mgr. 33. gr. laganna kemur fram að eiginfjárgrunnur verðbréfafyrirtækis sem er vörsluaðili skuli að lágmarki nema fjárhæð stofnframlags skv. 2. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Lágmark stofnframlags samkvæmt þeirri málsgrein er jafnvirði 730 þús. evra. Í frumvarpinu er lagt til að 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki verði felld brott en að í staðinn verði ákvæði um stofnframlag verðbréfafyrirtækja í 5. gr. laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Lagt er til að vísað verði til 1. tölul. 1. mgr. þeirrar greinar þar sem mælt er fyrir um stofnframlag sem sé jafnvirði a.m.k. 750 þús. evra.

Í 3. tölul. 89. gr. og 2. tölul. 1. mgr. 93. gr. laganna eru ákvæði um innlán hjá fjármálafyrirtækjum. Aðeins lánastofnanir taka við innlánunum. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í ákvæðunum.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 3. tölul. 1. mgr. 93. gr. laganna þannig að ákvæðið taki áfram til beggja tegunda fyrirtækja.

Um b-lið. Lagt er til að vísað verði til rekstrarfélaga verðbréfasjóða, verðbréfafyrirtækja og lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í 2. mgr. 11. gr. laganna til samræmis við 2. mgr. 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB, sem málsgreinin byggist á.

Um d-lið. Í 3. mgr. 20. gr. laganna er undanþága frá þagnarskylduákvæðum greinarinnar vegna upplýsingamiðlunar til móðurfélags. Málsgreinin byggðist á 1. mgr. 59. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Sú grein var felld brott með lögum um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki og fleiri lögum, nr. 38/2022, en á móti sett ný grein um upplýsingaskipti innan samstæðu í 109. gr. m laga um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að 3. mgr. 20. gr. laga um rekstraraðila sérhæfðra sjóða verði breytt til samræmis við nýja ákvæðið.

Um 103. gr.

Um a-, b- og f-lið. Í 3. og 16. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna eru skilgreiningar á *blönduðu eignarhaldsfélagi* og *fjármálastofnun* sem byggjast á skilgreiningum laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, á hugtökunum. Lagt er til að skilgreiningunum verði breytt til samræmis við fyrirhugaðar breytingar á skilgreiningum hugtakanna í lögum um fjármálafyrirtæki.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga. Fjallað er um eiginfjárgrunn verðbréfafyrirtækja í IFR sem verður hluti laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. IFR vísar þó til CRR, sem verður hluti laga um lánastofnanir, um afmörkun á einstökum hlutum eiginfjárgrunns. Því er talið nægja að vísa til laga um lánastofnanir í ákvæðum laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja um einstaka þætti eiginfjárgrunns lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

Fyrirhuguð breyting á skilgreiningu á *skilaaðila* í 32. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna tekur mið af því að gert er ráð fyrir því að ákvæði um samstæðueftirlit varðandi verðbréfafyrirtæki verði í nýjum lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja fremur en í lögum um fjármálafyrirtæki.

Lagt er til að skilgreiningu á *verðbréfafyrirtæki* í 40. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna verði breytt til samræmis við breytingu á skilgreiningu BRRD-tilskipunarinnar á hugtakinu með 1. tölul. 63. gr. IFD.

Lagt er til að vísun 1. mgr. 66. gr. laganna verði breytt til að taka mið af því að lög um verðbréfavíðskipti, nr. 108/2007, urðu að lögum um yfirtökur við gildistöku laga um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021.

Um c-lið. Lagt er til að miðað verði við hæfniskröfur sem gerðar eru til stjórnarmanna í lánastofnunum eða verðbréfafyrirtækjum, hvort sem við á, fremur en til stjórnarmanna í fjármálafyrirtækjum.

Um d- og e-lið. Fjallað er um mat á hæfi kaupanda til að fara með virkan eignarhlut í lánastofnun í lögum um fjármálafyrirtæki, sem lagt er til að verði að lögum um lánastofnanir, en til að fara með virkan eignarhlut í verðbréfafyrirtæki í lögum um markaði fyrir fjármálagerninga. Því er lagt til að vísað verði til þeirra laga í stað laga um fjármálafyrirtæki hvað verðbréfafyrirtæki varðar.

Um 104. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 24. og 25. gr., c-lið 3. mgr. 32. gr. og 5. mgr. 33. gr. laganna þannig að ákvæðin taki áfram til beggja tegunda fyrirtækja.

Lagt er til að „starfsleyfi til verðbréfavíðskipta“ í 25. gr. og 2. mgr. 28. gr. laganna verði skipt út fyrir „leyfi til að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi“. Í eldri lögum um verðbréfavíðskipti, nr. 108/2007, var rætt um leyfi til verðbréfavíðskipta, en í nýrri lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021, leyfi til að veita fjárfestingarþjónustu og/eða stunda fjárfestingarstarfsemi.

Lagt er til að vísað verði til verðbréfafyrirtækja með leyfi til eignastýringar frekar en fjármálafyrirtækja með leyfi til verðbréfavíðskipta eða til að veita fjárfestingarþjónustu eða stunda fjárfestingarstarfsemi í 1. mgr. 28. gr. laganna. Það samræmist 5. mgr. 12. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samhæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB, sem málsgreinin í lögnum byggist á.

Um 105. gr.

Um a-lið. Í ákvæðinu segir að sérstaka bindiskyldu skuli uppfylla með kaupum fjármálafyrirtækis á sérstöku innstæðubréfi Seðlabanka Íslands fyrir þá fjárhæð sem binda skal og sölu á innstæðubréfinu samhliða til Seðlabankans með afhendingu að binditíma liðnum á verði sem ákvarðast af vöxtum á innstæðubréfinu. Í skýringum við ákvæðið kemur fram að einungis verði unnt að uppfylla sérstaka bindiskyldu með endurhverfum viðskiptum við Seðlabanka Íslands. Í 1. tölul. 2. gr. reglna um viðskipti fjármálafyrirtækja við Seðlabanka Íslands, nr. 1200/2019, kemur fram að fjármálafyrirtæki sem fengið hafa starfsleyfi skv. 1. og 2. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, geti átt viðskipti við Seðlabankann. Þegar reglurnar voru settar var þar vísað til viðskiptabanka og sparisjóða. Því kemur aðeins til greina að viðskiptabankar og sparisjóðir kaupi innstæðubréf Seðlabankans samkvæmt ákvæðinu. Því til samræmis er lagt til að vísað verði til þeirra í stað fjármálafyrirtækja í 3. mgr. 4. gr. laga um gjaldeyrismál, nr. 70/2021.

Um 1. tölul. b-liðar. Í 1. málsl. 3. tölul. 1. mgr. 7. gr. laganna kemur fram að takmarka eða stöðva megi tilgreind gjaldeyrisviðskipti milli innlendra og erlendra aðila eða við fjármálafyrirtæki við ákveðnar aðstæður. Þegar lögin voru sett í júní 2021 töldust lánastofnanir,

verðbréfafyrirtæki og rekstrarfélög verðbréfasjóða til fjármálafyrirtækja. Allar þrjár tegundir fyrirtækja geta átt í gjaldeyrisviðskiptum í skilningi laga um gjaldeyrisráðgjafi. Því er lagt til að vísað verði til þeirra þriggja tegunda fyrirtækja í ákvæðinu í stað fjármálafyrirtækja.

Um 2. tölul. b-liðar. Í 1. málsl. 2. mgr. 7. gr. laganna kemur fram að kveða megi á um skyldu til að leggja erlendan gjaldeyri sem innlendir aðilar eða útibú þeirra erlendis eignast, svo sem fyrir seldar vörur eða þjónustu eða á annan hátt, inn á reikning hjá fjármálafyrirtæki hér á landi. Aðeins kemur til greina að gjaldeyri sé lagður inn á reikning hjá viðskiptaböndum og sparisjóðum. Því er lagt til að vísað verði til þeirra í stað fjármálafyrirtækja í ákvæðinu.

Um c-lið. Í 1. mgr. 10. gr. laganna kemur fram að fjármálafyrirtækjum sé skylt að tilkynna gjaldeyrisviðskipti, fjármagnshreyfingar á milli landa og greiðslur á milli landa í innlendum og erlendum gjaldeyri til Seðlabanka Íslands á því formi sem Seðlabankinn ákveður. Þegar löggin voru sett í júní 2021 töldust lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki og rekstrarfélög verðbréfasjóða til fjármálafyrirtækja. Allar þrjár tegundir fyrirtækja geta átt í viðskiptum samkvæmt málsgreininni. Því er lagt til að vísað verði til þeirra þriggja tegunda fyrirtækja í ákvæðinu í stað fjármálafyrirtækja.

Um 106. gr.

Lagt er til að vísað verði til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í stað fjármálafyrirtækja í 9. tölul. 2. gr. og 2. mgr. 8. gr. laganna þannig að ákvæðin taki áfram til beggja tegunda fyrirtækja.

Nú er fjallað um leyfi til að stunda viðskipti og þjónustu með fjármálagerninga í lögum um markaði fyrir fjármálagerninga, nr. 115/2021. Því er lagt til að vísað verði til þeirra laga í stað laga um verðbréfavíðskipti í 9. tölul. 2. gr.

„Fjármálafyrirtæki með starfsleyfi til móttöku innlána eða annarra endurgreiðanlegra fjármuna frá almenningi og veitingar útlána fyrir eigin reikning“ eru lánastofnanir. Því er lagt til að tilvísuninni til þeirra í a-lið 23. tölul. 3. gr. laganna verði skipt út fyrir vísun til lánastofnana. Lagt er til að vísun staflíðarins til skilgreiningar á *útibúi* í 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2001, verði breytt til að taka mið af breyttri staðsetningu skilgreiningarinnar.

Í 1. mgr. 10. gr. laganna er ákvæði um innlánsreikning hjá fjármálafyrirtæki. Aðeins lánastofnanir mega taka við innlánnum. Því er lagt til að vísað verði til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja í ákvæðinu.

Um 107. gr.

Um a-c-lið. Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Samkvæmt 2. og 3. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna hafa ákvæði framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/565 frá 25. apríl 2016 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB að því er varðar skipulagskröfur og rekstrarskilyrði verðbréfafyrirtækja og hugtök sem skilgreind eru að því er varðar þá tilskipun og framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2017/567 frá 18. maí 2016 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 að því er varðar skilgreiningar, gagnsæi, samþjöppun eignasafns og eftirlitsráðstafanir hvað varðar afurðaihlutun og stöður lagagildi. Gerðirnar voru teknar upp í EES-samninginn með tilgreindum aðlögunum samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 85/2019. Lagt er til að vísun til ákvörðunarinnar verði bætt við 1. mgr. 3. gr. laganna til að skerpa á því að reglugerðirnar hafi lagagildi eins og þær voru aðlagðar samkvæmt ákvörðuninni.

Lagt er til að breytingum á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 með 63. gr. IFR verði veitt lagagildi.

Einnig er lagt til að tekið verði fram í 2. tölul. 1. mgr. 3. gr. laganna að reglugerð (ESB) 2017/565 gildi með leiðréttingu sem birt var í EES-viðbæti nr. 77 frá 17. október 2024, bls. 653. Með henni var orðinu „regluvörslu“ í c-lið ii-liðar 23. gr. reglugerðarinnar skipt út fyrir „hlítu“.

Í 2. tölul. 1. mgr. 4. gr. laganna eru afleiður skilgreindar. Í h-lið töluliðarins kemur fram að losunarheimildir í formi eininga í skilningi laga um loftslagsmál falli þar undir. Skilgreiningin byggist á skilgreiningu á afleiðum í 29. tölul. 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014. Þar er vísað til gerninga í 4.–10. tölul. þáttar C í 1. viðauka við MiFID. Losunarheimildir eru ekki þeirra á meðal heldur er þeirra getið í 11. tölul. þáttarins. Því til samræmis er lagt til að h-liður 2. tölul. 1. mgr. 4. gr. laganna verði felldur brott.

Lagt er til að skilgreining 19. tölul. á *framkvæmdastjórn* verði felld brott og að orðalag skilgreiningar 37. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID, sem lagaákvæðið byggist á, verði í staðinn tekið upp nánast óbreytt í nýjum 24. tölul. Núverandi skilgreining vísar til framkvæmdastjóra í skilningi laga um hlutafélög, þ.e. æðsta stjórnanda félags fyrir neðan félagsstjórn. Hugtakið á aftur á móti einnig að geta náð til næsta stjórnendalags fyrir neðan framkvæmdastjóra. Því er lagt til að í skilgreiningunni verði vísað til stjórnenda sem svara til stjórnar eða framkvæmdastjórnar. Af sömu sökum er lagt til að notað verði hugtakið *háttsettir stjórnendur* frekar en *framkvæmdastjórn* svo að hugtakið verði ekki skilið þannig að það vísi aðeins til framkvæmdastjóra.

Í 53. tölul. 1. mgr. 4. gr. laganna er *samstæða* skilgreind með vísun til laga um fjármálafyrirtæki. Þegar lögín voru sett var *samstæða* skilgreind í 11. tölul. 1. mgr. 1. gr. a þeirra laga sem móðurfélag og dótturfélög þess. Nú er *samstæða* skilgreind í 55. tölul. sömu málsgreinar sem samstæða fyrirtækja þar sem a.m.k. eitt er fjármálafyrirtæki og sem samanstendur af móðurfélagi og dótturfélögum þess, eða fyrirtækjum sem heyra undir sama samstæðureikning. Sú skilgreining, sem byggist á CRR, á ekki við fyrir lög um markaði fyrir fjármálagerninga. Þau lög innleiddu MiFID. Í 34. tölul. 1. mgr. 4. gr. MiFID er *samstæða* skilgreind með vísun til ársreikningatilskipunarinnar svokölluðu, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE. Sú tilskipun var innleidd hér á landi með lögum um ársreikninga, nr. 3/2006. Því til samræmis er lagt til að skilgreiningu laga um markaði fyrir fjármálagerninga á *samstæðu* verði breytt þannig að hún vísi til laga um ársreikninga frekar en laga um fjármálafyrirtæki. Í 33. tölul. 2. gr. laga um ársreikninga er *samstæða* skilgreind sem móðurfélag og öll dótturfélög þess.

Um d-lið. Í 2. málsl. 3. mgr. 50. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, kemur nú fram að 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög, nr. 2/1995, gildi ekki um fjármálafyrirtæki. Í frumvarpinu er lagt til að skilið verði á milli löggjafar um varfærniskröfur til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja þannig að gildandi lög um fjármálafyrirtæki gildi um lánastofnanir en sett verði ný lög um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Því til samræmis er lagt til að í 2. málsl. 3. mgr. 50. gr. laga um fjármálafyrirtæki verði vísað til lánastofnana í stað fjármálafyrirtækja.

Í 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög kemur fram að hluthafar sem eigi minnst tíunda hluta hlutafjár geti krafist þess að aðalfundur taki ákvörðun um útgreiðslu arðs. Í CRR er kveðið á um skyldu lánastofnana til að fjármagna sig að hluta til með eigin fé fremur en lánum. Hluti

Þess skal vera svokallað almennt eigið fé þáttar 1. Meðal skilyrða fyrir því að lánastofnanir megi telja hluta- eða stofnfé til almenns eigin fjár þáttar 1 er að þær verði ekki skuldbundnar til að inna af hendi útgreiðslur til eigenda þess, sbr. v-lið h-liðar 1. mgr. 28. gr. CRR. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin lýsti þeirri afstöðu gagnvart íslenskum stjórnvöldum að beiting 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög gagnvart lánastofnunum fæli í sér að ekki væri unnt að telja hluta- eða stofnfé þeirra til almenns eigin fjár þáttar 1 því hún stangaðist á við v-lið h-liðar 1. mgr. 28. gr. reglugerðarinnar. Af þeim sökum voru lánastofnanir undanþegnar 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög með lögum um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki og fleiri lögum, nr. 38/2022.

Í 3. gr. frumvarpsins er lagt til að IFR verði veitt lagagildi. Í IFR er kveðið á um skyldu verðbréfafyrirtækja til að fjármagna sig að hluta til með eigin fé fremur en lánum, líkt og gert er fyrir lánastofnanir í CRR. Hluti þess skal vera almennt eigið fé þáttar 1. Í i-lið 1. mgr. 9. gr. IFR kemur fram að almennt eigið fé þáttar 1 skuli skilgreint eins og í CRR. Því er talið nauðsynlegt að undanþiggja verðbréfafyrirtæki 2. mgr. 101. gr. laga um hlutafélög til að þau geti talið hlutafé sitt til almenns eigin fjár þáttar 1.

Um e-lið. Í 5. tölul. 1. mgr. 8. gr. og 4. tölul. 1. mgr. 14. gr. laganna er vísað til krafna til verðbréfafyrirtækja í lögum um fjármálafyrirtæki. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir því að varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja verði í lögum þar um frekar en í lögum um fjármálafyrirtæki. Því er lagt til að vísað verði til laga um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja í ákvæðunum í stað laga um fjármálafyrirtæki.

Um f-lið. Í 20. gr. laganna er vísað til krafna um stofnframlag verðbréfafyrirtækja í lögum um fjármálafyrirtæki. Með frumvarpinu er lagt til að ákvæði um stofnframlag verðbréfafyrirtækja verði þess í stað í lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Lagt er til að tilvísuninni verði breytt til að taka mið af því.

Um g-lið. Lagt er til að vísanir til starfslokasamninga verði felldar brott. Í frumvarpinu er ekki gert ráð fyrir því að 57. gr. d laga um fjármálafyrirtæki um starfslokasamninga gildi um verðbréfafyrirtæki. Um það vísast til athugasemda við 62. gr. frumvarpsins. Þá er gert ráð fyrir því að fjallað verði um kaupaukakerfi verðbréfafyrirtækja í nýjum lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja í stað laga um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að tilvísun 2. mgr. 37. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga verði breytt til samræmis.

Um h-lið. Lagt er til að vísun til 1. mgr. 4. gr. verði breytt til samræmis við fyrirhugaðar breytingar á þeirri málsgrein.

Um i-lið. Í 3. tölul. 3. mgr. 58. gr. laganna er vísað til krafna laga um verðbréfavíðskipti um almenn útboð. Ákvæði VI. kafla laga um yfirtökur, nr. 108/2007, um útboð og töku verðbréfa til víðskipta voru felld brott með lögum um lýsingu verðbréfa sem boðin eru í almennu útboði eða tekin til víðskipta á skipulegum markaði, nr. 14/2020. Lagt er til að tilvísuninni verði breytt til að taka mið af því.

Um j-lið. Í 4. tölul. 2. mgr. 69. gr. laganna er vísað til krafna um stofnframlag verðbréfafyrirtækja í lögum um fjármálafyrirtæki. Með frumvarpinu er lagt til að ákvæði um stofnframlag verðbréfafyrirtækja verði þess í stað í lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja. Lagt er til að tilvísuninni verði breytt til að taka mið af því.

Lagt er til að í 5. tölul. sömu málsgreinar verði vísað til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Lagt er til að fjórum málsgreinum verði bætt við greinina til þess að innleiða viðbætur við 41. gr. MiFID með 3. tölul. 64. gr. IFD.

Í 6. mgr. 41. gr. MiFID, með breytingum samkvæmt IFD, er framkvæmdastjórn Evrópusambandsins heimilað að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla um form sem skal nota

við tilkynningu upplýsinga sem um getur í 3. og 4. mgr. greinarinnar. Upplýsingar skv. 4. mgr. greinarinnar eru ekki veittar reglubundið heldur að beiðni Evrópsku verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunarinnar. Með tilliti til þess er lagt til að orðið „reglubundin“ í reglusetningarheimild 3. mgr. lagagreinarinnar verði felld brott til að reglusetningarheimildin nái örugglega yfir tæknilega framkvæmdarstaðla skv. 6. mgr. 41. gr. MiFID.

Um k-lið. Greinin byggist ekki á MiFID heldur á 39. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Í 62. gr. frumvarpsins er lagt til að sú grein verði ekki bundin við kaup á virkum eignarhlutum í fjármálafyrirtækjum heldur nái til fyrirtækja sem annast starfsemi skv. 20. gr. þeirra laga. Lagt er til að 73. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga verði heldur ekki bundin við kaup á virkum eignarhlutum í fjármálafyrirtækjum heldur látin ná til fyrirtækja almennt.

Um l-lið. Lagt er til að málslið verði bætt við 1. mgr. 90. gr. laganna til að innleiða málslið sem er bætt við 1. mgr. 49. gr. MiFID með 5. tölul. 64. gr. IFD.

Um m- og n-lið. XI. kafli laga um fjármálafyrirtæki um ársreikning, endurskoðun og samstæðureikningsskil gildir nú um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Í 2. mgr. 114. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga er áréttað að kaflinn gildi um verðbréfafyrirtæki.

Kaflinn endurtekur að nokkru leyti fyrirmæli laga um ársreikninga. Nokkur ákvæði víkja þó frá fyrirmælum þeirra laga. Þannig er t.d. í lögum um fjármálafyrirtæki kveðið á um að ársreikningur skuli hafa að geyma fjárstreymisýfirlit, en lög um ársreikninga gera aðeins þá kröfu fyrir meðalstór og stór fyrirtæki, og í lögum um fjármálafyrirtæki er mælt fyrir um birtingu árschlutauppgjörs, en lög um ársreikninga gera aðeins þá kröfu fyrir félög sem hafa gefið út hluta- eða skuldabréf sem tekin hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði. Lög um fjármálafyrirtæki setja einnig fram viðbótarkröfur um birtingu upplýsinga í ársreikningi, svo sem um nöfn og ríkisfang allra þeirra sem eiga umfram 1% hluta- eða stofnfjár í lok reikningsárs, yfirliti yfir styrki eða niðurgreiðslur frá hinu opinbera á reikningsárinu og um starfsemi í hverju ríki þar sem fjármálafyrirtæki hefur starfsstöð. Þau fyrirmæli byggjast að nokkru leyti á CRD IV.

Ekki er talin þörf á því að flest sérákvæði kaflans, sem eru að verulegu leyti sniðin að lánastofnunum, gildi um verðbréfafyrirtæki heldur nægi að mestu leyti að almennar reglur laga um ársreikninga gildi um reikningsskil og endurskoðun hjá þeim. Því er lagt til að XI. kafli laga um fjármálafyrirtæki verði ekki látinn gilda um verðbréfafyrirtæki.

Þó er gert ráð fyrir að hliðstæð fyrirmæli og eru í fáeinum sérákvæðum XI. kafla laga um fjármálafyrirtæki gildi um verðbréfafyrirtæki. Í frumvarpinu er ákvæði um birtingu upplýsinga um starfsemi í einstökum ríkjum sem byggist á IFD og er hliðstætt gildandi ákvæði í 87. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að vísun til verðbréfafyrirtækja verði bætt við 115. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga, sem kveður á um skyldu endurskoðanda til að upplýsa Fjármálaeftirlitið um tilgreind atriði. Hliðstæð fyrirmæli gilda nú um lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki skv. 92. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Í 77. gr. MiFID, sem lög um markaði fyrir fjármálagerninga innleiddu, er kveðið á um að slík ákvæði skuli gilda um endurskoðendur verðbréfafyrirtækja. Þá eru nú þegar í 117. og 118. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga ákvæði um sérstaka endurskoðun og skil og birtingu ársreiknings sem gilda um verðbréfafyrirtæki og svara til ákvæða um sama efni í 94. og 95. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Loks er lagt til að Seðlabanka Íslands verði veitt heimild í lögum um markaði fyrir fjármálagerninga til að setja reglur um reikningsskil og endurskoðun verðbréfafyrirtækja, líkt og honum er nú heimilt samkvæmt nokkrum ákvæðum í XI. kafla laga um fjármálafyrirtæki.

Um o- og p-lið. Lagt er til að vísanir til starfslokasamninga í 22. tölul. 1. mgr. 125. gr. og 3. tölul. 1. mgr. 131. gr. laganna verði felldar brott og að vísað verði til fyrirtækja frekar en

fjármálafyrirtækja í 51. tölul. 1. mgr. 125. gr. til samræmis við fyrirhugaðar breytingar á 37. og 73. gr.

Um q-lið. Lagt er til að orðin „ein og sér og á samstæðugrunni“ í 1. tölul. 3. mgr. 137. gr. laganna verði felld brott til að endurspeglar brottfall orðanna „á samstæðugrundvelli eða ekki“ í a-lið 3. mgr. 81. gr. MiFID með 6. tölul. 64. gr. IFD.

Um r-lið. F-liður 4. tölul. og a-liður 5. tölul. 63. gr. IFR bættu við 46. og 47. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 heimildum fyrir framkvæmdastjórn Evrópusambandsins til að samþykkja undirgerðir um tilgreind efni. Lagt er til að vísunum til málsgreinanna verði bætt við 145. gr. laga um markaði fyrir fjármálagerninga til að gera ráðherra og Seðlabanka Íslands kleift að innleiða undirgerðirnar.

Um 108. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Í 12. gr. laganna er mælt fyrir um eiginfjárgrunn rekstrarfélaga verðbréfasjóða. Í 4. mgr. greinarinnar kemur fram að eiginfjárgrunnur þeirra skuli ekki vera lægri en sem nemur reiknaðri fjárhæð skv. 97. gr. CRR, sem hefur lagagildi skv. 1. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Fyrirmælin byggjast á iii-lið a-liðar 1. mgr. 7. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum að því er varðar verðbréfasjóði (UCITS). Þar sagði að eigið fé rekstrarfélags skyldi ekki vera undir þeirri fjárhæð sem mælt væri fyrir um í 21. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/49/EB frá 14. júní 2006 um eiginfjárkröfur fjárfestingarfyrirtækja og lánastofnana. Með 60. gr. IFD er vísuninni til 21. gr. tilskipunar 2006/49/EB skipt út fyrir vísun til 13. gr. IFR. Lagt er til að tilvísun 4. mgr. 12. gr. laganna verði breytt því til samræmis.

Í 3. mgr. 16. gr. laganna er undanþága frá þagnarskylduákvæðum greinarinnar vegna upplýsingamiðlunar til móðurfélags. Málsgreinin byggðist á 1. mgr. 59. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Sú grein var felld brott með lögum um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki og fleiri lögum, nr. 38/2022, en á móti sett ný grein um upplýsingaskipti innan samstæðu í 109. gr. m laga um fjármálafyrirtæki. Lagt er til að 3. mgr. 16. gr. laga um verðbréfasjóði verði breytt til samræmis við nýja ákvæðið.

Lagt er til að vísunum 2. tölul. 2. mgr. 44. gr. laganna verði breytt til að taka mið af því að fjallað verður um eiginfjárkröfur og stofnframlag verðbréfafyrirtækja í nýjum lögum um varfærniskröfur til verðbréfafyrirtækja fremur en í lögum um fjármálafyrirtæki.

Um 109. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga. Einnig er lagt til að tilvísanir í 19.–21. mgr. 17. gr. laganna verði leiðréttar.

Um 110.–117. gr.

Lagt er til að vísað verði til laga um lánastofnanir í stað laga um fjármálafyrirtæki til samræmis við fyrirhugaða breytingu á heiti þeirra laga.

Fylgiskjal III.

Gildandi lög með breytingum samkvæmt frumvarpinu.

www.althingi.is/altext/pdf/158/fylgiskjol/s0156-f_III.pdf

Fylgiskjal IV.

Innleiðing tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/2034 frá 27. nóvember 2019 um varfærnisefirlit með verðbréfafyrirtækjum og breytingu á tilskipunum 2002/87/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ESB, 2013/36/ESB, 2014/59/ESB og 2014/65/ESB í íslensk lög.

www.althingi.is/altext/pdf/158/fylgiskjol/s0156-f_IV.pdf